

SOUBORNA KVĚTENA ČESKÉHO ÚTVARU TŘETIHORNÍHO.

NAPSAL

Ph. Cand. B. BRABENEC,

ASSISTENT BOŽANICKÉHO ODDĚLENÍ MUSEA KRÁL. ČESKÉHO.

ČÁST II.

S VELICE ČETNÝMI VÝKRESY.

ARCHIV PRO PŘÍRODOVĚDECKÉ PROZKOUMÁNÍ ČECH. (DÍL XIV. Čís. 6.)

P R A H A.

V KOMISI KNIHKUPECTVÍ FR. ŘIVNÁČE. — TISKEM DRA ED. GRÉGRA A SYNA.
1909.

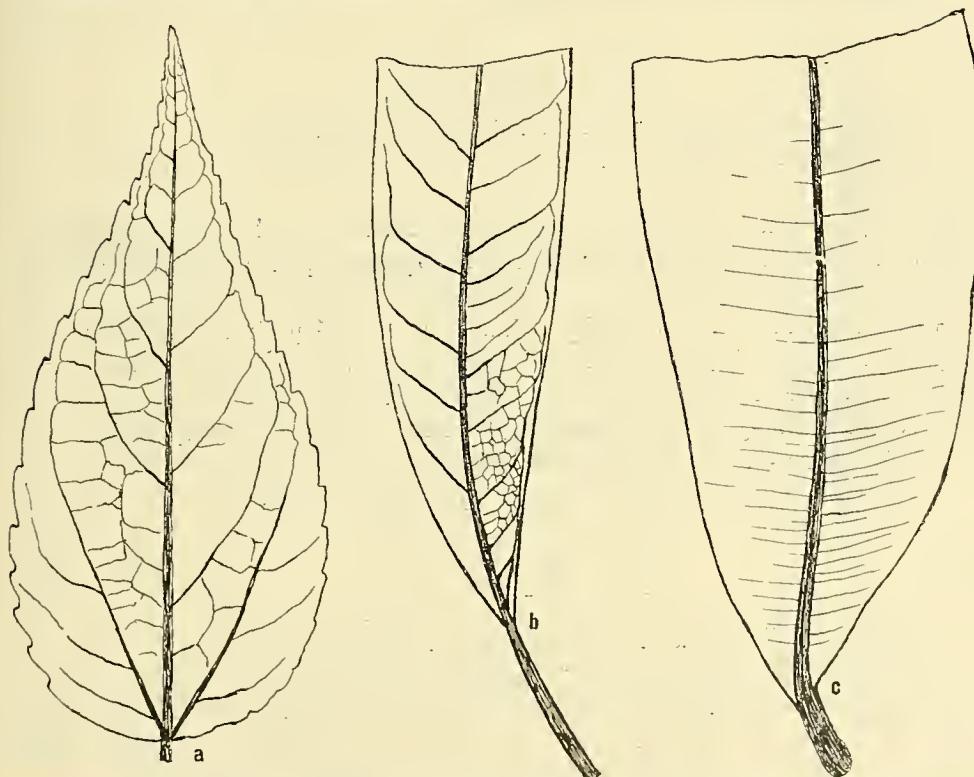
Moraceae. (Pokračování.)

Ficus Hercules Ettingsh.

Obr. 106., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 74., tab. XXI., fig. 1.

Listy jsou dlouze řapíkaté, kožovité, veliké (asi 31·4 cm dlouhé), kopinaté, na dolejšku k řapíku pozvolna zúžené.

Obr. 106.—a *Ficus populina* Heer. List rest. (Zmenšeno.) — b *Ficus Hercules* Ett. Zlomek list $\frac{1}{2}$ skut. vel. — c *Ficus kutschlinica* Ett. Zlomek list. (Skut. vel.) (a dle Heera; b, c dle Ettingsh.)

Hlavní nerv silný; druhořadé nervy vyniklé, u stejně dlouhé, sblížené, nejčastěji obloukovité.

Druhořadé nervy v dolejší části čepele vynikají ve velice ostrých úhlech, v ostatních částech čepele vybíhají v úhlech méně ostrých.

Třetířadé nervy zkrácené, jen místy dobře znatelné, v různých úhlech ostrých i tupých vynikající a v hrubé sitivo se rozbihající.

Od podobného *Ficus lanceolata* liší se popsaný druh svými vyniklými nervy basálními a hlavně svou velikostí.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, vzácně; *Břešťany*, plastický jíl, hojně.

Ficus kutschlinica Ettingsh.

Obr. 106., fig. c.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 68., tab. XX., fig. 8, 8b.

Listy jsou kožovité, podlouhlé, veliké, celokrajné; hlavní nerv tlustý, z něhož vybíhají v pravém úhlu velice četné, sblížené, souběžné, tenké nervy druhořadé. Třetířadé nervy, od druhořadých s těži rozezvatelné, tvoří velice úzká, podlouhlá polička.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; vzácně.

Ficus Lereschii Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 68., tab. C., fig. 12.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens“ pag. 27. (323.) tab. 5. (XII.) fig. 14.

Listy jsou srdčitě elliptičné, celokrajné, pětinervé, na basi nestejnostranné a slabě vykrojené. Nedaleko od base jsou listy nejširší a pak se zúžují pozvolna ku špici.

Střední hlavní nerv jest mnohem silnější než druhé postranní blavni nervy, všechny hlavní nervy táhnou se skoro až ku špici listu. Nejbližší sousední dva nervy vybíhají ze středního nervu ve velice ostrých úhlech.

Druhořadé nervy krátké a nečetné, v méně ostrých úhlech vybíhající. Podobá se velice *F. populina*, ale jest celokrajný.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý luppek; vzácně.

Ficus Morloti Ung.

Unger: „Fossile Flora v. Sotzka“ pag 34., tab. XII., fig. 1.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 72.

Listy jsou veliké, řapíkaté (?), slabě kožovité, podlouhlé, celokrajné, na špici zaokrouhlené, na povrchu velice hladké. Hlavní nerv silný; druhořadé nervy v málo ostrých úhlech vybíhající jsou oddálené, silně obloukovité, střídavé.

Heerem popsaný *Ficus Morloti* Ung. (Flora tert. Helv pag. 65., tab. LXXXII. fig. 7—9 a tab. LXXXIII. fig. 1, 2, považuje Ettingshausen za nějaký jiný druh rodu *Ficus*.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec, úlomky.

Ficus multinervis Heer.

Obr. 107.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 68, tab. XX., fig. 5, 6, 6b.*Engelhardt*: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“ pag. (64.) 404. tab. XI., fig. 8.

Listy jsou kožovité, elliptičné, nebo kopinaté, celokrajné, na dolejšku zúžené, na konci dlouze příspěchatélé; hlavní nerv velice tlustý; druhořadé nervy skoro v pravém úhlhu vybíhající, velice četné, hustě sbližené, souběžné, jemné, často vstřícné, při samém obvodu čepele listové obloučkem navzájem spojené. Mezi obloučkem spojenými nervy bývají ještě nervy zkrácené, navzájem se nespojující.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kučlín*, leštivý lupek; *zřídka*; *Žitenice*, sladkovodní pískovec, dosti hojně. *Černovice*, *Libotice* u *Žatce*; *Galgenberg* u *Valče*; *Zálezly*.

Ficus populina Heer.

Obr. 106., fig. a.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 66., tab. LXXXV. fig. 1—7; tab. LXXXVI. fig. 1—11.*Ettingshausen*: „Flora v. Bilin“ I., pag. 81, tab. XXI. fig. 8—10.*Engelhardt*: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabs“ pag. 27 (323) tab. 6. (XIII.) fig. 2.

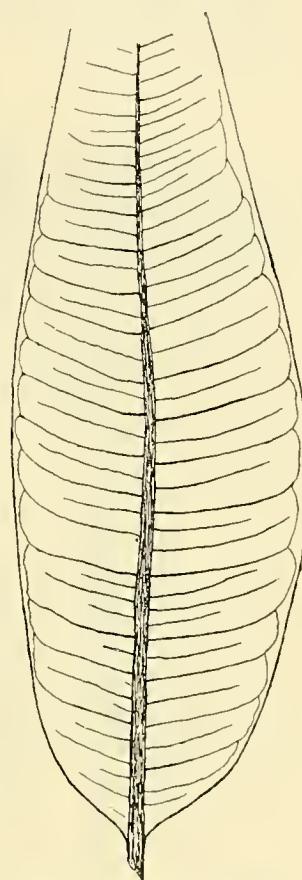
Listy jsou dlouze řapíkaté, srdčitě-elliptičné, nebo srdčitě-kopinaté, zašpičatélé, vroubkovaně-pilovité, hustě tečkované; hlavní nervy jsou 3 až 5, prostřední nejsilnější, postranní vybíhají v ostrém úhlhu. Druhořadé nervy vynikají také v ostrých úhlech a tvoří znatelné, pozvolně obloučky.

Heer popisuje listy různé velikosti a sondí, že veliké listy jsou starší z větví, malé pak listy, nejčastěji třinervé, z konce větví.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u *Litoměřic*, ssavý lupek. Hojně.

Ficus Rüminiana Heer.

Obr. 108., fig. a.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 183., tab. CLII. fig. 11, 12.*Ettingshausen*: „Flora v. Bilin“ I. pag. 76. tab. XXII. fig. 5.

Obr. 107. *Ficus multinervis*
Heer. List rest. bez špic.
(Dle Ettingsh.)

Listy jsou polokožovité, lesklé, vejčito-kopinaté, na dolejšku tupě zaokrouhlené, poukud nestejnostranné, třinervé, ku předu pozvolna zúžené, ve špičku protažené. Hlavní nerv střední jest silný, z něhož vybíhají obloukovité, oddálené, jemné nervy druhoradé, na obvodu kličky tvořící. Postranní basální dva nervy hlavní jsou jemné, krátké a spojují se s nejbližšími nervy druhoradými.

Listy bývají dosti velké, dle Heera až $15\frac{1}{2}$ cm.

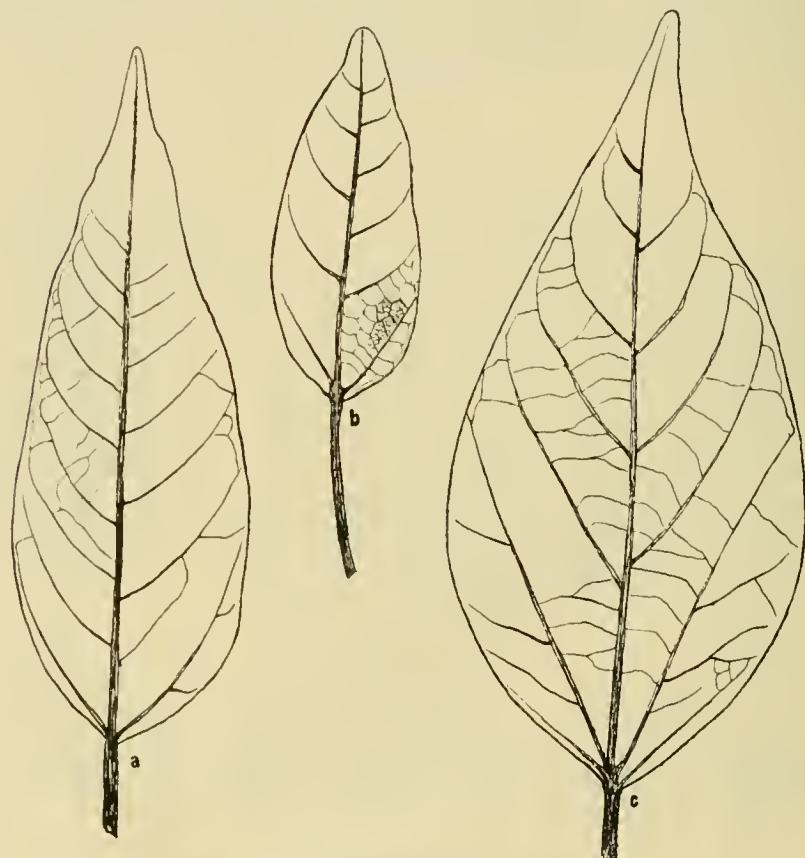
Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Kučín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl. Zřídka.

Ficus Titanum Ettingsh.

Obr. 108., fig. c.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 77., tab. XXII, fig. 12.

Engelhardt: Die Flora der über den Brankohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. (35.) 163., tab. 7. (X.), fig. 17.

Obr. 108.—a *Ficus Ruminiana* Heer. List rest. — b *Ficus Reussii* Ett. List. Skut. vel. — c *Ficus Titanum* Ett. List. Skut. vel. (a—c dle Ettingsh.)

Listy jsou řapíkaté, polokožovité, vejčité, celokrajné, ku předu dlouze zášpičatělé, na dolejšku tupě zakončené, stejnostranné, tří až pětinervé, z nichž dva

zevnější jsou zkrácené a někdy úplně mizí; prostřední basální nerv vyniklý, rovný, ostatní postranní basální nervy skoro rovné, v úhlu velice ostrém vybíhající, dosti silné; druhořadé nervy, počtem 4—5 po obou stranách, dosti oddálené, uprostřed čepele listové v ostrých, u špice skoro v pravých úhlech z hlavního nervu vynikající, obloukovité. Třetířadé nervy znatelné, na vnitřní straně druhořadých nervů v ostrém, na vnější straně v tupém úhlu vybíhající.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálený lupek, vzácně *Želenky*, sferosiderit, vzácně *Grasset*.

Ficus Reussii Ettingsh.

Obr. 108., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 79., tab. XXII., fig. 3, 4 7, 10, (4 b).

Listy jsou nápadně dlouze řapíkaté, kožovité, eliptičné, nebo vejčito-podlouhlé, celokrajné, na dolejšku tupé. Hlavních nervů jest 5, z nichž prostřední jest silný, vyniklý, rovný, postranní jsou tenké a jen málo obloukovitě zahnuté; nejzvenější dva nervy jsou velice krátké a skoro rovně ku okraji čepele se táhnoucí. — Druhořadé nervy skoro v pravém úhlu vybíhající, obloukovité a kličky tvořící.

Třetířadé nervy vycházejí v pravém úhlu, rozvětvují se navzájem a přecházejí v nepravidelnou, mnohobokou žilnatinu.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec, četně; *Kučín*, leštivý lupek. Zřídka.

Ficus sagoriana Ettingsh.

Ettingshausen: Sagor, pag. 183., tab. 6., fig. 1, 2.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset.“ pag. (26.) 298., tab. 6. (XV.), fig. 3.

Listy jsou kožovité, dlouze řapíkaté, podlouhle kopinaté, nebo široce kopinaté, ku špici i k dolejšku málo zúžené. Hlavní nerv jest silný, druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající jsou sbližené a spojují se navzájem s okrajem souběžnými obloučky, sítivo nervové vybíhá též v ostrých úhlech.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec, zřídka.

Ficus wetteravica Ettingsh.

Ettingshausen: „Wetterau“ pag. 36., tab. II., fig. 1, 2, 6; tab. III., fig. 10; „Sagor“ I. pag. 30., tab. VII., fig. 6, 7.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz.“ I. c. pag. 16.

Synon: *Ficus Daphnes*. *Ettingshausen*: „Wetterau“ pag. 38., tab. III., fig. 2, 3, 11.

Listy jsou polokožovité, dlouze řapíkaté, vejčité — eliptičné neb podlouhlé, ostře neb dlouze zašpičatělé, celokrajné, na dolejšku svém tupé, zaokrouhlené, řidčeji jemně přišpičatělé, 3—9 cm. dlouhé, 1·5—4·5 cm. široké. Nad basí vybíhají 3—5 nervů, hlavní (střední) nerv jest vyniklý, rovný; postranní nervy jsou tenké, tu a tam poněkud vyniklé. Druhořadé nervy počtem 4—8 vybíhají v úhlech

55—65°, jsou obloukovité, zprohýbané a tvoří oblončky; třetíradé nervy v málo ostrých úhlích vynikající, sítivo tvořící.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, zřídka.

Ficus tiliaefolia A. Br.

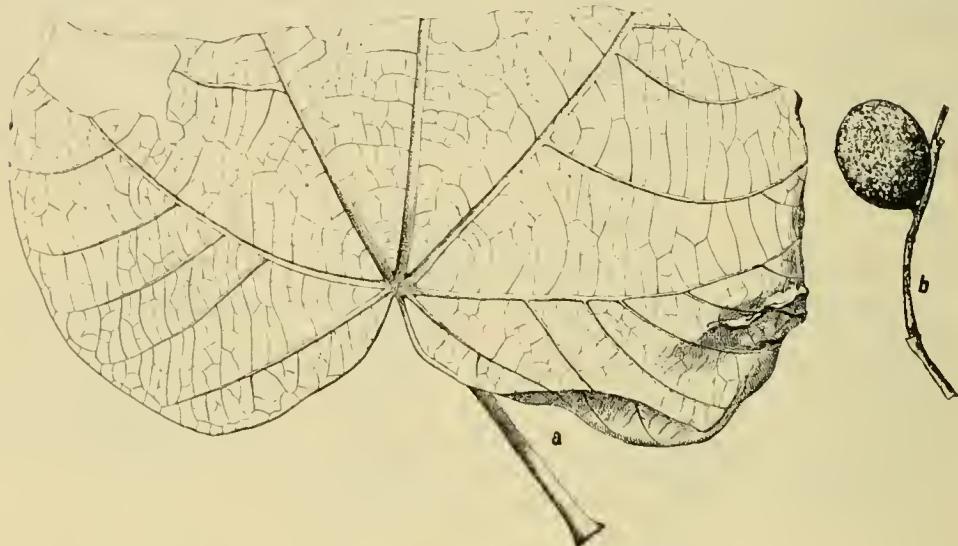
Obr. 109., fig. a, b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“, pag. 80., tab. XXV., fig. 4, 5, 10, vergr. 7.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“, pag. 28., tab. VI., fig. 1—4.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens“. pag. 27. (323.), tab. 5. (XII.) fig. 3—6.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“, pag. (26) 298., tab. 6. (XV.), fig 1—2.

Obr. 109.—a, b *Ficus tiliaefolia* A. Br. a Dolejší polovice listu s řapíkem. (Dle Velen.); b Plod sedící na větvičce. (Dle Heera)

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tufen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891., pag. 6.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin“. Isis 1903., pag. 16.

Listy jsou dlouze řapíkaté, (řapík vybíhá na spodní straně čepele listové), široce srdcitolité, nebo podlouhle vejčité, na dolejšku buď stejnostranné, nebo nejčastěji nestejnostranné, u předu dvou i třílaločné, při čemž střední lalok jest větším než dva sousední laloky, nebo jednoduché, zaokrouhlené, nebo krátce příšpičatělé, celokrajné, nebo roztroušeně vlnovitě zubaté. Hlavních nervů basálních jest 3—7, velice tlustých, rovných, z nichž postranní jsou na konci obloukovitě

zahuuty. Druhořadé nervy silné, poněkud obloukovité, četnými kličkami navzájem spojené. Sítivo četné, na druhoradé nervy kolmo postavené.

Plod jest skoro kulovitý, krátce stopkatý; často jsou na povrchu tohoto plodu znatelné malé doličky, jichž přičinou jsou asi malá semena plod vyplňující.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; zřídka; *Břešťany a Dlouhý Újezd*; *Vršovice* u Loun, vypálené lupky, dosti hojně; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; často; *Holý Kluk*, zřídka; *Jordánův Jez*, *Chlum*, *Jägerhütte* u Libverdy, tufy, četné; *Grasset* u Falknova, sladkov, písokovec; *Libědice* u Žatce; *Želenky*, vypálený jíl; *Vilémův důl*, lupky; *Pětipsy*, četně; *Galgenberg* u Valče; *Suletic*, diatom. břidlice.

Ficus trachelodes Ung.

Unger: „Gen. et spec. plant. foss.“ pag. 413.

Unger: „Sylloge plantarum fossilium“. I., pag. 15., tab. VI., fig. 7, 8.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“. I., pag. 72., tab. XXI., fig. 12.

Listy jsou dlouze řapikaté, celokrajné, eliptičné, polokožovité; hlavní nerv tlustý, druhoradé nervy tenké, jednoduché, oddálené, poněkud obloukovité.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl; zřídka.

Ficus trunneata Heer.

Obr. 110., fig. c.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 183. tab. CLII., fig. 15.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“. pag. 29. tab. VI. fig. 5.

B. Brabeneck: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“, pag. 13.

Listy jsou trojhranně vejčité, na dolejšku nestejnostranné a zároveň i nejšířší, ku předu v dlouhou špici zúžené, celokrajné, buď pevné až kožovité. Hlavní nerv není příliš silný, skoro rovný, ku špici zúžený. Po obou stranách hlavního nervu vynikají skoro párovitě ještě další basální nervy, kteréž jsou též silny jako nervy druhoradé. Dolejší druhoradé nervy vynikají v ostrých úhlech, kdežto nervy hořejší v tupých úhlech, nejsou rovné a rozvětvují se na konci v kličky, jež obloukovitě se navzájem spojují. Třetíradé nervy odbíhají kolmo od nervů druhoradých a podobně zase nervy čtvrtého řádu dopadají kolmo na nervy třetíradé, tvořice velice hustou, z polygonálních políček sestávající síť.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený lupek; *Holedeč* u Měcholup, plastický jíl, zřídka.

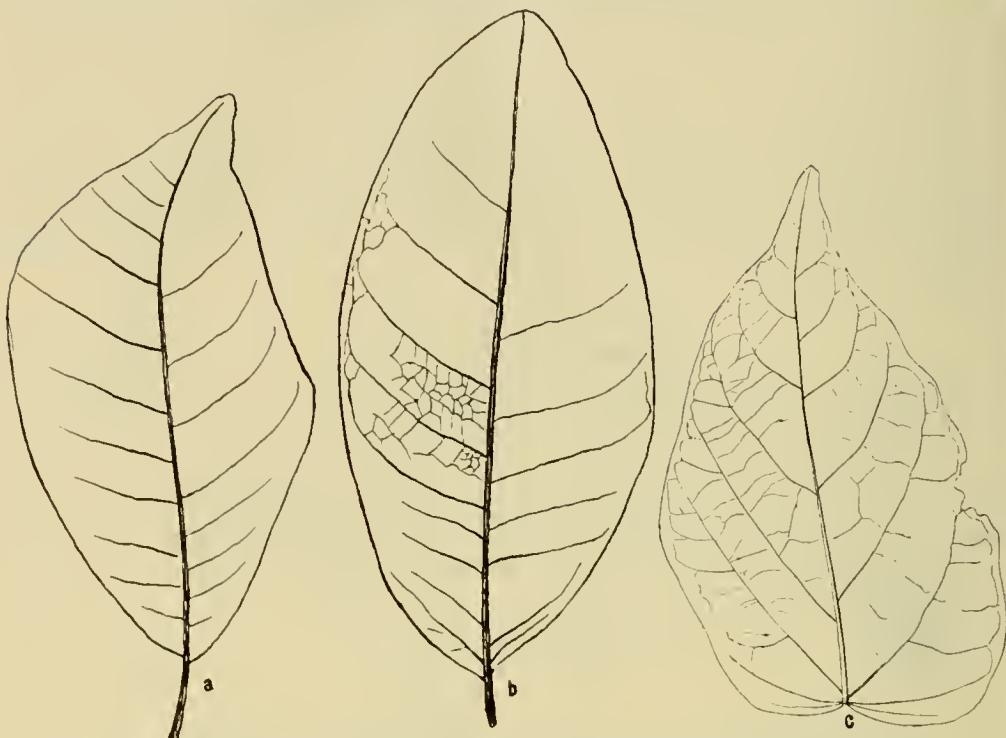
Ficus vulcanica Ettingsh.

Obr. 110., fig. a.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ I., pag. 74., tab. XXI., fig. 11.

Listy jsou řapikaté, s řapíkem dosti silným, na povrchu velice husté, jemuž tečkované, polokožovité, opak vejčitě-elliptičné, zašpičatělé, na dolejšku zaokrouh-

lené, na obvodu celokrajné. Hlavní nerv dosti tlustý, ku špici znatelně se zúžující. Druhořadé nervy jsou obloukovité, jemné, skoro v pravém úhlu vynikající, směrem

Obr. 110.—a *Ficus vulcanica* Ett. List rest. — b *Ficus Urani* Ett. List rest. — c *Ficus truncata* Heer. Pěkný list. Skut. vel. (a, b dle Ettingsh., c dle Velen.)

k basi jsou zkrácené, stlačené a vybíhají v ostrém úhlu. Třetířadé nervy velice jemné, zřídka znatelné a v ostrých úhlech vyušklé.

Druh tento je podobný *F. Braunii* Heer, kterýž se liší oddálenějšími nervy při basi, v ostřejších úhlech vynikajícími a třetířadými nervy v tupějších úhlech odbíhajícími.

Naleziště: Kučlin, leštivý lupek, zřídká.

***Ficus Urani* Ettingsh.**

Obr. 110., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Biliu“ I., pag. 75., tab. XXI., fig. 5.

Listy jsou řapíkaté, polokožovité, vejčito-eliptičné, celokrajné, na dolejšku přitupé, třínervé. Hlavní nerv pevný, postranní nervy basální v ostrých úhlech vybíhající; druhořadé nervy poněkud obloukovité, v málo ostrých úhlech vynikající; třetířadé nervy četné, sblížené, kteréž vystupují po obou stranách nervů druhořadých v ostrých úhlech.

Sítivo jest husté a objímá ozdobná polička tvaru vejčitého až eliptičného.
Naleziště: Kučlin, leštivý lupek, zřídká.

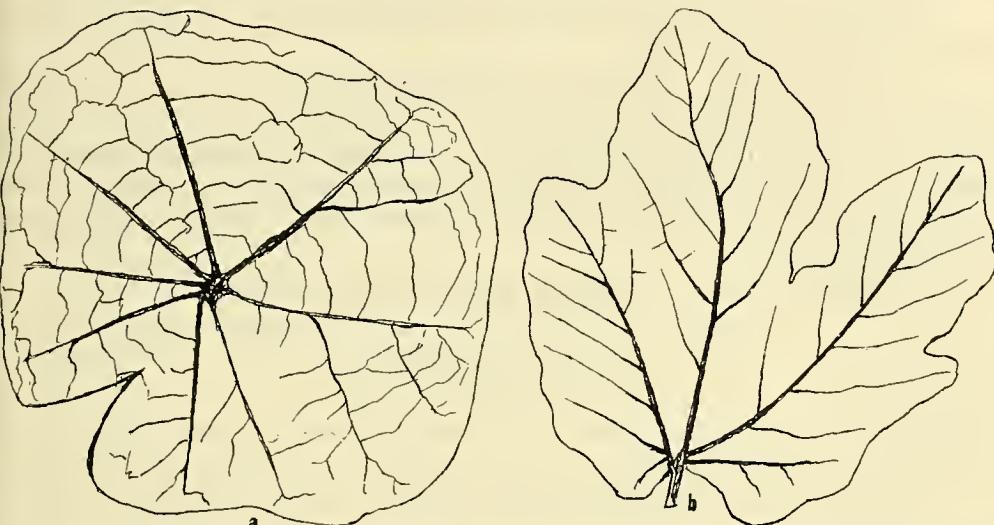
Conocephaloidea.

Cecropia Heerii Ettingsh.

Obr. 111., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ I., pag. 82., tab. XXVII.; XXVIII fig. 7.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. (27.) 299., tab. 2 (XI.), fig. 33., tab. 7 (XVI.), fig. 3.

Obr. 111.—a *Cecropia Heerii* Ett. Necely list, zmenšeno. — b *Cecropia europaea* Ett. Laločnatý list. Skuteč. vel. (a, b dle Ettingsh.)

Listy jsou štitovité, celokrajné, okrouhlé; hlavních nervů až 9, vyniklých střední silnější; druhoradé nervy obloukovité, v ostrých úblech vybíhající, při okraji čepele listové kličky tvořící.

Třetíradé nervy vynikají v pravém úhlu a spojují se navzájem.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Grasset u Falknova, sladkov. pískovec *Petipsy*.

Cecropia europaea Ettingsh.

Obr. 111., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ I. pag. 82., tab. XXVIII., fig. 1, 2.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin.“ Isis 1903, pag. 16.

Listy jsou řapíkaté, srdcítě-polkruhovité, dlanitě dělené, 5—7laločné, s laloky tvaru vejčitého, neb podlouhlého. Hlavních nervů jest 7—9, z nichž prostřední jest trochu silnější, postranní vybíhají v úblech velice ostrých; druhoradé

nervy poněkud zprohlýbané, v ostrých úblech vystupující, často vidličnatě dělené; třetíradé nervy vynikají z druhořadých v pravém úhlu a spojují se navzájem.

Druhu tomuto podobá se z nyní žijících v tropické Americe *Cecropia palmata* Willd.

Naleziště: *Březno*, jsl., zřídka; *Břešťany* a *Dlouhý Újezd*.

Proteaceae.

Persoonia firma Heer.

B. Babenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“, pag. 14.

List jest vejčitý, bez řapíku, na dolejšku hodně zúžený, uprostřed čepele nejšířší, na předu až konci zaokrouhlený. Nerv střední jest dosti silný, z něhož nad basi na obě strany vynikají blízko sebe dva nervy druhořadé, kteréž se táhnou ku špičce listu a zase se zřejmě rozvětvují; první nerv spojuje se s větví druhého nervu, kterýž pak v oblouku zabíhá do krátkého blíže špičky ležícího třetího nervu druhofadého.

Naleziště: *Holedec* u Měcholup, plastický jil, tři listy.

Persoonia laurina Heer.

Heer: „Die tertiäre Flora der Schweiz“ II., pag. 95., tab. XCVII., fig. 25—28.

Menzel: Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd“. Isis 1903, pag. 16.

Listy jsou přisedlé, polokožovité, eliptičné, ku spodu velice zúžené a protáhlé; u předu tupě zaokrouhlené, neb krátkou špicí opatřené, úplně celokrajné. Hlavní nerv jest na basi silný, ku špičci ale pozvolna se zúžující. Druhořadé nervy vybíhají ve velice ostrých úblech, nejvíše dva z nich bývají skoro vstřícné, ostatní jsou pak střídavé; dolejší táhnou se daleko ku předu, spojují se jako ostatní nervy navzájem oblončkovitě a znatelně se rozvětvují.

Podobá se velice druhu *Persoonia firma* Heer, od něhož liší se tím, že jest jemnější a na dolejšku více zúžený.

Persoonia laurina Pers. (= *P. ferruginea* Smith) jest nyní žijící druh v Novém Jižním Walesu, od něhož třeba tento druh zkamenělý odlišovati.

Naleziště: *Břešťany* a *Dlouhý Újezd*.

Persoonia Daphnes Ett.

Ettlingshausen: „Proteac. d. Vorwelt“ pag. 718., tab. I., fig. 6, 7.

„Flora v. Häring“ pag. 50. tab. XIV., fig. 1—4.

Unger: „Sylloge pl. foss.“ I., pag. 19., tab. VII., fig. 7, 8.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abhdlg. „Lotos“ 1898 pag. 95. tab. IX. fig. 32—35.

Listy jsou podlouhle-kosočtverečné, celokrajné, poněkud kožovité, s velice krátkým řapíkem; hlavní nerv jemný, až do špičky listu se táhnoucí; druhořadé nervy vybíhají ve velice ostrých úblech, jsou jemné, při okraji listu se rozvětvující.

Peckovice jest bobulovitá, opak vejčitá, velice malá (asi 4·3 mm dlouhá), se stopkou krátkou, s vytrvalým zobanem, nitovitým, as třikrátě delším peckovice, korunkou opatřeným; peckovice jest jednopouzdrá a jednosemenná.

Podobné nyní žijící druhy: *Persoonia hirsuta* Pers., a *P. lucida* R. Br. z Australie.

Naleziště: *Berand*, nezřídka, plody; *Pochlovice*, břidličnatý jíl, zřídka.

Persoonia radobojana Ung.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ I., pag. 19., tab., VII. fig. 1, 2.

„ „Flora von Radoboj“ pag. 142 tab. IV. fig. 2.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898, pag. 95., tab. IX., fig. 38.

Peckovice jest bobulovitá, tvaru elliptičného, 4·3—6.5 mm dlouhá, se zobanem vytrvalým, nitovitým, dvakrátě delším peckovice, korunkou opatřeným; pecka jest pravděpodobně dvoupouzdrá a dvěma semeny opatřená.

Unger porovnává tento druh s plody četných druhů nyní žijících, zvláště pak s *Persoonia acerosa* Sieber, z Port Jacksonu a hlavně s *P. laurina* (Pers.) Smith. z Australie.

Naleziště: *Berand*, jeden plod.

Protea bilinica Ettingsh.

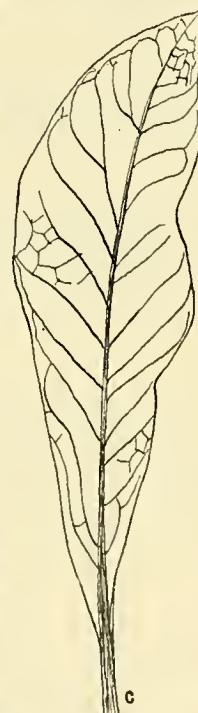
Obr. 112.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 14., tab. XXXV., fig. 1.

Listy jsou řapíkaté, polokožovité, podlouhle klínovité, celokrajné, se širokým hlavním nervem, vyniklým, rovným, ku špičce zúženým; nervy druhořadé jsou tenké zprohýbané, v úhlu 25—35° vybíhající, ku kraji vidličnaté; nervy třetířadé vybíhají v tupém nebo pravém úhlu ze strany zevnější nervu druhořadých a tvoří volné sítivo.

Těmito znaky podobá se velice tento otisk některým druhům jihoafrickým z rodu *Protea* a liší se tento otisk od listů podobných, jež Ettingshausen popsal z leštivého lupku kučlinského pode jménem *Ardisia Harpyarum*.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Břešťany*, plastický jíl.

Obr. 112. *Protea bilinica* Ett. Zlomek list.
Skut. vel. (Dle Ettingsh.)

Grevillea grandis Ettingsh.

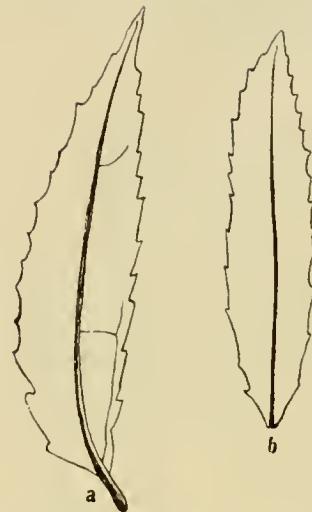
Obr. 113., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 15. tab. XXXV. fig. 8.

Listy jsou dlouze řapíkaté, čárkovatě-kopinaté, 10—14 cm dlouhé, kožovité, hrubě zubaté, se zuby stejnomořnými, oddálenými, ostrými; hlavní nerv jest tlustý, nervy druhoradé chybí.

List tento porovnává Ettingshausen s nyní žijícím druhem *Grevillea longifolia* R. Br. z Nové Hollandie.

Naleziště: Kučlin, leštivý lupek.

Obr. 113. — a. *Grevillea grandis* Ett. List. — b. *Hakea bohemica* Ett. List. (Dle Ettingsh.)

přisedlé. Hlavní nerv silný; postranní nervy znatelné, vidličnatě dělené, ve velice ostrých úblech vybíhající.

Naleziště: Holý Kluk; častěji.

Grevillea Jaccardi Heér.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. (41.) 169., tab. 4. (VII.), fig. 36.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“. Isis in Dresden 1879., pag. 141., tab. VII., fig. 27.

Listy jsou čárkovité, celokrajné, zašpičatělé, přisedlé; hlavní nerv mocný, postranní nervy znatelné vybíhají v ostrých úblech a jsou vidličnatě dělené.

Následkem špatnějšího zachování není možno (dle Engelh.) přesně určiti, zda list jím nalezený u Krottensee patří druhu tomuto.

Naleziště: Krottensee, cyprisové lupky, zlomek listu; Ledvice, lupky zřídka.

Anadenia lignitum Ettingsh.

Obr. 114., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. II., pag. 14., tab. XXXV., fig. 2.

Listy jsou kožovité, opakvejčité, stříhaně laločnaté, s laloky vejčitými, přitupými, se středním větším, klinovitým; hlavní nerv jest z base vyniklý a nervy postranní vybíhají ve velice ostrých úhlech.

Tento zkamenělý list porovnává Ettingshausen s nyní žijícími rody *Anadenia heterophylla* R. Brown a *Anadenia illicifolia* R. Brown z Nového Zelandu.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálený lupek.

Hakea macroptera Ett.

Ettingshausen: „Sagor.“ I., pag. 40., tab. X., fig. 12, 18.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 18, tab. II. fig. 5.

Listy jsou střidavé, řapikaté, poněkud kožovité; druhořadé nervy jsou tenké, třetířadé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu.

Semena jsou tvaru eliptičného, s křídly tence blanitými, široce vejčitými, k dolejšku poněkud zúženými, na špici zaokrouhlenými, beznervými.

Naleziště: *Suletice*, leštivý lupek, zřídka.

Hakea bohemica Ettingsh.

Obr. 113., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 15., tab. XXXV., fig. 3.

Listy jsou tuhé, kožovité, podlouhle eliptičné nebo kopinaté, jemně, ostnitě zubaté, na dolejšku zúžené; hlavní nerv jest vyniklý, rovný; nervy druhořadé nezřetelné.

Druh tento jest podoben druhu *Hakea Gaudini* Heer „Tertiärf. II., pag. 96., tab. 98, fig. 18., avšak druh náš má širší list, menší a více sbliženější zuby. *Hakea lanceolata* Web. Tertiärf. d. niederrhein. Braunkohlenformation, liší se čárkovitě kopinatými a zašpičatělými listy.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Břešťany*, plastický jíl; *Kučín*, leštivý lupek.

Hakea Gaudini Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 96., tab. XC VIII., fig. 18.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898., pag. 96., tab. IX., fig. 40.

Listy jsou pevné, kožovité, úzce-kopinaté, s okrajem ostnitě zubatým, se zuby malými, nedaleko od sebe stojícími.

Eugelhardt uvádí jakožto podobný nyní žijící druh: *Hakea florida* R. Br. z Australie.

Naleziště: *Berand*, vzácně.

Lambertia tertaria Engelh.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens und ihre pflanzlichen Einschlüsse“ pag. 141., tab. VII., fig. 28. (Sitzb. Isis 1879.)

List jest kožovitý, čárkovitě kopinatý, celokrajný; hlavní nerv jest silný, ku špici jenom málo zúžený; jemné nervy druhořadé vybíhají v pravých úhlech nebo skoro pravých, jsou vidličnatě dělené a větevnaté; ještě jemnější nervy třetirodě vybíhají v pravém úhlku.

Tento druh porovnával Engelhardt s nyní žijícím druhem *Lambertia floribunda* H. B. S. z Australie a shledal, že oba druhy tyto úplně spolu souhlasí.

Naleziště: *Krottensee*, cyprisové břidlice, zřídka.

Embothrium leptospermon Ett.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“ pag. 35. (331), tab. 6. (XIII.), fig. 8.

Syn: *Embothrites leptospermus* Ett.

Křídla semen jsou 3–5 mm dlouhá, zaokrouhleně-elliptičná, přítupá, na dolejšku poněkud stažená, 5–8 velice jemnými, prohnutými, jednoduchými neb rozvětvenými nervy opatřená.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Embothrium microspermum Heer.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“ pag. 35. (331), tab. 6. (XIII.), fig. 5, 6.

Semena jsou 5–7 mm dlouhá, křídly opatřená; křídla jsou podloňkle protažená.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Embothrium salicinum Heer.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“, pag. 36. (332), tab. 6. (XIII.), fig. 24, 25.

Listy jsou kopinaté, na dolejšku pozvolna v řapík zúžené, u předu tupě zakončené; střední nerv silný, ku špici se ztrácející, druhořadé nervy jsou co nejvíce jemné, jen tu a tam zřeletelné a v ostrém úhlku ku špici listu směřující. Celá čepel listová jest protkána pravidelně velice jemným sítivem.

Plody se svraskalou skořapkou jsou stopkaté; se stopkou velice tlustou, dřevnatou, odděleny jsou od stopky příčnou čárkovitou partií a jsou tvaru krátce vejčitého. Semena jsou vejčitá, jemným kožovitým křídlem bez nervatury opatřená. Semena tohoto druhu rozeznávají se od semen rodu Acer tím, že jsou velice malá, jemným a beznervým křidlem opatřená.

Listy, plody i semena dle Heera souhlasí s novozelandským druhem *Embothrium salignum* R. Br., s nímž tento zkamenělý druh porovnává.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, jen semena; *Holý Kluk*.

Embothrium sotzkianum Ung.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“ pag. 35. (331), tab. 6. (XIII.), fig. 3.

Syn: *Embothrites sotzkianus* Ung.

Semena jsou zaokrouhlená, smačklá, křídly opatřená; křídla jsou jemně kožovitá, na konci tupě zakončená, s okraji spolu rovnoběžnými.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Embothrites cuneatus Ettingsh.

Obr. 114., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 15., tab. XXXV., fig. 13.

Semena malá, podlouhlá, s křídlem 4—5 mm dlouhým, zaokrouhleně-klínovitým; křídlem probíhají velice četné, tenoučké, jednoduché nebo i vidličnatě dělené nervy.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Lomatia Heeri Engelhardt.

Engelhardt: „Tertiaerpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“ pag. (43) 383, tab. III., fig. 14.

Listy jsou kožovité, kopinaté, na okraji čepele listové jemně zoubkované; hlavní nerv je silný; druhořadé nervy jemné, jednak jednoduché, jednak vidličnatě dělené, dosti husté, na okraji navzájem spojené; sítivo nervové jest velice jemné a tvoří jemnou žilnatinu.

Engelhardt uvádí druh tento jako střední typ mezi *L. borealis* Heer a *L. latior* Heer.

Naleziště: Holý Kluk.

Lomatia Pseudolex Ung.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“ pag. 36. (332), tab. 8 (XV.), fig. 19.

Ph. Cand. B. Brabenec; Souborná květena.

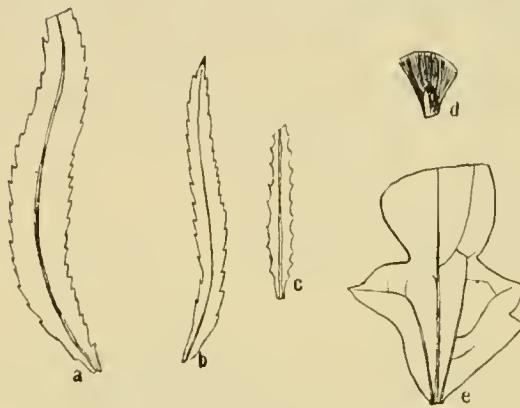
Listy jsou kožovité, podlouhlé, ku špici i ku spodu zúžené, řapíkaté, s velkými a nastřaženými zuby; zuby jsou oddálené, ostře zašpičatělé. Střední nerv jest silný, nervy postranní velice rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Banksia haeringiana Ettingsh.

Obr. 114., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 16., tab. XXXV., fig. 16, 17.
Engelhardt: „Tertiaerpflanzen aus dem Leitm. Mittelgebirge“ pag. (42) 382.
 tab. VI. fig. 6, 7.

Obr. 114. — a. *Banksia haeringiana* Ett. Zlomek list. — b. c. *B. longifolia* Ett. Dva zlomky list. — d. *Embothrites cuneatus* Ett. Semeno. — e. *Anadenia lignitum* Ett. List. (a—e dle Ettinghs.)

Naleziště; *Kučín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl; vzácně; *Holý Kluk*, *Břešťany* a *Dlouhý Újezd*.

Banksia longifolia Ettingsh.

Obr. 114., fig. b, c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 15., tab. XXXV., fig. 11, 12.
Engelhardt: Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgeb. Lotos 1896.
 pag. 150.

Syn.: *Myrica longifolia* Ung.

Listy jsou pevné, kožovité, úzce čárkovité, na dolejšku v řapík zúžené, na okraji oddáleně zoubkované; hlavní nerv jest zřetelný, až do špičky listu vybíhající; nervy druhohradé tenoučké, v pravém úhlu vynikající. List jest opatřen sitivem.

Ettingshausen porovnává listy tyto zkamenělé s nyní žijícím druhem *Banksia spinulosa* R. Brown z Nového Zelandu.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin.“ Isis 1903. pag. 76.

Listy jsou kopinaté nebo čárkovito kopinaté, polokožovité, na dolejšku v řapík zúžené, na okraji ostře, pilovitě zubaté; hlavní nerv jest zřetelný, nervy druhohradé tenoučké, v úhlu 65—80 stupňů vybíhající, obloukovité, až skoro ku kraji čepele dosahující.

Dle Ettingshausena lze tento fossilní druh porovnat s nyní žijící *Banksia collina* R. Brown z Nového Zelandu.

Naleziště: *Kučlín*, leštvivý lupek; *Holý Kluk*, zřídka. *Krottensee*, cyprisové lupky, dosti hojně; *Břešťany*, plastický jil. *Suletice*, leštvivý lupek, zřídka.

Banksia cuneifolia Heer.

Heer: „Flora. tert. Helv.“ II., pag. 98., tab. XCVII., fig. 36.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 95., tab. IX., fig. 57.

Listy jsou kožovité, pevné, krátce řapíkaté, na dolejšku k řapíku znatelně zúžené, klinovité, u předu značně, tupě zaokrouhlené, tupé, celokrajné. Hlavní nerv jest velice silný, až do špičky listu vybíhající; druhorádě nervy jsou velice jemné, jednoduché, spolu souběžné, a při okraji obloučky s okrajem čepele skoro souběžnými mezi sebou spojené. Sítivo jest pravidelné a víceboké.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Banksia intergrifolia* R. Br. z Australie.

Naleziště: *Berand*, vzácně.

Banksia Deikeana Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 98., tab. XCVII., fig. 38—43.

Engelhardt: „Flora von Göhren“. pag. 27.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“, pag. 96., tab. IX., fig. 56.

Listy jsou pevné, kožovité, poněkud přisedlé, na dolejšku k řapíku pozvolna zúžené, opak vejčité neb opak vejčitě-podlouhlé, na špici zaokrouhlené, tupé, na obvodu svém celokrajné. Hlavní nerv jest velice silný, zvláště na basi, až do špičky listu vybíhající, druhorádě nervy nejsou žádné znatelné; sítivo jest velice jemné a pravidelné.

Naleziště: *Berand*, vzácně.

Dryandra bilinica Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 17.

Listy jsou kožovité, 4—6 cm dlouhé, 3—4 mm široké, dlouze kopinaté, přišpičatěné, střídavě peřenolaločnaté, s laloky tupými; hlavní nerv zřetelný a vyniklý, druhorádě nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec.

Dryandra Bronniartii Ettingsh.

Obr. 116., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 16.

Syn: *Dryandra Schrankii* Heer. „Flora tert. Helv.“ II., pag. 96., tab. XCVIII., fig. 20.

Listy jsou kožovité, čárkovité nebo čárkovitě-kopinaté, příšpičatělé, na dolejšku v řapík zúžené, střídavě peřenodilné, s úkrajky jemně přiostřenými tvaru tříhranného neb polokosníkovitého, v nichž táhnou se 2—4 nervy; nervy druhodě jsou velice tenoučké a vynikají v úhlech 65—80 stupňů.

Listy tyto srovnává Ettingshausen s nyní žijícím rodem *Dryandra formosa* R. Brown.

List tohoto druhu fossiliuho upomíná v mnohem na některé formy druhu *Myrica acutiloba Stbg. sp.* a sice obraz 74. fig. b, d.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Dryandroides banksiaefolia Heer.*)

Obr. 116., fig. a—c.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II. pag. 102. tab. c. fig. 3—10.

Engelhardt: „Beiträge zur Palaeontologie des böhm. Mittelgeb.“ Lotos 1896., pag. 149.

Menzel: „Über die Flora der plast. Tone.“ Isis 1903, pag. 15.

Syn.: *Myrica banksiaefolia* Ung.

Dryandroides angustifolia Ung.

Banksia Ungerii Ettingsh.

Listy jsou dosti dlouze řapikaté, pevné, kožovité, čárkovité nebo čárkovitě kopinaté, na celém okraji ostře pilovité, na obou konecích zašpičatělé. Hlavní nerv zřetelný; druhodě nervy skoro v pravém úhlu vybíhající jsou četné, sblížené, jednoduché, tenoučké, spolu souběžné, obloakovité,

Jako nejbližší příbuzné z nyní žijících (na Novém Zelandě) označil Ettingshausen rody: *Banksia attenuata* R. Brown, *B. littoralis* R. Brown a j. v.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suletice*, leštivý lupek, zřídka, *Břešťany*, plastický jíl, sferosiderit; *Krottensee*; *Kinšperk*, *Kučlín*, leštivý lupek. —

Dryandroides acuminata Heer.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora des Jesuitengrabens“ pag. 20. (316.), tab. 2. (IX.), fig. 9.

Engelhardt: „Die Flora der über den Brankobalen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. (25.) 153., tab. 3. (VI.), fig. 13.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgeb.“ Lotos 1896., pag. 13.

Syn.: *Myrica acuminata* Unger.

*) K. A. Zittel ve svém „Handbuch der Palaeontologie“ II. pag. 661 poukazuje k tomu, že nelze dosud s jistotou rozhodnouti kam by se mely velice podobné listy těchto druhů zařaditi; zařazení do správných skupin lze učiniti teprve, budou-li nalezeny listy, květy a nebo i plody pospolu.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 103., tab. XCIX., fig. 17—21, tab. C., fig. 1, 2.

Ettingshausen: „Proteaceen der Vorwelt“ pag. 32.

Listy jsou pevné, čárkovité nebo čárkovitě kopinaté, ostře zoubkované nebo jemně pilovité, v dlouhou, jemuou špiči vybíhající, na spodu zúžené; hlavní nerv jest znatelný, druhodné nervy jsou sblížené, četné, prohnuté a vybíhají v ostrých úhlech.

Plody podle Heera: „Flora foss arct. I., pag. 102. jsou krátce vejčité, hladké a do hustého, klasovitého květenství sestavené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Zálezly*, tufy, zřídkva; *Holý Kluk*; důl *Peter* a *Pavel* u Duchcová, sferosiderity, vzácně; *Břešťany*, plastický jíl; *Sulevice*, leštivý lupek.

Dryandrodes hakeaeifolia Ung.

Obr. 115., fig. e, f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 17.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“. Lotos 1896. pag. 36; 148.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Biliu.“ Isis 1903., pag. 15.

Syn.: *Myrica hakeaeifolia* Ung. sp.

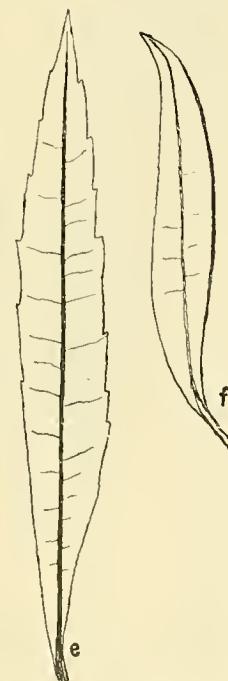
Listy jsou kožovité, pevné, kopinaté, nebo čárkovitě kopinaté, na dolejšku v řapík zúžené, na předu příspěvatelé, oddáleně a nestejně zubaté, k dolejšku nebo v celku úplně bezzubé, se silným středním nervem, s postranními nervy poměrně jemnými, rovnoběžně v tupém úhlhu až ku kraji v slabém oblouku odbíhajícími; ostatní nervatura jest tak silná jako nervy postranní a tvoří husté síťivo, jehož polička jsou dosti veliká a jako důlky ve vynikající nervatuře znatelná.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápeček; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; *Holý Kluk*; *Natternstein* u Soutěšek; *Grasset* u Falknova, sladkovodní pískovec; *Černovice* u Chomutova; *Ledvice*, lupky, velice hojně; důl *Amalie*, sferosiderity; *Sulevice*, leštivý lupek. *Warensdorf*; *Břešťany* a *Dlouhý Újezd*.

Dryandrodes laevigata Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 101., tab. XCIX., fig. 5—8.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgeb.“ Lotos 1896. pag. 35.

Obr. 115. e, f *Dryandrodes hakeaeifolia* Ung. Jeden zubatý, druhý celokrajný list.
(Zmenšeno dle Heera.)

Syn.: *Myrica laevigata* Heer.

Listy jsou kožovité, pevné, lesklé, hladké, kopinaté, na dolejšku k řapiku zúžené, ku předu příšpičatělé nebo špičaté, na obvodu celokrajné, nebo roztroušeně zubaté. Hlavní nerv silný, druhořadé nervy velice jemné, souběžné, v ostrých úblech vybíhající a u okraje čepele se spojující. Tretířadé nervy velice jemné, zřídka kdy znatelné.

Od podobné *Dryandrodes hakeaeifolia* Ung. liší se druh tento tim, že listy u *D. laevigata* jsou mnohem širší a vždy jemnou nervaturou opatřené.

Naleziště: *Natterstein* u Soutěšek; *Grasset*, sladkovodní pískovce; *Ledvice*, lupky, hojně; *Želenky*, vypálené jíly; důl *Amalie*, sferosiderit; často.

Dryandrodes lignitum Ettingsh.

Obr. 116., fig. *d—f*.

Heer: „Flora tert. Helv.“ H., pag. 101., tab. XCIX., fig. 9—15.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgeb.“ Lotos 1896. pag. 37.

Obr. 116. *a—c.* *Dryandrodes banksiaeifolia* Heer. *a.* List na basi rest. (Dle Heera.) — *b, c.* Listy z Břeštan. (Původní vyobr.) — *d—f.* *Dryandrodes lignitum* Ettingsh. — *d.* Zubatý list z Břeštan. (Původní vyobr.) — *e, f.* Jeden zubatý, druhý celokrajní list. (Volně dle Ettingshausena.) — *g.* *Dryandra Brongniartii* Ett. List necelý. (Dle Heera.)

Menzel: „Über die Flora der plast. Tone.“ Isis 1903., pag. 15.

Syn.: *Myrica lignitum* Ung. sp.

Quercus lignitum Ung.

Listy jsou kožovité, pevné, čárkovito-kopinaté, kopinaté nebo kopinato-elliptičné, dlouze stopkaté, na dolejšku v řapík zúžené, nahoře přišpičatěné, nepravidelně a oddáleně zubaté nebo skrovně zubaté nebo celokrajné; hlavní nerv jest silný, druhoradé nervy znatelné, skoro v pravém úhlu a nebo v úhlu málo ostrém navzájem rovnoběžně odbíhající až ku kraji listovému, kdež se jemnými obloučky spojují. —

Naleziště: *Břešťany*, sferosiderity; *Dlouhý Újezd*; *Březno* plastický jíl; *Zabrušany*, vypálený lupek; *Kostomlaty* sladkovodní vápenec; *Holý Kluk*; *Naternstein* u Soutěšek, diatom. břidlice; *Krottensee*, cyprisové lupky, často; *Ledvice*, lupky, velice často; *důl Amalie*, sferosiderity; *Sádek* u Žatce, jíl; *Kučín*, leštivý lupek.

Dryandroïdes Lounensis Velen.

Obr. 117.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun,“ pag. 33., Tab. IX., Fig. 17—22.

Listy jsou pevné, tvrdě kožovité, podlouhle kopinaté, jak ku špici tak i ku spodu pozvolna zúžené, uprostřed čepele nejšířší, vždy celokrajné. Hlavní nerv jest silný, až do špice vybíhající, kdež pouze se slabě zúžuje. Druhořadé nervy vynikají v tupém úhlu a spojují se mezi sebou na okraji listu četnými, hustými a nepravidelnými obloučky. Obloučky tyto jsou rozděleny na jiné menší. Mezi nervy druhoradými probíhají ještě 1—2 jemnější nervy, kteréž ale brzo zanikají v ostatním sítivu. Sítivo, kteréž tvoří množství polygonálních políček, silně vyniká. Řapík až 2 cm dlouhý jest silný a rovný.

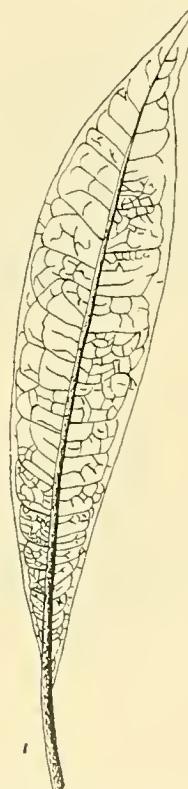
Naleziště: *Vršovice u Loun*, vypálený lupek, hojně.

Dryandroïdes basaltica Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 18.

Listy jsou kožovité, tvrdé, čárkovito kopinaté, na dolejšku v krátký řapík zúžené, oddáleně zubaté, s tlustým hlavním nervem a se silnými nervy druhoradými, kteréž vybíhají v pravém úhlu ve vzdálenosti 5—7 mm od sebe.

Naleziště: *Břešťany*, sferosiderity, jen úlomky; *Dlouhý Újezd* sferosiderity, pěkné exempláře, *Kostomlaty* sladkovodní vápenec, úlomky.

Obr. 117. *Dryandroïdes Lounensis* Velen. List na špici rest. (Dle Velen.)

Dryandrodes lepida Heer.

Heer: „Flora d. Schweiz“ III., pag. 188., tab. CLVI., fig. 19—21.

Engelhardt: „Die Flora der über den Brankohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. (41.) 169., tab. 7. (X.), fig. 32.

Listy jsou kožovité, pozvolna dolů k řapíku zúžené, kopinaté, nepravidelně laločnaté, s laloky velkými a zaokrouhlenými, vícenervými.

Hlavní nerv jest dosti silný, z něho vybíhají velice četné, jemné nervy druhodé, z nichž silnější nervy spojují se před okrajem čepele navzájem obloučky, ostatní pak rozbihají se v sítivo nervové, zřetelně vyniklé.

Naleziště: *Ledvice*, lupky, vzácně.

Dryandrodes concinua Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“ Isis in Dresden 1879., pag. 141., tab. VII. fig. 30.

Listy jsou kožovité, čárkovité, na dolejšku zúžené, na okraji čepele listové oddáleně a hluboce zubaté; středu nerv znatelný, druhodé nervy síťovitě se rozvětvují.

Od rodu *Banksia longifolia* liší se druh tento muohem více vyniklým sitivem, většimi a hlubšími zuby.

Naleziště: *Krottensee*, cyprisové lupky, zřídka.

Dryandrodes serotina Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“ Isis in Dresden 1879., pag. 141., tab. VII. fig. 29.

Listy jsou poněkud kožovité, kopinaté, pilovité na okraji čepele, na obou koncích zúžené; druhodé nervy jsou četné, k sobě sblížené, skoro rovné, soubežné, jednoduché, na konci obloukovité.

Naleziště: *Krottensee*, cyprisové lupky, zřídka.

Dryandrodes undulata Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“ Isis in Dresden 1879., pag. 141.. tab. VIII., fig. 1.

Listy jsou kožovité, podlouhle-kopinaté, s okrajem vlnovitě zprohýbaným; hlavní nerv jest dosti slabý, druhodé nervy obloukovité; polička opatřena jsou znatelným sitivem nervovým.

Naleziště: *Krottensee*, cyprisové lupky, zřídka.

Santalaceae.

Leptomeria bilinica Ettingsh.

Obr. 118, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. II., pag. 12, tab. XXXIV., fig. 7, 8.

Větve a větvičky tvoří protáhlé oblouky, často bývají větvičky skoro rovné, jemně a dosti hustě rýhované, dosti pevné.

Zbytky listové střídavé, oddálené, žlaznaté, (žlázkám podobné), tupé.

Leptomeria acida R. Brown jest druhu to-muto podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: Kučín, leštiný lupek; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Leptomeria gracilis Ett.*Ettingshausen*: „Flora von Häring“ pag. 48, tab. XII., fig. 20, 21; tab. XIII., fig. 3—6.*Engelhardt*: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898. pag. 94.

Obr. 118. — a. *Leptomeria bilinica* Ett. Část větve, $\frac{1}{2}$ skuteč. vel. — b. *Santalum salicinum* Ett. List, přiroz. vel. (Dle Ettingsh.)

Leptomeria flexuosa Ett.*Engelhardt*: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 34. (330), tab. 6. (XIII.), fig. 27, 28.

Větve a větvičky jsou prodloužené, tu a tam obloukovitě prohnuté, skoro bezlisté, násadce střídavých listů oddálené, šupinovité, špičaté.

Květenství tvoří klas, semenník jest zaokrouhlený, basemi okvětí obdaný.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Suletic, leštiný lupek.

Santalum salicinum Ettingsh.

Obr. 118. fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 12., tab. XXXIV., fig. 5, 6.

Listy jsou poněkud kožovité, podlouhle-kopinaté, na obvodu svém celokrajné, přitupé, dolu v trochu křidlatý řapík zúžené.

Hlavní nerv zřetelný, často nedaleko špičky listu se ztrácející; druhořadé nervy v ostrých úhlích vybíhající, zřídka znamená.

Naleziště: Kučín, leštiný lupek.

Santalum acheronticum Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 12., tab. XXXIV., fig. 4.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrab. bei Kudratitz.“ pag. 34. (330.) tab 6 (XIII.), fig. 1.

Synon.: *Vaccinium acheronticum* Ung (ex parte) Foss. Flora von Sotzka. tab. XXIV. fig. 2, 8, 9, 11.

Listy jsou vejčité nebo vejčito-podlouhlé, u předu tupě zakončené, na bázi špičaté, na obvodu čepele listové celokrajné, řapikaté, kožovité.

Hlavní nerv zřetelný; druhoradé nervy jednoduché, nečetné, zřídka znatelné.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky; *Kudratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Santalum styriacum Ettingsh.

Ettingshausen: „Die fossile Flora von Schoenegg bei Wies in Steiermark“ pag. 103., tab. IV., fig. 20—27.

Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes. akademie. Roč. XIII. pag. 15.

Listy jsou tvaru krátce nebo dlouze eliptičného, zřídka opak vejčitého, s okrajem bezzubým, poněkud přehruňtým; na dolejšku jsou listy pouze kudlánky zúžené nebo zašpičatělé, u předu zaokrouhlené, tupé.

Hlavní nerv jest vyniklý, na dolejšku silný, ku špici zúžený, rovný; druhoradé nervy vybíhají v úhlu 45—50°, nejsou mnoho vyniklé, bývají vše nebo méně obloukovité, na konci svém často vidličnatě dělené; třetíradé nervy jsou velice jemné, krátké, zřídka dobře znatelné.

Naleziště: *Heledeč* u Měcholup, lupek.

Loranthaceae.

Loranthus Circæs Ettingsh.

Ettingshausen: „Fossil. Flora von Leoben“ II., pag. 18., tab. VI., fig. 25, 26.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kudratitz.“ Isis in Dresden. 1897. pag. 8., tab. I. fig. 3.

Listy jsou kožovité, malinké, tvaru kopinatého, na obvodu čepele listové celokrajné, ku předu zašpičatělé. Hlavní nerv rovný, vyniklý; druhoradé nervy počtem tří po každé straně hlavního nervu v ostrých úlzech vybíhající, jednoduché, zakřivené. Nervy třetího řádu a sítivo jen málo znatelné.

Nejblíže podobným jest nyní žijící druh *Loranthus Poeppigii* DC z Chile.

Naleziště: *Kudratec* u Litoměřic, hořlavý lupek; jediný lístek.

Loranthus Palaeo-Eucalypti Ettingsh.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kudratitz.“ pag. 47. (343.), tab. 10. (XVII.), fig. 19.

Listy jsou kožovité, řapíkaté, kopinaté neb podlouhlé, na dolejšku k řapíku zúžené, zašpičatělé.

Nervatura směřuje ke špici listové; hlavní nerv jest vyniklý; basální druhořadé nervy jsou tenké, špičky listové nedosahující, ostatní nečetné druhořadé nervy jsou velice jemné; třetíradé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

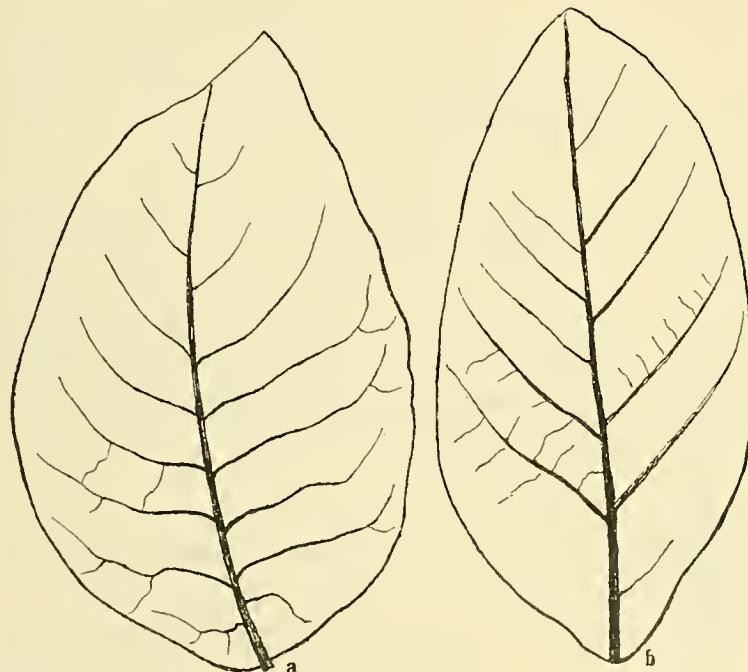
Polygonaceae.

Coccoloba bilinica Ettingsh.

Obr. 119, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ I., pag. 88., tab. XXX., fig. 1, 1b.

Listy jsou vejčité, řapíkaté; celokrajné; hlavní nerv silný; druhořadé nervy skoro v pravém úhlu vybíhající zprohýbané; nervy třetího rádu vynikají v pravém

Obr. 119. — a. *Coccoloba bilinica* Ett. List skut. vel. — b. *Coccoloba acutangula* Ett. List, rest. (Dle Ettingshausena.)

úhlu, spojuji se mezi sebou a tvoří volné sítivo, kteréž uzavírá v sobě nepravidelná políčka, velice jemným pletivem protkaná.

Naleziště: Březno, plastický jíl; zřídka.

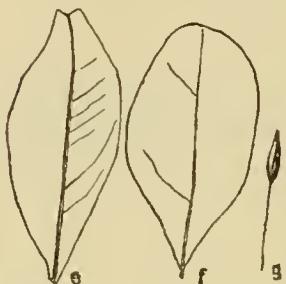
Coccoloba acutangula Ettingsh.

Obr. 119., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ I., pag. 89., tab. XXX., fig. 2.

Listy jsou vejčito-kopinaté, celokrajné; hlavní nerv silný; druhoradé nervy vybíhají v různě ostrých úhlech. Poněkud zprohýbané nervy třetioradé vybíhají v pravém úhlu, spojují se navzájem a tvoří voluē sí ivo, kteréž uzavírá mezi sebou polička nepravidelná, velice jemným pletivem protkaná.

Od *Coccoloba bilina* Ett. liší se druh tento prodlouženějšími listy a více ostřejí vybíhajícími druhoradými nervy. Po lobá se nyní žijící *Coccoloba longifolia* Link.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; zřídka.

Obr. 120. e—g. *Pisonia eocenica* Ettingsh. e—f. Dva listy.
— g. plátek (Dle Heera.)

Nicotinaceae.***Pisonia eocenica* Ettingsh.**

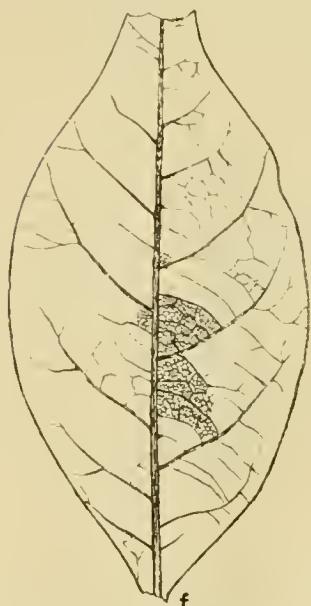
Obr. 120, fig. e—g.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren d. Jesuitengrabs“ pag. 30. (326.), tab. 5. (XII.), fig. 13.

Listy jsou kožovité, celokrajné, opak vejčité, nebo opak vejčitě-elliptičné, často na dolejšku ostře zakončené, v řapík zúžené, na jedné straně poněkud více nežli na druhé, u předu ve špiči více méně protažené, přitupé. Hlavní nerv silný; druhoradé nervy velice jemné, obloučkovité, v ostrých úhlech vybíhající; třetioradé nervy zřídka zřetelné.

Ettingshausen spojuje s těmito listy malé, podlouhlé, na špiči poněkud stloustlé plátky, na nitkovité stopičce sedící, kteréž se velice podobají mladým plátkům druhu *Pisonia subcordata* Sw. z Brasilie.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; zřídka.

Obr. 121. — *Pisonia bilinica* Ett.
List bez špičky. (Dle Ettingsh.)

***Pisonia bilinica* Ettingsh.**

Obr. 121.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ I. pag. 89, tab. XXIX., fig. 2, 4.

Listy jsou blanité, vejčito-elliptičné, na dolejšku ostře zakončené, nahoře ve špiči poněkud protáhlou, tupou vybíhající, na obvodu čepele listové celokrajné. Hlavní nerv vyniklý, rovný, až do špičky se táhnoucí; druhoradé nervy vybíhají skoro v pravých úhlech, jsou oddálené, obloučkovité; třetioradé nervy velice

tenké, jemné, hodně krátké, v sítivo dosti ostře vyniklé přecházející. Polička jsou mezi sebou dosti stejněho tvaru a jsou vyplněna menšími poličky.

Nejvíce podobá se druh tento nyní žijícemu druhu *Pisonia aculeata* L., z Vých. Indie.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; zřídka; Kučlín.

Nymphaeaceae.

***Nelumbium Ettingshausenii* Sieber.**

Sieber: „Zur Kenntniß der nordböhmischen Braunkohlenflora“. Sitzb. Wien LXXXII., pag. 83., tab. II., fig. 15., 16.

Listy jsou terčovité, celokrajné, dosti kožovité, s paprskovitou nervaturou, hustě stěsnanou a od místa, kde vchází řapík do čepele na všecky strany se rozvíhající, ostře vyniklou, čímž list nabývá vzhledu pevného, vráskovitého (srasnatého).

Naleziště: Březno, plastický jíl.

***Anocetomeria Brongniarti* Saporta.**

Obr. 122, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III. pag. 10, tab. XLI., fig. 11—14.

Synon.: *Nymphaea Brongniarti* Caspary, *Heer*: „Flora tert. Helv.“ III. pag. 195, tab. CLV., fig. 20.

Nymphaea Arethusa Brongn.

Oddenky jsou tlusté, plazivé, s polštářky příčně rhombickými, se 4 hlavními vzdušnými chodbami sbliženými, z nichž dvě dolejší chodby jsou mnohem větší hořejších, dále s jinými četnými chodbami vzdušnými malíčkými do kruhu seřazenými, mezi něž jsou některé čárkovité chodby vloženy; důlky po kořincích, v počtu asi 14, pod řapíkem ve dvou vznášejících řadách rozložené.

Listy jsou veliké, terčovité, zaokrouhlené, blanité, celokrajné, ouškatě-srdčité; hlavní nerv s nervaturou šikmo speřenou, nervy tu a tam v počtu 15—18, ze středu paprskovitě vybíhající, vidličnatě dělené, při okraji mezi sebou jemně větvité v jemné sítivo se spojující. Plody kulovité opak-kuželovité, asi se 30 bliznami; semena jsou velká, vejčitá.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek, četně; Litmice.

***Nymphaea Charpentieri* Heer.**

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 30, tab. CVI., tab. CVII., fig. 1; pag. 195, tab. CLV., fig. 20.

Heer: „Mioc. balt. Flora“ pag. 91, tab. XII., fig. 16.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz“ pag. 19.

Listy leknínu jsou ledvinité, skoro kruhovité, velké, celokrajné, někdy tu a tam vlnovitě zprohýbané, hluboce vykrojené, kteréžto vykrojení sahá až skoro k řapíku; laloky jsou sbílžené a tupě zaokroublené. Nervy jsou velice silné a rozvíhají se v četném počtu od řapíku.

Oddenek jest velice tlustý, četnými, hustě sestavenými, velkými, podlouhlými bradavicemi pokrytý, na nichž přisedaly listové řapíky; na těchto místech shledáváme do kruhu sestavené jizvy, jež označují místo, kudy procházely cévy.

Semena jsou malá, 2—4 mm dlouhá, oválná, jemně vroubkovaně-rýhovaná, na špici otvůrkem opatřená.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, semeno.

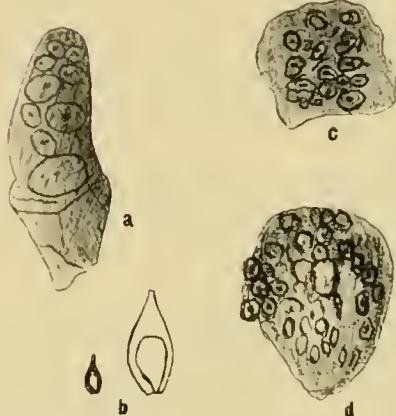
***Nymphaea gypsonum* Saporta.**

Obr. 122, fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 11. tab. XLI., fig. 15.

Listy jsou srdčité, s laloky sbílženými, celokrajními, nervy, v počtu asi 23—25, paprskovitě se rozvíhající, vidličnatě dělené; hlavní (střední) nerv tlustší, s nervaturou šikmo speřenou. Base řapíků někdy zachované neb do polštářku ve tvaru polokruhovitého terče vmačklé; vzdušných chodeb jest šest, jiných menších ve dvou řadách, v počtu 5—6, tu a tam k tomu ještě přistupuje, dole jest 7—9 důlků po kořínkách, ve vznášející řadě vyznačených.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

Obr. 122. — a. *Anoectomeria Brongniarti* Saporta. Část oddenku mladého. — b. *Ranunculus emendatus* Heer. Plod skuteč. vel., vedle zvětšený. — c. *Nymphaea gypsonum* Saporta. Část oddenku. — d. *Nymphaea polyrrhiza* Sap. Část oddenku (a, c, d. Dle Ettingsh. — b. dle Heera.)

nými chodbami a dole s velice četnými jizvami po kořínacích, ve vznášející řadě vyznačenými.

Lístky okvětní jsou tři, plod tobolkovitý velký, nesoucí buňky zbytky nebo jizvy basí kalichu a koruny; plod nepravidelným rozpraskáváním stěn při uzrání se rozpadávající.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Žichov*, ssavý lupek.

***Nymphaea polyrrhiza* Saporta.**

Obr. 122, fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 11, tab. XLI., fig. 16., 17.

Polštářky vyniklé, pokryté pokojkou velice jemně zrnitou, s terčem polokruhovitým, vmačklým, se šesti většimi vzduš-

Ranunculaceae.

Ranunculus emendatus Heer.

Obr. 122, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 10.

Plody jsou malinké, smačklé, velice hladké, u předu ve špičku vybíhající; plod obsahuje jedno semeno, na dolejšku zúžené, nahoře tupě zaokrouhlené.

Naleziště: Žichov, meulitový opál.

Clematis trichiura Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 29, tab. CVIII., fig. 1., 2.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“. Isis 1879, pag. 143, tab. VIII., fig. 6.

Plůdky jsou elliptičné, s dlouhými ocásy, jež jsou tvaru štětinovitého, hladké a lysé.

Naleziště: Cheb-Falknov, cyprisové lupky, četně.

Clematis oeningensis Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“. Isis 1879, pag. 143, tab. VIII., fig. 7.

Plůdky (nažky) jsou skoro kulovité neb kulovité, s krátkými ocásy, nejčastěji ohnutými.

Naleziště: Cheb-Falknov, cyprisové lupky.

Magnoliaceae.

Magnolia crassifolia Goepp.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 8.

Listy jsou řapíkaté, podlouhlé-kopinaté, poněkud zakřivené, na obvodu svém celokrajné, tlustě kožovité, se šikmo speřenou nervaturou.

Hlavní nerv jest tlustý; druhodné nervy vzhůru se táhnoucí, tenoučké, při okraji ve velice malinká políčka přecházející.

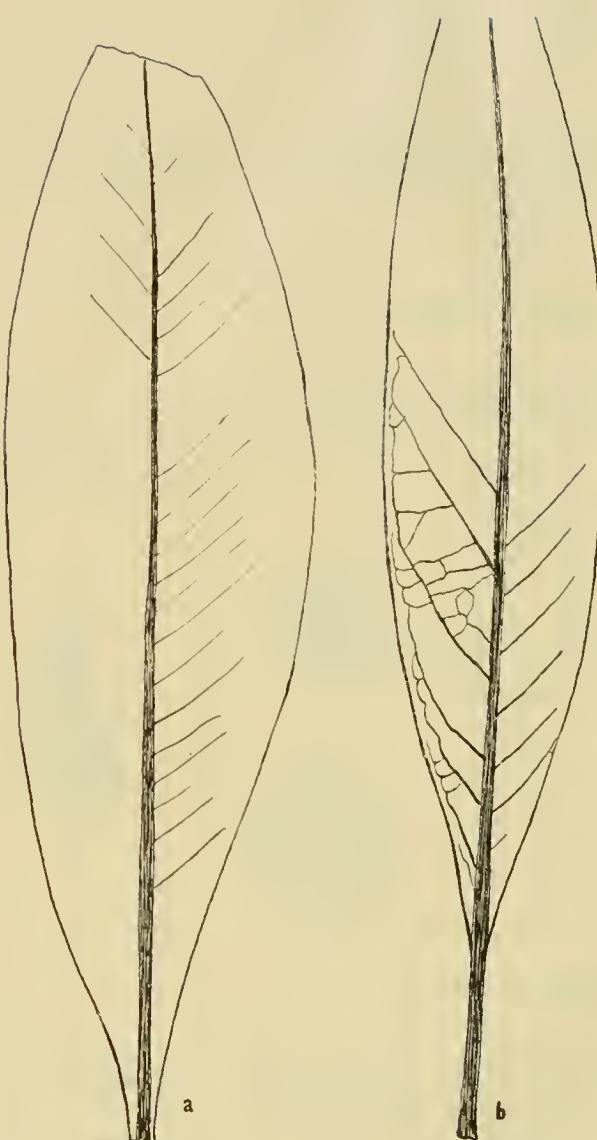
Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

Magnolia primigenia Ung.

Obr. 123, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 8, tab. XLI., fig. 7.

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, široce kopinaté, zašpičatělé, na ob-

Obr. 123. — a. *Magnolia primigenia* Ung. List. — b. *Magnolia langepetiolata* Ett. List., $\frac{1}{2}$ skuteč. vel. (Dle Ettingsh.)

Tento druh podobá se svým tvarem nyní žijícímu druhu *Magnolia pu-mila* Andr.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

vodu svém celokrajué. Hlavní nerv silný; druhořadé nervy oddálené, velice tenké, v ostrých úhlech vybíhající, skoro jednoduché, pomocí obloučků mezi sebou spojené.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

Magnolia longepetiolata
Ettingsh.

Obr. 123, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flo-ra v. Bilin.“ III., pag. 9, tab. XLI., fig. 8., 9.

Listy jsou veliké, dlouze řapíkaté, kožovité, podlonhlé, celokrajué, na dolejšku k tlustému (až 5 mm), po délce rýhovanému řapiku zážené. Hlavní nerv jest velice silný; druhorádé nervy v ostrých úhlech vybíhající jemné, poněkud zprohýbané, sblížené, při okraji čepele rozvětvené; třetiorádě nervy vybíhají na vnější straně nervů druhorádých v úhlech ostrých, na vnitřní straně v různě tupých neb málo ostrých úhlech, jsou zprohýbané, málo jemnější než-li nervy druhorádě a nazájem mezi sebou spojené; síťivo nervové dobře znatelné, zaokrouhleně-elliptičná políčka tvořící.

Magnolia Dianaë Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 49. (345.), tab. 11. (XVIII.), fig. 4.

Listy jsou veliké, široce-vejčité, u předu špičaté, na dolejšku k řapíku zúžené, poněkud kožovité, na obvodu čepele celokrajné.

Hlavní nerv jest znatelný, silný; druhořadé nervy jsou jednoduché, rovné neb trochu obloukovité a mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Žitenice*, sladkovodní pískovec.

Magnolia Cyclopum Web.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasseth“. pag. 37. (309.), tab. 10. (XIX.), fig. 7.

Listy jsou veliké, široce-kopinaté, zašpičatělé, celokrajné, se speřenou nervaturou. Druhořadé nervy jsou četné a obloukovité.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Liriodendron Haueri Ettingsh.

Obr. 124.

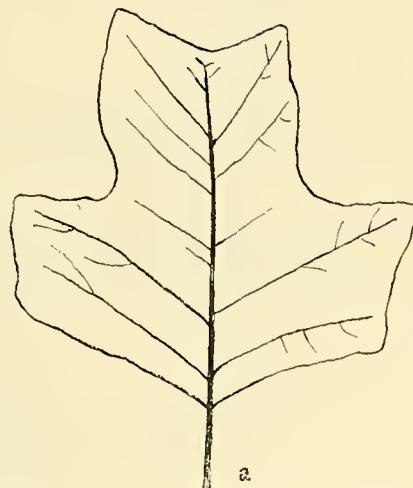
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 9., tab. XLI., fig. 10.

Listy jsou řapíkaté, chobotnatě-laločnaté, na basi přitupé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný; druhořadé nervy v ostrých úblech vybíhající, rozvětvené, na basi listu sblížené, hořejší oddálené, obloukovité; třetirodě nervy po obou stranách druhořadých nervů v ostrých úblech vybíhající, rozvětvené, zprohýbané, mezi sebou spojené, obloukovitá pole tvořící, kteráž vyplněna jsou význačným sítivem čtyrbokým.

Z nyní žijících druhů podobá se druhu tomuto *Liriodendron tulipifera* L.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál.

Obr. 124. — *Liriodendron Haueri* Ett. List rest. dle otisku a skuteč. živ. listu.

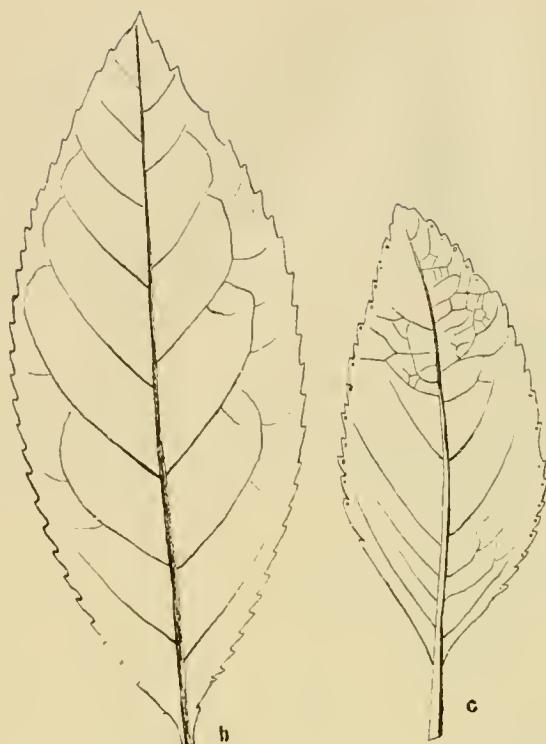
Monimiaceae.**Hedycaria europaea Ettingsh.**

Obr. 125, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 3, tab. XXX., fig. 3., 4.

Listy jsou podlouhlé neb vejčitě-podlouhlé, na okraji svém uestejně zubaté.

Ph. Cand. B. Brabenec: Souborná květena.

Obr. 125. — b. *Hedycaria europaea* Ett. List poněkud rest. — c. *Laurelia glandulifera* Ett. List, skut. vel. (Dle Ettingshausen.)

Hlavní nerv jest silný; druhodné nervy v úhlech 70—80° vybíhající, trochu zprohýbané, více kliček za sebou tvořící; třetíradé nervy vybíhají v různých úhlech.

Velice podobným nyní žijícím druhem tomuto druhu zkamenělému jest *Hedycaria dentata* Forst. z Nového Zelandu.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek, četně.

Laurelia glandulifera Ettingsh.

Obr. 125, fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 64, tab. LV., fig. 20.

Listy jsou poněkud kožovité, řapíkaté, vejčité, na obou koncích zúžené, na okraji čepele vroubkované-zubaté, se zuby opatřenými žlázkami.

Hlavní nerv zřetelný; dru-

hořadé nervy velice tenké, jemné, na špiči rozvětvené.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

Lauraceae.

Cinnamomum Rossmaessleri Heer.

Obr. 126, fig. a.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 84, tab. XCIII., fig. 15—17.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 9, tab. XXXII., fig. 11—14.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 31. (327), tab. 7. (XIV.), fig. 8., 10.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“. Lotos in Prag. 1896, pag. 38.

Listy jsou kožovité, eliptičné nebo podlouhlé eliptičné, krátce řapíkaté, třínervé; listy bývají uprostřed nejširší, k oběma koncům souměrně zúžené, u předu buď zašpičatělé, buď tupě zakončené.

Postranní dva nervy basální táhnou se až do špičky listové; třetíradé nervy vybíhají skoro v pravých úhlech a tvoří polička vyplněná mnohobokou nervaturou.

Heer l. c. rozeznává u druhu tohoto varietu *C. foliis lanceolato-oblongis*, listy jsou mnohem protáhlejší a ku spodu více zúženější než ku špici.

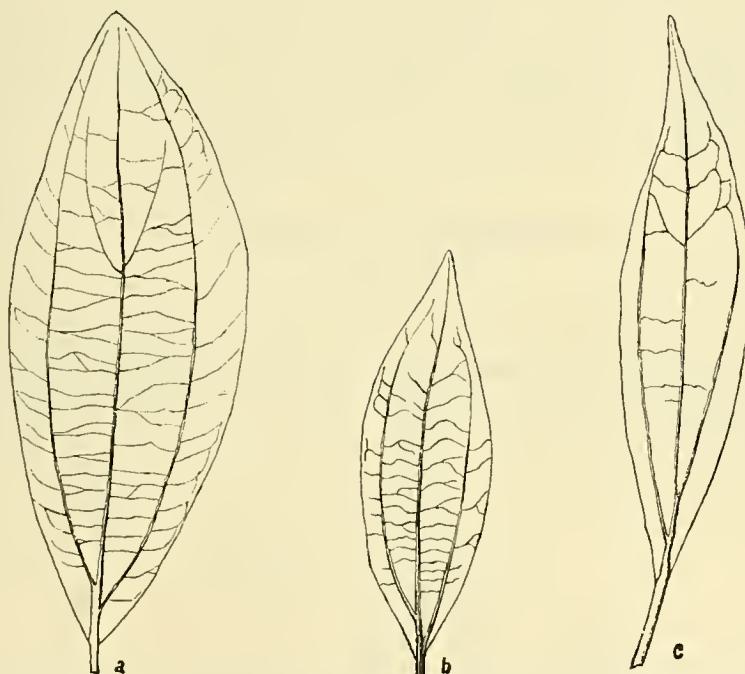
Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Natternstein* u Soutěsek a *Kučín*, leštivý lupek; u *Libverdy*: Jordánův Jez a Chlum; *Vernerice*, tufy; doly Vilémův a Povýšení sv. Kříže u *Duchcova*, lupky, sferosiderit; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Holý Kluk*, *Sorg* a *Meierhof* u Chebu.

Cinnamomum Scheuchzeri Heer.

Obr. 126, fig. b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 85, tab. XCII., fig. 4—24., tab. XCII tab. XCIII., fig. 1., 5.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 10, tab. XXXII., fig. 2—10., tab. XXXIII., fig. 4—6., 10—12.

Obr. 126. — a. *Cinnamomum Rossmaessleri* Heer. List. — b. *C. Scheuchzeri* Heer. List. — c. *C. lanceolatum* Ung. sp. List. (a dle Heera a Ettingsb., b, c dle Heera.)

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgeb.“ Lotos 1896, pag. 160.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitgrb. bei Kundratitz“ pag. 328 (32.),

tab. 5 (XII.), fig. 15—23., tab. 6 (XIII.), fig. 11., 12., tab. 7 (XIV.), fig. 9., 12., 14., 16., 17., 26., 27., tab. 21 (XXVIII.), fig. 6.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Lann“ pag. 33, tab. IV., fig. 21—25.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 14.

Listy jsou spolu sblížené, skoro vstřícné, kožovité, hladké, řapíkaté, eliptičné, vejčité nebo podlouhlé, třínervé; postranní nervy basální jsou s okrajem listovým souběžné neb skoro souběžné, do špice nevnikající, vybíhají zřídka při samé basi čepele ze středního nervu, nejčastěji vybíhají poněkud výše nad basi. Dvě prostřední velká pole jsou opatřena jemnou, skoro v pravém úhlu vybíhající nervaturou; v hořejší části listu vynikají z hlavního nervu nejčastěji 1—2 nervy na obě strany, zřídka více. Pole při okraji listovém jsou opatřena četnými, jemnými nervy třetíradými, které vybíhají skoro v pravém úhlu a spojně se protáhlými obloučky navzájem mezi sebou; někdy bývají vyplňeny mnohobokým sítivem. Stopky květní jsou na konci stlustlé, okvětí krátké, opadavé, plody jsou vejčité.

Tento druh podobá se velice nyní žijícímu *Cinnamomum pedunculatum* Thunb. sp. (*C. japonicum* Sieb.).

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, leštivý lupek, ssavý lupek; *Skalice* u Litoměřic; *Žichov*; *Valeč*; *Staré Sedlo*; *Suletic*; *Seifhennersdorf*; *Jordánův Jez* u Libverdy; *Vršovice* u Loun, vypálené lupky; *Grasset* sladkovodní pískovec, hojně; cyprisové lupky v sev. Čechách; *Žitenice*, sladkov. pískovec; *Kučín*, pískovec; *Lužice*, pískovec; *Krottensee*, *Falknov*, *Zabrušany*; *Březno*.

Cinnamomum lanceolatum Ung. sp.

Obr. 126, fig. c.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 86, tab. XCIII., fig. 6—11.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 10, tab. XXXIII., fig. 7—9., 13., 16.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 162.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 33 (329.), tab. 7 (XIV.), fig. 7., 13., 18., 19—22., 25., tab. 8 (XV.), fig. 3., 4., 6., 7., 12., 13.

Synon: *Dalphnogene lanceolata* *Unger*: „Foss. Flora v. Sotzka“. Tab. XVI., fig. 1—6.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 14.

Listy jsou řapíkaté, kopinaté, celokrajné, k oběma koncům zúžené, třínervé; postranní dva nervy při basi vynikající jsou buď vstřícné nebo střídavé, s okrajem čepele listové souběžné, k okraji dosti přiblížené a daleko ku špici se táhnoucí, v níž pak mizí; postranní nervy nevystírají žádných nervů, když však vysílají jsou tyto nervy velice jemné. Ze středního nervu při špici vybíhají na obě strany nejčastěji obloučkovité nervy, kteréž se nejenom spolu spojují, nýbrž i s oběma basálními nervy.

Plocha listová jest uprostřed čepele nejširší, k oběma koncům souměrně zúžená, na předu v jemnou špici protáhlá.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, leštivý lupek, velice často; ssavý lupek; *Březiny*, tefritový tuf; *Suletice*; *Kinšperk* (Königsberg); *Krottensee*; *Žitenice*; *Grasset*; *Staré Sedlo*, hojně; *Skalice* u Litoměřic; *Holý Kluk*, v údolí Velkobřezenském; *Blankartice* j. v. od Děčína, pískovec; *Kučlín*, nezřídka.

Cinnamomum polymorphum Al. Br. sp.

Obr. 128., fig. a, b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 88, tab. XCIII., fig. 25—28., tab. XCIV., fig. 1—26.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 10, tab. XXXIII., fig. 14., 15., 17—22.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 32 (328.), tab. 6 (XIII.), fig. 13—18., tab. 7 (XIV.), fig. 6., 11., tab. 8 (XV.), fig. 2.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 14.

Synon: *Ceanothus polymorphus* Al. *Braun* in Lohh. u. Broun's Jahrb. 1845, pag. 171.

Listy jsou dlouze řapíkaté, elliptičné, na dolejšku zúžené, třinervé. Postranní dva nervy basální nejsou s okrajem souběžné, do špice listové nevnikající; v úhlu, jež svírají se středním nervem obyčejně žlázkou opatřené.

Kvítky jsou malé, plátky kališní na špici tupé; plod kulovitě-vejčitý, malý, na basi celistvým (neděleným) kalichem opatřený.

Od podobného druhu *Cinnamomum Scheuchzeri* Heer rozenuává se tento druh: a) delším řapíkem, b) s okrajem nesouběžnými a od něho oddálenými postranními nervy basálními, c) špicí náhle staženou.

Podobný nyní žijící druh jest *Cinnamomum Camphora* Nees.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, leštivý lupek; ssavý lupek; *Žitenice*; sladkovodní pískovec; *Staré Sedlo*; *Horní Ves* u Chebu; *Krottensee*; *Grasset*, sladkovodní pískovec; hojně; *Holý Kluk*; *Skalice*; *Bilina*; *Davidsthal*; *Varnsdorf*; *Břešťany*, plastický jíl, hojně; *Valeč*; *Kučlín*.

Cinnamomum Buchii Heer.

Obr. 127. fig. b.

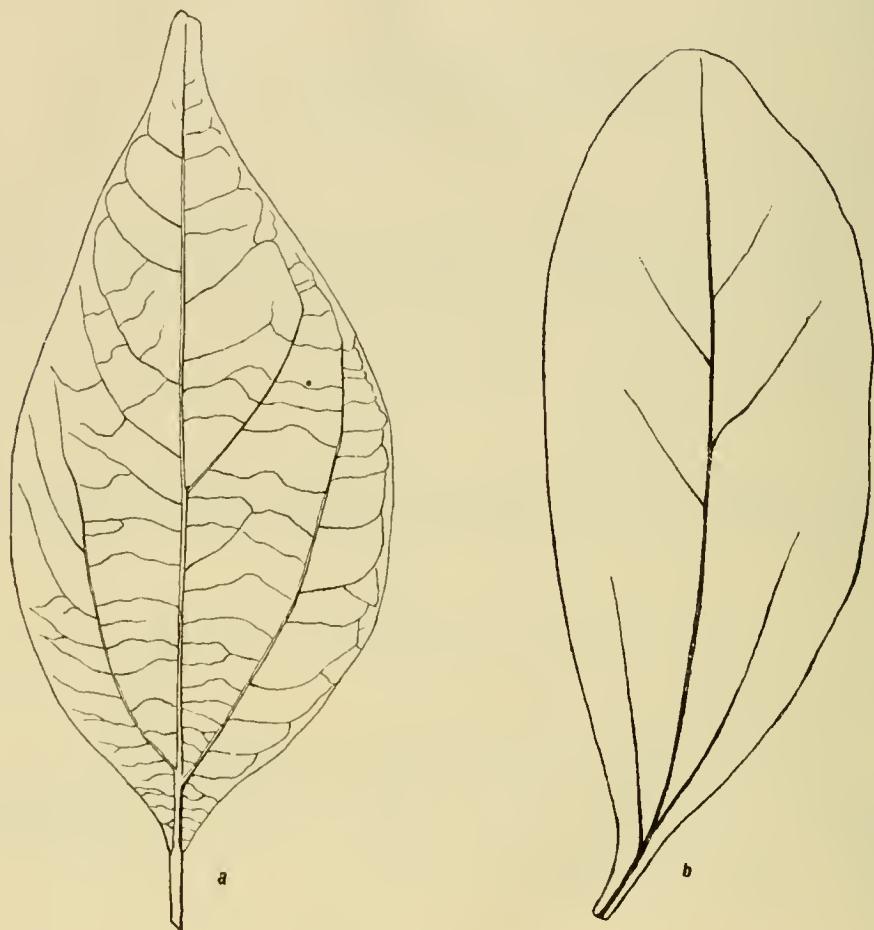
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 11, tab. XXXIV., fig. 14.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 79.

Listy jsou řapíkaté, opak vejčito-elliptičné neb opak vejčito-kopinaté, ku spodu zúžené, na špici prodložené, krátce a jemně zašpičatělé, třinervé; postranní nervy basální nejdou až ku špici listové. Třetíradé nervy dosti silné, obloukovitě se spojující, sítivo nervové jemné.

Plody jsou skoro vejčité, na špici přitupé, na basi ostře ohraničeným, celokrajným kalichem opatřené.

Tvar listů jest dosti měnlivý a Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 91 rozehnává následující 4 tvary:

Obr. 127. — a. *Cinnamomum spectabile* Heer. List. (Dle Heera.) — b. *C. Buchii* Heer. List. (Dle Ettingshausena.)

1. Listy opak vejčito-elliptičné, s delší špicí, ne přiliš náhle staženou.
2. Listy opak vejčito-elliptičné s delší, velice náhle staženou špicí.
3. Listy opak vejčito-elliptičné, s krátkou špicí.
4. Listy opak vejčito-kopinaté, s dlouhou špicí.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Březiny*, tefritový tuf; *Grasset*, sladkovodní pískovec; hojně; *Staré Sídlo*; *Želenky*, vypálené horniny.

Cinnamomum spectabile Heer.

Obr. 127, fig. a.

Heer: „Flora tert. Helv“. II. pag. 11, tab. XCVI., fig. 1—8.

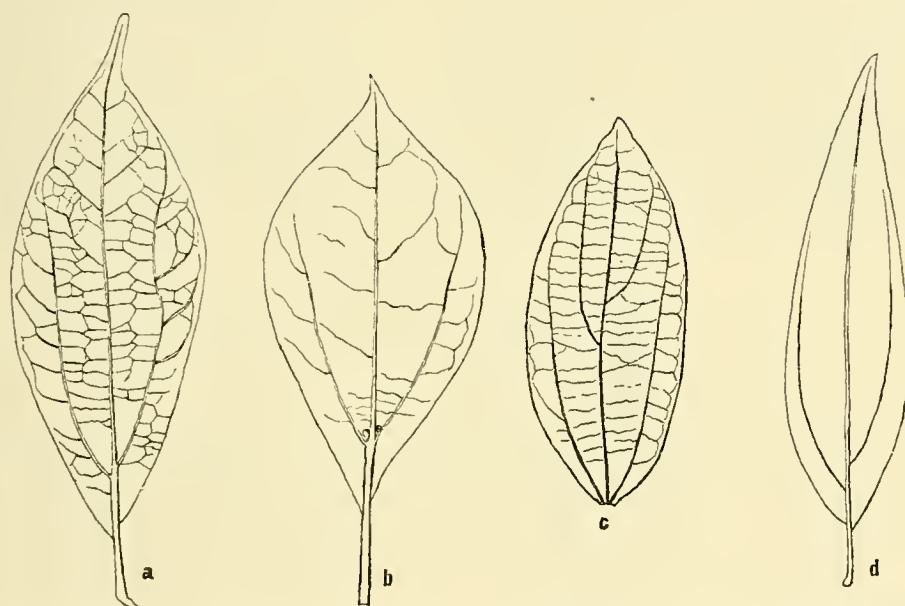
Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 11, tab. XXXIV., fig. 11, 15.

Engelhardt: „Leitn. Mittelgeb.“ pag. 405, tab. XI., fig. 10, tab XII., fig. 1.

Engelhardt: „Grasseth“. pag. 302, tab. VIII., fig. 1, 2.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 31 (327), tab. 7, (XIV.) fig. 15.

Listy jsou široké, elliptičné, na dolejšku zúžené, na předu dosti dlouze zašpičatělé, uprostřed nejšírsí, třínervé.

Obr. 128. — a, b. *Cinnamomum polymorphum* Al. Br. Dva listy, z nichž jeden jest opatřen dvěma žlábkami. — c. *Cinnamomum laurifolium* Ett. List. — d. *Daphnogene Ungerii* Heer.
List, skuteč. vel. (a, c, dle Ettingsh., b, dle Heera, d, dle Engelhardta.)

Postranní nervy basální nejsou s okrajem listovým souběžné, netáhnou se až do špičky listu, vysilají četné nervy třetího řádu, kteréž se pak obloukovitě mezi sebou spojují; ostatní druhoradé nervy tvoří dosti veliké oblouky. Velká pole opatřena jsou vyniklou, skoro horizontální, jednoduchou neb vidličnatě dělenou nervaturou.

Naleziště: Lužice, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Staré Sedlo, nezřídka; Grasset; Valeč; Žitenice, sladkovodní pískovec; Břešťany.

Cinnamomum laurifolium Ettingsh.

Obr. 128, fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 11, tab. XXXIV., fig. 13.

Listy jsou řapíkaté, vejčitě-elliptičné, na dolejšku tupé, na špiči málo zúžené, třínervé; postranní nervy basální nedosahují špice listové, druhohradé nervy asi v polovici čepele z hlavního nervu v málo ostrých úhlech vybíhající, velice obloukovité, s okrajem souběžné a skoro až do špičky vnikající; třetihradé nervy silně vyniklé.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Cinnamomum subrotundum A. Br. sp.

Engelhardt: „Die Flora der über den Brannkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“, pag. 40 (168), pag. 8 (XI), fig. 7.

Synon.: *Ceanothus subrotundus* A. Br.

Listy jsou řapíkaté, malé, okrouhlé, na špiči tupě zaokrouhlené, třínervé. Postranní nervy (druhořadé) nejdou až do špičky listu. Plody jsou oválné, malé, na dolejšku šestidlnými kalichem opatřené.

Naleziště: *Želenky*, vypálené horniny, jeden list; *Březno*, plastický jíl; *Břešťany*.

Cinnamomum retusum Heer

Heer: „Flora tert. Helv.“ pag. 87, tab. XCIII., fig. 12—14, tab. XCIV., fig. 20, f.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Beraud.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 93

Listy jsou podlouhlé, u předu tupě zakoučené neb hluboce vykrojené, tří-nervé; postranní dva nervy (hlavní) vysoko ku špiči se táhnoucí a obyčejně obloukovitě zahnuté.

Heer i Engelhardt se domnívá, že druh tento jest asi vzláštní formou *Cinnamomum subrotundum* A. Br. sp.

Naleziště: *Berand*, vzácně.

Daphnogene Ungerii Heer.

Obr. 128, fig. d.

Heer: Flora tert. Helv. II., pag. 92, tab XCVI., fig. 9—13.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 33 (329), tab. 8 (XV.), fig. 8—10.

Listy jsou kopinaté neb elliptičně-kopinaté, na dolejšku poněkud zaokrouhlené, dlouze řapíkaté, s řapíkem nejčastěji tenkým, ku předu pozvolna zašpičatělé,

pod prostředkem nejširší, tří nervé. Basální dva nervy s okrajem listu skoro souběžné, ostatní nervatura jest nezřetelná.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četuň; *Březno*, plastický jíl; *Valeč*; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Daphnogene kutschlinica Ettingsh.

Obr. 129, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 11, tab. XXXIV., fig. 12.

Listy jsou řapíkaté, kopinaté, velice dlouze zašpičatělé, na basi zúžené, trínervé. Hlavní nerv na dolejšku vyniklý, postranní basální nervy velice jemné, s okrajem čepele souběžné, do špice listu nevnikající; druhorádě nervy velice jemné málo znatelné.

Ettingshausen jest toho méně, zda snad list tento nepatří nějakému rodu *Laurus*.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

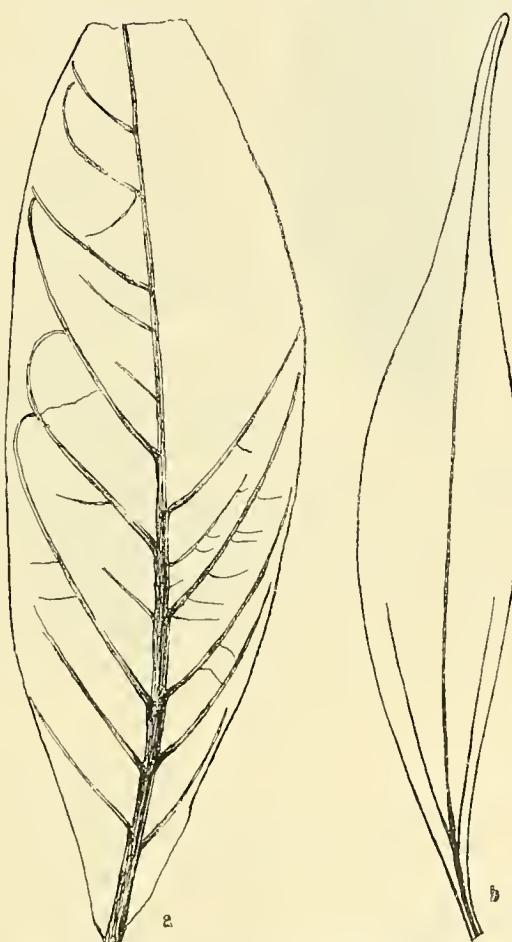
Oreodaphne bohemica Engelh.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1931, pag. 41, tab. I., fig. 3.

List jest kožovitý, velký, podlouhlý, na dolejšku svém tupý. Hlavní nerv jest silný; druhorádě nervy dosti mocně vynikají v různě ostrých úhlech, při basi jsou vstřícné, ostatní střídavé; třetíradé nervy často přerušované.

Engelhardt poukazuje při druhu tomto na podobný nyní žijící druh *Oreodaphne macrophylla* Meissn. z jižní Brasilie.

Naleziště: Zálezly, tufy, vzácně.

Obr. 129. — a. *Persea Heevii* Ett. Necelý list — b *Daphnogene kutschlinica* Ett. List. (Dle Ettingsh.)

Goeppertia Castelli Engelh.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 40, tab. I., fig. 4.

Listy jsou kožovité, vejčitě-kopinaté, zašpičatělé, na dolejšku zúžené, třínervé. Hlavní nerv (střední) jest silný, ku špici pozvolna se zúžující; postranní, basální nervy velice strmuče se táhnoucí nejdou až do špičky listu a opatřeny jsou četnými vnějšími nervy; hořejší druhoradé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou obloukovité, spojují se před okrajem mezi sebou; třetíradé nervy přetříhané neb rovně se táhnoucí.

Engelhardt porovnával tento druh s nyní žijícím druhem *Goeppertia hirsuta* Nees.

Naleziště: Zálezly, tufy, jeden list.

Benzoin antiquum Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 81, tab. XC., fig. 1—8.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 27.

Listy jsou blanité, eliptičné neb podlouhlé, ku spodu zúžené, uprostřed nejširší, ku špici zúžené, někdy zašpičatělé, někdy přitupé.

Hlavní nerv poměrně dosti slabý, z něhož vybíhají jemné nervy druhoradé, počtem 4—6 po každé straně, v ostrých úhlech a spojují se ve velikých obloucích; třetíradé nervy často znateльнé, mnohoboké sítivo uzavírající.

Kvítka jsou malé, krátce stopkaté, s čtyřčetným kalichem, jehož plátky jsou eliptičné neb vejčito-elliptičné, s tmavou skvrnou na dolejšku.

Druh tento podobá se nyní žijícímu druhu *Benzoin odoriferum* N. a E. (Laurus Benzoin L.) v Kanadě a Virginii, kdež tvoří kroviny.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Chlum u Libverdy, tufy.

Benzoin paucinerve Al. Br.

Al. Braun: „Stizenb. Verzeich.“ pag. 79.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 32, tab. LXVIII., fig. 20—22. III. pag. 175, 185.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. Lotos 1898, pag. 93.

Synon.: *Salix integra* Goepp.

Listy dolů k řapsku se zúžují a po řapiku sbíhavé, kopinaté neb čárkovité-kopinaté, ostře zašpičatělé; hlavní nerv zřetelný, druhoradé nervy nečetné, ve velice ostrých úhlech vybíhající.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Benzoin odoriferum* Nees.

Naleziště: Berand, vzácně.

Persea Heerii Ettingsh.

Obr. 129, fig. a, obr. 130.

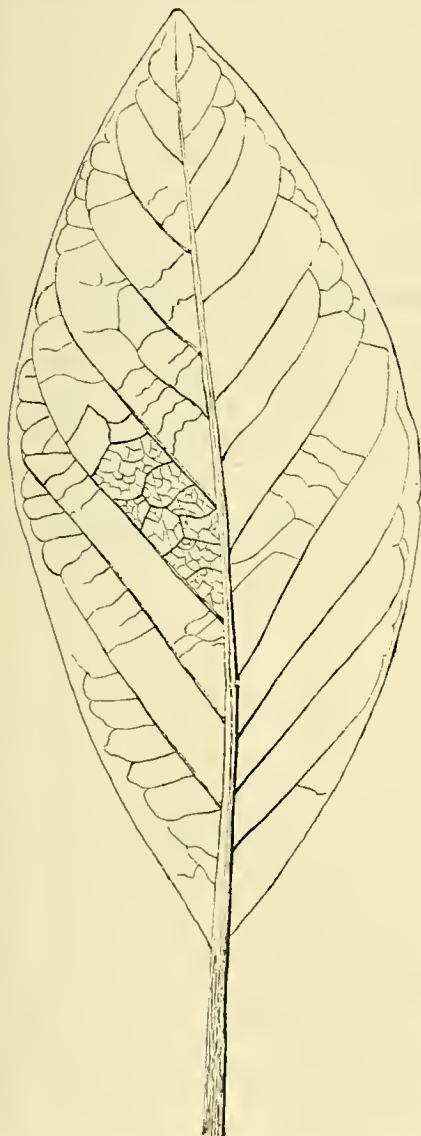
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 9,
tab. XXXII., fig. 17.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Graseth“, pag. 29 (301.), tab. 7 (XVI.), fig. 6.

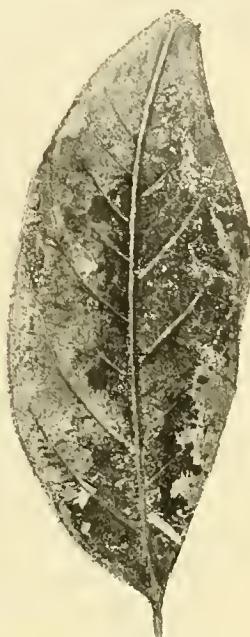
Listy jsou kožovité, řapikaté, podlouhlé, na dolejšku zúžené. Hlavní nerv jest tlustý; druhořadé nervy, v počtu 11-13, po každé straně nervu hlavního velice vyniklé, v ostrém úhlu vybíhající; třetířadé nervy též znatelné a v ostrých úhlech vycházející.

Nejvíce upomíná tento druh na nyužijící *Persea gratissima* Gärtn.

Naleziště: *Březno*, List dle otisku fotogr. plastický jsl; *Gras-set*, sladkovodní pískovec; *Zálezly*, basaltový tuf; *Břeštany*?

Obr. 131. *Persea speciosa* Heer. List skut.
vel. (Dle Heera a Velenov.)

Obr. 130. *Persea Heerii* Ett.
List dle otisku fotogr.

Persea speciosa Heer.

Obr. 131.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 81, tab. XC., fig. 11., 12., tab. C., fig. 18. III. pag. 185, tab. CLIII., fig. 5.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 9, tab. XXXII., fig. 15., 16.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 32, tab. VI., fig. 6., 7.

Engelhardt: „Über fossile Pflauzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 28.

Listy jsou silně kožovité, velké, obyčejně

lesklé, dlouze řapíkaté, široce kopinaté, uprostřed nejširší, ku oběma koncům zúžené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv velice silný, ku špici se zúžující; druhorádé nervy velice četné, v ostrých úhlech vybíhající, z počátku rovné, blízko při okraji obloukovité a kličkami mezi sebou spojené. Třetírádé nervy jemné, pronikající; pletivo nervové velice jemné.

Podobný nyní žijící druh jest *Persea indica* L.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálené lupky, nehojně; u *Libverdy*: Jordánův Jez a Šarfenecký tunel; *Zabrušany*, zemní požáry; *Libědice* jižně od Žatce; *Zálesly*, tufy; *Březno*.

Persea Braunii Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 80, tab. LXXXIX., fig. 9., 10; III. pag. 185—tab. CLIII., fig. 1., 2.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulzoditz“, pag. 21.

Listy jsou poněkud kožovité, krátce řapíkaté, elliptičné, síťovité, 4—12 cm dlouhé, 3—7 cm široké.

Hlavní nerv jest silný; druhorádé nervy, počtem 6—8 po každé straně nervu hlavního, vyniklé, v dosti ostrých úhlech vybíhající, hodně zakřivené a v dlouhých obloucích mezi sebou spojené.

List jest uprostřed neb poněkud výše nejširší, ku oběma koncům stejnomořně zúžený.

Stopky plodní (neb květní) jsou článkované; stopečky jsou klínovitě ztlustlé, s plody oválnými, na dolejšku vytrvalým kalichem opatřenými.

Naleziště: *Sulevice* leštivý lupek, listy, četně.

Neetandra arcinervia Ettingsh.

Obr. 132, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 8, tab. XXXIII., fig. 1—3.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 41.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, čarkovitě-kopinaté, na dolejšku špičaté, u předu zvolna zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv vyniklý, rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhorádé nervy, počtem 8—9 po každé straně, v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, podél okraje vzhůru se táhnoucí; třetírádé nervy velice tenké.

Druhu tomuto podobužm nyní žijícím druhem jest *Neetandra angustifolia* Nees z Brasilie.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, nezřídka; *Zálesly*, tufy, jeden pěkný list; *Staré Sedlo*.

Nectandra Raffelti Engelh.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 33 (329.), tab. 8 (XV.), fig. 11.

Listy jsou kožovité, kopinaté, celokrajné; hlavní uerv jest silný, druhoradé nervy obloukovité, někdy až hadovitě zprohýbané, příkře vzhůru se táhnoucí a při okraji mezi sebou spojené; třetíradé nervy dlelem rovné, dílem přerušované.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Nectandra Hofmeyeri Engelhardt.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“, pag. 39 (167.) pag. 8 (XI.), fig. 10.

Kožovité listy jsou řapíkaté, vejčitě-kopinaté neb kopinaté, ku spodu zúžené, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, rovněž i nervy druhoradé, kteréž nejsou spolu soubežné a jsou částečně hadovitě zakřivené a vybíhají v různě ostrých úhlech. Políčka sítiva jsou čtyrboká neb mnohoboká.

Naleziště: *Levice*, lupky, zřídka.

Sassafras Aesculapi Heer.

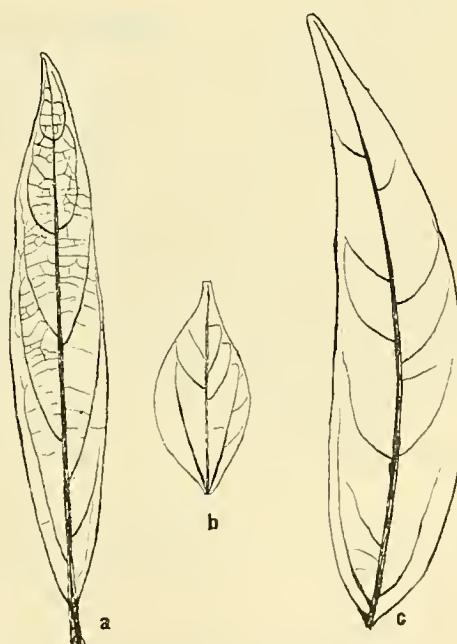
Obr. 132, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v Bilin“ II., pag. 8, tab. XXXI., fig. 9., 12.

Listy jsou slabě blanité, široce eliptičné, s basí klínovitou, na obvodu svém celokrajné, třínervé; hlavní nerv zřetelný, druhoradé nervy dosti zprohýbané, basální dva postranní nervy tu a tam zprohýbané vysílají dosti silné nervy třetíradé.

Jakožto nejblíže příbuzný druh uvádí Heer *Sassafras officinalis* Nees, strom rostoucí na březích mezi Kanadou a Virginii.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kučlín, leštivý lupek.

Obr. 132. — a. *Nectandra arcinervia* Ett. List. píroz. vel. — b. *Sassafras Aesculapi* Heer. List. — c. *Litsaea dermatophylla* Ett. List, poněkud rest. (a—c dle Ettingsh.)

Sassafras primigenium Sap.

Saporta: „Flora von Sezanne“ pag. 78, tab. VIII., fig. 9, 10

Engelhardt: „Flora von Berand“ „Lotos“ 1899 pag. 93

Litsaea dermatophyllum Ettingsh.

(Obr. 132, fig. c.)

Ettingshausen: „Flora v. Sagor“ I., pag. 36, tab. X., fig. 21, 22.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 33 (329), tab. 7 (XIV.), fig. 24.

Synon: *Laurus dermatophyllum* *Ettingshausen*: „Flora v. Bilin“ II., pag. 7, tab. XXXI., fig. 8.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, vejčitě-kopinaté, na dolejšku zúžené, skoro tříuervé, na předu zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv nastřažený a jemný; druhořadé nervy obloukovité, velice jemné, zřídka znatelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Litsaea Deichmüller Engelh.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 34 (330), tab. 8 (XV.), fig. 5.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ *Isis in Dresden* 1897, pag. 14.

Listy jsou veliké, kožovité, kopinaté, zašpičatělé, celokrajné, třínervé; střední nerv jest silný, postranní nervy jsou mocné; dva postranní nervy nejdolejší jdou s okrajem dosti souběžně a jsou poněkud zakřivené, hořejší nervy jsou obloukovité a vybíhají v méně ostrých úhlech. Nervstvo vybíhá v pravých úhlech a jest jednak rovné, jednak lomené.

Druh tento jeví velikou podobnost s nyní žijícím druhem *Litsaea foliosa* Nees.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek.

Laurus Fürstenbergii A. Braun.

Obr. 133, fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 4, tab. XXX., fig. 6.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“, pag. 37 (166), tab. 8 (XI.), fig. 2, 4.

Listy jsou krátce řapíkaté, s řapíkem krátkým, silným, opak vejčité, u předu přitupé neb vejčito-elliptičné, se špicí ostrou.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy, počtem 5—6 po každé straně blanvnoho nervu, v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, vyniklé; třetířadé nervy zprohýbané, rozvětvené; sitivo dosti pravidelné z mnohobokých políček sestávající.

Svým vlnovitě zprohýbaným okrajem podobá se tento druh nyní žijícímu druhu *Laurus nobilis* L.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; důl *Amalie* u Duchcova, jíl.

Laurus stenophylla Ett.

Ettingshausen: „Flora von Sagor“ I., pag. 34, tab. IX., fig. 10, 11.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abhdlg. Lotos 1898, pag. 92.

Laurus phoeboides Ettingsh.

Obr. 133, fig. a.

Ettingshausen: „Flora v. Wien“ pag. 37, tab. III., fig. 3.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“, pag. 32. tab. V. fig. 6, 7, tab. VI., fig. 9.

Listy jsou kožovité, podlouhle-kopinaté, v dolejší třetině nejširší, na dolejšku zúžené, na odvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv nepřiliš silný; druhořadé nervy četné v ostrých úhlech vybíhající, při okraji pozvolna obloukovité a pěkné, pravidelné kličky tvořící. Třetířadé nervy rozvětvené a společně spojené.

Naleziště: Zabrušany, vypálené lupky; Vršovice u Loun, vypálené jíly, nezřídka; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Laurus primigenia Unger.

Obr. 133, fig. d.

Unger: „Fossile Flora v. Sotzka“ pag. 38 (168), tab. XIX. (XL.), fig. 1—4.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 77, tab. LXXXIX., fig. 15. — III., pag. 184, tab. CXLVII., fig. 10 c, tab. CLIII., fig. 3.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 4.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 30 (326), tab. 5 (XII.), fig. 12. tab. 6. (XIII.), fig. 19, 20, 22, 23, tab. 7 (XIV.), fig. 2.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 30, tab. V., fig. 1—5.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897 pag. 14.

Listy jsou podlouhle kopinaté, na obou koncích pozvolna zúžené, celokrajné, pevné, kožovité. Hlavní nerv jest rovný, velice silný, ku špicí zúžený. Druhořadé nervy velice četné, nejčastěji nestejně silné a dlouhé, ve velice tupých úhlech vybíhající, obloukovitě zahnuté, znatebnými kličkami blízko při okraji čepele listové zakončené. Sitivo nervové obyčejně pěkně zachované, z mnohobokých četných políček sestavené. Řapík asi 1 cm dlouhý, silný.

Šířka listů druhu tohoto se velice často mění, ale charakter listu jest přitom vždy stejným; význačnou jest nervatura: druhohrádě nervy vybíhají v tupých úhlech, jsou protáhlé, a velice četné.

Velenovský (Flora v. Vršovic pag. 31.) jest toho mínění, že rozdíly mezi Ettingshausenovými druhy *Laurus Buchii*, *L. ocoteaefolia* a *L. primigenia* jsou nejasné a že druhy tyto patří druhu jedinému.

Obr. 133. — a. *Laurus phoeboides* Ett. List rest. — b. *Laurus Fürstenbergii* A. Br. Celý list. — c. *L. ocoteaefolia* Ett. List bez řapíku. — d. *L. primigenia* Unger. Celý list skut. vel. (a. dle Velen., b. dle Heera, c. dle Ettingsh.)

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálené lupky, velice hojně; Kundratce u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek, četně; Březiny, tefritový tuf; Suletic; Staré Sedlo; Okolo Libverdy; Chlum a Jordanswehr; Grasset, sladkovodní pískovec; Malý Úhošť u Černovic; Zálezly, tufy; Holý Kluk; Žitenice, sladkovodní pískovec; Černorce, sladkovodní pískovec.

***Laurus Heeri* Engelhardt.**

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“. Nova Acta 1876., pag. 21 (361), tab. 2 (XVI.), fig. 8.

List jest pevný, kožovitý, kopinatý, na obvodu svém celokrajný, poněkud

vlnovitě zprohýbaný, uprostřed nejšířší, k oběma koncům pozvolna zúžený. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy vybíhají v různě ostrých úhlech a jsou obloukovité, hořejší nervy skoro v pravých úhlech vycházejí; třetirodá nervy znatelné, zřídka rozvětvené; sítivo jest víceboké.

Naleziště: *Zálezly*, tufy.

Laurus ocoteaefolia Ettingsh.

Obr. 133., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 4., tab. XXX., fig. 11, 12.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. 29 (301), tab. 7. (XVI.), fig. 7, 8.

Listy jsou kožovité, kopinaté neb čárkovitě-kopinaté. Druhořadé nervy četué, v ostrých úhlech ($40-45^{\circ}$) vybíhající, zakřivené a při okraji obloukovité.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Laurus Swoszowiciana Ung.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. 28 (300), tab. 7 (XVI.), fig. 11.

Listy jsou pevné, kožovité, kopinaté, na dolejšku málo zúžené. Druhořadé nervy vybíhají z hlavního nervu v ostrém úhlu, jsou jemné a roztroušené.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Staré Sedlo*, pískovec.

Laurus Ungerii Engelhardt.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. 28. (300), tab. 7 (XVI.), fig. 1.

List jest kožovitý, kopinatý nebo eliptičně-kopinatý, na obou koncích zúžený. Hlavní nerv jest na dolejšku silný, ku špici pozvolna se zúžující; druhořadé nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající, dolejší táhnon se přikře vzhůru a jsou od sebe vzdálenější nežli nervy hořejší.

Ungerem popsané listy pode jménem *Laurus princeps* Heer z Kumi (pag. 56, tab. 8, fig. 8, 9.) přiřazuje Engelhardt k tomuto druhu nověm.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Laurus Buchii Ettingsh.

Obr. 134, fig. c

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 5., tab. XXX., fig. 10.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 77.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, kopinaté nebo podlouhlé, ku oběma koncům zúžené. Po obou stranách hlavního nervu vybíhá 7—9 nervů druhohradých v ostrých úhlech, klikatě se táloucích; třetihradé nervy velice tenké a v sitivo se rozvíjející.

Nervaturou souhlasí tento druh skoro úplně s uvní žijícím *Laurus nobilis* L.

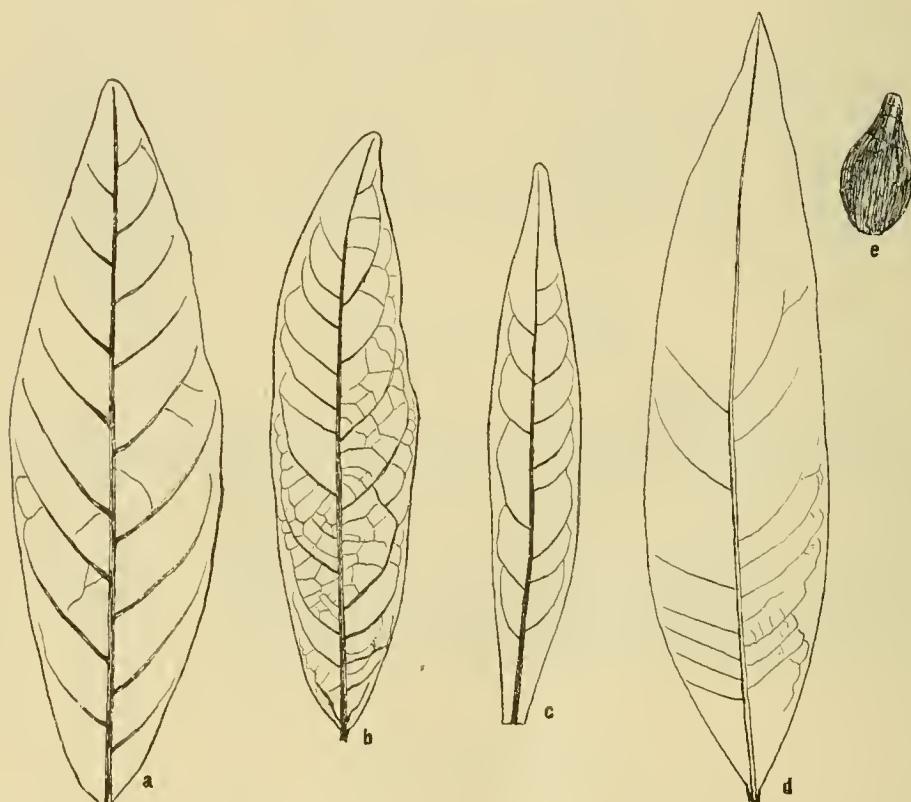
Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Březiny*, tefritový tuf; *zřídka*; *Ledvice*, lupky.

***Laurus Reussii* Ettingsh.**

Obr. 134., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 5, tab. XXXI., fig. 5, 11.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, kopinaté nebo podlouhlé, na obou koncích přítupé, na okraji svém vlnovitě zprohýbané.

Obr. 134. — a. *Laurus nectandroides* Ett. Celý list. — b. *Laurus Reussii* Ett. Pěkný list. — c. *Laurus Buchii* Ett. — d, e. *Laurus princeps* Heer. List a plod (a—c dle Ettingsh., d, e dle Heera).

Nervy druhodné, v počtu 8—10 po každé straně hlavního nervu, v úhlech 50—60° vybíhající, basální v úhlech ostřejších; třetířadé nervy tenké, v pravém úhlu vybíhající.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Laurus princeps Heer.

Obr. 134. fig. d, e.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 77., tab. LXXXIX., fig. 16, 17, tab. XC., fig. 17, 20, tab. XCVII., fig. 1. Bd. III., pag. 185.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 5.“

Engelhardt: „Flora Tert. d. Jesuitengrabens“ pag. 31. (327), tab. 7. (XIV.), fig. 3.

Listy jsou kožovité, nežlaznaté, široce kopinaté neb kopinatě-elliptičné, ku oběma koncům zúžené.

Hlavní nerv silný; druhodné nervy jemné, četné (15—18), dosti sblížené, v ostrém úhlu vybíhající.

Plody jsou tvaru hruškovitého; na dolejšku velice zúžené, u předu tupě zakrouhlené.

Heer uvádí též při druhu tomto kytítní poupatu, kteráž mají dlouhou stopku, dva lístky pouze zevně uzavírající a tupě zakončený vnitřní list.

Druh tento jest velice podobným nyní žijícímu druhu *Laurus canariensis* Webb. a obzvláště na Madeiře žijící varietě *glaucescens*.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Zabrušany*, vypálený lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavy lupek; *Břešťany*.

Laurus tetrantheroides Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 5.

Listy jsou kožovité, vejčito-podlouhlé, na dolejšku zúžené, na obvodu svém celokrajué. Druhodné nervy jedno luché, skoro rovné, v různě ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Laurus Lalages Ung.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 6.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden. 1891., pag. 26.

Listy jsou poněkud kožovité, vejčito-kopinaté, ku oběma koncům zúžené, dlouze řapíkaté, na obvodu čepele celokrajué.

Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy jemné, obloukovité až skoro ku okraji listu se táhnoucí; dolejší druhořadé nervy vybíhají v pravém neb skoro pravém úhlhu, kdežto prostřední a hořejší nervy vybíhají v ostrém úhlhu; sítivo jest všeobecne avšak čtyrboké převládá.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Jordanův Jez* u Libverdy; *Galgenberg* u Valče; *Želenky*, vypálené horniny; *Grasset* sladkovodní pískovec; *Zálezly* u Litoměřic, tufy.

Laurus tristaniaefolia Web.

Weber: „Palaeontografica“ II., pag. 182., tab. XX., fig. 2; — IV., pag. 143., tab. XXVI., fig. 6.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz“, pag. 23.

Listy jsou kožovité, podlouhle — opak vejčité, u předu zašpičatělé, na dolejšku zřetelně zúžené, 10—12 cm dlouhé, 4—5 cm široké, na obvodu svém celokrajné, dolouze vykrajovaně-vlnité.

Hlavní nerv jest na basi silný, vzhůru znatelně se zužující; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou jemné, blízko kraje mezi sebou obloukovitě spojené.

Naleziště: *Suleticce*, leštivý lupek, zřídka.

Laurus nectandroides Ettingsh.

Obr. 134., fig. a.

Ettingshausen: „Tert, Flora v. Bilin“ II., pag. 6., tab. XXXI., fig. 1, 2, 6, 7.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“, pag. 38 (166), tab. 8. (XI.), fig. 8.

Listy jsou kopinaté, na obou koncích zúžené, celokrajné, kožovité. Druhořadé nervy jednoduché, vyniklé, zakřivené, střídavé, dolejší v ostrých úhlech, hořejší v pravých neb skoro v pravých úhlech vybíhající; třetířadé nervy jemné v ostrých úhlech vycházející.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálený lupek; *Březno*, hltina hrnčířská; *Kučlín*, leštivý lupek; *Staré Sedlo*; *Želenky*, vypálené horniny, sfersiderit; *Blankartice* j. v. od Děčina, pískovec; *Břešťany*.

Laurus neotandraefolia Web.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhmischen Braunkohlenflora“. Sitzber. Wien 1881., LXXXII., pag. 79., tab. IV., fig. 33.

Listy jsou řapíkaté, vejčité, zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné, kožovité. Hlavní nerv jest silný, rovný; druhořadé nervy v různých úhlech vybíhající, obloukovité, mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Laurus Agathophyllum Ung.

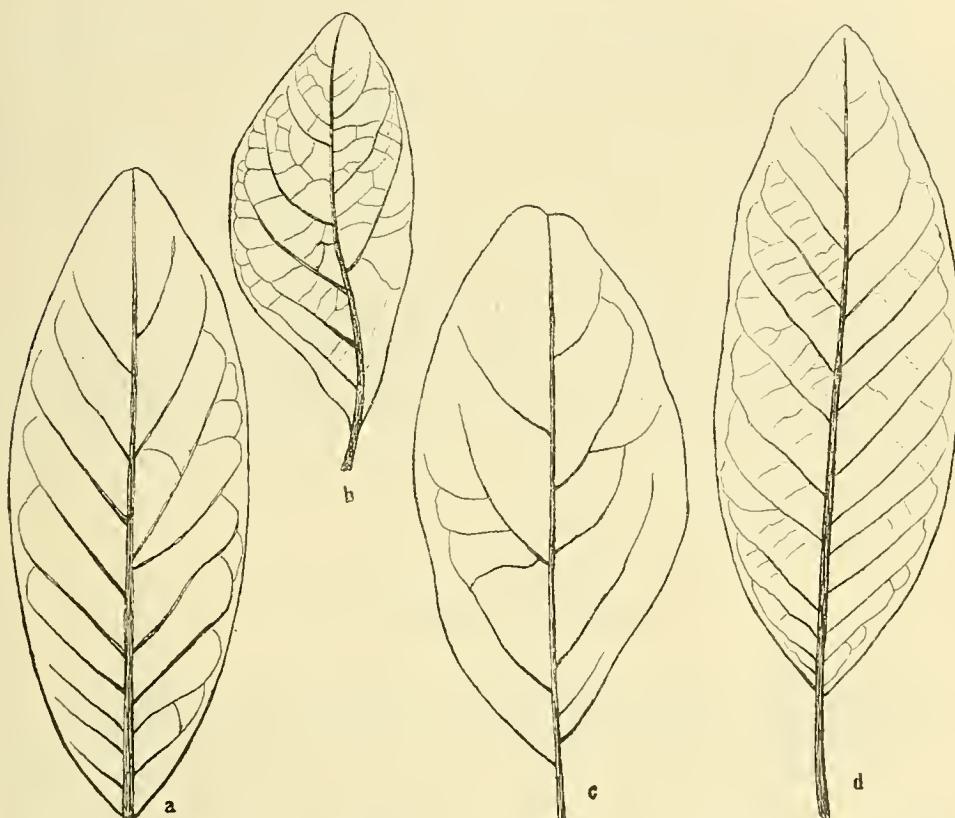
Obr. 135., fig. b. ,

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 6, tab. XXXI., fig. 3.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus Tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891., pag. 27.

Listy jsou kožovité, opak vejčité, tupé, ku spodu zúžené, s řapíkem silným. Hlavní nerv silný; druhořadé nervy skoro vstříčné, jednoduché, zprohýbané.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Jordánův Jez u Libverdy.

Obr. 335. — a. *Laurus Heliadum* Ung. — b. *Laurus Agathophyllum* Ung. — c. *Laurus styracifolia* Web. — d. *Laurus Haidingeri* Ett. List rest. (a—d dle Ettingsh.)

Laurus styracifolia Web.

Obr. 135, fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 6., tab. XXX., fig. 7.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896., pag. 78.

Listy jsou řapíkaté, opak vejčité, na špiči přitupé, celokrajné. Hlavní nerv tlustý; druhořadé nervy počtem 4–5 po obou stranách, velice zakřivené, třetířadé nervy zřetelné, do vnitř zahnuté nebo probíhavé.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Březiny, tefritový tuf; U Libverdy: Jordánův Jez, Chlum (Kolmer-Scheibe); Grasset, sladkovodní pískovec.

Laurus Heliadum Ung.

Obr. 135., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 6., tab. XXXII., fig. 1.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, vejčito-kopinaté, na obou koncích zúžené, celokrajné. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy obloukovité, jemné, jednoduché, při okraji spolu spojené.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Malý Úhošť u Černovic, nedaleko Chomutova.

Laurus Broechiana Massal.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 7.

Listy jsou kožovité, řapíkaté, eliptičné neb podlouhlé, na obou koncích přitupé, celokrajné, skoro třínevře. Hlavní nerv (žebro) silný; druhořadé nervy pomocí obloučků spojené, mezi nimiž nalézají se zkrácené nervy hojně rozvětvené; třetířadé nervy nepravidelné, velice tenoučké, zprohýbané, rozvětvené, v sitivo se rozvíhající.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Laurus Protodaphne Web.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 7.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset.“ pag. 27. (299.), tab. 6. (XV.), fig. 4–7.

Listy jsou kopinaté, opak vejčité, zašpičatělé, zúžené, celokrajné, skoro třínevře. Hlavní nerv tenký; druhořadé nervy velice jemné, obloukovitě spojené; třetířadé nervy vybíhají v pravém úhlu, sitivo málo znamenitě, velice jemné.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek; Grasset, sladkovodní pískovec, četně.

Laurus Haidingeri Ettingsh.

Obr. 135., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 8., tab. XXX., fig. 5, 8, 9.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1895, pag. 114.

Listy kožovité, řapíkaté, vejčitě-podlouhlé neb kopinaté, přitupé, ku spodu zúžené.

Hlavní nerv silný; druhořadé nervy, po čtem 10—15 po každé straně nervu hlavního, vyniklé, obyčejně poněkud zprohýbané a při okraji listu se dělí, v různě ostrých úhlech vybíhající; třetířadé nervy jemné, po obou stranách nervu druhořadých skoro v pravém úhlu vynikající.

Svoji nervaturou podobá se tento druh velice *Laurus coerula* L., tvarem listovým *Nectandra apetala* Nees a *Persea gratissima* Gärtn.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl, uezřídka; *Dolejší Březiny*; *Krottensee*, četně; *Holý Kluk*, jeden list; *Kučlín*, leštivý lupek.

Hydrangea microcalyx Sieber.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhmischen Braunkohlenflora.“ Sitzb. Wien LXXXII pag. 82., tab. IV., fig. 26—28, 31.

Listy jsou polokožovité, špičaté, na okraji čepele zubaté. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech a jsou rozvětvené.

Plátky kališní sterilní kvítků jsou lupénkovité (v podobě lístků korunních), opak vejčitě-zaokrouhlené neb rhombické, poněknd nestejně.

Sieber vyobrazuje větévky s dosud sedicimi kalichy a s několika od sebe oddálenými, pupenům podobnými útvary.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Zabrušany*, vypálené lupky.

Saxifragaceae.

Saxifragites crenulatus Ettingsh.

Obr. 136., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 7., tab. XLI. fig. 1—3.

Listy jsou speřené, s lístky kožovitými, krátece řápíkatými, kopinatými, zúženými; na dolejšku nestejnostrannými, skoro tupými, s okrajem chrupavkovitě stlustlým, drobonce pilovitým.

Hlavní nerv siluý; druhořadé nervy velice jemné, zprohýbané, skoro v pravém úhlu vybíhající, často nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Callicoma bohemica Ettingsh.

Obr. 136., fig. k.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 5., tab. XL., fig. 23.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 48. (344.), tab. 10., (XVII.) fig. 22, 23, tab. 21 (XXVIII.), fig. 2.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ *Isis in Dresden* 1897., pag. 15.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, kopinaté, na basi zúžené, na okraji čepele listové pilovité. Hlavní nerv jest silný, druhorádě nervy vybíhají skoro v pravých úhlech, jsou četné, obloukovité; třetírádě nervy vybíhají v ostrých úhlech, spojují se mezi sebou navzájem; sitivo nervové jest víceboké.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, leštivý lupek, ssavý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek.

Callicoma media Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 48. (344.), tab. 10. (XVII.). fig. 21, 31, 32.

Listy jsou kožovité, kopinaté, s okrajem pilovitým. Hlavní nerv jest silný; druhorádě nervy v málo ostrých úhlech vybíhají, četné, jen málo obloukovité, některé z nich dělí se vidličnatě nedaleko okraje listového.

Od podobného druhu *C. bohemica* Ett. liší se tento druh tím, že nervy druhorádě vnikají do zoubů a že jest na dolejšku pozvolna zúžený.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka

Callicoma microphylla Ettingsh.

Obr. 136., fig. g, h.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 5., tab. XL., fig. 14—22.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896., pag. 164.

Listy řapíkaté, kožovité, čárkovitě kopinaté neb čárkovité, dlouze příšpičatěné, pilovité na okraji čepele. Hlavní nerv vyniklý, dosti silný, druhorádě nervy v ostrých úhlech (dle Engelhardta l. c. v dosti pravých úhlech) vybíhají, četné, rovné neb poněkud obloukovité; třetírádě nervy vynikají rovněž v ostrých úhlech, spojují se navzájem mezi sebou, sitivo malé, mnohoboké, znatelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Suletic*; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Želenky*, lupky zřídka.

Ceratopetalum bilineatum Ettingsh.

Obr. 136., fig. a.

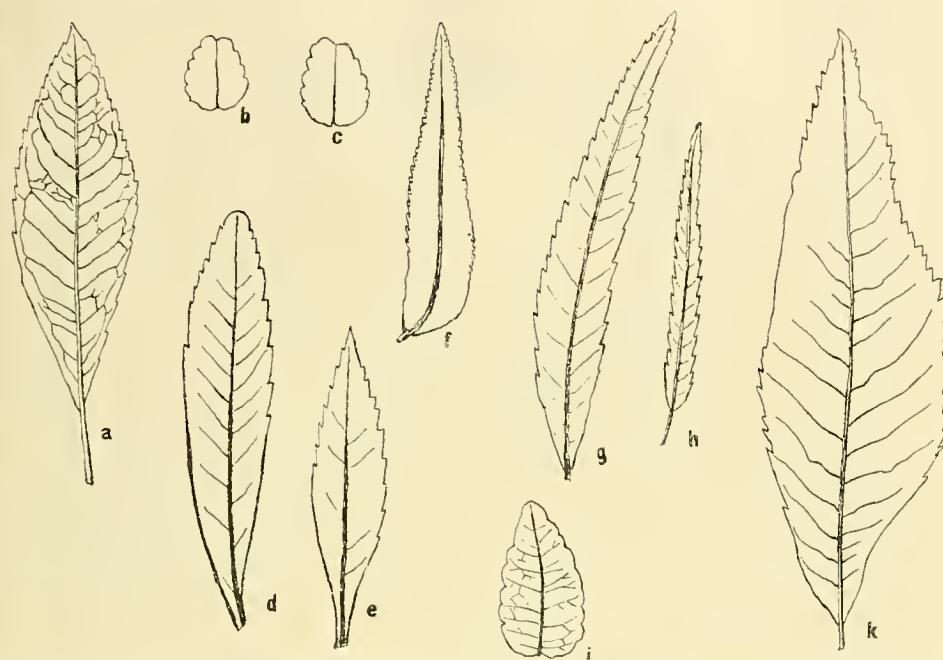
Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 6., tab. XL., fig. 26, 30, 31.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens.“ pag. 48. (344.), tab. 10. (XVII.), fig. 27.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1895., pag. 115.

Listy jsou jednoduché, řapíkaté, kožovité, široce-kopinaté, dolů k řapíku zúžené, ku předu krátce zašpičatělé, na okraji čepele pilovité.

Hlavní nerv vyniklý, ku špicci velice zúžený, rovný; druhodné nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou zprohýbané a rozvětvené; třetíradé nervy zkrácené, síťovitou nervaturu tvořící.

Obr. 136. — a. *Ceratopetalum bilinicum* Ett. — b, c. *Weinmannia zelkovaefolia* Ett. Dva lístky. — d. e. *Ceratopetalum haeringianum* Ettingsh. — f. *Saxifragites crenulatus* Ett. Jeden lístek. — g. h. *Callicoma microphylla* Ett. Dva listy. — i. *Weinmannia rectinervis* Ett. Jeden lístek. — k. *Callicoma bohemica* Ett. (a—i. dle Ettingsh. — k. dle Engelhardta)

Stlustlejším řapíkem, silnějším hlavním nervem, rovněž širší, krátce protaženou špicci a druhodními nervy v ostrých úhlech vybíhajícími liší se tento druh od podobných listů rodu *Myrica*.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek, četně; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Lovčí Chýše u Libverdy, Valeč; Holý Kluk, zřídka.

***Ceratopetalum eundraticense* Engelhardt.**

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 48. (344.), tab. 11. (XVIII.) fig. 2.

List jest široký, kopinatý, bezpochyby zašpičatělý, na okraji ostře pilovitý, kožovitý, řapíkatý.

Hlavní nerv jest silný, rovný; druhodné nervy spolu souběžné, v ostrých úhlech vybíhající, z počátku rovně jdoucí a dosti daleko od kraje listového se rozvětující; síťivo jest jemné.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Ceratopetalum haeringianum Ettingsh.

Obr. 136., fig. d, e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 6., tab. XL., fig. 27, 28; tab. XLI., fig. 4, 5.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 48. (176.), tab. 9. (XII.), fig. 22.

Listy jsou jednoduché, řapíkaté, kožovité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, s okrajem vroubkovaně pilovitým.

Druhořadé nervy v úhlu 65—80° vybíhající, trochu zprohýbané, rozvětvené, ve volné sitivo se rozvíhají.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, četně; *Kundratec* u Litoměřic; ssavý lupek; *Ledvice*, lupky, vzácně.

Weinmannia rectinervis Ettingsh.

Obr. 136., fig. i.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 7. tab. XL., fig. 13.

Listy jsou speřené, s lístky kožovitými, přisedlými, vejčitými, vroubkovanými, na dolejšku tupě zaokrouhlenými, u předu poněkud tupými. Hlavní nerv jest na basi vyniklý, rovný, až do špičky lístku se táhnoucí; druhořadé nervy jemné, skoro v pravém úhlu vycházející, rovné, sblížené; třetířadé nervy velice tenké, v ostrých úhlech vycházející.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec.

Weinmannia sotzkiana Ett.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 47. (343.), tab. 10. (XVII.), fig. 18.

Listy jsou lichospeřené, s listky kožovitými, vroubkovaně-zubatými; konečný listek jest řapíkatý, opak vejčitě-kopinatý, na dolejšku zúžený; po stranách listky jsou vejčitě-elliptičné, krátce řapíkaté neb skoro přisedlé, s basi často nestejněstrannou, se špicí tupou.

Hlavní nerv jest znatelný, až do špičky lístků vnikající, rovný; druhořadé nervy jsou četné, jednoduché, podél okraje vzhůru se táhnoucí, v ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Weinmannia zelkovaefolia Ettingsh.

Obr. 136., fig. b, c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 7., tab. XLI., fig. 6.

Listy jsou speřené, s lístky kožovitými, po stranách sedícími, přisedlými, skoro kruhovitými, s hrubě vroubkovanými na okraji, u předu vykrojenými.

Hlavní nerv vyniklý, do špičky listu se táhnoucí; druhodné nervy skoro v ostrých úhlech vybíhající, jemné, v počtu 2—3 po každé straně; třetíradé nervy v pravém úhlu vybíhají.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Weinmannia glabroides Engelh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen a. d. Leitm. Mittelgebirge.“ pag. 46, tab. VI., fig. 20—22.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897. pag. 9.

Synon.: *Weinmannia microphylla* Ettingsh.

Listy jsou lichospěřené, řapík přetrhávaně křídlatý; lístky jsou malé, kožovité, oddáleně zubaté, velice krátce stopkaté, konečné lístky jsou vejčito-kopinaté neb vejčité-podlouhlé, ku předu i ku spodu zašpičatělé, postranní lístky jsou okrouhlé neb opak vejčité neb eliptičné. (5—20 mm dlouhé, 3—6 mm široké.)

Hlavní nerv slabý, z něhož vybíhají nečetné, velice tenké nervy druhodné v pravém neb skoro v pravém úhlu.

Podobný nyní žijící druh jest *Weinmannia glabra* DC ze západní Indie.

Naleziště: Holý Kluk, skoro celý list a jednotlivé lístky; Kundratec u Litoměřic, lístek.

Cunonia bilinica Ettingsh.

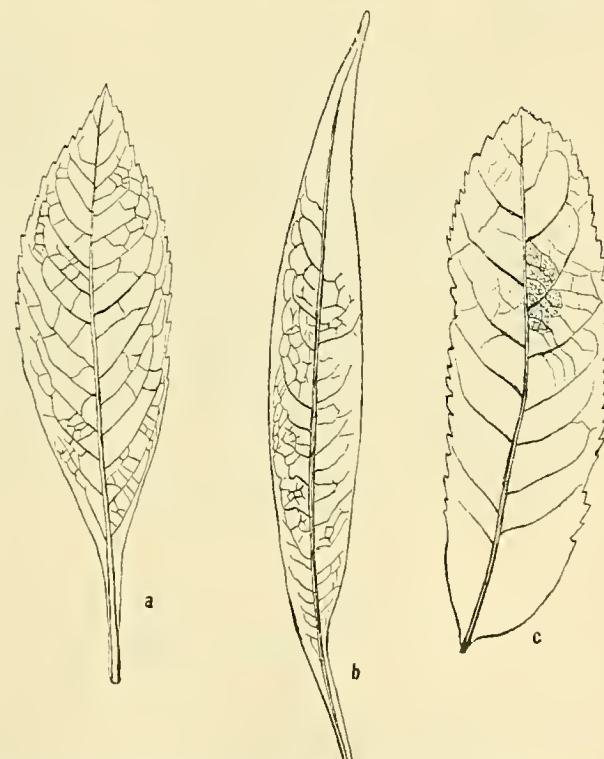
Obr. 137., fig. a.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III, pag. 64., tab. LV., fig. 21.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 47. (343.), tab. 10. (XVII), fig. 28, 29.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897. pag. 15.

Lístky jsou řapíkaté, kožovité, kopinaté, na okraji

Obr. 137. — a. *Cunonia bilinica* Ett. List na špiči rest. — b. *Pittosporum laurinum* Sap. Celý list. — c. *Belangera obtusifolia* Ett. Jeden lístek (a—c, dle Ettingsh.)

čepele listové pilovité. Hlavní nerv jest silný, rovný; druhodné nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající, sblížené a rozvětvené.

Nápadnou podobnost jeví lístky tohoto druhu s jihoafrickým druhem *Cunonia capensis* L.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek.

Cunonia formosa Friedr.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897., pag. 9., tab. I., fig. 4.

Listy jsou polokožovité, lichosperené, s lístky stopkatými, podlouhle-kopinatými, na obou koncích zúženými, na dolejšku nestejnostrannými neb stejnostrannými, na okraji čepele listové tupě pilovitými. Hlavní nerv jest silný; druhodné nervy četné, zakřivené, skoro souběžné; nervy třetíradé vybíhají v ostrých úhlech, tvoříce paralelní sítivo ku nervům druhodadým.

Druhu tonuto podobným nyní žijícím druhem jest *Cunonia capensis* L.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, hořlavý lupek; dobře zachovaný postranní lístek.

Belangera obtusifolia Ettingsh.

Obr. 137., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 8., tab. XL., fig. 29.

Listy jsou sperené, s lístky podlouhlými, na dolejšku nestejnostrannými, u předu tupě zaokrouhlenými, na okraji svém zubatými.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, ku špici značně zúžený, vybíhající; druhodné nervy v úblech $65-75^{\circ}$ vybíhající, vyniklé, hořejší až ku okraji se táhnoucí; třetíradé nervy v poněkud ostrých úhlech vycházející, zprohýbané a rozvětvené, mezi sebou spojené; sítivo zřetelné, z velice malinkých políček, trochu zaokrouhlených sestávající.

Naleziště: Žichov, menilitový opál.

Pittosporaceae.

Pittosporum laurinum Saporta.

Obr. 137., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 29., tab. XLVI., fig. 15.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 57. (185.), tab. 10. (XIII.), fig. 8.

Řapíkaté listy jsou poněkud kožovité, kopinaté, na dolejšku pozvolna v řa-

pík zúžené, na obvodu svém celokrajně. Hlavní nerv jest dosti silný; druhodné nervy jsou jemné; třetíradé nervy velice jemné, v sítivo se rozvíhající.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Ledvice*, lupky, zřídka.

Hamamelidaceae.

Liquidambar europaeum A. Braun.

Obr. 138., fig. a, b.

A. Braun: „In Duckland Geolog.“ I., pag. 115.

Ettingshausen: „Tert. Flora

v. Bilin.“ I., pag. 84., tab. XXIX., fig. I.

B. Brabeneč: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“ pag. 15., tab. I., fig. 4. (Rozpravy čes. ak. cís. F. J. roč. XIII., třída II., čís. 18.)

Listy s velmi dlouhou stopkou, dlanitodílné, troj- až pětilaločné, ostře pilovité, ku konci zašpičatělé, prostřední lalok nedělený, řidčeji dělený. Plody nahlučené v hlavicích ojedinělých neb po dvou, krátkými stopkami na delší společné ose sedících; osa tato jest dlouhá, rovná a pevná. Nažky zašpičatělé, u předu v dlouhý, poněkud stočený zoban prodloužené.

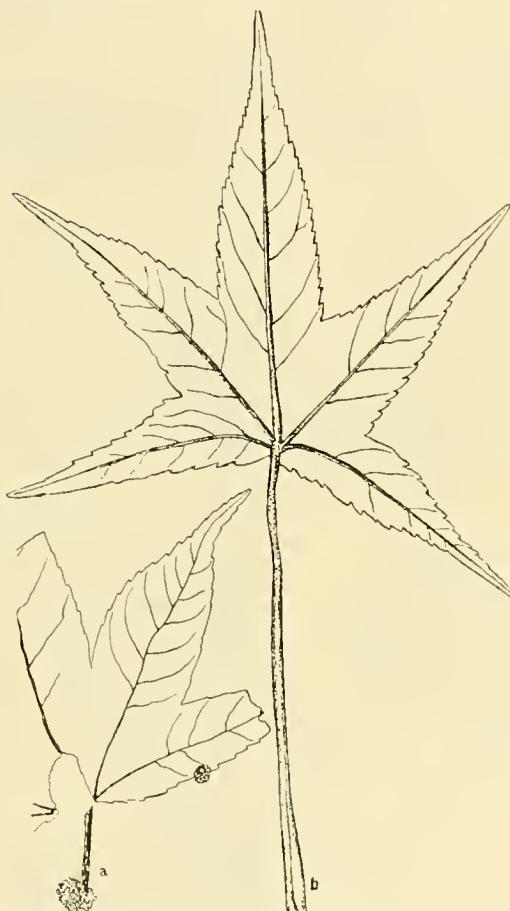
Naleziště: *Březno*, plastický jíl, zřídka; *Holedeč* u Měcholup, hojně; důl *Petr a Pavel* u Duchcova, sferosiderit, zřídka; *Strakonice* u Teplic.

Parrotia pristina Ettingsh. sp.

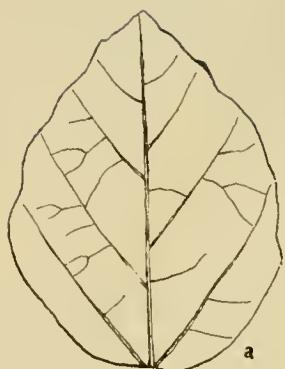
Obr. 139., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 4., tab. XXXIX., fig. 23., tab. XL., fig. 24., 25.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 50., (178.) tab. 9. (XII.), fig. 18.

Obr. 138. — a, b. *Liquidambar europaeum* A. Br. ³,
přiroz. vel. a. List s plodními hlavicemi, dle otisku.
b. List dle Heera rest.

Obr. 139. — a. *Parrotia pristina* Ett. sp. (List dle Ettingsh.)

Listy jsou kožovité, řapikaté, srdcítě-vejčité, s okrajem vlnovitě-zprohýbaným, u předu tupé, na dolejšku vykrojené, se speřenou nervaturou.

Na basi vybíhají tři nervy, z nichž dva nejdejší jsou vstřícné, rovnoběžné s okrajem, ostatní nervy druhohradé jsou více méně příkré a spolu souběžné.

Nyní žijící příbuzný druh jest *Parrotia persica* C. A. M. z Kavkazu a sev. Persie.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky; *Želenky*, vypálené lupky.

Parrotia Pseudo-Populus Ettingsh.

Obr. 141, fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 5., tab. XXXIX., fig. 20.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaer-Flora.“ Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaft. 1878 pag. 200.

Listy jsou kožovité, řapikaté, opak vejčité, zašpičatělé, vlnovitě zprohýbané, na dolejšku zúžené. Hlavní nerv jest rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhohradé nervy skoro rovné, spolu souběžné, v ostrých úhlech vybíhající, z nichž dva nejdolejší jsou vstřícné a vybíhají v ostřejším úblu nežli ostatní.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

Platanaceae.

Platanus aceroides Goepp.

Obr. 140., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ I., pag. 84., tab. XXIX., fig. 7.

Listy jsou dlanitě dělené, trojlaločné, zřídka skoro

Obr. 140. — a, b. *Platanus aceroides* Goepp. List a plodní hlávka se stopkou. (Dle Heera)

pětilaločné; hlavní lalok (prostřední) se 2—4 zuby po obou stranách, laloky postranní veliké, často s mnohými zuby; zuby nestejně, ostré; base listová, srdčitá, nebo přírůznutá, nebo zúžená a zaokrouhlená, nebo poněkud klínovitá. Hlavní nervy jsou tři, hned u samé base se rozvíhající neb trochu dále nad basí; druhořadé nervy rovné neb obloukovité, v ostrých úhlech vybíhající; třetirozadé nervy silné, rovné, neb obloukovité, souběžné, v pravém úhlu vybíhající, navzájem mezi sebou spojené. Plody asi 5 mm dlouhé, na konci trochu stlustlé. Hlavky plodní kulovité, s tlustou stopkou.

Heer („Tertiärflora d. Schweiz“ Bd. II., pag. 71.) rozděluje listy starší větší a listy mladší z vrcholků větví a rozděluje je ve 4 variace s několika (8) formami.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, jeden list; *Sudetice*, diatomová břidlice.

Rosaceae.

Pyrus Euphemes Ung. sp.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhm. Braunkohlenflora.“ Sitzb. Wien LXXXII. pag. 91., tab. III., fig. 21.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ *Lotos* 1895. pag. 115.

Listy jsou řapikaté, eliptičné, trochu kožovité, s okrajem zpět ohnautým, celokrajným.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou četné, speřené, skoro jednoduché.

Naleziště: *Lovčí chýše* (Jägerhütte) u Libverdy, list; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; doly *Petr* a *Pavel* u Duchcova, sferosiderit; *Březno*, plastický jíl.

Pyrus pygmaeorum Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 72 (308.), tab. 17. (XXIV.), fig. 13.

Listy jsou malé, řapikaté, podlouhle - kopinaté, s okrajem ostře zubatým. Pouze hlavní nerv bývá zřetelný.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Pyrus Phytali Unger.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ III., pag. 58., tab. XVIII., fig. 16.—18.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898. pag. 112., tab. X., fig. 21.

Listy jsou speřené, s lístky malými, kopinatými, na basi nejčastěji nestejnostrannými, na okraji čepele listové ostře pilovitými, blanitými, řapikatými. Pouze hlavní nerv bývá znatelný.

Unger porovnává tento druh s následujícími druhy nyní žijícimi: *Pyrus*

(*Sorbus*) *microphylla* Wall, *P. gracilis* S. a *P. ursina* Wall, kteréž se tvarem svým podobají druhu fossilnímu, chybí jim však dlouhý řapík.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, jen lístek.

Rosa lignitum Heer.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 73. (369.), tab. 19. (XXVI.), fig. 11, 12.

Lístky jsou vejčito-elliptičné, zašpičatělé, na okraji ostře zubaté, na dolejšku celokrajné. Druhořadé nervy jsou jemné, obloukovité.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rosa bohemica Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 73. (369.), tab. 19. (XXVI.), fig. 10.,

Lístky jsou elliptičně-kopinaté, na basi poněkud nestejnostranuē, s okrajem ostře pilovitým.

Hlavní nerv jest rovný, zřetelný; druhohradé nervy jsou jemné v ostrých úhlech vybíhající a obloukovitě spojené. Polička vnější (mezi okrajem čepele a druhohradými nervy) vyplněna jsou kličkami.

Podobné lístky má nyní žijící druh *Rosa pimpinellaeifolia* L.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Spiraea Osiris Ettingsh.

Obr. 141., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin III., pag. 55, tab. LIII., fig. 20.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuit. bei Kundratitz“. pag. 73. (369), tab. 17. (XXIV.), fig. 20.

Řapíkaté listy jsou vejčito-elliptičné, pilovité. Druhořadé nervy vybíhající v ostrých úhlech jsou poněkud obloukovité; třetihradé nervy vybíhají v pravém úhlu a tvoří sítivo.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Spiraea tenuifolia Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“ pag. 73. (369), tab. 17. (XXIV.), fig. 14.

Jemný list jest dlouze řapíkatý, skoro kopinatý, ua dolejšku celokrajný, v hořejší části zubatý. Hlavní nerv jest znatelný, druhohradé nervy jsou jemné, nastřažené.

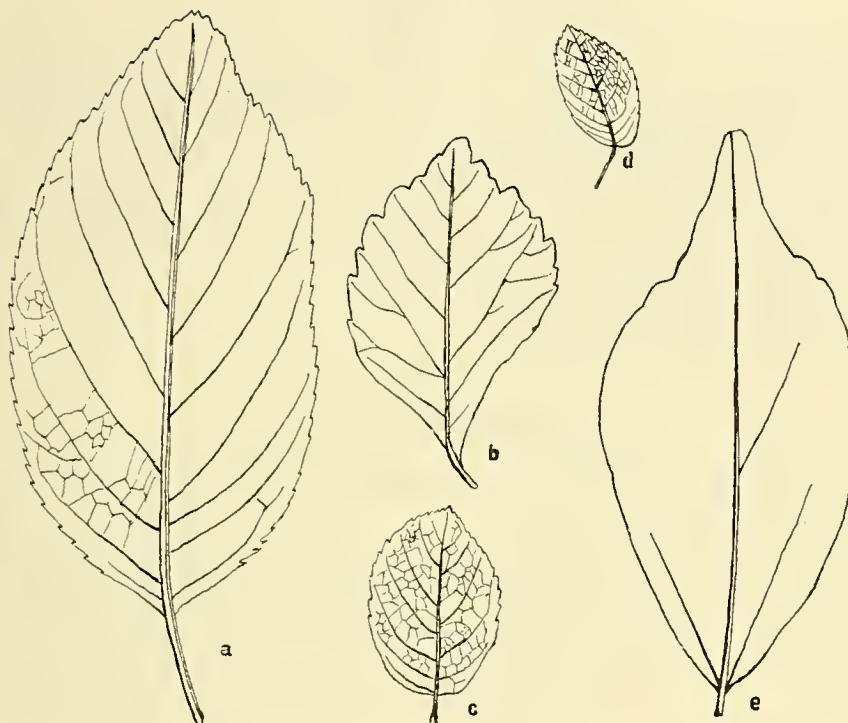
Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Sorbus Palaeo-Aria Ettingsh.

Obr. 141, fig. a.

Ettingshausen: Tert. Flora v. Bilin III., pag. 55., tab. LIII., fig. 24, 25.

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, podlouhle-vejčité neb elliptičné, na dolejšku zaokrouhlené, na okraji čepele pilovité.

Obr. 141. — a. *Sorbus Palaeo-Aria* Ett. Celý list. — b. *Crataegus bilinica* Ett. List. — c. *Aronia prisca* Ett. Celý list. — d. *Spiraea Osiris* Ett. — e. *Parrotia Pseudo-Populus* Ett. List. (a—e, dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý; druhorořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou zakřivené, s 1—3 nervy vnějšími; třetirořadé nervy jsou velice jemné, sbližené příčně mezi sebou spojené.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kučín, leštivý lupek.

Aronia prisca Ettingsh.

Obr. 141., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 54., tab. LIII., fig. 18, 19; tab. LIV., fig. 8.

Listy jsou kožovité, krátce řapíkaté, poněkud kruhovité, tupé, pilovité, chloupkaté (?).

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý; druhorádé nervy jsou zakřivené, v počtu 5–7 po každé straně nervu hlavního, hořejší a prostřední vybíhají v ostrých, dolejší v pravých úblech; třetíradé nervy jsou jemné.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kučín, leštivý lupek.

Crataegus bilinica Ettingsh.

Obr. 141., fig. b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 54, tab. LIII., fig. 17.

Listy jsou řapíkaté, blanité, vejčito-rhomboïdické, na obou koncích krátce zašpičatělé, na okraji čepele vroubkované.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, ku špici zúžený; druhorádé nervy, v počtu 4–6 po každé straně, ve velice ostrých úblech vybíhajíci, často vydličnaté; třetíradé nervy nezřetelné.

Podobá se nyní žijícemu druhu severo-americkému *Crataegus punctata* Ait.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Crataegus tentonica Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 72. (368.), tab. 19. (XXVI.) fig. 8.

Široce vejčité listy jsou tupé, k řapíku zážené, na okraji čepele pilovité, blanité. Hlavní nerv táhne se až do špice listové; druhorádé nervy jsou četné, rozvětvené, znatelně u okraje listového pomocí kliček mezi sebou spojené.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Crataegus pumilifolia Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 72. (368.), tab. 19. (XXVI.) fig. 9.

Listy jsou malé, blanité, řapíkaté, dosti opak vejčitě-zaokrouhlené, zařezávaně laločnaté; na široké špičce jsou laloky malé.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Amygdalus bilinica Ettingsh.

Obr. 142., fig. a, b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 55., tab. LIII., fig. 22, 23.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 72. (368.), tab. 18. (XXV.) fig. 21.

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, kopinatě-zašpičatělé, jemně vroubkované.

kovaně-pilovité. Hlavní nerv vyniklý, druhodné nervy jemné, skoro jednoduché. Peckovice je vejčitá, smačklá, svraskalá.

Naleziště: *Kučlín*, leštiný lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Amygdalus pereger Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 95., tab. CXXXII., fig. 8—12.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897, pag. 17.

Listy jsou blanité, dlouze řapíkaté, vejčito-kopinaté, v dolejší polovici nejširší, ku předu dlouze zašpičatělé, ku spodu více nebo méně zúžené, nejčastěji stejnostranné, zřídka však nestejnostranné, na okraji čepele listové ostře a zřetelně pilovité.

Z hlavního nervu vybíhají v ostrých úhlech nervy druhodné, jež se spolu navzájem spojují dosti daleko od kraje v značných obloučcích.

Ku druhu tomuto přiřazuje *Heer* též pecku asi 2·6 cm. dlouhou, 1·9 cm. širokou, dosti hustými, malými důlky posázenou, zvláště při okraji, kdež vyskytuje se též vrásky.

Listy druhu tohoto souhlasí dosti s žijícími druhy *Amygdalus communis* L. a *A. persica* L, pecka souhlasí zcela tvarem i velikostí s *A. persica* L.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštiný lupek.

Amygdalus persicifolia Web.

Weber: „Palaeont.“ II., pag. 218., tab. XXIV., fig. 9.

Heer: „Balt. Flora“. pag. 98, tab. XXX., fig. 23—27.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898., pag. 112. tab. XI., fig. 11.

Listy jsou blanité, kopinaté, na dolejšku k řapíku zúžené, u předu zašpičatělé, na okraji čepele drobně pilovité.

Hlavní nerv znatelný; druhodné nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou dosti zakřivené, pomocí oblouků při okraji čepele mezi sebou spojené.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Amygdalus persica* L. ve východních krajinách a Persii.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácně.

Amygdalus prae-communis Menzel.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz“. („Isis“ zu Bautzen 1896/7) pag. 24., tab. I., fig. 11.

Peckovice se slupkou kožovitou, vejčitá, smačklá, 4 cm. dlouhá, 2·5 cm. široká.

Plod tohoto zkamenělého mandloně podobá se nápadně obalem opatřenému plodu, kožovitému, rozpukávajícímu *Anyg达尔us communis* L., od něhož liší se pouze tím, že sametová slupka není na svém povrchu drsná, nýbrž hladká.

Náleziště: *Suletice*, leštivý lupek, vzácně.

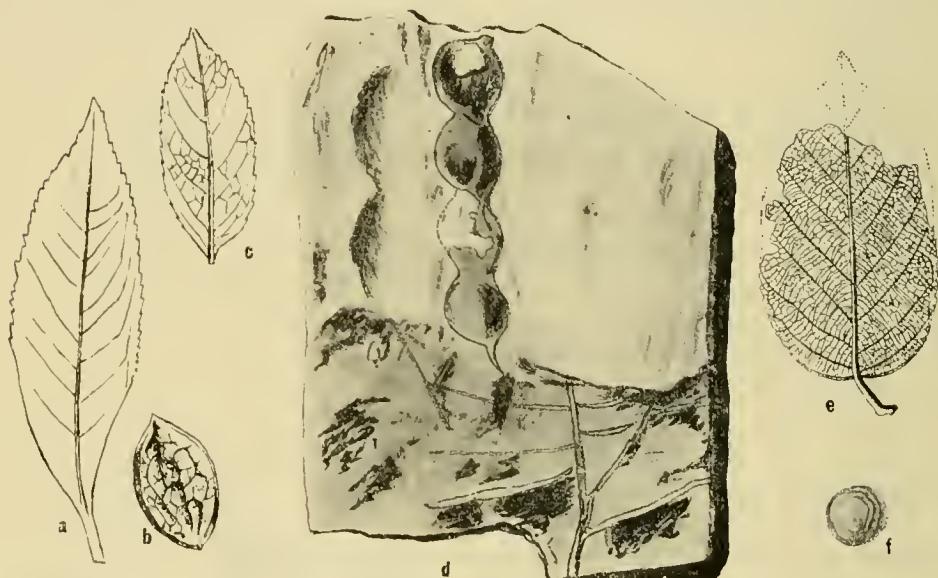
Prunus olympica Ettingsh.

Obr. 142., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 55., tab. LIII., fig. 21.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrab. bei Kundratitz.“ pag. 72, (368.), tab. 18. (XXV.), fig. 1, 19.

Krátké řapíkaté listy jsou dosti kožovité, vejčitě-elliptičné, na obou koncích špičaté, na okraji pilovité.

Obr. 142. — a, b. *Amygdalus bilinica* Ett. List a plod. — c. *Prunus olympica* Ett. Krátké řapíkatý list. — d. *Acacia Beneschi* Brabenc. Lusk se 4 odstavci, dole žebra listová bez listeků. — e, f. *Prunus denticulata* Vel. List a peckovice. (a—c. dle Ettingsh., d. dle otisku, e, f. dle Velen.)

Hlavní nerv je vyniklý, až do špičky listu se táhnoucí, druhohradé nervy počtem 5–6 po každé straně nervu hlavního; třetihradé nervy jsou rozvětvené a mezi sebou spojené.

Náleziště. Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic ssavý lupek.

Prunus denticulata Velen.

Obr. 142, fig. e, f.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 47., tab. VIII., fig. 17—19.

Listy jsou řapíkaté, (s řapíkem poměrně silným, až 1 cm. dlouhým), vejčité-podlouhlé, v předu krátce zašpičatělé kožovité, na okraji čepele s četnými malými zoubky, jichž špičky jsou ohnuty do vnitř, na basi celokrajné.

Hlavní nerv jest rovný, místně silný, ku špici pozvolna se zúžující; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, většinou vstříčné, rovné, při okraji čepele většími větvičkami mezi sebou spojené, z nichž vybíhají jemnější a vnikají do špiček zoubků.

Sitivo jest vyniklé a kolmé na nervech druhořadých.

Peckovice jest kulovitá, na jedné straně vyšší, hlubokými brázdami opatřená, na druhé straně jen slabými rýhami.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený jíl.

Leguminosaceae.

Acacia parschlugiana Unger.*Ettingshausen*: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 62.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 81., tab. 20. (XXVII.), fig. 31, 32.

Listy jsou dvakráte- speřené, jařma jsou mnohojařmá; lístky jsou kopinatě-neb podlouhle-čárkovité.

Lusky jsou podlouhle- čárkovité; asi 7·8 cm dlouhé, 5·5—10 mm široké, smačklé, trochu zakroucené, na dolejšku k řapíku zúžené, na špici zaokrouhlené se 4—6 oválými semeny.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně.

Acacia microphylla Ung.*Engelhardt*: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 81., tab. 20. (XXVII.), fig. 37.

Listy jsou dvakráte- speřené (?), s lístky blanitými 8—9 mm dlouhými, 2·3—5 mm širokými, podlouhlými, tupými, krátce řapíkatými.

Lusky jsou široce- čárkovité, rovné, tupé, smačklé, vícesemenné, se semeny malými, krátce oválnými. Unger porovnává tento druh s *Acacia fruticosa* Mart. z Brasilie.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Acacia dubia Engelh.*Engelhardt*: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898. pag. 115., tab. XI., fig 24.

Lístek jest pevný, vejčité- kopinatý, na obvodu svém celokrajný. Hlavní nerv jest znatelný; dolejší (basální) druhořadé nervy dosti příkře vzhůru se táhnoucí, ostatní vybíhají v ostrých úhlech a jsou sbližené.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácné.

Acacia coriacea Ettingsh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ pag. 55. (395.), tab. 7. (XXII.), fig. 29.

List jest speřený; lístky jsou pevné, kožovité, s nestejnými polovicemi, kopinaté, zašpičatělé, celokrajné, krátce řapíkaté, na dolejšku špičaté, šikmě.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou nezřetelné.

Naleziště: *Holý Kluk*,

Acacia hypogaea Heer.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876., pag. 71. 411., tab. 12. (XXVII.), fig. 28.

Lístky jsou kopinaté, u předu zašpičatělé, na dolejšku velice šikmě. Hlavní nerv je dosti silný; druhořadé nervy jsou jemné, znatelné, obloukovité, v ostrých úhlech vybíhající, třetířadými nervy jemnými mezi sebou spojené.

Naleziště: *Žitenice*, sladkovodní pískovec.

Acacia Beneschi Brabenee.

Obr. 142., fig. d.

B. Brabenee: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy české akademie. Roč. XIII, třída II. čís. 18., pag. 16.. tab. I., fig. 5.

Lusk jest podlouhlý, pravidelně, dosti značně zaškrcovaný, u konce v ohnutou špičku vybíhající, s odstavci čočkovitě vypouklými.

Lusk tento jeví největší podobnost s luskem nyní žijíšho rodu *Acacia arabica* Willd.

Naleziště: *Holedec* u Měcholnp., lupky.

Acacia Sotzkiana Unger.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 62.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 131., tab. CXL., fig. 1—12.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Letos 1896., pag. 180.

Listy jsou dvakráté speřené, s lístky kopinatými, 1·3–2·6 cm dlouhými, polokožovitými, celokrajnými, nejčastěji pod prostředkem nejširšími. Hlavní nerv zretevný, druhohradé nervy velice jemné a obloukovité.

Lusky dlouze stopkaté, 3·9–5·2 cm dlouhé, až 8 mm široké, u předu zaokrouhlené a značnou špicí (zobanem) opatřené, po stranách vlnovitě zprohýbané, místy dosti značně stažené. Semena zaokrouhlená, dosti četná.

Unger porovnával tento druh s nyní žijícími *Acacia portoricensis* Willd. v trop. Americe a s *A. fallax* z Afriky.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, zřídka; *Kučlín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl; *Suletice*; *Želenky*, sferosiderit; doly *Petr* a *Pavel* u Duchcova, sferosiderit.

Mimosites haeringiana Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 62.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897, pag. 17.

Listy jsou speřené, s lístky kopinatými, 7–20 mm dlouhými, 3–5 mm širokými, tence blanitými, na basi zaokrouhlenými, nestejnoustrannými, přisedlými nebo velice krátce řapíkatými. Hlavní nerv jest tenký, jemný, druhohradé nervy zřídka značně.

Engelhardt nalezl nejen lístky jednotlivé, nýbrž i různě zachované části listů.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek, hojně; *Kučlín*, leštivý lupek; *Holý Kluk*.

Mimosites cassiaeformis Ettingsh.

Ettingshausen: „Flora v. Häring“ pag. 92., tab. XXX., fig. 38–50.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 116., tab. X., fig. 37.

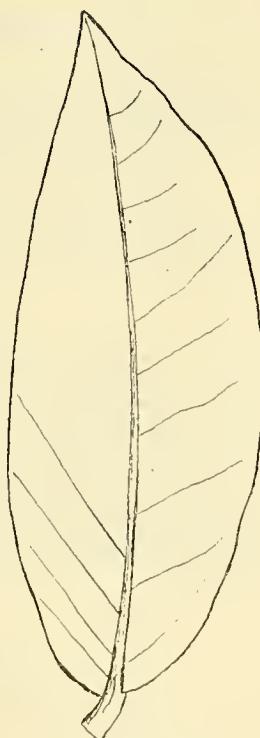
Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácně.

Swartzia borealis Ettingsh.

Obr. 143.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 62., tab. LIV., fig. 4., 5.

Listy jsou lichospéřené, s listky kožovitými, vejcitě – podlouhlými, zašpičatělými, celokrajnými, krátečí řapíkatými.

Obr. 143. — *Swartzia borealis*
Et. Jeden lístek skut. vel.
(Dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest na basi silný, ku špici značně se zúžující, až do špičky vnikající; druhořadé nervy jsou jemné, v ostrém úblu vybíhající, nejdolejší však ve velice ostrém úhlhu vynikající.

Naleziště: Žichov, menilitový opál.

Cercis antiqua Sap.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden. 1897. pag. 10., tab. I., fig. 8.

Listy jsou polokožovité neb dosti pevné, trochu dlouze řapíkaté, na vrchní straně často velice tence varhánkovitě tečkované, ku konci řapíku málo nadmuté, někdy se dvěma žlázkami, vejčité neb častěji opak vejčité kruhovitými, na špici tupě zakoučené neb tupé a také vykrojené. Dolejší basální nervy počtem dvou po obou stranách více méně nestejně, ostatní dosti daleko se táhnoucí, na vnější straně nejčastěji větvenaté, vzhůru se táhnoucí, pak u okraje čepele listové obloučky nazájem spojené, obyčejně mezi sebou zprohýbanou žilnatinou opatřené.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, jeden lístek.

Leguminosites sparsinervis Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 79. (375), tab. 20. (XXVII.), fig. 19.

Lístek jest blanitý, krátce řapíkatý, kopinatý, celokrajný.

Druhořadé nervy jsou roztroušené, velice jemné, obloukovitě spojené, dolejší nervy v mnohem ostřejších úhlech vybíhající.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Leguminosites erythrinoides Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 80. (376.), tab. 20. (XXVII.), fig. 44.

Lístek jest blanitý, vejčitý, zašpičatělý, celokrajný. Dolejší druhořadé nervy táhnou se příkře vzhůru a dělí se, hořejší vybíhají skoro v pravých úhlech.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Leguminosites chrysophylloides Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 80. (376.), tab. 21. (XXVIII.), fig. 25./a.

Lístek jest elliptičný, v hořejší polovici nejsírší, na dolejšku se zúžující, celokrajný, poněkud kožovitý.

Hlavní nerv jest silný, ku špici hodně zúžený; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou rovné, spolu souběžné, hodně rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Leguminosites paucinervis Heer.

Engelhardt: „Tertiärpflanze aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876, pag. 54. (394.), tab. 7. (XXII.), fig. 26.

Lístky jsou jemné, elliptičné, na dolejšku zúžené, v hořejší části nad středem nejsírší, v tupou špici vybíhající, celokrajné. Hlavní nerv jest znatelný; druhořadé nervy jsou jemné, dolejší dva jsou vstřícné, příkře až do prostředního lístku do sahnající a zde s druhořadými nervy spojené.

Naleziště: *Holý Kluk*, tufy.

Leguminosites Geinitzi Engelh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876, pag. 55. (395.), tab. 7. (XXII.), fig. 27.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaer-Flora“. Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaft. 1878, pag. 206.

Jemný, speřený lístek jest vejčité kopinatý, nestejnostranný, celokrajiný, špičatý, velice krátce řapíkatý.

Hlavní nerv nevyužívá mnoho.

Naleziště: *Holý Kluk*, tufy.

Leguminosites Proserpinæ Heer.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III, pag. 123., tab. CXXXVIII., fig. 50.—55.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 180.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Beroun.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 115., tab. XI., fig. 17., 20., 23.

Lístky jsou kožovité, krátce řapíkaté, široce elliptičné neb podlouhle-široce elliptičné. Na špici slabě vykrojené. Hlavní nerv silný až do špičky se táhnoucí druhořadé nervy velice jemné, jen málo znatelné.

Naleziště: *Suletic*, jeden lístek; *Berand*.

Leguminosites celastroides Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens.“ Isis 1879, pag. 148., tab. IX., fig. 8.

Lístky jsou dlouze řapíkaté, na dolejšku k řapíku zužené, oválné, na špičce vykrojené, blanité.

Naleziště: *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky.

Leguminosites Saneti Martini Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III, pag. 123., tab. CXXXVIII., fig. 48.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 115., tab. XI, fig. 25.

Lístky jsou řapíkaté, pevné, kožovité, vejčité. Hlavní nerv jest velice silný; druhorádě nervy jsou četné, husté, velice jemné, nedaleko okraje čepele listové spolu spojené.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácně.

Leguminosites rotundatus Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 126., tab. CXXXIX., fig. 9.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 115., tab. XI, fig. 22.

Lístky jsou zaokrouhlené, u předu vykrojené. Hlavní nerv silný, až ku vykrojení se táhnoucí; druhorádě nervy nejsou četné, velice obloukovité, skoro současně s okrajem čepele; nervatura jest jemná.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácně.

Cassia Feroniae Ettingsh.

Obr. 144., fig. b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III. pag. 60. tab. LIV., fig. 13

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 68. tab. 14. (XVII.) fig. 8, 16, 21.

Lístky jsou pouěkud kožovité, krátce řapíkaté, kopinaté na dolejšku zaokrouhlené neb poněkud šikmě.

Hlavní nerv jest zvlněný; druhorádě nervy jsou velice jemné, obloukovité.

Jakožto podobný nyní žijící druh uvádí Ettinghausen druh *Cassia stipulacea* Ait z Chile.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Levice*, lupky nezřídka.

Cassia stenophylla Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 122., tab. CXXXVIII., fig. 42., 43.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 68. (196.), tab. 10 (XIII.), fig. 20.—22.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898 pag. 114.

Listy jsou speřené, muhojařmé, s lístky skoro přisedlými, blanitými, úzce kopinatými, ku oběma koncům zúženými, špičatými. Hlavní uerv jest znatelný, druhorádé nervy vybíhají v ostrých úblech.

Naleziště: *Ledvice*, lupky; *Berand* u Suletic.

Cassia Berenices Ung.

Unger: „Sotzka.“ pag. 138., tab. LXIV., fig. 4—10.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 118., tab. CXXXVII., fig. 42—56.

Engelhardt: Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 180.

Listy jsou speřené, s lístky krátce řapíkatými, blanitými, vejčitě-elliptičními, pozvolna zašpičatělými, na dolejšku tupě zaokrouhlenými, jednak zřetelně nestejnostrannými, jednak s nezřetelnou nestejnostranností, vždy pod střední částí nejsířšími.

Hlavní nerv jemný; 5—7 nervů druhorádých po každé straně velice jemných, mnohdy vstříčných a poněkud od kraje listu obloukovitě se spojujících; třetifrádě nervy zřídka znatelné.

Lusk jest válcovitý, rovný, trochu dřevnatý, v tupou špičku vybíhající, v příhrádky rozdelený, z nich každá obsahuje jedno zmačklé, zaokrouhlené semeno.

Cassia laevigata Willd jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suletice*; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky; *Holý Kluk*; *Žitenice*, sladkov. pískovec; *Davidsthal* u Falknova, pískovce.

Cassia palaeocrista Engelhardt.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens.“ Isis 1879, pag. 146, tab. VIII., fig. 21.

Listky jsou blanité, s oběma polovicemi nestejně elliptičními, celokrajními, krátce řapíkatými. Hlavní nerv jest znatelný; druhorádé nervy jsou jemné, ale vyušiklé, v ostrých úblech vybíhající a blízko okraje obloukovitě se spojující.

Naleziště: *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky.

Cassia Zephyri Ettingsh.

Obr. 144., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 61.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 79. (375.), tab. 20. (XXVII), fig. 24, 25.

Listky jsou poněkud kožovité, kopinaté, na dolejšku zúžené, poněkud nestejnostranné.

Hlavní nerv jest silný; druhodné nervy nastražené, ale skoro úplně nezřetelné.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Ledvice*, lupky; *Želenky*, sferosiderit.

Cassia cordifolia Heer.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kuudratitz.“ pag. 79. (375.), tab. 20. (XXVII.), fig. 14.

Lístky jsou trochu kožovité, srdčité neb srdčité-elliptičné, u předu zašpičatělé.

Hlavní nerv jest znatelný, se 4—5 nervy druhodními na každé straně, obloukovitými, spolu skoro souběžnými, velice jemnými.

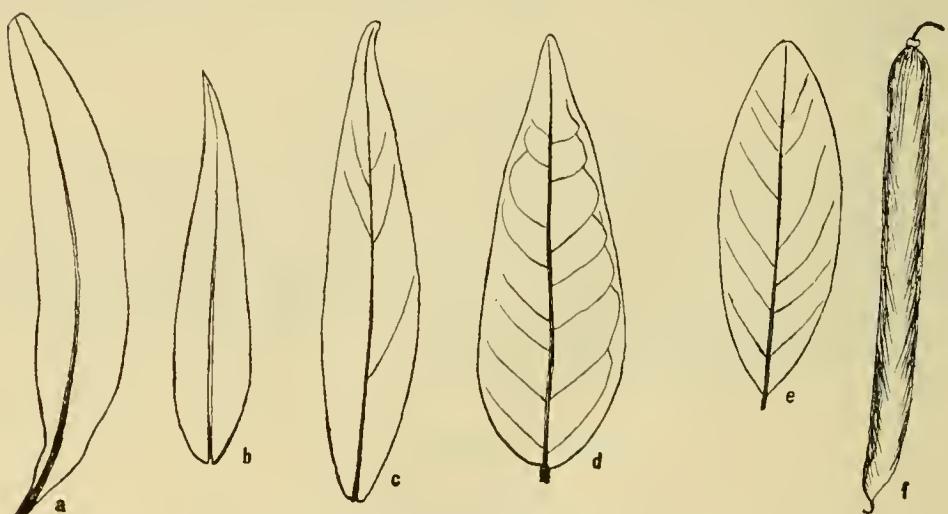
Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Žitenice*, sladkov. pískovec.

Cassia pseudoglandulosa Ettlingsh.

Obr. 144., fig. a.

Ettlingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 61., tab. LIV. fig. 14.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891., pag. 40.

Obr. 144. — a. *Cassia pseudoglandulosa* Ett. Jeden listek. — b. *Cassia Feroniae* Ett. Listek na špiči rest. — c. *Cassia Zephyri* Ett. Celý lístek. — d. *C. hyperborea* Ung. Listek. — e, f. *C. phaseolites* Ung. Listek a lusk. (a, b. dle Ettingsh., c-f. dle Heera.)

Lístky jsou blanité, kopinaté neb čárkovité-kopinaté, na basi dlouze zašpičatělé, nestejnostranné, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv tenký; druhořadé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek, zřídka; *Holý Kluk*, četně; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Cassia hyperborea Ung.

Obr. 144., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 61.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 79. (375) tab. 20. (XXVII.), fig. 1, §6., tab. 21. (XXVIII.), fig. 5.

Listy jsou speřené, s lístky blanitými, řapíkatými, vejčitě-kopinatými, zašpičatělými, celokrajníymi.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou velice jemné, obloukovité

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, *Davidsthal* u Falknova, pískovec.

Cassia Phaseolites Ung.

Obr. 144., fig. e, f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 61., tab. LIV., fig. 9.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 179.

Listy speřené, vícejařmé, s lístky řapíkatými, blanitými, podlouhlými, podlouhle-elliptičními nebo podlouhle vejčitými, celokrajníymi, přítupými.

Hlavní nerv silný, druhořadé nervy jemné, četné, spolu souběžné neb skoro souběžné, na okraji obloučky spojené.

Lusk smačklý, zúžený, na předu zahnutým zobanem opatřený.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, *Suledice*; *Galgenberg* u Valče; *Želenky*, sferosiderit; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky, *Zálezly*, tufy; *Březno*.

Cassia Fischeri Heer.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 119., tab. CXXXVII., fig. 62–65.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 179.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 114. tab. XI., fig. 19.

Synon: *Juglans tristis* Heer. Verz. d. Tertiärpfl. pag. 61.

Lístky blanité, řapíkaté, elliptičné neb vejčito-elliptičné, zašpičatělé, na basi nestejnostranné. Hlavní nerv zřetelný; druhořadé nervy vybíhají ve velice ostrých, úhlech a jsou obloukovité.

Naleziště: *Suledice*, zřídka; *Holý Kluk*; *Ledvice*, lupky; *Cheb-Falknov*, cypřisové lupky.

Cassia lignitum Ung.

Ettingshausen: „Flora v. Häring“ pag. 90., tab. XXIX., fig. 40—42.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 121., tab. CXXXVIII., fig. 22—28.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 178.

Synon.: *Dalbergia podocarpa* Unger.

Listy jsou speřené, s lístky krátce řapíkatými, blanitými, široce elliptičními nebo podlouhlými, na basi nejčastěji nestejnostrannými, zaokrouhlenými, na špičce tupými nebo zaokrouhlenými. Druhořadé nervy velice jemné, nejčastěji nezřetelné.

Heer rozeznává u druhu tohoto dvě formy:

1. Listky široce-elliptiční, na předu tupě zaokrouhlené nebo trochu vykrojené.

2. Listky delší u předu méně tupě zaokrouhlené.

Unger porovnává tento druh s *Cassia chrysotricha* a *C. humiliis*.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suledice*, *Ledvice*, lupky, hojně; doly: *Vilémův*, *Analie* u Duchova, sferosiderit a jíl; *Cheb-Falknov*, cypřisové lupky; *Holý Kluk*.

Cassia ambigua Ung.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 42.

Synon.: *Acacia amorphoides* Weber. Paläont. IV., pag. 164., tab. 29, fig. 1. c.

Listy jsou speřené, s lístky krátce řapíkatými, elliptičními nebo kopinatými, zašpičatělými, na dolejšku nestejnostrannými; druhořadé nervy jsou jemné a obloukovité.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka; *Natternstein* u Soutěšek, leštivý lupek. *Ledvice*, lupky, nezřídka; *Holý Kluk*, tufy; *Bílina*, plastický jíl; *Davidsthal* u Falknova, piskovec.

Caesalpinia norica Ung.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 60.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 116., tab. XI., fig. 26, 31—37.

Listy přerušovaně dvakrát speřené, parciální jsou čtyřjařmé, vlastní šestijařmé (?), s lístky nestejnými, na dolejšku nestejnostraunými, vejčito-elliptičními, vykrajanými, celokrajujími, skoro přisedlými.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl: *Berand* u Suletic, velice hojně.

Caesalpinia Haidingeri Ettingsh.

Ettingshausen: „Flora v. Häring“, pag. 89., tab. XXIX., fig. 21—39.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Iesis in Dresden 1891, pag. 39.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“, 1898, pag. 116., tab. XI., fig. 31.

Listy dvakráté speřené, s lístky nestejnými, eliptičními, neb zaokrouhlenými, na dolejšku nestejnostraunými, velice krátce řapíkatými, na obvodu celokrajnými. Hlavní nerv znatelný; druhodné nervy velice zřídka znatelné.

Kromě lístku dobře poznatelného nalezl Engelhardt též lístek, který se zdá náležet k *Caesalpinia micromera* Heer.

Naleziště: *Holy Kluk*, zřídka; *Berand* u Suletic.

Caesalpinia Townshendi Heer.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 111., tab. CXXXVII., fig. 26—37.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 178.

Listy dvojnásobně speřené?, s lístky malinkými, blanitými, krátce řapíkatými, na dolejšku sotva značně neb dosti značně nestejnostrannými, široce eliptičními neb podlouhle-široce eliptičními, na špiči tupými.

Tento druh podobá se velice *Caesalpinia Haidingeri* Ett.

Naleziště: *Suletice*; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky.

Caesalpinia oblongo-ovata Heer.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“. pag. 77. (373.), tab. 19. (XXVI.), fig. 36.

Listy jsou dvakráté speřené (?), s lístky dosti kožovitými, podlouhle-opak-vejčitými, na basi nestejnostrannými. Druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech a jsou poněkud rovné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Caesalpinia bohemica Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“. pag. 77. (373.), tab. 19. (XXVI.), fig. 47.

Lístky jsou dosti veliké, krátce řapíkaté, blanité, podlouhlé, celokrajné, na konci málo vykrojené, na dolejšku nestejnostranné. Druhořadé nervy jsou jemné, hořejší při okraji rozdělené; sítivo jest velice jemné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Caesalpinia Falconeri Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 110., tab. CXXXVII., fig. 1—10.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 116., tab. XI., fig. 27, 28.

Listy jsou speřené, vícejařmé, s lístky blanitými, podlouhlými, na dolejšku nestejnostrannými, u předu tupě zaokrouhlenými a dosti hluboko vykrojenými.

Hlavní nerv až ku vykrojení se táhnoucí; druhořadé nervy jsou velice jemné a všechny vybíhají v stejnych úhlech a spojují se mezi sebou pomocí oblouků při okraji čepele.

Druhem podobným nyní žijícím jest *Caesalpinia mucronata* Willd. z Brasitie.
Naleziště: Berand u Suletic, vypálené lupky.

Gleditschia celtica Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 109., tab. CXXXIII., fig. 66—68

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 177.

Listky jsou kopinaté neb podlouhle-kopinaté, vroubkované nebo pilovité na okraji čepele, přišpičatělé; hlavní nerv silný, druhořadé nervy jemné. Ostny možná a větvenaté.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Suletice.

Gleditschia allemannica Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 108., tab. CXXXIII., fig. 43—52; tab. CXL., fig. 34.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 80., tab. 20. (XXVII.), fig. 30.

Listy jsou speřené, s lístky střídavými, oválnými, krátce řapíkatými, nezřetelně vroubkovanými, u předu tupými neb málo vykrojenými.

Z hlavního nervu vybíhají četné, jemné druhořadé nervy a dosti daleko od kraje spojují se mezi sebou pomocí oblouků.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Gleditschia bohemica Engelh.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898., pag. 113. tab. XI., fig. 6, 9, 13.

Listky jsou vejčitě-kopinaté, nestejnostranné, na okraji svém vroubkovaně-pilovité.

Hlavní nerv jest znatelný, druhořadé nervy jsou jemné. Osten jest rozvětvený.

Gleditschia triacanthos L. nyní žijící, ze Sev. Ameriky jest podobným druhem tomuto zkamenělému.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupek, zřídka.

Gleditschia Wesselii Web.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 108., tab. CXXXIII., fig. 55–59.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“.

Isis in Dresden 1891, pag. 40.

Listy jsou speřené, mnohojařmé; lístky jsou vstříčné, kopinaté, skoro přisedlé, na předu přitupé, na okraji svém vroubkovaně-zubaté; druhořadé nervy velice jemné, četné, mezi sebou se spojující.

Ostny jsou rozvětvené. Lusk smačklý, široký, podlouhlý, na špici širší, tupý, se semeny smačklými, široce elliptičními.

Druh tento upomíná na nyní žijící *Gleditschia triacanthos* L. v Americe.

Naleziště: *Holý Kluk*.

Glycyrrhiza deperdita Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ Ill., pag. 101. tab. CXXXIII., fig. 4, 5.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“ pag. 77., (373.), tab. 19. (XXVI.), fig. 46.

Poněkud kožovité listy jsou speřené (?), s lístky podlouhle-kopinatými, tupými, na dolejšku zúženými, celokrajními, se speřenou nervaturou, krátce řapíkatými. Druhořadé nervy v málo ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, jemné; sítivo velice jemné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Phaseolites orbicularis Ung.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 76. (372.), tab. 19. (XXVI.), fig. 48.

Listy jsou přisedlé, krátce oválné, se speřenou nervaturou. Druhořadé nervy jsou jednoduché, obloukovité a spolu spojené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Inga Icari Ung.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 77. (373.), tab. 20. (XXVII.), fig. 10.

Listy jsou sudospeřené, s lístky velikými, vejcitě-kopinatými, zašpičatělými, velice krátce řapíkatými, celokrajními, blanitými.

Hlavní nerv jest silný; druhorádé nervy četné, obloukovité, jednoduché.
Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Copaifera rediviva Ung.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 75. (371.), tab. 19. (XXVI.), fig. 32.

Listy jsou sudospeřené, s lístky vejčitými, zašpičatělými, na obvodu svém celokrajními, skoro přisedlými, poněkud kožovitými.

Hlavní nerv jediný jest znatelný.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Podogonium Knorrii Heer.

Obr. 145., fig. a, b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III. pag. 114., tab. CXXXIV., fig. 22.—26., tab. CXXXV., tab CXXXVI., fig. 1—9.

Ettlingshausen: „Flora v. Bilin III. pag. 60., tab. LIV., fig., 7., 12.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 48., tab. X., fig. 13—17.

Synon: *Dalbergia podocarpa* Ung. „Foss. Flora v. Sotzka“ pag. 55. tab. XL, fig. 14.

Listy jsou 5—10 jařmé, s lístky kopinatými nebo podlouhle elliptičními, celokrajními, přisedlými nebo velice krátce řapíkatými, blanitými, u předu zašpičatělými, zřídka tupými.

Hlavní nerv jest rovný, dosti silný, na basi náhle velice stlustlý; na jedné straně lístku vybíhá na basi silnější a delší nerv druhorádý, s okrajem skoro souběžný, až do prostřed lístku se táhnoucí a zde s ostatními krátkými nervy druhorádými spojený. Po obou stranách nervu hlavního vybíhají v ostrých úhlech velice četné, krátké a slabší nervy druhorádé. Lusky jsou rovné, podlouhle-elliptičné u předu zašpičatělé, skoro tříkráte delší než širší, stopkaté; semena jsou vejčité-elliptičná a pouze jediné v lusku.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Březno, Zabrušany, Žichov, Vršovice u Loun*, vypálený jíl; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky. *Grasset*.

Podogonium Lyellianum Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 117., tab. CXXXVI., fig. 22—52.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 113.

Listy jsou 5—8 jařmé, s lístky podlouhlými, široce elliptičními, řidčeji vejčitými a opak vejčitými, na hořejším konci vykrojenými nebo zaokrouhlenými, ostnitou špičkou opatřenými.

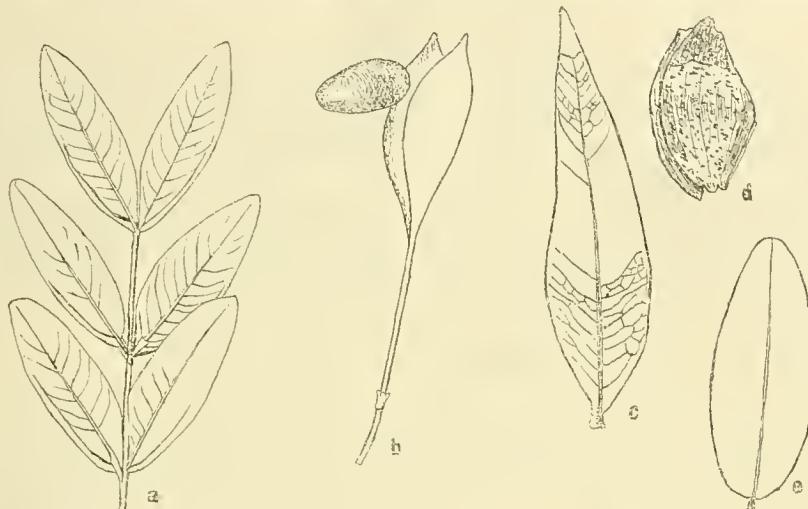
Lusky jsou rovné, široce elliptičné, na špici přitupé nebo malou ostnitou špičkou opatřené, dlouze stopkaté. Semena jsou velká, oválná, na obou koncích tupě zaokrouhlená.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, zřídka.

***Podogonium hirsutum* Ettingsh.**

Obr. 145., fig. c—d.

Ettlingshausen: „Tert. Flora v. Biliu“ III. pag. 60., tab. LV. fig. 11., 17., 23.
Lístky jsou vejčito-kopinaté, na dolejšku nestejnostranné, u předu zúžené.

Obr. 145. — a, b. *Podogonium Knorrii* Heer. Část listu a lusk s vypadávajícím semenem. — c, d. *Pod. hirsutum* Ett. Jeden lístek a lusk. — e. *Sophora bilinica* Ett.

Lístek. — Skuteč. vel. (a, b. dle Heera, c—e. dle Ettlingsh.)

Hlavní nerv jest na basi vyniklý; druhodné v ostrém úhlu vybíhající sbližené.

Lusky jsou rovné, vejčité, tečkovaně-ostnaté.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

***Podogonium latifolium* Heer.**

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 116., tab. 136., fig. 10—21.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 27.

Listy jsou vícejařmé, s lístky podlouhle-vejčitými, tupě zakončenými nebo poněkud vykrojenými 2—8 cm dlouhými, 1—2 cm širokými.

Plody jsou rovné, eliptičné, na konci dlouze zašpičatělé, $2\frac{1}{2}$ delší než širší semena jsou dosti velká, oválná.

Naleziště: Suledice, leštivý lupek, veliký lístek.

***Sophora bilinica* Ettingsh.**

Obr. 145., fig. e.

Ettlingshausen: „Tert. Flora v. Biliu“ III, pag. 58., tab. LIV., fig. 6.

Lístky jsou kožovité, vejčito-elliptičné, velice krátce řapíkaté, na basi nestejnostranné, zaokrouhlené, u předu tupé, poněkud vykrojené, celokrajné.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, rovný; druhoradé nervy jsou velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající.

Největší podobnost vykazuje s nyní žijícím východoindickým druhem *Sophora heptaphylla* Linn.

Naleziště: Žichov, meulitový opál; Kučlín, leštivý lupek. Břešťany.

Sophora europaea Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 107., pag. CXXXIII., fig. 36.–39.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuit. bei Knudratitz.“ pag. 75. (371.), tab. 19. (XXVI.), fig. 13., 28., 29.

Listy jsou lichospeřené, vícejařmé ?, s listky četnými, blanitými, opak vejčitými, neb podlouhle-vejčitými neb vejčitě zaokrouhlenými, na basi nestejnoustrannými, krátce řapíkatými, na obvodu svém celokrajnými.

S druhem tímto porovnávána byla *Sophora tomentosa* L.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Grasset.

Robinia Regeli Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 99., tab. CXXXII., fig. 20–26, 34–41.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuit. bei Knudratitz.“ pag. 75. (371.), tab. 19. (XXVI.), fig. 30, 31.

Listy jsou lichospeřené, s listky skoro vstřícnými, krátce řapíkatými, zaokrouhlenými neb skoro vejčitými, celokrajnými, blanitými.

Hlavní uerv jest silný; druhoradé nervy jsou obloukovité a před obloukem se spojují.

Lusky jsou jemně rýhované, na dolejšku zúžené, u předu zaokrouhlené, na místech, kde přisedala čnělka, malou špičkou opatřené, vícsemenné, se semeny velkými, oválnými.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Oxylobium miocenicum Ettingsh.

Obr. 146., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 56., tab. LIV., fig. 11.; tab. LV., fig. 3–5.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Knudratitz“. pag. 73. (369.), tab. 19, (XXVI.), fig. 17, 18.

Listy jsou tuhé, kožovité, krátce řapíkaté, kopinaté neb čárkovitě-kopinaté, zašpičatělé, celokrajné. Hlavní nerv jest rovný, na dolejšku silný, kn špicci se zúžují; nervy druhoradé trochu zprohýbané, sbližené, dolejší nervy vybíhají v ostrých úhlech, prostřední a hořejší nervy v tupějších úhlech; třetíradé nervy jsou rozvětvené a tvoří sítivo.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kučlín, leštivý lupek; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Ledvice, lupky, nezřídká.

Dalbergia haeringiana Ettingsh.

Obr. 146., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 57., tab. LV., fig. 10.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“. Nova Acta 1876, pag. 54. (394.), tab. 7. (XXII), fig. 25.

Lístky jsou přisedlé, podlouhle-eliptičné, celokrajné, kožovité, na dolejšku šikmé.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhoradé nervy jsou jemné v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, třetíradé nervy tvorí velice jemné sítivo.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Holý Kluk.

Dalbergia retusaefolia Web. sp.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 104., tab. CXXXIII., fig. 9—11.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz“. pag. 27

Synon: *Templetonia retusaefolia* *Weber*: „Palaeutogr.“ IV., pag. 160. tab. XXIX., fig. 7.

Listy jsou lichospeřené, s lístky střídavými, poukud kožovitými, krátce řapíkatými, podlouhle-vejčitými, ku spodu klínovitě zúženými, na předu vykrojevnými, 2—3·5 cm. dlouhými, 7—10 mm. širokými. Hlavní nerv rovný; druhoradé nervy jsou velice jemné.

Naleziště: Suleticce, leštivý lupek, vzácně.

Dalbergia Empetrites Ettingsh.

Obr. 146., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 57., tab. IV., fig. 13.

Lístky jsou kožovité, vejčito-eliptičné, trochu nestejnostranné, krátce řapíkaté, na špiči poněkud vykrojené, celokrajné. Hlavní nerv jest rovný, vybíhající, druhoradé nervy jsou velice jemné, v různě ostrých úhlech vycházející; třetíradé nervy přecházejí ve velice jemné sítivo.

Naleziště: Březno, plastický jíl.

Dalbergia Proserpinae Ettingsh.

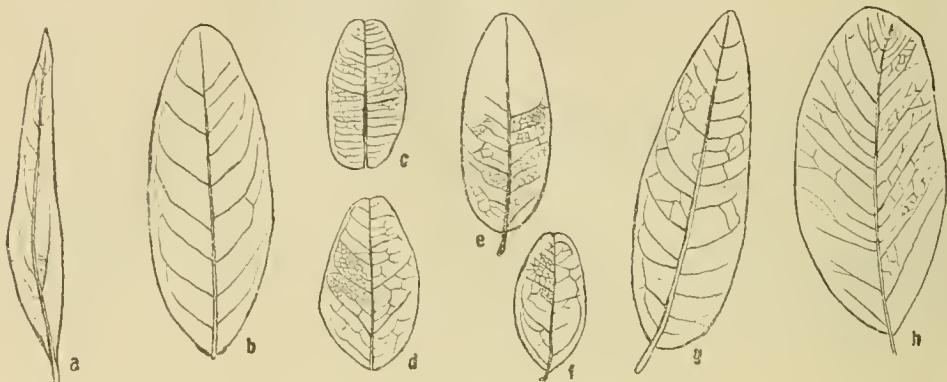
Obr. 146., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 58., tab. LV., fig. 15.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“. pag. 76. (372.), tab. 19. (XXVI.), fig. 33.

Listky jsou trochu kožovité, vejčité, na špici zaokrouhlené, poněkud vykrojené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, až do špičky lístku se tahnoucí; druhořadé

Obr. 146. — a. *Oxylobium miocenicum* Ett. Jeden list. — b. *Dalbergia haeringiana* Ett. Listek. — c. *Dalb. rectinervis* Ett. Listek. — d. *Dalb. Proserpinæ* Ett. Listek. — e. *Dalb. Apollinis* Ett. Jeden listek. — f. *Dalb. Empetrites* Ett. Celý listek. — g. *Machaerium palaeogacum* Ett. Jeden listek. — h. *Palaeolobium Sturi* Ett. Celý listek. — Skuteč. vel. (a–h, dle Ettingsh.).

nervy jsou jemné, sblížené; třetířadé nervy ve velice ostrých úhlech vybíhajíci, skoro příčné a tvoří jemné sítivo.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Dalbergia nostratum Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 105., tab. CXXXIII., fig. 25 - 31.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 76. (372.), tab. 19. (XXVI.), fig. 34, 35.

Synon: *Zichia nostratum* Kovats.

Listy jsou speřené, s lístky malými, přisedlými neb krátce řapíkatými, blanitými, podlouhle-opak-vejčitými, na dolejšku zúženými, na špici vykrojenými. Druhořadé nervy po každé straně nervu hlavního, v počtu 6—8, jsou obloukovité; třetířadé nervy tvoří jemné sítivo.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Dalbergia Apollinis Ettingsh.

Obr. 146., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 58., tab. LV., fig. 16.

Lístky jsou kožovité, eliptičné, na dolejšku nestejnostranné, zaokrouhlené, krátce řapíkaté, celokrajné.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, rovný; druhoadé nervy skoro v pravém úhlu vybíhající, sblížené, zprohlýbané; třetíradé nervy tvoří volné sítivo.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Dalbergia rectinervis Ettingsh.

Obr. 146., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 58., tab. LV., fig. 14.

Lístky jsou kožovité, elliptičné, na dolejšku nestejnostranné, tupé, u předu vykrojené, na obvodu svém celokrajná. Hlavní nerv jest vyniklý, rovný až do špičky se táhnoncí; druhoadé nervy skoro rovné, sblížené, dolejší v pravém úhlu vybíhající; třetíradé nervy jsou velice jemné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Dalbergia primaeva Ung.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz.“ pag. 76. (372.)

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 105., tab. CXXXIII., fig. 21—23.

Listy jsou speřené, s lístky řapíkatými, vejčitě-kopinatými, zúženými; druhoadé nervy nezřetelné.

Lusk jest stopkatý, elliptičný, ku oběma koncům zúžený, blanitý, do plochy smačklý, trochu nertaturou opatřený, jednosemenný, s okrajem křídlatým.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Dalbergia cassioides Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“. pag. 76. (372.), tab. 19. (XXVI.), fig. 37.

Lístky jsou vejčitě-elliptičné, celokrajné, krátce řapíkaté. Druhoadé nervy jsou jemné, sblížené, jednoduché neb rozvětvené a v ostrých úhlech vybíhající. Sítivo sestavá z jemných políček.

Dalbergia mirabilis DC jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Machaerium palaeogaeum Ettingsh.

Obr. 146., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Biliu“ III., pag. 59., tab. LV., fig. 24.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuitgrb. bei Kundratitz“. pag. 78. (374), pag. 19. (XXVI.), fig. 45.

Listy jsou trochu kožovité, krátce řapíkaté, kopinaté neb podlouhlé, s basi nestejnostrannou, u předu špičaté, celokrajná.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, druhoadé nervy četné, v ostrých úhlech

vybíhající, vzhůru podél okraje zahnuté, mezi sebou spojené; třetíradé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu a jsou velice jemné.

Ettingshausen porovnával tento druh s nyní žijícím druhem *Machaerium multicicum* Benth. z Brasilie.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec*, u Litoměřic, ssavý lupek.

Palaeolobium sotzkianum Ung.

Unger: „Sotzka.“ pag. 56., tab. XLI., fig. 6, 7.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 106., tab. CXXXIV., fig. 3—7.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“ Lotos 1896, pag. 177.

Listy speřené, s listky celokrajními, velkými, z nichž postranní listky jsou vejčito-elliptičné, na dolejšku nestejnoustranné, konečné listky podlouhle opak vejčité. Druhořadé nervy nejsou četné, dosti daleko od sebe vzdálené, spolu dosti souběžné a oblouky spolu spojené; vyskytují se též zkrácené nervy druhoradé.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka; *Suletic*.

Palaeolobium Sturi Ettings.

Obr. 146., fig. h.

Ettingshausen: „Tert. Elora v. Bilin“ III., pag. 59., tab. LV., fig. 12.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 75. (371.), tab. 19. (XXVI.), fig. 25, 27, 49.

Vejčito-elliptičné listy jsou celokrajné. Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhoradé nervy jsou velice četné a sblížené, jemné, rozvětvené, mezi sebou se spojují, v ostrých úhlech vybíhají; třetíradé nervy velice jemné a z malých polšek sestávajíci

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, velice hojně.

Palaeolobium haeringianum Ung.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 106., tab. CXXXIV., fig. 8.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 74. (370.), tab. 19. (XXVI.), fig. 1, 19—21, 24.

Listy jsou speřené?, blanité, s listky kopinatými, špičatými, celokrajními. Druhořadé nervy jsou četné, jednoduché, spolu souběžné, sitivo bývá pěkně zachováno. Podobným nyní žijícím druhem ve východní Indii jest *Dalbergia nobilis* DC.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Palaeolobium heterophyllum Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ pag. 74. (370.), tab. 19. (XXVI.), fig. 22, 23.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898., pag. 113., tab. XI., fig. 5.

Listy jsou speřené, s listky kopinatými nebo vejčitými, na obou koncích zašpičatělými, špičatými neb tupými, krátce řapíkatými, celokrajnými, kožovitými.

Hlavní nerv jest zřetelný; druhořadé nervy velice jemné, při okraji rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Dolichites spec.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 28.

Lusky jsou čárkovité, smačklé, stopkaté, vícsemenné, dvouchlopňovité, s vláknitými vymršťovači (elatery) mezi semeny terčovitými, na špici přitupé neb poněkud zahnuté.

Menzel se domnívá, že lusk tento patří asi ku druhu *Dolichites maximus* Ung.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, zřídká.

Dolichites maximus Ung.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 57.

Listy ze tří lístků složené; s listky tence blanitými, 7·8—13 cm dlouhými, přisedlými, celokrajnými, prostřední lístek je vejčitý, ku oběma koncům zúžený, postranní lístky jsou na dolejšku nestejnostranné. Druhořadé nervy jsou střídavé, u předu poněkud rozvětvené, pomocí příčných nervů mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

Kennedyia dubia Ettingsh.

Obr. 147., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 57., tab. LIV., fig. 10; tab. LV., fig. 6.

Listy speřené trojlisté, s listky, které jsou zaokrouhleně eliptičné, poněkud kožovité, celokrajné, velice tupé.

Hlavní nerv jest rovný, na basi vyniklý; druhořadé nervy nečetné, obloukovité; třetířadé nervy skoro v pravém úhlu vycházející, velice tenké, husté.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

Kennedyia aquatica Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tert. d. Jesuit. bei Kundratitz.“ pag. 74. (370.), tab. 17. (XXIV.), fig. 15.

Lístky jsou zaokrouhlené, jemné. Hlavní nerv jest na dolejšku poměrně dosti silný, ku špici se zúžující; druhořadé nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající a sifovitě se rozvětující.

Kennedyia prostrata R. Br. jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Kennedy a Phaseolites Ettingsh.

Obr. 147., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 56., tab. LV., fig. 22.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“, pag. 67. (195), tab. 10. (XIII.) fig. 3.

Listy jsou speřené trojčetné, s lístky vejčitě-elliptičními, blanitými, celokrajnými, tupými, na dolejšku šikmými.

Hlavní nerv jest rovný; druhodné nervy jsou jemné, sbližené, obliquovité třetíradé nervy sotva zřetelné.

Naleziště: *Ledvice*, *lupky*, *zřídka*; *Kučín*.

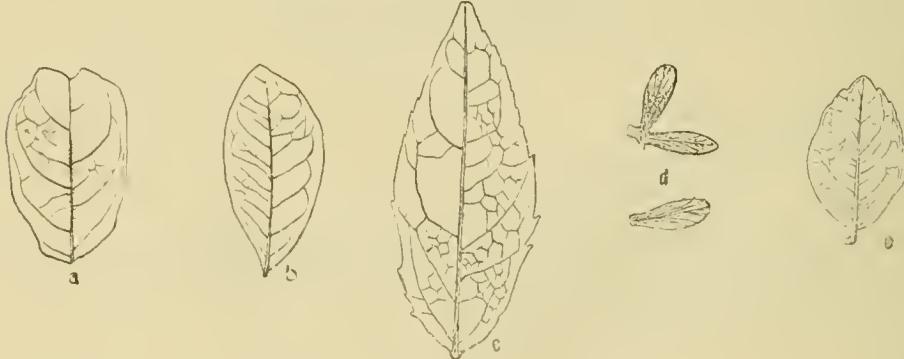
Rutaceae.

Zanthoxylon serratum Heer.

Obr. 147., fig. e.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 85., tab. CXXVII., fig. 13—20. tab. CLIV., fig. 37.

Engelhardt: „Die Tertiärf. des Jesuitgrb. b. Kundratitz“ pag. 365. (69), tab. 17. (XXIV.), fig. 17, 21.

Obr. 147. — a. *Kennedy dubia* Ett. Jeden lístek. — b. *Ken. Phaseolites* Ett. Listek. — c. *Zanthoxylon bilinicum* Ett. Lístek. — d. *Tetrapteris vetusta* Ett. sp. Zbytky květni. — e. *Zanthoxylon serratum* Heer. Jeden listek. Skuteč. velik. (a—d. dle Ettingsh.; e. dle Velen.).

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 45., tab. V., fig. 18.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 175.

Listy speřené, hlavní vřeteno je opatřeno krátkými, zakřivenými ostny, s lístky přisedlými, (dle Velenovského krátce řapíkatými), střídavými, elliptičně vejčitými,

na basi nestejnostrannými, na okraji čepele vroubkovaně pilovitými, pevně kožovitými. Hlavní nerv rovný, na dolejšku dosti tlustý, ku špičce pozvolna se zážující; četné druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, z počátku rovné, rozvětvené, dosti daleko od okraje nepravidelnými obloučky mezi sebou spojené. Sítivo jemné, vyniklé.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený lupek, zřídka; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Sudetice*, *Kučín*.

Zanthoxylon bilinicum Ettingsh.

Obr. 147., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 51., tab. LIII., fig. 1.

Listy jsou lichospeřené (?), s lístky poněkud kožovitými, na okraji svém vroubkovanými, u předu vykrojenými.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, až do špičky jdoucí, druhořadé nervy jsou velice jemné, rozvětvené, dolejší v úhlech 40—45°, ostatní v tupějších úhlech vybíhající; třetířadé nervy tvoří síťovitou nervaturu.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Zanthoxylon Braunii Web.

Weber: „Palaeontol“. II., pag. 224., tab. XXV., fig. 6.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 110. tab. XI., fig. 30.

Listy jsou lichospeřené (?), mnohojařmé, s lístky řapíkatými, vejčité podlouhlými, přitupými, na basi nestejnostrannými, na okraji svém oddáleně zoubkovánými, poloblanitými. Řapík jest poněkud křídlatý (rozšířený.)

Hlavní nerv je znatelný; druhořadé nervy jsou velice jemné, četné, poněkud pérovitě, při okraji čepele vidličnatě dělené a pomocí obloučků spolu spojené.

Zanthoxylon carolinianum Link, a *Z. tricarpum* Mich. ze sev. Ameriky jsou uvedeny jakožto podobné, nyní žijící druhy.

Naleziště: *Berand*, diatomové lupky, četně.

Simarubaceae.

Ailanthus Confucii Uug.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ III., pag. 54., tab. XVII., fig. 6, 7.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 39.

Křídlatý plod jest podlouhlý, blanitý, jemně rýhovaný, dohromady smačklý, uprostřed nadmutý, s jednou příhrádkou, semeno kulaté; na dolejším okraji táhne se souběžný nerv.

Engelhardt nalezl poněkud širší plod, nežli jsou ve vyobrazení Ungerově, podélné rýhy spojeny byly příčnými nervy, mimo to nalezl i řapíčky, které upomínají zcela na *Ailanthus glandulosa L.*

Naleziště: *Holý Kluk*.

Ailauthus oxyearpa Sap.

Saporta: „Sud-Est de la France“. III., pag. 111., tab. XIV., fig. 2, 3.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 110., tab. XI., fig. 15, 16.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, plody.

Burseraceae.

Elaphrium antiquum Ung.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 50.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 69. (365.), tab. 17. (XXIV.), fig. 23.

Peckovice jest malá, eliptičná, nestejnostranně zašpičatělá, v krátkou stopku protažená, s tlustou kůrou a s jednosemennou peckou.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Malpighiaceae.

Tetrapteris vetusta Ettingsh. sp.

Obr. 147., fig. d.

Sieber: „Zur Kenntniß der nordb. Braunkohlenflora“ Stzbg. LXXXII., pag. 85, tab. IV., fig. 29, 30.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 54. (350.) tab. 13., (XX.) fig. 28, 29.

Synon: *Ononis vetusta*, *Ettingshausen*: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 56., tab. LV., fig. 7—9.

Tetrapteris sagoriana, *Ettingshausen*: „Sagor“ II. tab. XV., fig. 6—11, 16, 20.

Květy jsou dlouze řapíkaté, s kalichem pětidílným; plátky jsou opak-vejčité, tupé, na dolejšku zúžené.

Výběžky křídlatého plodu jsou blanité, krátce ostnité, čtyřkřídlé, s křídly pevnými, křížem postavenými, spolu stejnými.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Kučlin*, leštivý lupek; *Ledvice*, lupky.

Tetrapteris bilinica Ettingsh.

Obr. 148., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v.

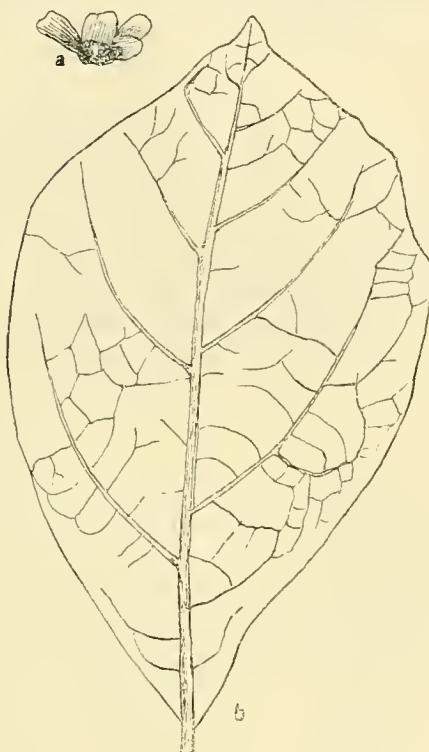
Bilin.“ III., pag. 23., tab. XLVI., fig. 10, 11.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaer-Flora“. Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaft. 1878, pag. 201.

Listy jsou kožovité, široce vejčité, celokrajué, na dolejšku trochu zúžené.

Hlavní nerv jest silný; druhorádé nervy pevné, vmačklé, zprohýbaně-obloukovité, ku okraji roзвětvené a pomocí větví mezi sebou spojené; třetifrádě nervy vycházejí z hlavního nervu v pravém úhlu, z druhorádých nervů v ostrém úhlu, v dolejší části přecházejí ve vyniklé nervy vnější, kteréž se spolu spojují.

Křídlaté plody jsou opatřeny na okraji čtyřmi křídly, poněkud kožovitými, velice jemně rýhovanými, eliptičními, dvě jsou větší.

Naleziště: Březenb, plastický jíl;
Žichov, menilitový opál.Obr. 148. — a, b. *Tetrapteris bilinica* Ett.
Křídlatý plod a jeden list. Přiroz. vel.
(Dle Ettingsh.).**Malpighiastrum lanceolatum** Ung.Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset.“
pag. 38. (310.), tab. 7. (XVI.), fig. 9.

Listy jsou kopinaté, zašpičatělé, na obvodu svém celokrajiné, poněkud kožovité. Dlouhé nervy druhorádě střídají se se skrácenými nervy menšími.

Naleziště: Grasset, sladkovodní pískovec.

Hiraea expansa Heer.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 55. (183.), tab. 13. (XVI.), fig. 2, 3.

Plod jest křídlatý, s křídlem velikým, skoro kruhovitým, na basi více méně vykrojeným. Jeden z plodů Engelhardtem nalezený má delší řapík. Křídlo opatřeno jest četnými podélnými nervy, kteréž se tu a tam rozvětvují.

Naleziště: Želenky, vypálené lupky, četně.

Hiraea sp. (?)

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 55. (183.), tab. 9. (XII.), fig. 8.

Malé semeno jest obdáno blanou, kteráž opatřena jest mnohonásobně rozvětvenými nervy.

Naleziště: *Ledvice*, lupky.

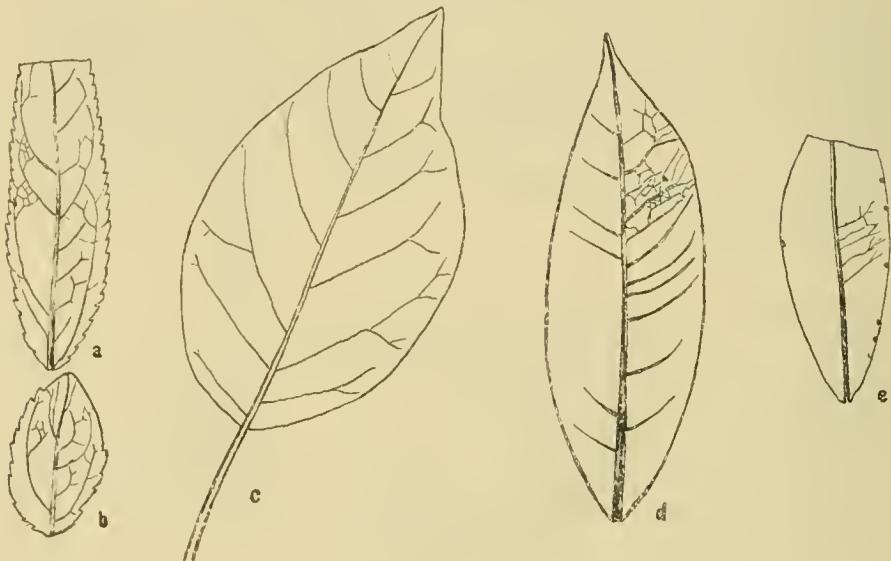
Euphorbiaceae.

Adenopeltis protogaea Ettingsh.

Obr. 149., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 44., tab. L. fig. 23, 24.

Listy jsou kožovité, přisedlé, vejčité neb podlouhle-elliptičné, na okraji svém pilovité, se zuby v žlázky stlustlými.

Obr. 149. — a, b. *Adenopeltis protogaea* Ett. Dva listy různého tvaru. — c. *Omalanthus tremula* Ett. Celý list. — d. *Baloghia miocenica* Ett. List $\frac{1}{2}$ vel. a rest. — e. *Phyllanthus bilinica* Ett. Větička listovitě rozšířená. (a-e, dle Ettingsh.).

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhohradé nervy jsou jemné, oblonky tvořící s okrajem souběžné.

Tento druh souhlasí velice s nynf žijícím druhem v Chile *Adenopeltis Colliguaja* Bert.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek.

Colliguaja protogaea Ett.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 64. (360.), tab. 15. (XXII.), fig. 15.

Listy jsou vejčité, zašpičatělé, krátce řapíkaté, kožovité, na dolejšku zaokrouhlené, na zúžené špici ostnitě zašpičatělé, s okrajem zoubkovaným. Hlavní nerv jest silný.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Euphorbiophyllum parvifolium Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 65. (361.), tab. 15. (XXII.), fig. 26, 28.

Listy jsou řapíkaté, podlouhle-zaokrouhlené, na okraji zoubkované. Hlavní nerv na basi silný, vzhůru pozvolna se zúžující; druhodné nervy jsou velice jemné, skoro v pravých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kundratec* n Litoměřic, ssavý lupek.

Omalanthus tremula Ettingsh.

Obr. 149., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 44., tab. L., fig. 27.

Listy jsou dlouze řapíkaté, vejčité, na dolejšku zaokrouhlené, u předu zúžené, celokrajné.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, ku špici zúžený, rovný; druhodné nervy, počtem 6—7 po každé straně nervu hlavního, jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající, oddálené, zakřivené, nejčastěji na konci svém rozvětvené; třetihradné nervy jsou velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, málo zřetelné.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

Baloghia miocenica Ettingsh.

Obr. 149., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 45., tab. L., fig. 22.

Listy jsou kožovité, podlouhle-kopinaté, celokrajné, na dolejšku zúžené, u předu špičaté.

Hlavní nerv silný, rovný, až do špičky se táhnoucí; druhodné nervy jsou jemné, v úhlech 55°—65° vybíhající, rovné, u přední části vidlicovitě dělené, s větvemi v ostrém úhlu vybíhajícími a kličky tvořícími.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Phyllanthus bilinica Ettingsh.

Obr. 149., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 45., tab. L., fig. 26.

Větvičky listovité rozšířené, kvítky opatřené, kožovité, podlouhlé, na dolejšku zúžené, s okrajem oddáleně zubatým.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý; druhorádé nervy jsou velice jemné, sotva znatelné.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec.

Anacardiaceae.

Pistacia bohemica Ettingsh.

Obr. 150., fig. e.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III. pag. 49., tab. L., fig. 25.

Lístky jsou kopinaté, celokrajné, s basí poněkud šikmou, tupě-zaokrouhlenou, u předu zašpičatělé. — Hlavní nerv jest silný, vyniklý ku špici zúžený; druhorádé nervy jsou velice četné, sbližené, skoro v pravém úhlu vybíhající, na špici vidličnaté neb rozvětvené; třetírádé nervy v ostrých úhlech vybíhající, přecházejí v síťivo sestávající z přičně elliptičních políček. Podobným nyní žijícím druhem jsou postranní lístky *Pistacia vera* L.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Rhus Meriani Heer.

Obr. 150., fig. a.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III. pag. 82., tab. CXXVI., fig. 5.—11.

Velenovský; „Flora v. Vršovic. b. Laun.“ pag. 44., tab. VII., fig. 16.—20., tab. VIII., fig. 27., tab. X., fig. 12.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896. pag. 81.

Brabeneck: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes akadem. roč. XLII., pag. 16.

Listy jsou lichospeřené, podlouhlé kopinaté, uprostřed nejšířší. Lístky jsou blanité, přisedlé, na basi vejčité nebo srdčité, ku špici kopinaté prodloužené, ve špici pozvolna vybíhající, uprostřed nejšířší s basí nestejnoustrannou, na okraji čepele v hořejší polovici nestejně, hrubě zubaté.

Hlavní nerv jest rovný, ku špici nepříliš zúžený. Druhořadé nervy velice obloukovité, na okraji vidličnatě dělené a navzájem mezi sebou spojené; z oblonků vybíhají větvičky, jež vnikají do zubů.

Třetírádé nervy jsou kolmé k nervům druhorádým a dobře znatelné; síťivo nervové bývá nezřetelné.

Podobný nyní žijící druh tomuto druhu zkamenělému Heerem i Velenovským uváděný jest *Rhus typhina* L.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálené lupky, hojně; *Březiny*, tefritový tuf; *Želenky*, sferosiderit a vypálené horniny, četně; *Milevsko* (Mühlhausen); *Libverda*; *Galgenberg* u Valče; *Ledvice*, lupky, velice hojně; doly: *Petr a Pavel*, *Amalie* u Duchcova, sferosiderit a jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Holeděč* u Měcholup, lupky.

Rhus elaeodendroides Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 68. (364.), tab. 18. (XXV.), fig. 8, 9.

Lístky jsou kopinaté, zašpičatělé, na dolejšku zúžené neb rhomboidální, na okraji přerušovaně pilovitě-zubaté, poněkud kožovité. Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy jsou speřené, často nezřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhus Herthae Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 68. (364.), tab. 18. (XXV.), fig. 10, 12.

Lístky jsou vejčité, zašpičatělé neb opak vejčité zašpičatělé, skoro četně, nepravidelně-hrubě pilovité. Nervatura jest hadovitá; druhohradé nervy jsou skoro jednoduché, třetihradé nervy tvoří sítivo.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhus Pyrrhae Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 68 (364.), tab. 16. (XXIII.), fig. 25, 27., tab. 17. (XXIV.), fig. 18, 19.

Engelhardt: „Über die geologische Beschaffenheit der Umgegend von Waltsch.“ Isis in Dresden 1882. pag. 80. — Verhandl. d. k. k. geolog. Reichsanst. 1882, pag. 301.

Lístky jsou poněkud vejčité, oddáleně-zařezávaně-zubaté, postranní lístky na basi nestejnostranné, krátce řapíkaté; konečné lístky krátce vejčité, na basi stejnostranné a poněkud k řapíku zúžené, méně četnými ale hluboce zařezávanými zuby opatřené.

Druhořadé nervy jednak jdou do zubů, jednak se obloukovitě spojují a první z těchto oblouků pak vniká do zuba. Sítivo jest znatelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně; *Valeč*.

Rhus stygia Ung.

Ettingshausen: „Flora v. Häring“. pag. 79., tab. XXVI., fig. 40—42.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 111., tab. XI., fig. 3.

Listy jsou speřené, s lístky přisedlými, podlouhle-kopinatými, na okraji svém pilovitými, blanitými, s nervaturou pěrovitě rozvětvenou.

Naleziště: *Berand*, vypálené lupky, vzácně.

Rhus triphylla Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. pag. 68. (364.), tab. 16. (XXIII.), fig. 20.

Listy jsou trojčetné, s lístky vejčitými, zašpičatělými, na okraji čepele pilovitě-zubatými.

Druhořadé nervy jsou četné, často rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhus quercifolia Göpp.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. 65. (193.), tab. 15. (XVIII.), fig. 23.

Listy jsou dlouze řapíkaté, trojčetné; hořejší lístek jest řapíkatý, podlouhle-kopinatý, nepravidelně vykrajovaně-laločnatý, ku oběma koncům zúžený; postranní lístky jsou přisedlé, zubaté neb málo laločnaté.

Laloky probíhají dosti silné nervy hlavní, z nichž vybíhají obloukovité druhohradé nervy a opodál okraje mezi sebou se spojují; třetihradé nervy jsou často značně značné.

Naleziště: Želenky, vypálené lužky, svrchní vrstvy.

Rhus sp.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 17.

Menzel nalezl u Kundratce plůdek, kterýž dlužno porovnat s plody Ungerem (Chlor. protog. tab. XXII., fig. 5.) ku *Rhus stygia* zařazenými a s plůdky *Rhus radicans* L. jakož i dosti souhlasí s druhu Ettingshausenem (Foss. Flora von Sagor. tab. XVII., fig. 5, 7) uvedenými *Rhus sagoriana* Ett. a *Rh. stygia* Ung. a musí tudíž plůdek náležet rodu *Rhus*.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic; leštivý lupek.

Rhus elegans Velen.

Obr. 150., fig. f.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 45., tab. X., fig. 5—11.

Brabenec: „O novém nalezišti třetib. rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“. Rozpravy čes. akad. roč. XIII., pag. 17.

Lístky jsou vždy bez řapíku, široce srdčitě kopinaté, uprostřed čepele nejširší, u předu v dlouhou špici zúžené, na dolejšku nestejnosestranné, s okrajem více nebo méně vlnovitým, vždy celokrajným.

Hlavní nerv jest silný, rovný, ku předu se zúžuje; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úhlech jsou často hadovitě zprohýbané, na konci obloukovité a kličkami malými mezi sebou spojené; na basi vyniká po obou stranách nervu hlavního více, jemných nervů basálních; třetihradé nervy vybíhají v pravém neb skoro pravém úhlu.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jil, hojně; Želenky; Holedeč u Měcholup, lužky, zřídka.

Rhus hydrophila Ung. sp.

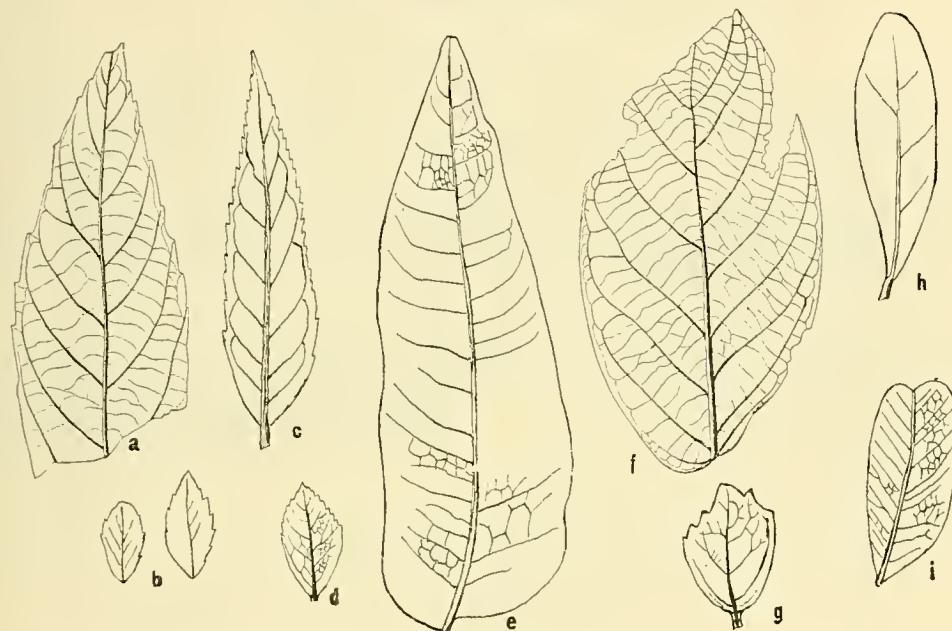
Obr. 150., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 49., tab. LI., fig. 3.

Menzel: „Die Flora des tärtiären Polierschiefers von Suilloditz“, pag. 28.

Synon.: *Juglans hydrophila* Ung. „Sotzka“ pag. 49., tab. XXXII., fig. 5.

Listy jsou vícejařmré, s lístky blanitými, řapíkatými, čárkovitě-kopinatými, zašpičatělými, ostře pilovitými; na basi celokrajnými, 3—9 cm dlouhými, 0·7—2 cm širokými.

Obr. 150. — a. *Rhus Meriani* Heer. Hořejší část listku. — b. *Rhus prisca* Ett. Dva listky. — c. *Rhus hydrophila* Ung. sp. Jeden listek rest. — d, g. *Ilex berberidifolia* Heer. Dva listy. — e. *Pistacia bohemica* Ett. Celý listek. — f. *Rhus elegans* Velen. Listek bez špičky. — h. *Ilex stenophylla* Ung. List. — i. *Rhus Juglandogene* Ett. Listek bez špičky a bez zubů. (a, f, dle Velen; b, h, dle Heera; c, d, e, i, dle Ettingsh.).

Hlavní nerv jest zřetelný, rovný; druhohradé nervy jsou jemné v úhlech 75—90° vybíhající, rozvětvené; třetihradé nervy vycházejí v pravém úhlu a tvoří volné sítivo.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek; Suledice, leštivý lupek, několik listků.

Rhus deletea Heer.

Engelhardt: „Tertiärversteinerungen aus dem Sandsteine von Blankendorf“. Isis in Dresden 1870, pag. 57.

Naleziště: Blankartice.

Rhus cassiaeformis Ett.

Ettingshausen: „Häring“ pag. 81., tab. XXVI., fig. 30—38.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Salloditz“. pag. 29.

Listy jsou trojčetné, s lístky podlouhlými nebo kopinatými, poněkud blanitými, přisedlými, na obvodu svém celokrajními nebo oddáleně zoubkatými, na basi často nestejnostrannými, u předu tupými nebo přešpičatělými, s nervatnou pěrovitě se rozvětující.

Lístky škunypy 2,5—5 cm. dlouhé, 6—12 mm. široké.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, vzácně.

Rhus Saportana Pilar.

Pilar: „Flora foss. Snsedana“ pag. 114., tab. XIII., fig. 20.; tab. XV., fig. 6, 32.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Salloditz“. pag. 29.

Synon.: *Rhus stygia* Unger: „Chloris protog.“ pag. 86., tab. XXII., fig. 2—5.

Rhus juglandogene Ettingshausen: „Häring“ pag. 80., tab. XXVI., fig. 24—29. „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 50., tab. L., fig. 13. Engelhardt: „Isis“ 1876, pag. 5; „Leitm. Gebirge“. pag. 50., tab. VII., fig. 15.

Listy jsou lichospeřené, s lístky různě velikými, 3—10 cm. dlouhými, 1—2 cm. širokými, blanitými; postranní lístky jsou přisedlé, s basí nestejnostrannou, podlouhlé-kopinaté, dlouze zašpičatělé, nejčastěji poněkud srpovité, více méně oddáleně pilovité, často skoro celokrajné; konečné lístky jsou řapíkaté, na dolejšku nestejnostranné, na špici velice zúžené.

Hlavní nerv silný; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech (55°—60°), jsou jemné, vidličnatě rozvětvené; sítivo jest mnohoboké.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, četně. (Srovnej str. 243.)

Rhus prisca Ettingsh.

Obr. 150., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 50., tab. LI., fig. 11., tab. LI1., fig. 6.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 38.

Listy jsou lichospeřené, s lístky slabě blanitými, široce-elliptičními nebo podlouhlými, přisedlými, na dolejšku nestejnostrannými, u předu přitupými, na okraji svém oddáleně zubatými.

Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy jemné, zakřivené, rozvětvené; třetířadé nervy velice jemné, napříč se tábnonocí.

Naleziště. *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Březno*, plastický jíl; *Holý Kluk*; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně; *Žáhenice*, sladkovodní pískovec, nezřídka.

Rhus coriacea Engelhardt.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens“. Isis 1879, pag. 145., tab. VIII., fig. 18.

Lístky jsou kožovité, kopinaté, zašpičatělé, na dolejšku šikmě, na okraji oddáleně zubaté.

Hlavní nerv jest silnější; druhorádě nervy jsou velice jemné, nejčastěji uezřetelné.

Naleziště: *Cheb—Falknov*, cyprisové lupy.

Rhus Juglandogene Ettingsh.

Obr. 150, fig. i.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 50., tab. L., fig. 13.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“. Nova Acta 1876, pag. 50, (390.), tab. 7. (XXII.), fig. 15.

Listy jsou častěji přerušovaně vícejařmé (4—8.), speřené; lístky jsou trochu kožovité, krátce řapíkaté, nejčastěji vstřícné, podlouhlé neb podlouhle-kopiaté, na dolejšku nestejnostranné, u předu mnohdy dlouze zašpičatělé, s okrajem ostře pilovitým.

Hlavní nerv jest znatelný; druhorádě nervy jsou četné, velice jemné, zakřivené a rozvětvené. Pilar a Menzel přířazují druh tento ku *Rhus Saportana* Pilar; dlnžno však vyčkati dalších nálezů.

Naleziště: *Kučín*; *Holý Kluk*.

AQUIFOLIACEAE.

Ilex berberidifolia Heer.

Obr. 150., fig. d, g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 38. tab. XLVI., fig. 16, 17.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhm. Braunkohlenflora“. Sitzb. Wien LXXXII., pag. 88., tab. V., fig. 43.

Kožovité listy jsou lesklé, podlouhle-opakvejité, v široký řapík zúžené, na okraji čepele roztroušeně ostnitě-zubaté. Hlavní nerv jest silný, s 5—6 nervy druhorádlymi po každé straně, rozvětvenými a pomocí oblouků spojenými; střivo jest jemné, víceboké. Ku druhu tomuto přířazuje Heer a Sieber též kulatý plod.

Blízce příbuzným zdá se v Karolině a Floridě rostoucí druh *Ilex Cassine* Ait.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupy; *Kučín*, leštivý lupek; *Žichov*, menilitový opál.

Ilex Hibschi Engelh.

Engelhardt: „Über fossile Pflauzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 30., tab. I., fig. 1.

List jest veliký, tuhý, kožovitý, kopinatý, nestejně-hrubě a jemně ostnitě-zubatý, se *znatelnou obrubou*.

Hlavní nerv tuhý; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, nastražené a do zubů vnikající; sítivo nervové sestává z velkých políček; jemnější políčka jsou většinou čtyřboká, někdy též víceboká.

Naleziště: *U Libverdy*: Jordans Wehr, jediný list.

Ilex ambigua Ung.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 59. (187.), tab. 10. (XIII.), fig. 2.

Listy jsou pevné, kožovité, podlouhle-vejčité, krátce řapíkaté, řídce ostnitě-zubaté. Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy nejčastěji nezřetelné.

Naleziště: *Ledvice*, lupky, zřídka.

Ilex longifolia Heer.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 59. (187.), tab. 10. (XIII.), fig. 17.

Listy jsou kožovité, lesklé, kopinaté, v hořejší části na okraji čepele jemně ostnitě-zubaté. Druhořadé nervy jsou obloukovité a tvoří při okraji listu četná malá políčka.

Naleziště: *Želenky*, vypálené lupky.

Ilex Heeri Sieber.

Sieber: „Zur Kenntniß der nordböhm. Braunkohlenflora“. Sitzb. Wien LXXXII., pag. 87., tab. IV., fig. 23.

Listy jsou pevné, kožovité, kopinaté, ve velice krátký řapík trochu stažené, nestejně, hrubě, ostnitě-zubaté, se širokon obrubou.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, kní špici se zúžuje; druhořadé nervy jsou četné, sbližené, spolu souběžné, v úhlech 70° – 80° vybíhající a nervy podél okraje se táhnoucími mezi sebou spojené.

Mezi dvěma silnými nervy druhořadými probíhá jeden neb více slabých mezinervů, kteréž se vidličnatě dělí a ohraňují z mnohobokých políček sestávající sítivo.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Ilex gigas Engelh.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“. pag. 61. (357.), tab. 16. (XXIII.), fig. 4.

List jest veliký, kožovitý, eliptiční, hluboce-laločnatě-zubatý. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jemné v pravých úhlech vybíhající a do zubů se táhnoucí. Nervatura sestává z velkých políček.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Ilex simularis Ung.

Unger: „Syll. plant. foss.“ II., pag. 13., tab. III., fig. 14.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens.“ pag. 61. (357.), tab. 15. (XXII.), fig. 6.

Listy jsou podlouhle opak-vejčité ueb klínovité, k řapíku zúžené, na okraji vroubkované, zubaté, tupé. Druhořadé nervy jsou četné, skoro všechny jednoduché, spolu souběžné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Ilex denticulata Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens.“ Isis 1879, pag. 145., tab. VIII., fig. 17.

Listy jsou podlouhle čárkovité, tupé, na dolejšku ku krátkému řapíku pozvolna zúžené, celokrajné, v hořejší části zubaté.

Hlavní nerv jest silný; druhoreadé nervy vybíhají v ostrých úhlech a spojují se nedaleko okraje listového pomocí plochých oblouků; sítivo sestává z dosti velkých políček.

Příbuzným nyní žijícím druhem jest *Ilex angustifolia* Willd. z Karoliny a Nové Georginy.

Naleziště: *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky.

Ilex cyclophylla Ung.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmertzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876, pag. 25. (365.), tab. 2. (XVII.), fig. 14.

Listy jsou kožovité, lesklé, eliptičné neb dosti zaokrouhlené, na dolejšku srdčité, skoro přisedlé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný; druhoreadé nervy jsou nejčastěji nezřetelné, mnohdy bývá znatelným velice jemně a volně sítivo.

Naleziště: *Zálezly* u Litoměřic, tufy.

Ilex stenophylla Ung.

Obr. 150., fig. h.

Unger: „Chlor. prot.“ pag. 149, tab. L., fig. 10, 11.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 61. (357.), tab. 15. (XXII.), fig. 32, 33.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren von Berand“. Abh. Lotos 1898, pag. 108., tab. X., fig. 33, 41.

Kožovité listy jsou krátce řapíkaté, čárkovitě-kopinaté, tupé, celokrajné. Hlavní nerv jest silný, druhoreadé nervy velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, rozvětvené a mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Ilex aspera Ung. sp.

Ettingshausen: Tertiärflora, Denkschr. d. k. k. Akad. d. Wiss. Bd. 63., pag. 120.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898. pag. 108., tab. IX., fig. 67, 70.

Synon.: *Quercus aspera* Unger. „Chlor. protog.“ pag. 108., tab. XXX, fig. 1—3.

Listy jsou pevné, kožovité, krátce řapíkaté, krátké a široce vejčité, na okraji ostnitě-zubaté. Druhořadé nervy jsou dosti oddálené; sítivo jest jemné.

Naleziště: *Berand* diatomový lupek, zřídka.

Prinos cundraticiensis Engelh.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“. pag. 62. (358.), tab. 15. (XXII.), fig. 7.

Listy jsou vejčité, zaokroublené, na okraji pilovité. Hlavní nerv jest silný; druhorezádé nervy jemné, v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité a nedaleko od okraje listového pomocný oblonček mezi sebou spojené.

Tento druh porovnával Engelhardt s nyní žijícím druhem *Prinos deciduus* D C.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Prinos radobojana Uug.

Unger: „Syll. plant. foss.“ II., pag. 15., tab. III., fig. 34c, 36.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“. pag. 62. (358.), tab. 15. (XXII.), fig. 4.

Synon.: *Nemopanthes radobojanus* Unger, gen. et. sp. pl. foss. pag. 462.

Kopinatě-elliptičné listy jsou dlouze řapíkaté, velice řídce, jemně pilovité. Druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou skoro všecky jednoduché a zprohýbané.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; důl *Amalie* u Duchcova, hliná.

Celastraceae.

Evonymus radobojanus Uug.

Obr. 152., fig. a.

Unger: „Sylloge plant. foss. II., Denkschr.“ Bd. XXII., pag. 12., tab. 2., fig. 26, 27.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 29., tab. XLVIII., fig. 8.

Syn.: *Evonymus Latoniæ* Ung. l. c pag. 11., tab. II., fig. 25.

Listy jsou vejčito-kopinaté, řapíkaté, zašpičatělé, jemně zubaté, poněkud kožovité.

Hlavní nerv jest zřetelný; druhorezádé nervy v ostrých úhlech vybíhající, přeřušované, jednoduché. Tobolka jest tupá, čtyřhranná, ostnitá.

Druh tento podobá se nyní žijícímu druhu *Evonymus vagans* Wall. z Nepalu.

Naleziště: Žichov, menilitový opál.

Evonymus Proserpinae Ettingsh.

Obr. 151.

Ettinghausen: „Flora v. Biliu“ III., pag. 30., tab. XLVIII., fig. 6, 7.*Engelhardt*: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. 57. (185.), tab. 10. (XIII.), fig. 18., tab. 11. (XIV.) fig. 4.*Brabeneck*: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“. Rozpravy akademie, roč. XIII., pag. 18.

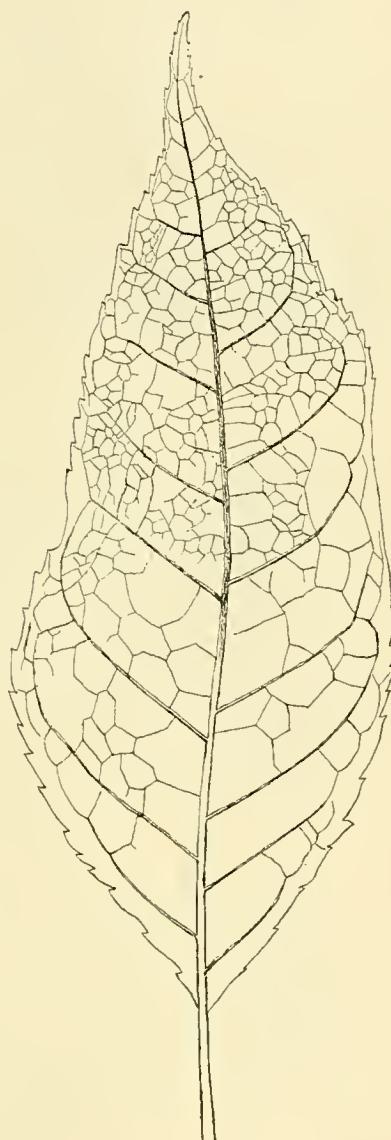
Listy jsou vejčitě-elliptičné, u předu jemně zašpičatělé, na okraji čepele pilovité.

Hlavní nerv jest silný, rovný, až do špičky listu se tábnoucí; druhodné nervy jsou vyniklé, obloukovité, v úhlech 70.—80° vybíhající, před okrajem čepele vidličnatě se dělící a mezi sebou se spojující; třetíradé nervy vybíhají v různých úhlech a tvoří víceboké sítivo.

Druh tento hlavně souhlasí s nyní žijícím druhem *Evonymus acuminatus* Benth. v Mexiku.Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Ledvice*, lupky; *Holedeč* u Měcholup, lupky.**Evonymus Pseudo-dichotomus Engelhardt.***Engelhardt*: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“. pag. 58. (186.), tab. 10. (XIII.), fig. 13.

Listy jsou kopinaté, celokrajné, řapíkaté.

Hlavní nerv jest na dolejšku vyniklý, ku špici se zúžující; druhodné nervy jsou velice jemné, dolejší v ostřejších úhlech vybíhající než-li hořejší a při okraji čepele mezi sebou se spojující; třetíradé nervy zřídka zřetelné.

Dle Engelhardta souhlaší druh tento úplně s nyní žijícím druhem *Evonymus dichotomus* Heyne v Indii.Naleziště: *Ledvice*, lupky.

Obr. 151. *Evonymus Proserpinae* Ett.
Celý pěkný list; přiroz. vel. (Dle Ettingsh.).

Evonymus Napaearum Ettingsh.

Obr. 152., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 30., tab. XLVII., fig. 3—5.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 59. (355.), tab. 15. (XXII.), fig. 9.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ *Isis* in Dresden 1897, pag. 16.

Listy jsou dlouze řapíkaté, poněkud kožovité, podlouhlé, na okraji čepele listové pilovité, na dolejšku přitupé, na předu ostře zašpičatělé. Hlavní nerv vyniklý, rovný; druhorádé nervy tenké, jednoduché neb vidličnatě dělené, v ostrých úhlech vybíhající; třetíradé nervy nezřetelné.

Druhorádé nervy netáhnou se až ku okraji čepele, nýbrž dělí se vidličnatě neb tvorí krátké obloučky, čímž liší se snadno od podobných listů *Fagus Feroniae*. Stavbou listu podobá se svrchu popsaný druh úplně nyní žijícemu druhu *Evonymus tingens* Wall. z východní Indie.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek, nečetně; *Březno* plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky.

Evonymus glabroides Engelhardt.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. 39. (311.), tab. 6. (XV.), fig. 11.

List jest elliptičný, zašpičatělý, na okraji od base až skoro ku středu celokrajný, v hořejší části pilovitý.

Hlavní nerv jest ostře vyniklý, ku špicci pozvolna se zúžující; druhorádé nervy jsou velice jemné, rovné a spojují se nedaleko okraje čepele listové pomocí jemných, málo znatelných oblouků.

Evonymus glaber Roxb. nyní žijící druh ve vých. Indii jest podobným tomuto druhu fossilnímu.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Evonymus Heeri Ett.

Ettingshausen: „Flora v. Sagor“. II., pag. 35., tab. XVI., fig. 23.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“ Abhd. „Lotos“ 1898, pag. 107., tab. X., fig. 32.

Evonymus atropurpureus Jacq. žijící v sev. Americe jest podobným druhem tomuto zkamenělému.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky.

Evonymus Heeri Engelh.

Obr. 152., fig. c.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 59. (355.), tab. 15. (XXII.), fig. 3.

Vejčito-kopiuaté listy jsou jemuč vroubkované, na dolejšku tupé, u předu špičaté, poněkud kožovité, řapíkaté.

Hlavní nerv vyniká na basi a zúžuje se pozvolna ku špicci; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úhlech a spojují se poblíž okraje listového pomocí obloučků třetihradé nervy jsou obzvláště jemné.

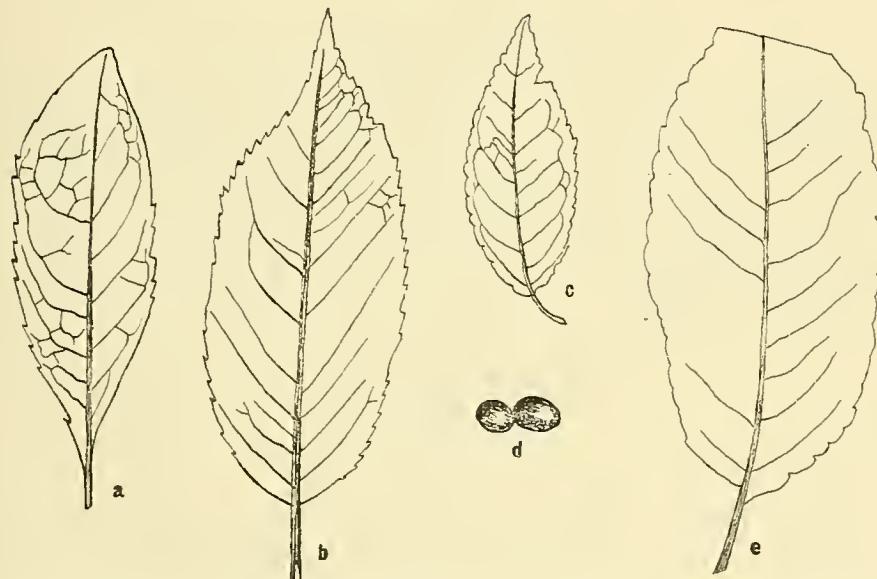
Druh tento považuje Engelhardt skoro za totožný s nyní žijícím druhem *Erythronium americanum* L. z Virginie.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

***Evonymus tenuifolius* Engelm.**

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898., pag. 107., tab. X., fig. 34.

List jest kopinatý, na obvodu svém celokrajný. Hlavní nerv na basi silný zúžuje se velice ku špicci; druhohradé nervy velice jemné vybíhají v ostrých úhlech,

Obr. 152. — a, *Evonymus radicans* Ung. List. — b, *Evonymus Napaearum* Ett. List. — c, *Evon. Heerii* Engelh. List. — d, *Pittosporum Fenzlii* Ett. Dvě plodní chlopně. — e, *Celastrus dubius* Ung. List. Skuteč. vel. (a, b. dle Ettingsh.; c, e. dle Engelh.; d. dle Heera).

dolejší táhnou se příkře vzhůru, kdežto hořejší odstupují skoro v pravém úhlù. Žilnatina jest neobyčejně jemná a tvoří hrubé sítivo vyplněné maličkými poličky.

Podobným nyní žijícím druhem, jejž Engelhardt uvádí jest *Evonymus dichotomus* Heyne z Východní Indie.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Evonymus Pythiae Ung.

Unger: „Flora v. Sotzka“ pag. 48., tab. XXX., fig. 25, 26.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 59. (355.), tab. 15. (XXII.), fig. 13.

Dlouze řapíkaté listy jsou vejčité, tupé, zoubkované. Z tenkého hlavního nervu vybíhají velice jemné nervy druhoradé, nejčastěji rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Pittosporum Fenzlii Ettingsh.

Obr. 152., fig. d.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896. pag. 170.

Plod jest tobolka skoro kulovitá, poněkud dohromady smačklá, dvouchlopňová, s chlopněmi kožovitými, tlustými.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suledice*.

Pittosporum bohemicum Engelh.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 170.

Dvě vedle sebe ležící, tlustě kožovité plodní tobolky, zaokrouhlené, tmavě zbarvené.

Velikostí, stavbou úplně souhlasí tento plod s vyobrazeným plodem nyní žijícího druhu u Ettingshausena. (Häring tab. 24., fig. 7. c.)

Naleziště: *Suledice*.

Celastrus dubius Ung.

Obr. 152., fig. e.

Unger: „Flora v. Sotzka“ tab. LI., fig. 15, 16.

— „Syll. plant. foss.“ II., pag. 9., tab. II., fig. 6, 7.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabeus“ pag. 56. (352.), tab. 14. (XXI.), fig. 20, 21, 26.

Vejčito-elliptičné listy jsou tupě vroubkované, řapíkaté, kožovité.

Četné druhoradé nervy vybíhají z hlavního nervu v ostrých úhlech a jsou jemné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Celastrus oreophilus Ung.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876., pag. 70. (410.), tab. 12. (XXVII.), fig. 19

Listy jsou malé, opak vejčité, na dolejšku v řapík pozvolna zúžené, kožovité, na obvodu svém celokrajuné.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou nezřetelné.

Naleziště: Žitenice, sladkovodní pískovec.

Celastrus Ungeri Engelh.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 56. (352.), tab. 14. (XXI.), fig. 23.

Synon.: *Celastrus Andromedae* část. *Unger*, „Sotzka“ pag. 47., tab. XXX., fig. 9, 10.

Kopinaté listy jsou řapíkaté, vroubkovaně-zubaté. Hlavní nerv jest zřetelný; druhořadé nervy jsou jemné, mnohdy nezřetelné a vybíhají v ostrých úhlech.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Celastrus cassinefolius Ung.

Obr. 153., fig. b.

Unger: „Syll. plant. foss.“ II. pag. 7., tab. II., fig. 1.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 67., tab. CXXI., fig. 24—26.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 31., tab. XLVIII., fig. 17, 18.

— „Flora v. Sagor“ pag. 32., tab. XVI., fig. 22.

Engelhardt: „Tert Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 57. (353.), tab. 14. (XXI.), fig. 10—12.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897., pag. 16.

Synon.: *Celastrus noaticus Unger*: „Syll. plant. foss.“ II., pag. 7., tab. II., fig. 3.

Heer: „Balt. Flora“ pag. 44., tab. X., fig. 15.

Listy jsou poněkud kožovité, skoro elliptičné nebo opak vejčité, na špici tupé, na dolejšku v krátký řapík zúžené, zubaté, zřídka celokrajné, s pérovitou nervaturou, se síťovitou žilnatinou.

Tvarem a žilnatinou upomínají listy druhu tohoto fosilního na nyní žijící *Cassine capensis*; velikostí, zubatosti neb vyskytováním se též listů celokrajních přibližují se více žijícímu druhu *Celastrus buxifolius* L.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; Kučín, leštivý lupek; Zabrušany, vypálený lupek.

Celastrus Aeoli Ettingsh.

Obr. 153., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 32., tab. XLVIII., fig. 28.

Synon.: *Celastrus dubius* Ung.

Listy jsou poněkud kožovité, řapíkaté, opak vejčité neb podlouhle-opakvejčité,

na dolejšku k řapíku zúžené, u předu zaokrouhlené neb vykrojené, s okrajem vroubkovaně-pilovitým.

Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy v ostrém úhlu vybíhající, sbližené, jemné, sprohýbané, rozvětvené, přičlenými třetihradými nervy spojené.

Nyní žijícím druhem podobným jest *Celastrus trigynus* D. Cand. z ostrova Sv. Mauritia.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Celastrus Andromedae Ung.

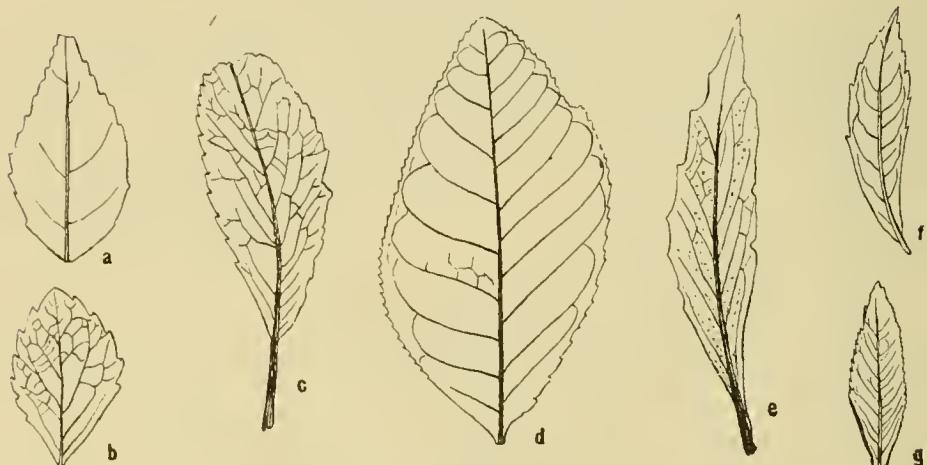
Obr. 153., fig. d.

Unger: „Flora v. Sotzka“ pag. 47., tab. XXX., fig. 2—5.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 67., tab. CXXII., fig. 2., Beiträge pag. 20., tab. X., fig. 5.

Engelhardt: „Flora v. Grasset“ pag. 311., tab. V., fig. 14.

— „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 57. (353.), tab. 14. (XXI.) fig. 24, 25.

Obr. 153. a. *Celastrus Oxyphyllus* Ung. List rest. — b. *Cel. cassinefolius* Ung. List. — c. *Cel. Aeoli* Ett. Dlouze řap. list. — d. *Cel. Andromedae* Ung. List. — e. *Cel. Pyrrhae* Ett. List rest. — f. *Cel. Acherontis* Ett. List. — g. *Cel. Deucalionis* Ett. List. Skuteč. vel. (a, b, d, dle Heera; c, e, g. dle Ettingsh.; — f. dle Heera a Ett.).

Listy jsou kožovité, eliptičné, na obou koncích zúžené, řapikaté, s okrajem hustě zubatým.

Hlavní nerv znatelný; druhohradé nervy, počtem 10—12 po každé straně nervu hlavního, jsou velice jemné, zřídka zřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Holý Kluk*, tufy.

Celastrus Pyrrhae Ettingsh.

Obr. 153., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 33., tab. XLVIII., fig. 21.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené s okrajem oddáleně zubatým.

Hlavní nerv ku špici velice zúžený; druhoradé nervy jsou velice jemné, ve velice ostrých úhlech vybíhající, třetioradé nervy nezřetelné.

Na povrchu listu jeví se pravidelně sestavené důlky.

Celastrus empleurifolius Eckl. & Zeyh. z jižní Afriky jest nejpodobnějším nyní žijícím druhem.Naleziště: *Dlouhý Újezd*, plastický jíl.**Celastrus Acherontis** Ettingsh.

Obr. 153., fig. f.

Ettingshausen: „Flora v. Häring“. pag. 71., tab. XXIV., fig. 14.

— „Flora v. Bilin“ III., pag. 33., tab. XLVIII., fig. 9.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III. pag. 68., tab. CXXI., fig. 47—52.*Engelhardt*: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 57. (353.), tab. 11. (XVIII.), fig. 3.

Kožovité listy jsou opak vejčitě-podlouhlé neb kopinaté, dolů k řapíku zúžené, celokrajné neb v hořejší polovici pilovité.

Druhořadé nervy vybíhají z vyniklého nervu hlavního v ostrých úhlech, jsou velice jemné, rozvětvené.

Velice podobnými listy vyznačují se druhy následující nyní žijící: *Celastrus pyracantha* L. z Kapu a *C. empleurifolius* Eckl. et Zeyh.Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Staré Sedlo*; *Ledvice*, lupky, nezřídka; *Želenky*, vypálené lupky; *Seifhennersdorf*.**Celastrus oxyphyllus** Ung.

Obr. 153., fig. a.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III. pag. 69., tab. CXXI., fig. 44.*Engelhardt*: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 57. (353.), tab. 11. (XVIII.) fig. 11, 16.*Menzel*: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz“, pag. 29.Synon.: *Celastrus Andromedae* Unger. Sotzka. tab. LI., fig. 2—4.*Erythronium Pythiae* Unger, Sotzka tab. LI., fig. 21.

Listy jsou vejčité, ku oběma koncům zúžené, krátce řapíkaté, kožovité, s okrajem vroubkovaným.

Hlavní nerv jest dosti jemný, druhoradé nervy velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, nejčastěji jednoduché, zřídka znatelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek. *Sulevice*, leštivý lupek, jeden list.

Celastrus Bruckmanni Heer.

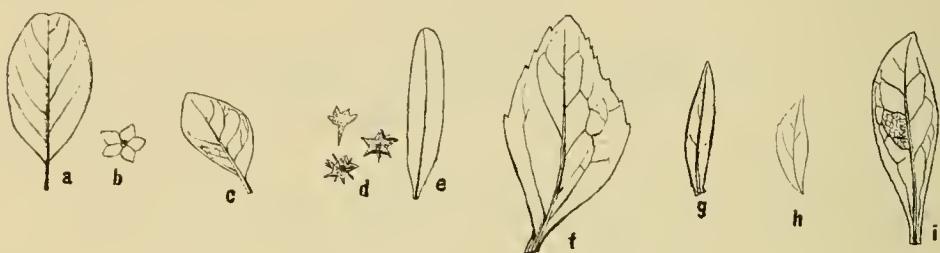
Obr. 154., fig. a — c.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 69., tab. CXXI., fig. 27—38.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 58. (354.), tab. 11. (XVIII.), fig. 21, 23.

Synon: *Rhamnus parvifolius* Weber, „Palaeont.“ IV., pag. 154., tab. XXVII., fig. 16.

Trochu kožovité listy jsou krátce řapíkaté, oválné, u předu tupé, na obvodu svém celokrajné, na dolejšku poněkud zúžené. Druhořadé nervy, v počtu 3—5 po

Obr. 154. — a—c. *Celastrus Bruckmanni* Heer. Dva různé vel. listy a kvítek. — d, e. *Cel. protogaeus* Ett. List a tři kvítky. — f. *Cel. Arethusae* Ett. List. — g. *Cel. Pseudo-Ilex* Ett. Jeden list. — h. *Cel. Ettingshausenii* Velen. List. — i. *Cel. Hippolyti* Ett. List. Skuteč. vel. (a—e. dle Heera; f, g, i. dle Ettingsh.; h. dle Velen.)

každé straně nervu hlavního, jsou obloukovité. S druhem tímto spojuje Heer též kvítek pětidiluý, kterýž úplně souhlasí s kvítky rodu *Celastrus*.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.***Celastrus protogaeus* Ettingsh.**

Obr. 154., fig. d, e.

Ettingshausen: „Flora v. Häring.“ pag. 70., tab. XXIV., fig. 17—29.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III. pag. 68., tab. CLIV., fig. 30.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896., pag. 170.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz“, pag. 30.

Listy jsou kožovité, opak vejčité, opak vejčitě podlouhlé, vejčité neb klínovité, velice krátce řapíkaté, na dolejšku zúžené, na špiči nejčastěji tupě zaokrouhlené, celokrajné neb poněkud jemně vroubkované. Střední nerv žřetelný, ku špiči se zúžující, ostatní nervatura nezřetelná.

Kvítky malé pětidilné, kalich malý pěticípý s cípy zašpičatělými.

Nyní žijící podobný druh jest *Celastrus rigidus* Thbg. z Kapu.Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suledice*; *Lorčí chýše* u Libverdy, list; *Holý Kluk*; *Ledvice*, lupky, zřídka; *Žitenice*, sladkovodní pískovec.

Celastrus Endymionis Ung.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ II., pag. 8., tab. II., fig. 5.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 29.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898., pag. 105., tab X., fig. 9.

Listy jsou kožovité, ku oběma koncům zúžené, zašpičatělé, řapíkaté, oddáleně-pilovitě-zubaté, stejnostranné, 5 cm dlouhé, 2·5 — 3 cm široké. Druhořadé nervy četné, skoro jednoduché, na konci obloukovitě spojené.

Engelhardt se domnívá, že by se mohl tento druh spojiti s *Celastrus oxyphyllus* Ung., jemuž se velice podobá.

Na ostrovech Kanárských žije druhu tomuto podobný *Celastrus cassinooides* Herit.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně; *Suletice*, leštivý lupek.

Celastrus Deucalionis Ettingsh.

Obr. 153., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III. pag. 33., tab. XLVIII., fig. 15.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 59. (187.), tab. 7. (X.), fig. 31.

Listy jsou pevné, kožovité, úzce kopinaté, na obou koncích zúžené, zašpičatěné, na okraji velice jemně pilovité. Hlavní nerv jest zřetelný, rovný, až do špičky se se táhnoucí; druhoradé nervy jsou velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, sbílzené. Poněkud podobá se nyní žijícímu druhu *Celastrus lanceolatus* Eckl. z Kapu.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Želenky*, vypálené lupky, zřídka.

Celastrus europaeus Ung.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ II., pag. 10., tab. II., fig. 10—15.

Ettingshausen: „Flora von Sagor.“ II., pag. 34., tab. XV., fig. 25—27.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898. pag. 106., tab. X., fig. 15.

Listy jsou kožovité, široce kopinaté, u předu zašpičatělé, na basi v řapík prostřední velikosti zúžené, na obvodu svém celokrajné neb skrovňě a nestejně zubaté. Hlavní nerv jest silný; druhoradé nervy v ostrém úhlu vycházející jsou skoro jednoduché, rovné a spolu souběžné.

Jakožto nejvíce podobný druh nyní žijící uvádí Unger *Celastrus myrtifolius* L. z Jamajky.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Celastrus Arethusa Ettingsh.

Obr. 154., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 34., tab. XLVII., fig. 16.

Listy jsou kožovité, vejčitě-rhombické, ku oběma koncům zúžené, ostnitě-zubaté.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, ku špici velice zúžený; druhoradé nervy vybíhají ve velice ostrých úhlech, jsou zprohýbané a rozvětvené.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupek.

Celastrus microtropoides Ettingsh.

Obr. 155., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 34., tab. XLVIII., fig. 19.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, široce kopinaté, ku oběma koncům zúžené, oddáleně zubaté. Hlavní nerv jest silný, rovný až do špičky listu se táhnoucí; druhoradé nervy jsou vyniklé, v ostrých úblech vybíhající, oddálené, mezi sebou spojené; třetíradé nervy jsou příčné a velice jemné.

Celastrus senegaliensis jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Celastrus Pseudo-Ilex Ettingsh.

Obr. 154., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. XLVIII., fig. 22—24.

Listy jsou kožovité, přisedlé, čárkovitě-kopinaté, celokrajué, u předu tupé nebo jemně zašpičatělé. Hlavní nerv jest slabý; druhoradé nervy jsou rozvětvené. Kalich jest velice malý, pětidílný, s laloky čárkovitě-kopinatými, špičatými, odstálými; plátky korunní podobají se kalíšním plátkům a střídají se s nimi.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl.

Celastrus Ettingshauseni Velen.

Obr. 154., fig. h.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 40, tab. VI., fig. 14.

List jest pevný, kopinatý, ku oběma koncům zúžený, u předu zubatý nebo celokrajiný, bez řapíku.

Hlavní nerv jest dosti slabý, na dolejšku poněkud silnější; druhoradé nervy jsou velice jemné, v ostrých úblech vybíhající, ku předu obloukovitě zahnuté.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený jíl, jeden list.

Celastrus elaeenus Ung.

Obr. 155., fig. a.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 34., tab. XLVIII., fig. 29.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus Tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden. 1891. pag. 34.

Synon: *Pterocelastrus elaeenus* Ung. sp. *Menzel*: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz“ pag. 30.

Listy jsou kožovité, podlouhlé kopinaté, na obvodu svém celokrajiné, ku spodu v řapík zúžené, u předu často ve špici protáhlé, řidčeji tupě zaokrouhlené.

Hlavní nerv vyniklý; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, jednoduché, obloukovité; třetířadé nervy vybíhají v pravých úhlech.

Naleziště: *Kučín*, leštiný lupek; okolí *Doupova*; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suletice* leštiný lupek.

Celastrus Hippolyti Ettings.

Obr. 154., fig. i.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 35., tab. XLVIII., fig. 14.

Listy jsou kožovité, podlouhle-opak-vejčité, celokrajné, na spodu zúžené, u předu tupé.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, vidličnaté; třetířadé nervy v různě ostrých a tupých úhlech vybíhající, přecházejí v síťivo sestávající z nepravidelných políček.

V jižní Africe žije podobný druh *Celastrus campestris* Eckl. a Zeyh.

Naleziště: *Březno*, plášticky jíl; *Staré Sedlo*.

Celastrus scandentifolius Web.

Weber: „Palaeont.“ II., pag. 201., tab. XXII., fig. 10.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens.“ pag. 58. (354.), tab. 11. (XVIII.), fig. 22.

Tobolky jsou malé, trojchlopňové, s chlopňemi malými, okrouhle-vejčitými.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Celastrus Laubeji Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Putschirn.“ Isis 1880, pag. 85., tab. II., fig. 15.

Plod jest trojdílná tobolka se třemi chlopňemi; semena jsou vejčitá, k u oběma koncům zúžená, poněkud smačklá, plosko-vypuklá.

Tobolky a semena podobají se velice nyní žijícímu druhu severoamerickému *Celastrus scandens* L.

Naleziště: *Pučírna* u Karlov. Varů.

Celastrus Maytenus Ung.

Obr. 155., fig. f.

Unger: „Syll. plant. foss.“ II., pag. 9., tab. II., fig. 9.

Engelhardt: „Flora tert. d. Jesuitengrabens“ pag. 58. (354.), tab. 14. (XXI.), fig. 17.

Listy jsou podlouhle-kopinaté, zašpičatělé, ostře zubaté, kožovité. Druhořadé nervy jsou jemné a vybíhají v ostrých úhlech.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

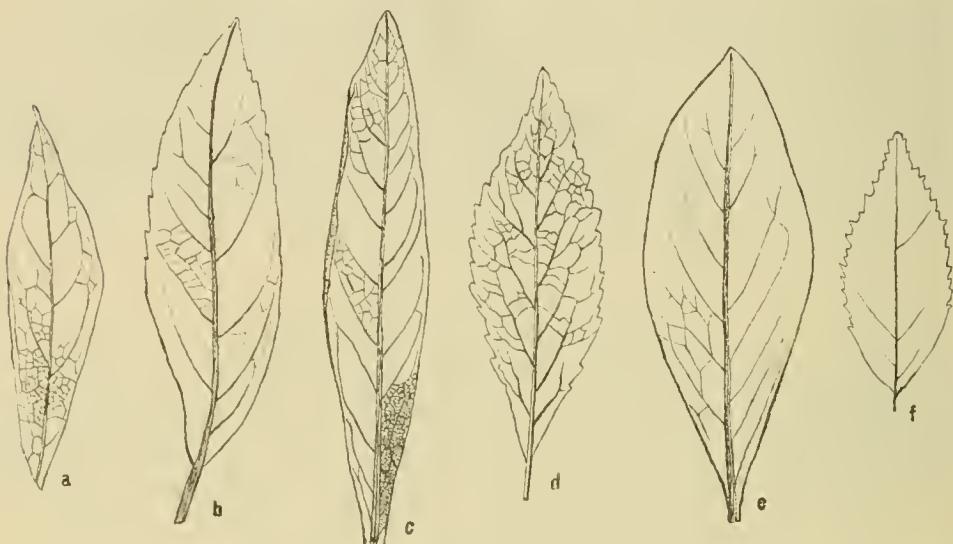
Celastrus Lucinae Ettingsh.

Obr. 155., fig. d.

Ettinghausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 32., tab. XLVIII., fig. 26, 27.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 58. (354.), tab. 14. (XXI.), fig. 18, 19., tab. 15, (XXII.), fig. 1.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 29.

Obr. 155. — a. *Celastrus elaeurus* Ung. List bez řapíku. — b. *Cel. microtropoides* Ett. List. rest. c. *Celastrophyllum Actaeonis* Ett. List. — d. *Celastrus Lucinae* Ett. Pěkný list, — e. *Celastrophyllum myricoides* Ett. List. — f. *Celastrus Maytenus* Ung. List. Skuteč. vel. (a—e. dle Ettingsh.; f. dle Engelh.).

Trochu kožovité listy jsou řapíkaté, opak vejčitě-klínovité, dole k řapíku zúžené, u předu ve špici rovněž zúžené, s okrajem zubatě-vroubkovaným.

Ze silného hlavního nervu vybíhají druhořadé nervy v ostrých úhlech, jsou vyniklé a velice rozvětvené.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Celastrus illicinus* Burch. z jižní Afriky.

Naleziště: Kučlin, lešťivý lupek; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Sulevice, lešťivý lupek.

Celastrus palaeo-acuminatus Engelh.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 58. (354.), tab. 15. (XXII.), fig. 2.

Vejčitě-kopinaté listy jsou ku oběma koncům zúžené, ua okraji pilovité.

Hlavní nerv vyniká až do polovice své délky, v hořejší polovici stává se však stále jemnějším; druhořadé nervy jsou velice jemné, vybíhají v ostrých úhlech a rozvětvují se v sítivo.

Engelhardt porovnával tento druh s nyní žijícím druhem *Celastrus acuminatus* Thumb. z jižní Afriky.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

***Celastrophyllum Actaeonis* Ettingsh.**

Obr. 155., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 35., tab. XLIX., fig. 1.

Listy jsou pevné, kožovité, úzce kopinaté, ku oběma koncům zúžené, celokrajné, u předu špičaté.

Hlavní nerv na basi silný, ku špici se zúžující; druhořadé nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající; sitivo jest jemné, ostře vyniklé.

Naleziště: *Zabrušany* vypálené lupky.

***Celastrophyllum myricoides* Ettingsh.**

Obr. 155., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 35., tab. XLIX., fig. 3.

Listy jsou poněkud kožovité, řapíkaté, opak vejčitě-klínovité, celokrajné.

Hlavní nerv na dolejšku jest silný, ku špici zúžený; druhořadé nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající, skoro rovné, jednoduché.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Hrutov* u Lišova.

***Celastrophyllum Mimusops* Ettingsh.**

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III. pag. 36., tab. XLIX., fig. 2.

Listy jsou pevné, kožovité, opak vejčitě-klínovité, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý; druhořadé nervy jsou jemné, vybíhají v ostrých úhlech, jsou zprohýbané, rozvětvené; třetířadé nervy jsou husté, zkrácené; sitivo dobře znatelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

***Pterocelastrus Oreonis* Ettingsh.**

Obr. 156., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 31., tab. XLVIII., fig. 20.

Listy jsou pevné, kožovité, opak vejčité, u předu krátce a tupě, jemně zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní uerv na dolejšku jest vyniklý, ku špici trochu zprohýbaný; druhořadé nervy jsou nečetné, jemné, zakřivené, v málo ostrých úhlech vybíhající; třetířadé nervy jsou nezřetelné.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál.

Maytenus europaea Ettingsh.

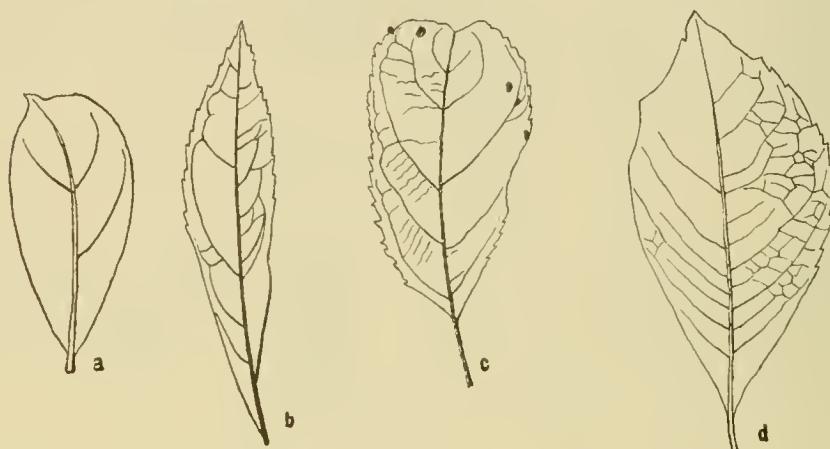
Obr. 156., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“. III., pag. 31., tab. XLVIII., fig. 10—13.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 59. (355.), tab. 15. (XXII.), fig. 8, 10.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzdorf.“ pag. 30.

Střídavé listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, kopinaté, neb vejčito-kopinaté, s okrajem jemně pilovitým, na dolejšku zúžené, u předu zvolna zašpičatělé. Z hlavního,

Obr. 156. — a. *Pterocelastrus Oreonis* Ett. List. — b. *Maytenus europaea* Ett. List.
c. *Elaeodendron boeticum* Engelh. List s houbou Phyllerium Crocoxylonitis Engelh.
— d. *Elaeod. Persei* Ung. List. Skuteč. vel. (a, b, d. dle Ettingsh.; c. dle Engelh.).

rovného nervu vybíhají druhohradé nervy v ostrých úhlech (65—75°), jsou velice jemné, obloukovité a mezi sebou spojené; třetihradé nervy tvoří jemné síťivo.

Nyní žijící druh v Chile *Maytenus Boaria* Molina souhlasí velice s tímto druhem zkamenělým.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek, četně; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek. Suledice, leštivý lupek.

Maytenus Engelhardtii Menzel sp.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulzdorf“. pag. 30. („Isis“ zu Bautzen 1896/97.) tab. I., fig. 10.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abb. „Lotos“ 1898, pag. 107., tab. IX., fig. 7.

Synon.: *Celastrus Engelhardtii* Menzel.

Listy jsou hodně kožovité, vejčité, na basi zaokrouhlené, u předu zašpičatělé, přítupé, na okraji vroubkovaně-zubaté, řapíkaté.

Hlavní nerv jest silný, kn špici pozvolna se zúžují; dolejší nervy druhohradé vybíhají skoro v pravých úhlech, hořejší v ostrých úhlech, jsou rozvětvené a mezi

sebou spojené. Sítivo jest volné a jemné. Engelhardt praví, že listy jsou na basi zaokrouhlené, kdežto list Menzelem I. c. vyobrazený jest k řapsku znatelně zúžený.

Podobný nyni žijící druh jest *Maytenus repanda* Reiss z Brasilie.

Naleziště: *Suletice*, leštivý lupek; *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Maytenus Deichmüllerí Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898., pag. 107., tab. X., fig. 11.

List jest poněkud kožovitý, řapíkatý, kopinatý, celokrajný. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou poněkud zakřivené a pomocí oblouků mezi sebou spojené. Sítivo jest volné, málo značené.

Maytenus attenuata Reiss z Brasilie jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek, vzácně.

Hippocratea bilinica Ettingsh.

Obr. 157., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III. pag. 38., tab. XLIX., fig. 12–14.

Listy jsou řapikaté, poněkud blanité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, s okrajem jemně pilovitým.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou vyniklé, vybíhají v ostrých úhlech, táhnou se vzhůru podél okraje čepele a spojují se mezi sebou pomocí kliček; třetirodá nervy vybíhají na vnější stranu v ostrých úhlech a jsou přičleně.

Podobným druhem ve východní Indii rostoucím jest *Hippocratea arborea* Roxb.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Valeč*; *Seifhennersdorf*.

Elaeodendron bohemicum Engelh.

Obr. 156., fig. c.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 60. (356.), tab. 15. (XXII.), fig. 34.

Kožovitý list jest řapíkatý, opak-vejčitý, na špici své vykrojený, na okraji jemně zubatý.

Ze silného nervu hlavního vybíhají velice obloukovité nervy druhořadé, kteréž opatřeny jsou na zevní straně jemnou nervaturou.

Na listu tomto sedí houba *Phyllerium Crocoxylontis* Engelhardt.

Naleziště: *Kundratce* u Litoměřic, ssavý lupek.

Elaeodendron Persei Ung. sp.

Obr. 156., fig. d.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 36., tab. XLVIII., fig. 25., tab. XLIX., fig. 11.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 60. (356.), tab. 15. (XXII.) fig. 11, 12, 14.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 30.

Synon.: *Celastrus Persei Unger*, Sotzka. tab. LI., fig. 1.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 67., tab. CXXII., fig. 1.

Listy jsou kožovité, opak vejčité nebo eliptičné, dolů k řapíku zúžené, tupé, vroubkované zubaté.

Hlavní nerv silný; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úhlech; třetihradé nervy rovněž v ostrých úhlech vybíhající spojují se mezi sebou.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka; *Kučín*, leštivý lupek; *Suleticice*, leštivý lupek, velice hojně.

Elaeodendron dubium Ettingsh.

Ettinghausen: „Flora von Häriug“ pag. 74., tab. XXIV., fig. 39, 40.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 60. (356.), tab. 15. (XXII.), fig. 5.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 16.

Listy jsou kopinaté nebo podlouhlé, skoro kožovité, na obou koncích zašpičatělé, na okraji čepele zoubkováné. Postranní (druhořadé) nervy jsou velice jemné, v různých úhlech vybíhající, hadovitě zprohýbané a velice rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek, zřídka.

Elaeodendron degener Ung. sp.

Obr. 157., fig. a.

Ettinghausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 37., tab. XLIX., fig. 5, 7—10.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitgrb.“ pag. 60. (356.), tab. 15. (XXII.), fig. 16, 17, 19—24.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897 pag. 16.

Synon.: *Ficus degener Unger*: „Flora v. Sotzka“ pag. 35., tab. XIII., fig. 3—7

Listy jsou kožovité, široce kopinaté, tupě zakončené, v krátký a tlustý řapík zúžené, pilovité nebo pilovitě zubaté. Hlavní nerv jest silný, druhohradé nervy jsou jemné, obloučkovité, častěji nezřetelné.

Nejlépe souhlasí listy tohoto druhu s nyně žijícím druhem *Elaeodendron australe* Vent. a proto přiřazeny k rodu tomuto.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; *Kučín*, leštivý lupek.

Elaeodendron Phylemonis Ettiusgsh.

Obr. 157., fig. b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 37., tab. XLIX., fig. 6.

Listy jsou poněkud kožovité, řapíkaté, podlouhle-elliptičné, na dolejšku tupé, s okrajem pilovitým.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou skoro jednoduché, obloukovité. V jižní Africe žije podobný druh *Elaeodendron capense* Eckl. & Zeyh. Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

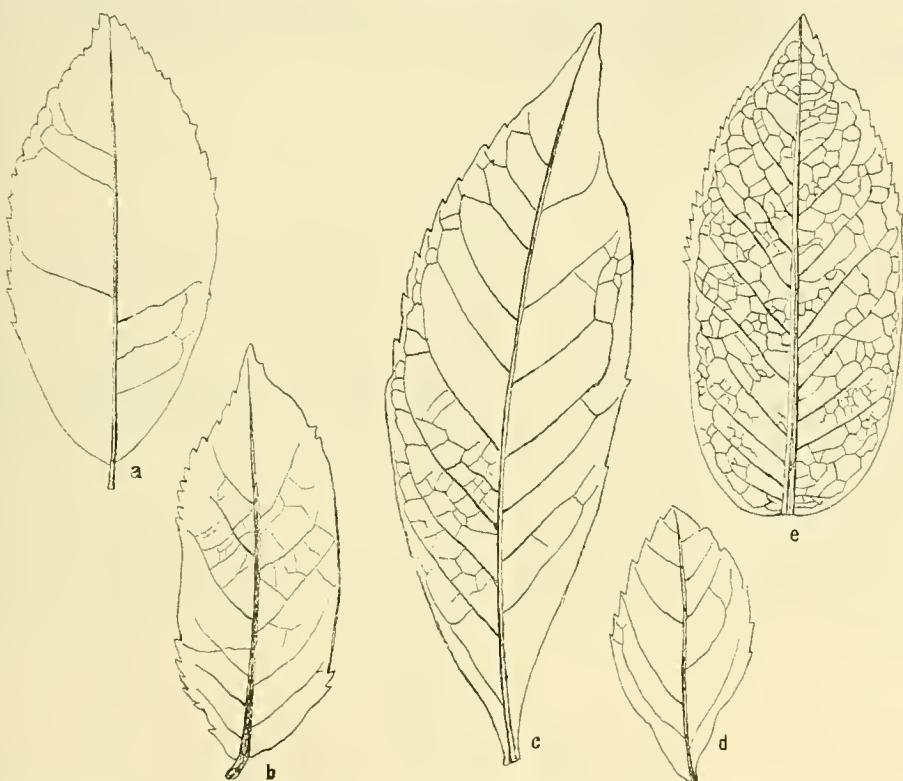
Elaeodendron Dryadum Ettingsh.

Obr. 157., fig. e.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin III.“ pag. 37., tab. XLIX., fig. 4.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 40., tab. VI., fig. 15, 16.

Listy jsou kožovité, skoro přisedlé, vejčitě-elliptičné, trochu protáhlé, u předu

Obr. 157. — a *Elaeodendron degener* Ung. List rest. — b. *Elaeod. Phylemonis* Ett. List. poněkud rest. — c. *Hippocratea bilinica* Ett. Celý list. — d. *Cassine palaeogaea* Ett. List. — e. *Elaeod. Dryadum* Ett. List. Skuteč. vel. (a. dle Engelh.; b—e. dle Ettingsh.)

zašpičatělé, na dolejšku tupé, zaokrouhlené, ua okraji ostře pilovité, někdy v dolejší části celokrajné.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, střídavé, na konci v sítivo přecházející; třetířadé nervy vybíhají v různých úhlech.

Nejblíže příbuzným nyní žijícim druhem jest *Elaeodendron orientale* Jacq., z Madagaskaru.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek; *Vršovice* u Loun, vypálený jíl.

Elaeodendron grandifolium Engelh.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898., pag. 107., tab. X., fig. 30.

List jest kožovitý, veliký, široce-elliptiční, ostnitě-pilovitý, na basi celokrajuň.

Hlavní nerv jest silný, ku špici pozvolua zúžený; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou oddálené a vysírají klikatě se táhnoucí větve do zubů; třetířadé nervy často přerušované tvoří velké síťivo, jež uzavírá v sobě mnohoboká polička.

Engelhardt uvádí *Elaeodendron quadrangulatum* Reiss z Brasilie a sice var. *latifolia*, jakožto podobný nyní žijící druh.

Naleziště: *Berand*, diatomové lupky, vzácně.

Cassine palaeogaea Ettingsh.

Obr. 157., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 38., tab. XLVI., fig. 13, 14.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 59. (187.), tab. 10. (XIII.), fig. 10, 24.

Listy jsou pevné, kožovité, velice krátce řapíkaté, vejčité, na dolejšku špičaté, na okraji čepele oddáleně zubaté. Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou obloukovité, dolejší v ostřejších úhlech vybíhající nežli hořejší nervy; třetířadé nervy jsou nezřetelné.

Podobné nyní žijící druhy uvádí Ettingshausen: *Cassine capensis* L. a *C. articulata* Ehrh.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek; *Dlouhý Újezd*, sferosiderit; *Ledvice*, lupky; důl Povýšení sv. Kříže u *Duchcova*, lupky.

Aceraceae.

Acer trilobatum (A. Br.) Stbg. sp.

Obr. 160., fig. a, b.

A. Braun: „Neues Jahrb. von Brönn u. Leonh.“ 1845. pag. 172.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 165.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897., pag. 9., tab. I., fig. 6.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Biliu.“ Isis in Dresden 1903, pag. 17.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sullovice“ pag. 31.

Brabeneč: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes. Akad., roč. XIII., pag. 19.

Listy jsou dlouze řapíkaté, tří- neb skoro pětilaločné, prstnatě rozdělené, se třemi neb pěti basálními nervy; laloky jsou nejčastěji nestejně veliké, střední lalok delší a širší nežli laloky postranní, zřídka s postranními stejný; okraj laloků zařezávaně zubatý, se zuby nestejnými. Laloky tvaru trojhranného neb kopinatého, ku předu dosti dlouze zašpičatělého. Base listu vejčitá neb poněkud srdčitá. Postranní laloky odstávají od středního laloku v pravém neb skoro pravém úhlu aneb tvoří i někdy úhel ostrý.

Nervy basální a druhohradé rovné, silné, pevné; druhohradé na konci rozdělené. Sítivo vyniklé.

Plody jsou široce elliptičné, široce křídlaté; hřbetní strana křídla kožovitého jest málo obloukovitá, břišní strana více, následkem čehož jest křídlo uprostřed nejsírší; křídlem probíhá četná, rozvětvená nervatura. Semena jsou široce elliptičná.

Obr. 158. — *Acer magnum* Velen. List. Přiroz. vel. (Dle Velen poněkud rest.)

Nyní žijící druh *Acer rubrum* L. ze Sev. Ameriky jest druhu fossilnímu nejpodobnějším.

Naleziště: *Kundratce* u Litoměřic, hojně; *Suleticē* velice hojně, listy i plody;

Vršovice u Loun, vypálený jíl, velice hojně; *Ledvice*, lupky hojně; *Želenky*, vypálené horniny, hojně; doły Petr a Pavel u *Duchcova*, sferosiderit; *Krottensee*; *Warnsdorf*; *Bachelsdorf* u Libverdy, leštivý lupek. *Bráňany* (Prohn) u Mostu, hojně; *Libědice* u Žatce; *Březno*; *Zabrušany*; *Žichov*; *Holý Kluk*; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky; *Malý Úhošť* u Černovic; *Zálezly*, tufy, hojně; *Bílina*; *Holeděč* u Měcholup, lupky, hojně listy i plody; *Žitnice*; *Břešťany*.

Acer magnum Velen.

Obr. 158.

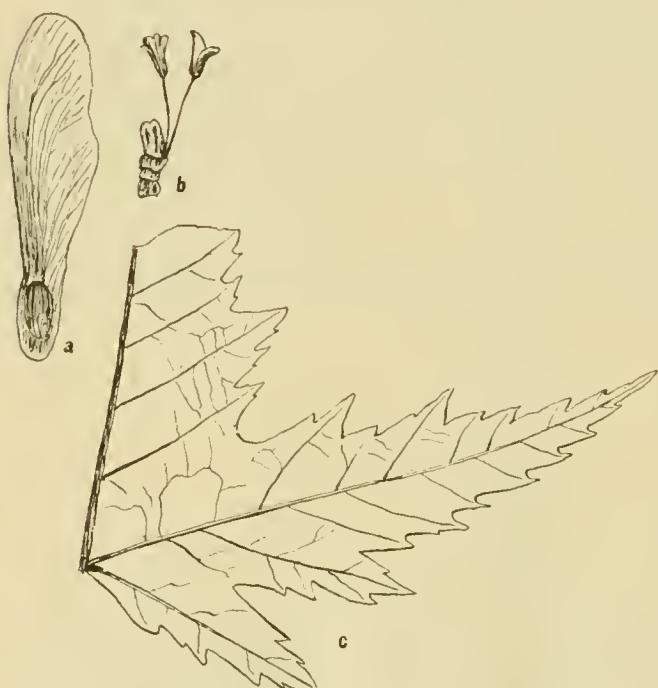
Velenorský: „Flora v. Vršovic b. Lann“ pag. 38., tab. VII., fig. 7—9.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 54. (182.), tab. 12. (XV.), fig. 12, 13.

Brabenec: „O novém nalezišti třetih. rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes. Akad., roč. XIII., pag. 20.

Listy jsou dlouze řapíkaté, trojlaločné, třínervé; prostřední lalok jest málo větší laloků postranních; místo laloků dolejších jsou vyvinuty dva velké zuby, laloky jsou kopinaté, dlouze protažené. Na dolejšku jest list vejčitý, obyčejně s okrajem poněkud po řapíku sbíhavým, nikdy není srdčitý, okraj čepele jest nestejně pilovitě-zubatý. Postranní nervy svírají se středním (hlavním) nervem velice ostré úhly, v podobných úhlech vybíhají i ostatní nervy druhoradé, jež jsou na koncích obloukovitě zakřivené. Sítivo jest jemné.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálené jíly; doły Petr a Pavel u *Duchcova*, sferosiderit; *Holeděč* u Měcholup, tmavošedý lupek, několik pěkných listů.

Obr. 159. — a—c. *Acer dasycarpoides* Heer. Část listu, kvítky a zralý plod. Skuteč. vel. (Dle Heera).

Acer dasycarpoides Heer.

Obr. 159., fig. a—c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 19., tab. XLIV., fig. 16, 17.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896. pag. 168.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“. pg. 32.

Listy jsou dlouze řapíkaté, dlanité, trojlaločné neb skoro pětilaločné, s laloky hluboce, nestejně, zařezávaně pilovitými; střední lalok při basi své zúžený, postranní laloky svírají se středním lalokem ostrý úhel.

Květy v okolík sestavené, malinké, s kalichem na dolejšku trubkovitým, u předu v tupé lalůčky rozdeleným; plody velké, s dlouhými křídly.

Od podobného druhu *Acer trilobatum* A. Br. liší se tento druh většími zuby, skoro v laloky přecházejícími a při basi zúženým lalokem středním.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Žichov, menilitový opál; Sulecice hojně.

Acer Bruckmanni A. Br.

Obr. 160., fig. c, d.

A. Braun: „Stitzenberger's Verzeichniss“ pag. 85.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 54., tab. CXVI., fig. 6—10.; pag. 198. tab. CLV., fig. 11.

Obr. 160. — a, b. *Acer trilobatum* (A. Br.) Stbg. sp. List a plod. Přiroz. vel. — c, d. *Acer Bruckmanni* A. Br. List a dva plody s dlouhou stopkou. Přiroz. vel. (a, b, dle Ettingsh.; c, d, dle Heera).

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 20., tab. XLIV., fig. 6.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Lann“ pag. 38., tab. IX., fig. 1.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897., pag. 9., tab. I., fig. 5.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 32.

Listy jsou trojlaločné, na okraji celistvé neb roztroušeně a tupě, nestejně zubaté; postranní laloky malé, se špicí tупou a odstávají od prodlouženého středního laloku v tupých úhlech. Obrys celkový listu jest podoby vejce.

Ku druhu tomuto přidává Heer též plody, kteréž jsou význačny velkými široce elliptičními semeny, vzpřímenými, přes sebe ležícími křídly a dlouhou stopkou.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálené jíly; *Březno*, plastický jíl; *Ledvice*, lupky; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suletic*, leštivý lupek, zřídka.

Acer vitifolium A. Braun. sp.

Obr. 161.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 55., tab. CXVII., fig. 14.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 20.

Synon.: „*Acer aequimontanum* Ung.

Listy jsou dlouze řapíkaté, dlanité, s postranními laloky krátkými, nestejně a nejčastěji nezřetelně zubaté; na dolejšku jest list poněkud vykrojený, slabě srdčitý.

Hlavních nervů jest pět, skoro stejně silných; druhodné nervy tálou se k okraji.

Postranní dva laloky hořejší jsou blízko u předu, u prostředního laloku a svírají skoro pravý úhel se středním lalokem.

Heer považuje za blízce příbuzný druh nyní žijící *Acer spicatum* Lam. ze sev. Ameriky.

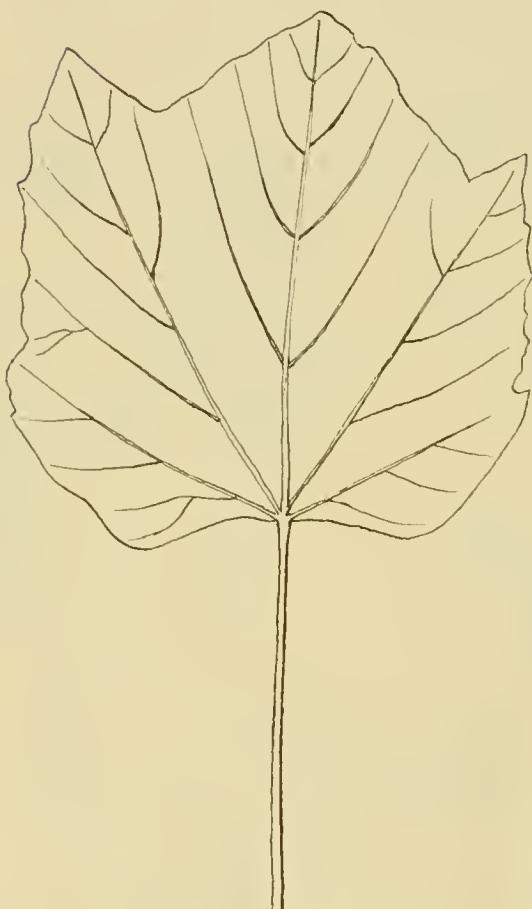
Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

Acer crenatifolium Ettingsh.

Obr. 162., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 20., tab. XLV., fig. 1, 4.

Velenovský: „Flora von Vršovic bei Laun“ pag. 38., tab. VII., fig. 4., tab. IX., fig. 3, 5.

Obr. 161. *Acer vitifolium* A. Br. sp. List skut. vel.
(Dle Heera.)

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhm. Braunkohlenflora.“ Sitzbg. LXXXII., pag. 85.

Listy jsou dlouze řapíkaté, v obrysу široce vejčité neb srdčité trochu zaokrouhlené, trojlaločné neb skoro pětilaločné; postranní laloky svírají se středním lalokem ostrý úhel, jsou málo menší středního laloku, na basi široké, kopinaté, zašpičatělé, nejdolejší dva laloky bývají mnohdy vyvinuty pouze v podobě velkých zubů; listy jsou na okraji nestejně, hrubě vroubkované pilovité.

Basálních uervů hlavních jest pět; druhořadé nervy jsou zakřivené; sítivo jest dosť jemné.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jíl, nezřídka; Žichov, menilitový opál; Zabrušany, vypálené lupky; Warnsdorf; Břešťany; Kundratec.

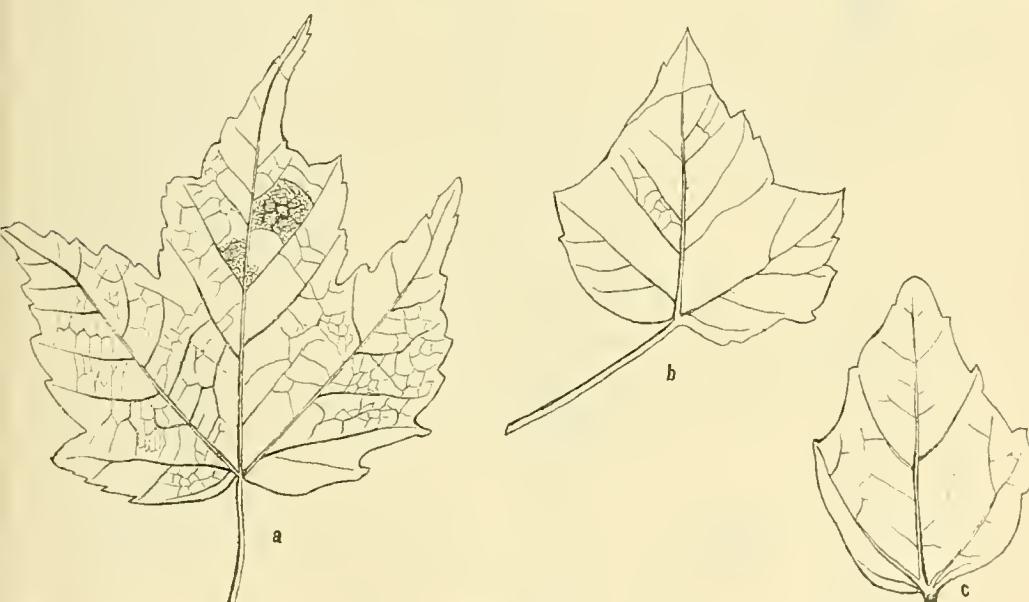
Acer brachiphyllum Heer.

Obr. 162., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 20., tab. XLV.. fig. 3.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 53. (181.), tab. 11. (XIV.), fig. 8.

Synon.: *Acer vitifolium* Weber.

Obr. 162. — a. *Acer crenatifolium* List, poněkud rest. — b. *Acer brachiphyllum* Heer. List. — c. *Acer populifolium* Ett. List skuteč. vel. (a—c dle Ettingsh.)

Listy jsou dlouze řapíkaté, poněkud srdčitě-zaokrouhlené; třilaločné, úhly mezi laloky jsou buď pravé neb tupé; laloky jsou široké, krátké, u předu zašpičatělé, s řídkými, velkými, nestejnými zuby. Druhořadé nervy jsou zakřivené.

Naleziště: Žichov, sferosiderity; Ledvice, lupky, zřídka.

Acer populites Ettingsh.

Obr. 162., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 21., tab. XLV., fig. 6, 7.

Listy jsou velice malé, na dolejšku zaokrouhlené, skoro trílaločné, se středním lalokem velkým, špičatým, s řídkými, velikými zuby; postranní laloky jsou velice krátké, celokrajné, tupé úhly svírající.

Druhořadé nervy jsou nečetné, oddálené, zakřivené.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Acer bilinicum Ettingsh.

Obr. 163., c, d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 21., tab. XLIV., fig. 13, 14.

Listy jsou řapíkaté, vejčitě-zašpičatělé, skoro trojlaločné, na dolejšku neb na

Obr. 163. — a, b. *Acer pseudocampstre* Ung. Plod a list. — c, d. *Acer bilinicum* Ett. List a plod. — e. *Acer indivisum* Weber. List. — f. *Acer integrilobum* Weber. List. Skuteč. vel. (a—d, f. dle Ettingsh.; e. dle Heera.)

postranních lalocích pilovité, k u špiči neb na lalokn středním celokrajné; laloky postranní svírají tupé úhly.

Druhořadé nervy jsou velice jemné, vidličnatě dělené, blízko při okraji čepele klicky tvořící.

Plody jsou malinké, se semeny vejčitými, s křídly zkráceně-elliptičními, s okraji skoro souběžnými.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Acer indivisum Weber.

Obr. 163., fig. e.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 60., tab. I., fig. 10., tab. CX., fig. 15., tab. CXVI., fig. 12.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 23.

Listy jsou řapíkaté, vejčito-kopinaté, zašpičatělé, nedělené, s okrajem zařezávaně pilovitým, na dolejšku zaokrouhlené, u předu v úzkou špici protáhlé.

Nervatura jest dobré zachována, zřetelná.

Naleziště: *Dlouhý Újezd*, sferosiderity.

Acer integerrimum Viv.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 46.

Wentzel: „Flora d. tert. Diatomeenschiefers von Sulloditz.“ Stzber. d. k. Acad. d. Wissensch. Bd. LXXXIII., pag. 261., fig. 2.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 32.

Listy jsou pětilaločné, laloky nejsou na svém okraji zubaté, nýbrž úplně celokrajné.

Naleziště: *Suleticē*, leštivý lupek, dva listy.

Acer cyclosperrnum Goepp.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 33.

Wentzel: „Flora d. tert. Diatomeenschiefers von Sulloditz“ Stzber. d. k. Acad.d. Wissensch. Bd. LXXXIII., 1. Abt., pag. 261., fig. 5.

. Semeno jest zaokrouhlené, křídlo jest velké, tvaru skoro vejčitého, s obloukovitou nervaturou.

Naleziště: *Suleticē*, diatomové lupky a leštivý lupek.

Acer pseudocampstre Ung.

Obr. 163., fig. a, b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 59., tab. CXVII., fig. 23, 24.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 23., tab. XLIV., fig. 10, 11; tab. XLV., fig. 5.

Listy jsou dlouze řapíkaté, třílaločné neb skoro pětilaločné, s laloky tupými

neb kopinatými, špičatými, celokrajnými neb zubatými neb s postranními nejčastěji celokrajnými a s prostředním lalokem po obou stranách hluboce jednozubým.

Nervatura jest obloukovitá.

Křídlaté plody se semeny přítíznutými a s křídly vejčitými.

Naleziště: *Březno*, *Dlouhý Újezd*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky.

Acer Rüminianum Heer.

Obr. 164., fig. *a*, *b*.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 59., tab. CXVIII., fig. 11—16; pag. 199.; tab. CLV., fig. 13, 13 b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 23., tab. XLVI., fig. 8, 9.

Obr. 164. — *a*, *b.* *Acer Rüminianum* Heer. List a dva plody. Skuteč. vel. (*a* dle Heera, *b.* dle Engelh. a Heera rest.)

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabs“ pag. 53. (349.), tab. 14. (XXI.), fig. 2, 4.

Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes. Akad., roč. XIII., pag. 19.

Listy jsou poněkud kožovité, hluboce-trojlaločné, s laloky čárkovitě-kopinatými, zašpičatělými, hluboce zařezávaně-pilovitými.

Prvořadé nervy dosti silné, rovné, až do špičky laloků vybíhající; druhořadé nervy jsou velice slabé, někdy i nezřetelné, v ostrém úhlu vybíhající, rovné neb málo obloukovité. Sítivo husté, někdy zřejmě vyniklé, tvoří mnohoboká polštářka.

Plody jsou malinké, s teukou stopkou a odstávajícími křídly.

Naleziště: *Zabrušany*, *Straky*, vypálené jily, zřídka; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně; *Holedec* u Měcholup, lupek, zřídka; doly *Petr* a *Pavel* u Dnečceva, sferosiderit.

Acer grosse-dentatum Heer.

Obr. 165., fig. a, b.

Heer: „Flora tert.

Helw.“ III., pag. 54., tab. CXII., fig. 17—25.

Engelhardt: „Tert.

Flora des Jesuitengrabens“ pag. 53. (349.), tab. 13 (XX.), fig. 18, 19.

Listy jsou skoro pětilaločné, prostřední lalok jest protažený, mnohem delší laloků postranních, okraje laloků s velikými zuby; basální dva laloky jsou velice malé, ostré.

Plody s křídly odstálými, jejichž strany jsou skoro spolu souběžné.

Obr. 165. — a, b. *Acer grosse-dentatum* Heer. List a dva plody skuteč. vel. (a dle Engelh. rest., b dle Heera.)

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Želenky*, vypálený lupek; *Ledvice*, lupky, zřídka.

Suledice, leštivý lupek, listy, hojně.

Acer angustilobum Heer.

Obr. 166., fig. a, b.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 57., tab. CXVII., fig. 25a., tab. CXVIII., fig. 1—9.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 53. (349.), tab. 13. (XX.), fig. 5, 6, 8, 11—16., tab. 14. (XXI.), fig. 6., tab. 21., (XXVIII.), fig. 18.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 16.

Listy jsou dlouze řapíkaté, tří- až pětilaločné, s laloky nastraženými, úzce kopinatými, zašpičatělými, zařezávaně zubatými, s postranními odstálými; střední lalok bývá na dolejšku nejčastěji zúžený a v těchto místech bezzubý, první zub bývá

obyčejně větší nežli ostatní zuby a více vyniká. Z postranních odstálých laloků vyniká na dolejší straně zub laločnatého tvaru, do něhož vniká buď hlavní nerv neb pouze nerv druhoradý. Druhoradé nervy jednak vnikají do zuba, jednak tvoří obloučky.

Sítivo nervové jest jemné, mnohoboké.

Obr. 166. — a, b, *Acer angustilobum* Herr. List a dva plody. Skuteč.
vel. (a, dle Engelh.; b, dle Heera).

Plody jsou křídlaté, uprostřed křídla nejširší. Svými plody podobá se tento druh velice nyní žijícímu *Acer monspessulanum* L. a svými postranními, nikdy celokrajnými laloky. Tvarem listu bliží se obzvláště druhu *Acer campestre* L.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek, četně; *Ledvice*, lupky; *Želenky*, vypálené horniny; *Březno*, plastický jíl; *Sudetice*, leštivý lupek, plody a listy, hojně.

Acer integrilobum Web.

Obr. 163., fig. f.

Weber: „Palaeontographica“ II., pag. 196., tab. XXII., fig. 5.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 58., tab. CXVI., fig. 11.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 22., tab. XLV., fig. 2.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 53. (349.), tab. 13. (XX.), fig. 20, 21., tab. 14. (XXI.) fig. 1.

Synon.: *Acer pseudo-monspessulanum* Unger: „Chlor. prot.“ tab. XLII., fig. 5., tab. XLIII., fig. 1.

Acer ribifolium. Göppert: „Schoschnitz.“ pag. 34.. tab. XXII., fig. 18, 19.
Listy jsou dlanitě-trojlaločné, s laloky na okraji svém celokrajnými neb vlno-

vítě zprohýbanými, zašpičatělými; postranní laloky jsou odstálé a svirají se středním lalokem pravý neb skoro pravý úhel. Tři hlavní nervy jsou silné, druhorádě nervy tvoří obloučky.

Tvarem svým podobá se tento druh *Acer campestre* L.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Suleticice*, leštivý lupek, vzácně.

***Acer decipiens* A. Braun.**

Obr. 167., fig. a, b.

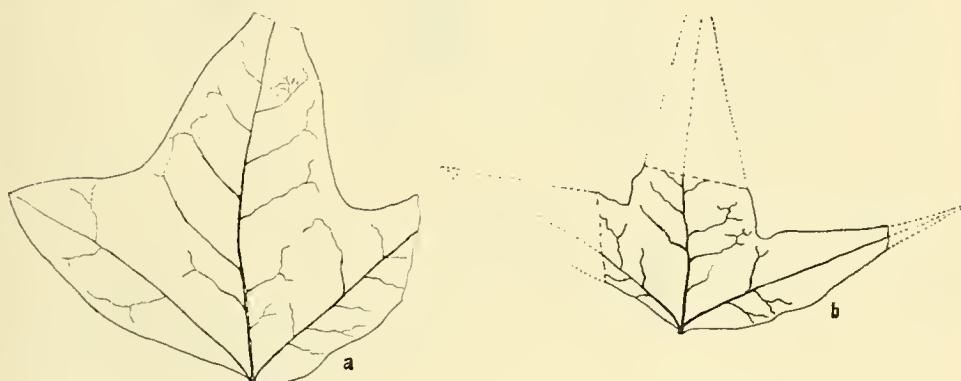
A. Braun: „Stizenberger Verz.“ pag. 84.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 58, 109., tab. CXVII., fig. 15—22; tab. CLV., fig. 12.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ *Lotos* 1896, pag. 167.

B. Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“ pag. 21., tab. I., fig. 7, 8. *Rozpravy české akademie*; roč. XIII., třída II., čís. 18.

Listy jsou malé, trojlaločné, často lesklé, mnohdy k dolejšku, při řapíku zúžené, někdy poněkud vykrojené, s laloky stejně velkými, celokrajnými, špičatým

Obr. 167. — a, b. *Acer decipiens* A. Br. Dva listy různého tvaru. Dle otisku.

neb zaokrouhlenými; postranní laloky odstálé, někdy skoro pravý úhel se středním lalokem tvořící.

Hlavní nervy jsou tři, dobře znatelné; druhorádě nervy obloučkovité, rozvětvené; síť nervová tvoří mnohoboká, většinou pravidelná políčka.

Plod má veliké semeno, krátké, křídla široká, na předu tupě zaokrouhlená, na vnitřní straně až ku basi se táhnoucí.

Listy druhu tohoto podobají se vzhledem svým nyní žijícímu druhu *Acer monspessulanum* L. a *Acer creticum* L.

Naleziště: *Holedec* u Měcholup, lupky, velmi hojně; *Suleticice*; *Libědice* u Žatce.

Acer Sturi Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Liebotitz.“ Isis 1880, pag. 83., tab. I., fig. 21.

List jest třilaločný; střední lalok jest značně delší a širší než laloky postranou a pozvolna ve špičku protažený, okraj listu jest jemně a stejnoměrně pilovitý, na dolejšku třínnervý.

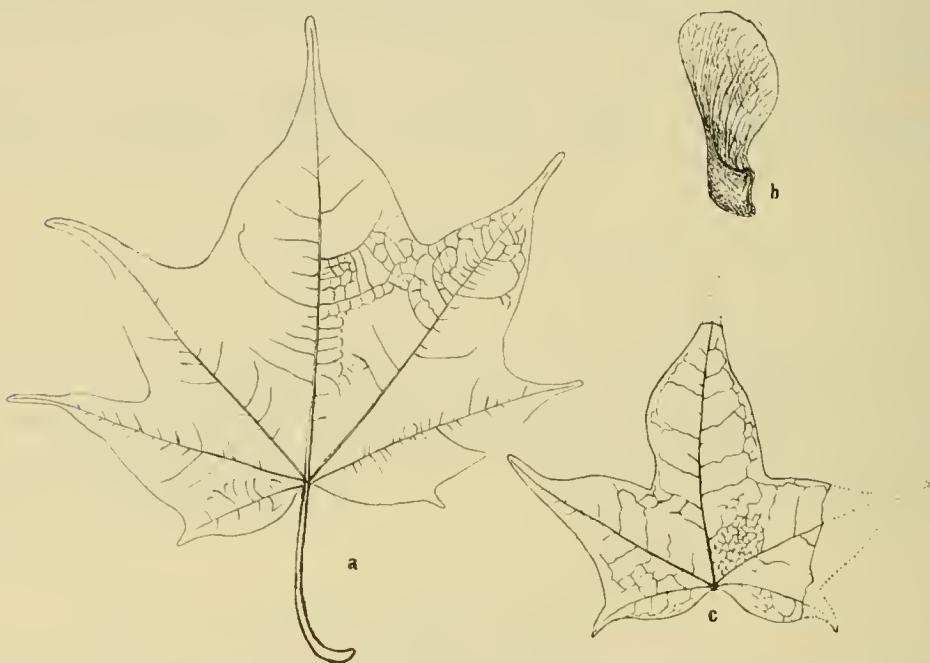
Naleziště: Libědice u Žatce.

Acer nervatum Velen.

Obr. 168., fig. a, c.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 39., tab. VII., fig. 5, 6.

B. Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev Žateckých.“ Rozpravy české akademie. Ročník XIII., třída II., čís 18., pag. 20., tab. I., fig. 6.

Obr. 168. — a, c. *Acer nervatum* Vel. a. List se 7. laloky (dle Velen.). c. List s 5. laloky (dle otisku Brabenec.) — b. *Acer eupterigium* Ung. Plod. (Dle Unger.) Skuteč. velik.

Listy jsou dlanité, 5—7 nervé, s 5—7 laloky; nejdolejší laloky jsou malé, mnohdy jen jako zuby vyvinuté; laloky jsou kopiaté, náhle dlouhou a jemnou špičkou zakončené. Pevný, skoro kožovitý list jest v obrysу svém okrouhlý, na spodu srdčitý, na obvodу celokrajný; řapík jest velice dlouhý. Basální nervy rovné, až do špičky laloků vybíhající; druhorádě nervy dosti znatelné, navzájem nepravidelnými oblončky spojené; sítivo jest velice jemné z vícebokých poliček složené.

Tento druh úplně souhlasí s nyní žijícím druhem *Acer pictum* Thunb. v Japonsku, Chině, na Himalaji.

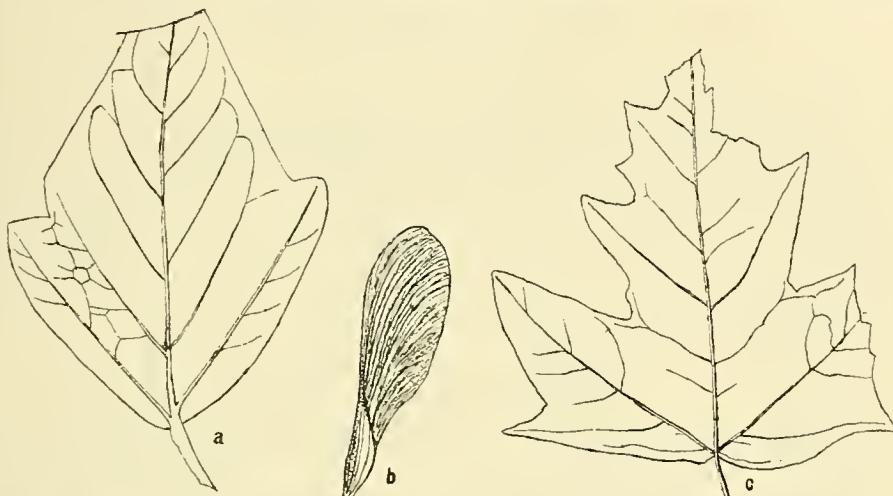
Naleziště: Vršovice u Loun, vypálené jíly; Holedeč u Měcholup, plastický jíl.

***Acer subplatanoides* Engelhardt.**

Obr. 169., fig. c.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 54. (350.), tab. 14. (XXI.), fig. 7, 8.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch von Sulloditz“ pag. 32.

Obr. 169. — a, b. *Acer crassinervium* Ett. List a plod. — c. *Acer subplatanoides* Engelh. List. — Skuteč. vel. (a, c. dle Engelh.; b. dle Ettingsh.).

Listy jsou troj- neb skoro pětilaločné, střední hlavu lalok jest široký, dolejší laloky vedlejší jsou úzké, prostřední postranní laloky velikými zuby opatřené, choboty mezi jednotlivými laloky jsou ostroúhlé.

Engelhardt soudí, že druhu tomuto blízko stojí uvnitř žijící druh *Acer platanoides* L.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Suleticce, leštivý lupek, četné listy.

***Acer crassinervium* Ettingsh.**

Obr. 169., fig. a, b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III, pag. 22., tab. XLV., fig. 8–16.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 54. (350.), tab. 14. (XXI.) fig. 9.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 167.

Listy jsou kožovité, trojlaločné, zřídka nedělené, velice zřídka dvoulaločné, s laloky celokrajními, s prostředním nejširším (jsou-li trojlaločné), tupým neb příšpičatělým neb dlouze zašpičatělým, s postranními laloky zkrácenými, odstálými, tupé, zaokrouhlené úhly tvořícími.

Hlavní nervy tlusté, rovné, až do špičky listové vnikající; druhořadé nervy silné, oblonkovité; řapík jest tlustý. Plody jsou velké, se semeny vejčito-kopinatými, s křídly rozšířenými, podlouhle-elliptičními, na povrchu svém žebrenatými.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek, četně; *Suletice*, zřídka; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek (?).

Acer eupterigium Ung.

Obr. 168., fig. b.

Unger: „Chlor. prot.“ pag. 135., tab. XLIV., fig. 7.

— „Syll. plant. foss.“ III., pag. 47., tab. XV., fig. 12—17.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 54. (350.), tab. 13. (XX.), fig. 26, 27.

Plody mají semeno podlouhlé a na prodloužené straně rozšířeným křídlem opatřené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Negundo bohemica Menzel.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 33., tab. II., fig. 8, 9.

Listy jsou speřené, s lístky blanitými, řapíkatými; postranní lístky jsou nejednostranné, kopinaté, kdežto konečné lístky jsou vejčité, na špiči protažené, s okrajem zařezávaně-zubatým, 5 cm dlouhé, 2—3·5 cm široké. Hlavní nerv jest zřetelný; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech (50—70°); třetířadé nervy jsou příčné.

Tento zkamenělý druh souhlasí dle Menzela s nyní žijícím druhem *Negundo aceroides* Mnch.

Naleziště: *Suletice*, leštivý lupek.

Hippocastanaceae.

Aesculus Palaeocastanum Ettingsh.

Obr. 170., fig. a.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 29., tab. XLVIII., fig. 1, 2.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabeus“ pag. 61. (357.), tab. 15. (XXI.), fig. 27.

Brabenec: „O novém nalezišti třetih. rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy čes. akadem., roč. XIII., pag. 22.

Listy dlanité, s lístky velice krátce řapíkatými, blanitými, podlouhle opak-vejčitými, na dolejšku zúženými, u předu jemně zašpičatělými, na okraji s velikými nebo dvojitými zuby.

Hlavní nerv jest vyuiklý; druhořadé nervy dolejší skoro v pravých úhlech, hořejší v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité, před okrajem se rozvětvující; třetí-řadé nervy jsou velice jemné, vynikají v ostrých úhlech, spojují se mezi sebou, hořejší však jdou už příč.

Podobné nyní žijící druhy jsou *Aesculus rubicunda* De Cand. a *Ae. Hippocastanum* L.

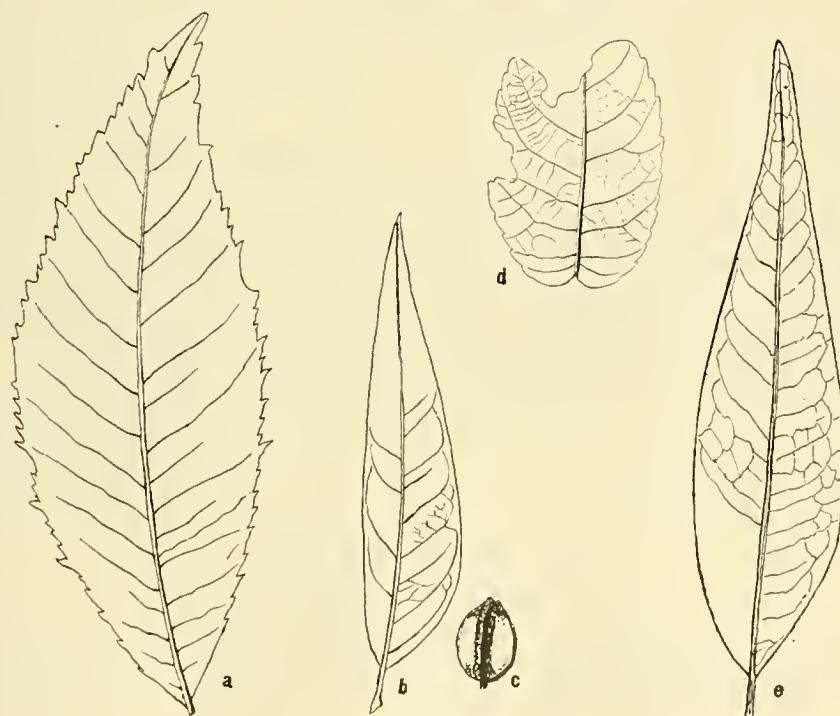
Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek Holedeč u Měcholup, světle šedý jíl, zřídka.

Sapindaceae.

Paulinia furcinervis Velen.

Obr. 170., fig. d.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 39., tab. VIII., fig. 20.

Obr. 170. — a. *Aesculus Palaeocastanum* Ett. Jeden lístek rest. — b, c. *Sapindus falcifolius* A. Br. Lístek a plod. — d. *Paulinia furcinervis* Vel. Necelý list. — e. *Sapindus bilinicus* Ett. Listek rest. Skuteč. vel. (a, dle Engelh. a Ettingsh.; b, c, dle Heera; d, dle Velen.; e, dle Ettingsh.)

List jest podlouhlý, na dolejšku bluboce srdčitý, na okraji čepele hrnbě, vroubkované zubatý.

Hlavní nerv jest rovný, dosti slabý, ku špici málo zážený; druhoradé nervy skoro v pravém úhlilu vybíhající, vidličnatě se dělící a do zubů vnikající; třetíradé nervy jemné, v pravých úhlech vycházející z nervů druhoradých.

Naleziště: *Vršovice* u Loun vypálené jily.

Sapindus dubius Ung.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 63., tab. CXX., fig. 9—11.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens.“ Isis 1879, pag. 144., tab. VIII., fig. 16.

Listy jsou speřené, s lístky blanitými, podlouhle-kopinatými, řapíkatými, na obvodu svém celokrajnými, ku oběma koncům záženými.

Hlavní nerv jest silný; druhoradé nervy velice četné, husté, blízko při okraji čepele spolu spojené pomocí oblouků; sítivo jest jemné, víceboké.

Naleziště: *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky; *Sulevice*, leštivý lupek, lístek.

Sapindus falcifolius Al. Br.

Obr. 170., fig. b, c.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 61., tab. CXIX; CXX., fig. 2—8., tab. CXXI., fig. 1—2.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 169.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 33.

Synon.: *Juglans falcifolia* A. Br. Buckland's Geologie pag. 513.

Listy pírušovaně-sudospeřené, blanité s lístky střídavými, odstálými, rozloženými, celokrajnými, řapíkatými, poněkud srpovitými, vejčito-kopinatými neb dlouze zašpičatěle kopinatými, na dolejšku nestejnosestranými a ku řapíku záženými.

Hlavní nerv silný, druhoradé nervy četné, jemné a obloukovité.

Plody jsou široce eliptičné, podélno lištnou opatřené, kterážto lištna značí místo, kde pravděpodobně dvě semena spolu souvisela, jak tomu jest u nyní žijícího druhu *Sapindus saponarius* L.

Druh tento fossilní porovnáván s listy nyní žijících druhů *Sapindus marginatus* Willd., *S. surinamensis* Poir a *S. frutescens* Aubl.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; lístky a semeno; *Sulevice* leštivý lupek, hojně; *Kučlin*, leštivý lupek; *Starý Wärnsdorf*; (nrč. Vel.), *Žitenice* četně; *Ledvice*, lupky, zřídká; *Březno*, plastický jíl; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky; *Holý Kluk*; *Freudenhcimerův* důl, hnědé nhlí.

Sapindus undulatus Heer.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Graseth.“ pag. 38. (310.), tab. 7. (XVI.), fig. 21.

Lístky jsou blanité, přisedlé, kopinaté, na dolejšku zúžené, u předu zašpičatělé, na okraji vlnovitě zprohýbané.

Ze hlavního nervu vybíhají četné, obloukovité nervy druhoradé.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Suledice*; leštivý lupek, jeden lístek.

Sapindus grandifolius Engelhardt.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset.“ pag. 38. (310.), tab. 12. (XXI.), fig. 1.

Listy jsou speřené, s listky málo kožovitými, podlouhle-kopinatými, celokrajujími, krátce řapíkatými.

Hlavní nerv jest silný; druhoradé nervy jsou husté, velice jemné a spojuji se blízko kraje čepele obloukovitě.

Z nyní žijících druhů jest nejpodobnějším *Sapindus Saponaria* L.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Sapindus Pythii Ung.

Unger: „Syll. plant. foss.“ I., pag. 33., tab. XIV., fig. 6—17.; III., pag. 51. tab XVI., fig. 6, 7.

Engelhardt: „Leitm. Mittelgeb.“ pag. 388., tab. VII., fig. 7—10.

— „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 55. (351.), tab. 14. (XXI.), fig. 27., tab. 21. (XXVIII.), fig. 3.

Menzel: Die Flora des. tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 34.

Synon.: *Quercus Ettingshausenii* Wessel. Palaeont. IV., pag. 22., tab. III., fig. 10, 11.

Quercus tenuinervis Wessel. Palaeont. pag. 23., tab. III., fig. 9.

Listy jsou speřené, s listky dlouze řapíkatými, na dolejšku nestejnoustrannými, kopinatými, zpola srpovitými, zašpičatělymi neb přítupými, s okrajem nestejně zubatým.

Hlavní nerv jest silný; četné druhoradé nervy jsou skoro jednoduché, spolu souběžné, vybíhají skoro v pravých neb málo ostrých úhlech a při okraji čepele se obloukovitě spojují.

Naleziště: *Kundratec* u Litomětic, ssavý lupek; *Holý Kluk*, tuf. *Suledice*; leštivý lupek, hojně.

Sapindus bilinicus Ettingsb.

Obr. 170., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 24., tab. XLVII., fig. 4—7.

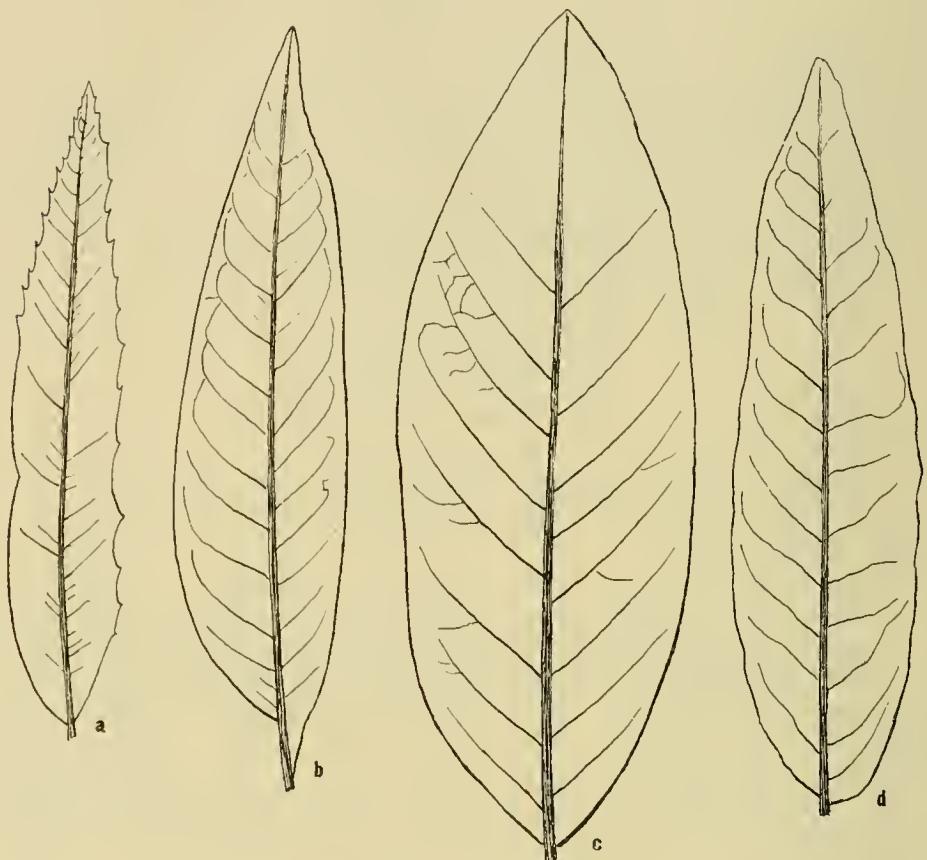
Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 37.

Listy speřené, s listky trochu kožovitými, odstálými, dlouze řapíkatými, pozvolna zašpičatělymi, kopinatými, na obvodu svém celokrajnými, na spodu poněkud nestejnoustrannými, špičatými.

Hlavní nerv silný; druhořadé nervy tenké, jemné, v málo ostrých úhlech, při basi skoro v pravém úhlu vybíhající. Sítivo znatelné.

K druhu tomuto připojuje Engelhardt též zaokrouhlený plod.

Naleziště: *Březno*, *Dlouhý Újezd*, plastický jíl; *Kučlín*, leštivý lupek, nezřídka; *Holý Kluk*; *Ledvice*, lupky, hojně; *Suletice*, leštivý lupek.

Obr. 171. — a. *Sapindophyllum spinulosodentatum* Ett. Jeden lístek. — b. *Sapindus cuneoides* Ett. Lístek $\frac{1}{2}$ vel. — c. *Sap. basilicus* Ung. Lístek — d. *Sap. Haszlinskyi* Ett. Lístek, (a—d. dle Ettingsh.).

Sapindus Haszlinskyi Ettingsh.

Obr. 171., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 25., tab. XLIII., fig. 13., tab. XLVII., fig. 1, 2.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 34.

Synon.: *Sapindus dubius* Ung.

Listy jsou speřené, s lístky poněkud blanitými, podlouhle-kopinatými, celokrajními, na basi nestejnostrannými, krátkým řapíkem opatřenými.

Hlavní nerv silný; druhořadé nervy v ostrých úhlech výbíhající, obloukovité, jemné, sblížené mezi sebou.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; okolí Doupova; Horní Hostomice u Biliny, vypálené horniny; Holý Kluk.

Sapindus cupanoides Etingsh.

Obr. 171., fig. b.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin III., pag. 25., tab. XLVII., fig. 3.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 55. (351.)

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 168.

Menzel. „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 34.

Listy jsou speřené, s lístky poněkud kožovitými, vejčitě-kopinatými, celokrajními, na basi nestejnostrannými, řapíkatými. Druhořadé nervy jemné, obloukovité, poněkud oddálené, jednoduché, dolejší skoro v pravém úhlu vybíhající, hořejší v ostrých úhlech; třetířadé nervy na zevnější straně nervů druhořadých v ostrých úhlech vynikající, zřídka znatelné.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Sulovice, leštivý lupek, četně; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Sapindus basilicus Ung.

Obr. 171., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 25., tab. XLVII., fig. 13.

Listy jsou speřené, s lístky vejčitými, zašpičatělými, krátce řapíkatými, na obvodu svém celokrajními, asi 15-20 cm dlouhými.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou jemné, četné, jednoduché skoro rovné, na konci zakřivené a spolu spojené.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Sapindus fraxinifolius Ettingsh.

Obr. 172., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 26., tab. XLVI., fig. 24.-26.; tab. XLVII., fig. 12.

Listy jsou speřené, s lístky poloblanitými, vejčitými neb vejčitě-kopinatými, na obou koncích špičatými, nestejnostrannými, s basí poněkud stejnou, na okraji pilovitými, řapíčkatými.

Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy obloukovité.

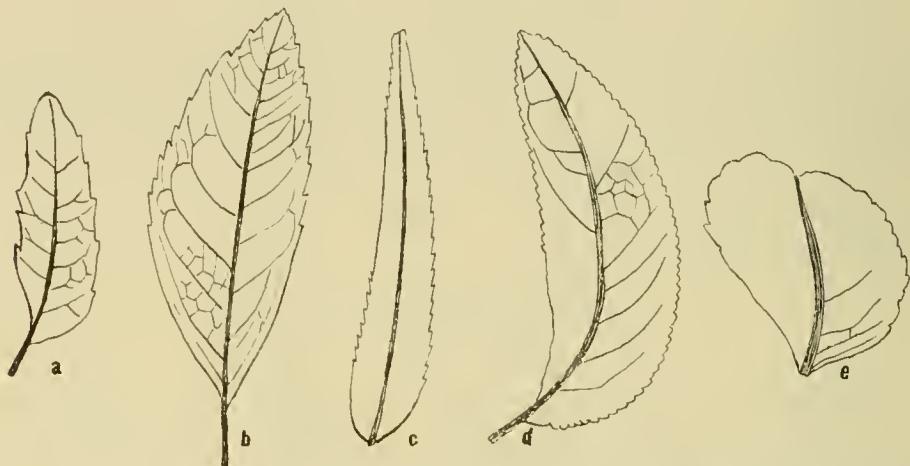
Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Sapindus cassioides Ettingsh.

Obr. 172., fig. c.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 26., tab. XLVI., fig. 1—7.*Engelhardt*: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 55. (351.), tab. 12. (XIX.) fig. 6, 7, 10. Tab. 14. (XXI.), fig. 13, 16.*Menzel*: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 16.*Menzel*: „Die Flora des tert. Poliersch von Sulloditz“, pag. 34.

Listy jsou speřené, s lístky blanitými, četnými, čárkovité kopinatými, zašpičatělými, na basi nestejnostrannými, na okraji čepele listové drobonce pilovitými, kráteč řapíkatými. Nervy druhořadé vybíhají v ostrých úhltech, jsou velice tenké, sblížené, obloukovité, často nezřetelné. Skvostný exemplář speřeného listu tohoto druhu vyobrazuje Sieber. (Zur Kenntniss der nordb. Braunkohlenflora. Sitzb. Wien LXXXII., pag. 87., tab. II., fig. 12.)

Obr. 172. — a. *Cupania Palaeorhus* Ett. Jeden listek — b. *Sapindus fraxinifolius* Ett. Celý listek. — c. *Sap. cassioides* Ett. Listek. — d. *Sapindophyllum falcatum* Ett. Listek. — e. *Sapindoph. dubium* Ett. Listek. Skuteč. vel. (a—e. dle Ettingsh.)

Od podobných druhů *Rhus juglandogene* Ett., liší se druh tento nápadně šikmě nestejnostraannou basí, dlouhým zašpičatěním, od *Carya Heerii* Ett., jemně pilovitým okrajem a muohem kratším řapíkem.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek a leštivý lnpek, hojně; *Kučín*, leštivý lupek; *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec, četuň; *Suleticce*, leštivý lupek, četně.

Sapindophyllum spinuloso-dentatum Ettingsh.

Obr. 171., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 26., tab. XLVI., fig. 27.*Engelhardt*: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 37.

Listy jsou speřené, lístky dosti kožovité, kopinaté u předu zašpičatělé, na dolejšku nestejnoustranné, na okraji čepele ostnitě zubaté.

Druhořadé nervy skoro v pravých úhlech vybíhající, ku okraji se táhnoucí, sblížené, velice jemné, v okrouhlém sítivu se ztrácející, někdy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Holý Kluk*; *Kostomlaty*, zřídka.

Sapindophyllum acuminatum Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 27.

Listy speřené, s lístky blanitými, kopinatými, pozvolna zašpičatělými, na dolejšku při basi nestejnoustranné tupě zaokrouhleuými, na okraji svém vroubkovanými, s velice krátkými řapíčky. Hlavní nerv tenký; druhoradé nervy málo znatelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek, zřídka.

Sapindophyllum falcatum Ettingsh.

Obr. 172., fig. d.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 27., tab. XLVI., fig. 23.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesnitengrabens“, pag. 56. (352.), tab. 14. (XXI.), fig. 22.

Listy jsou speřené, s lístky kožovitými, srpovitě-kopinatými, na špici tupými, na dolejšku nestejnoustrannými, na okraji vroubkovanými, řapíkatými.

Hlavní nerv jest mocný; druhoradé nervy obloukovité, někdy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Sapindophyllum dubium Ettingsh.

Obr. 172., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 27., tab. XLVI., fig. 21.

Listy jsou speřené, s lístky kožovitými, šikmě-vejčitými, na obou koncích tupými, na okraji vroubkovanými, řapíkatými.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý; druhoradé nervy jsou velice jemné, obloukovité.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál.

Cupania Palaeorhus Ettingsh.

Obr. 172., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 27., tab. XLVI., fig. 12.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaerflora.“ Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaften 1878., pag. 202.

Listy jsou speřené, s listky poněkud blanitými, vejčitými neb podlouhlými, na dolejšku šikmými, přitupými, řapíkatými, u předu špičatými, na okraji čepele oddáleně zubatými.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu a jsou jemné; třetířadé nervy jsou zkrácené, sítivo tvořící.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Cupania Neptuni Ung.

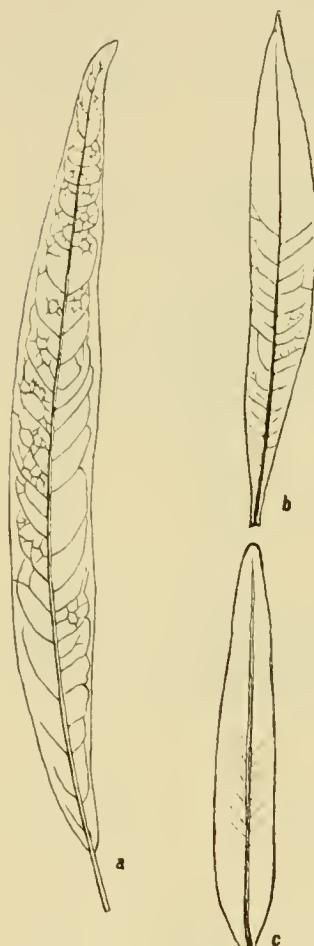
Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ *Isis* in Dresden 1891, pag. 30.

Synon: *Samyda Neptuni* Ung. gen. et sp. pl. foss., pag. 443.

Listy jsou speřené (?), s lístky řapíkatými, podlouhle elliptičními, špičatými neb zašpičatělými, na předním konci na okraji svém pilovitě zubatými, ua spodu poněkud nestejnostraunnými a celokrajnými.

Hlavní nerv silný, druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, jednoduché, obloukovité; nervatura složena jest z velkých políček.

Naleziště: *Březiny*, tufy, zřídká.

Obr. 173. — a. *Dodonaea antiqua* Ett. List. — b. *Dod. Apocynophyllum* Ett. List. — c. *Dod. salicites* Ett. Přiroz. vel. (a—c. dle Ettingshausena.)

Dodonaea Salicites Ettingsh.

Obr. 173., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 28., tab. XLVII., fig. 11.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ *Isis* in Dresden 1891, pag. 37.

Listy jsou podlouhle-kopinaté, na obvodu svém celokrajuň, trochu blanité, ua dolejšku ve velice krátký řapík zúžené, u předu tupě zakončené.

Hlavní nerv slabý; druhořadé nervy velice jemné, skoro v pravém úhlu vybíhající, jednoduché. Plody stopkaté, okrouhle-elliptičné, na hřbetní straně křídlaté, s křídly poněkud blanitými.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Skalice u Litoměřic*; *Holý Kluk*, zřídká; *Ledvice*, lupky; *Želenky*, vypálené lupky.

Dodonaea pteleaeifolia Web. sp.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“, pag. 56. (184.), tab. 9. (XII.), fig. 11, 12, 17, 20.

Synon: *Rhus pteleaeifolia* Weber. (Listy.)

Listy jsou kožovité, lesklé, celokrajné, elliptičně-kopinaté. Hlavní nerv jest silný; druhorádě nervy jsou četné, obloukovité, mezi sebou spojené.

Semeno jest malé, okrouhlé, s hodně velkým křídlem, na špici i na dolejšku vykrojeným a žilnatinou opatřeným.

Naleziště: *Ledvice*, lupky, nezřídka; *Grasset*, slálkovodní pískovec.

Dodonaea Apocynophyllum Ettingsh.

Obr. 173., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 28., tab. XLVI., fig. 19, 20.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 57. (185.), tab. 9. (XII.), fig. 25.

Listy jsou kopinaté, celokrajné, poněkud kožovité, na dolejšku v řapík zúžené, u předu špičaté.

Hlavní nerv jest tenký; druhorádě nervy jsou velice jemné, sbližené, rovné, na špici obloučkovité, vidličnatě dělené, před okrajem listu mezi sebou spojené a skoro v pravém úhlu vybíhající.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Ledvice*, lupky, zřídka.

Dodonaea antiqua Ettingsh.

Obr. 173., fig. a.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 28., tab. XLVI., fig. 18.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 56. (352.), tab. 11. (XVIII.), fig. 5.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 38.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch von Sulloditz.“ pag. 34.

Listy jsou řapíkaté, podlouhle kopinaté, celokrajné, blanité, ku oběma koncům zúžené.

Hlavní nerv na dolejšku vyniklý, ku špici pozvolna se zúžující; druhorádě nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou jemné, obloukovité, mezi sebou se spojující.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, často; *Holý Kluk*, zřídka; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suletic*, leštivý lupek, list.

Rhamnaceae.

Paliurus Favonii Unger.

Obr. 174., fig. c, d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 39., tab. L, fig. 6, 7.

Plody jsou peckovicovité, na svrchní straně v kruhovitý terče celokrajný rozšířené. Listy jsou široce-vejčité, poněkud sráčité, tupé, s okrajem pilovitým, třinervé.

Naleziště: *Břešťany*, sferosiderit; *Zabrušany*, vypálené lupky.

Paliurus Friči Brabenec.

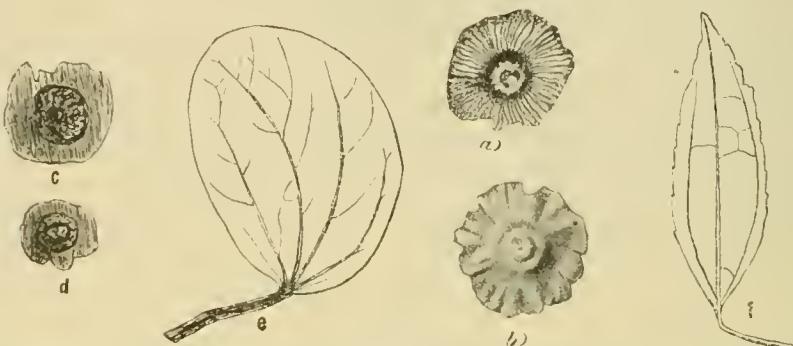
Obr. 174., fig. a.

Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých.“ Rozpravy české akademie. Ročník XIII., třída II., čís. 18., pag. 18. tab. I., fig. 11a.

Plod dosti veliký, s kožovitým exokarpem a s terčovitou na plocho rozloženou křídlatou obrubou, na okraji vlnovitě zprohýbanou, ode středu paprskovitě žilkovanou.

Podobným nyužijícím druhem jest *Paliurus aculeatus* Lam. (obr. 174., fig. b).

Naleziště: Holeděč u Měcholup, hlíny.

Obr. 174. — a. *Paliurus Friči* Brabenec. Plod s křídlatou obrubou. — b. *Paliurus aculeatus* Lam. Plod nyní žijícího druhu. — c, d. *Pal. Favarii* Unger. Dva plody. — e. *Pal. populifolius* Ett. List. — f. *Zizyphus Ungerii* Heer. List. Přiroz. vel. (a, b. orig. c-f. dle Ettingsh.)

Paliurus populifolius Ettingsh.

Obr. 174., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 39., tab. L., fig. 12.

Listy jsou dlouze řapkaté, blanité, vejčitozaokrouhlené, na obvodu svém celokrajné, na dolejšku nestejnostranné, pětinervé.

Basální nervy jdou příkře vzhůru, z nichž prostřední jest poněkud silnější ostatních; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úhlech a jsou dosti četné.

Naleziště: Kučín, leštivý lnpek.

Paliurus Geinitzii Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Liebotitz.“ Isis 1880., pag. 84, tab. II., fig. 3.

Listy jsou blanité, skoro kruhovité, na obvodu svém celokrajné, na dolejšku nestejnostranné, poněkud vykrojené, pětinervé, u předu krátkou špičkou opatřené.

Mocný hlavní nerv vniká až do špice, dva jemu nejbližší postranní basální nervy jsou slabší a táhnou se ve velkých obloucích jen do hořejší polovice listu; nejspodnější druhé dva nervy jsou jemné a končí při okraji v dolejší polovici listu.

Druhořadé nervy jsou slabší a málo ohnuté. Sítivo sestává z jemných, úzkých polček.

Naleziště: *Libědice* u Žatce.

Paliurus tenuifolius Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 76., tab. CXXII., fig. 31.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 109., tab. X., fig. 17.

Listy jsou blanité, tvaru eliptičného, celokrajné, třínervé. Střední nerv poněkud silnější nežli oba postranní při basi vznikající a vzhůru se táhnoucí nervy.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek, vzácně.

Zizyphus Ungeri Heer.

Obr. 174., fig. f.

Heer: „Flora Tert. Helv.“ III., pag. 74. tab. CXXII., fig. 25., 26.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 41. tab. L., fig. 11.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 62. (358.) tab. 16. (XXIII.), fig. 5.

Synon: *Ceanothus zizyphoides* *Unger*: „Chloris protog.“ pag. 145. tab. XLIX. fig. 10

Ettingshausen: „Flora v. Häring.“ pag. 76., tab. XXV., fig. 9—39.

Listy jsou hladké, řapíkaté, kopinaté neb vejčité-kopinaté, u předu zašpičatělé, na basi šikmě, na okraji zubaté neb zoubkované, třínervé.

Dolejší dva basální nervy druhohradé vybíhají skoro u samé base a táhnou se až ku špici listové.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek, *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Krottensee*; *Starý Wärnsdorf*.

Zizyphus tiliaefolius Heer.

Obr. 175., fig. e.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 75., tab. CXXIII., fig. 1—7.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 39., tab. L., fig. 8, 14, 15, 17, 18.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrb. b. Kundratitz.“ pag. 358; (62.), tab. 16. (XXIII.), fig. 2.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 41., tab. VIII., fig. 22., 23.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1895, pag. 115.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz“, pag. 35.

Listy jsou dlouze řapíkaté, vejčité-elliptičné, široce vejčité, na dolejšku srdčité a často nestejnosestranné, u předu krátce zašpičatělé, na okraji čepele listové mělce a hustě vroubkované pilovité. Hlavní nerv dosti silný, rovný, ku špici zúženy.

Druhořadé nervy obloukovité, poněkud s okrajem souběžné, na vnější stranu rozvětvené; sitivo nervové dobře zřetelné.

Větve bývají ostnité, s ostny krátkými, rovnými; květy čtyřdlné, malé.

Naleziště: *Březno* a *Dlouhý Újezd*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálený lupek; *Vršovice u Loun*, vypálené lupky, velice hojně; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Líberverda*: Jordans Wehr; *Galgenberg* u Valče; *Ledvice*, lupky, hojně; *Želenky*, vypálené horniny, hojně; *Suleticice*, leštivý lupek, vzácně.

Zizyphus Protolotus Unger.

Unger: „*Flora v. Sotzka*“ pag. 48., tab. XXXI., fig. 1., 2.

Heer: „*Flora tert. Helv.*“ III., pag. 74., tab. CXXII., fig. 32.; tab. CLIV. fig. 32.

Engelhardt: „*Die Tertiaerflora von Berand.*“ Abh. „*Lotos*“ 1898, pag. 109., tab. IX., fig. 10.

Listy jsou krátce řapíkaté, blanité, skoro kruhovité, u předu tupě zaokrouhlené a někdy poněkud vykrojené, na obvodu svém celokrajné neb nezřetelně vroubkované, třinervé.

Dva postranní nervy vybíhají ze středuho nervu poněkud nad basi a jdou vzhůru souběžně s okrajem listovým; ua vnější stranu vybíhají jemné nervy třetíradlé, obloukovitě spolu spojené.

Sitivo jest mnohoboké a jemné.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Zizyphus Lotus* L. ze Sicilie a sev. Afriky.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek.

Zizyphus ovatus Weber.

Obr. 175., fig. b.

Ettingshausen: „*Tert. Flora v. Bilin.*“ III., pag. 40., tab. L., fig. 16.

Menzel: „*Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.*“ *Isis* in Dresden 1897, pag. 10.

Listy jsou řapíkaté, vejčité, drobnounce pilovité, třinervé; nervy jsou silné, skoro až ku špici se táhnoucí; druhořadé nervy odstálé, skoro rovné, husté, stupňovité; sitivo nervové tvoří velice tenkou žilnatinu.

Květy jsou dlouze stopkaté, kalich s okrajem pětidlným, s laloky odstálými, trojhrannými, na vnitřní straně uprostřed kýlem opatřené; plátky korunní počtem pěti štítkem sotva znatelným připevněné, s laloky kališními střídavé, vejčito lopatkovité, jemné; tyčinek jest pět sotva znatelných, zakrytých.

Od podobného druhu *Zizyphus tiliaefolius* Heer rozeznává se tento druh zúženější, vejčitou basí a pozvolným zúžením ku špici.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, hořlavý lupek.

Zizyphus bilinicus Ettingsh.

Obr. 175., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 40., tab. LI., fig. 1.

Větve jsou zprohýbané, s listy střídavými, řapíkatými, vejčitě podlouhlými, na okraji čepele drobně pilovitými, třínervými.

Obr. 175. — a. *Zizyphus bilinicus* Ett. Část větve s listem. — b. *Ziz. ovatus* Weber. List. — c. *Colubrina tertaria* Velen. List. — d. *Berchemia multinervis* A. Br. List dlouze řapík. — e. *Zizyphus tiliaefolius* Heer. Celý list. — f. *Berchemia acutangula* Ett. List. — Přiroz. vel. — (a, b, f, dle Ettingsh.; c, e, dle Velen.; d, dle Heera.)

Nervy jsou silné, postranní na vnější stranu větevnaté; druhoradé nervy jsou vyniklé, v ostrých úblech vybíhající, obloukovité; třetíradé nervy jsou nezřetelné.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek.

Colubrina tertaria Velen.

Obr. 175., fig. c.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 41., tab. VIII., fig. 24.

List jest řapíkatý, pevný, vejčitý, dosti krátko zašpičatělý, na dolejšku vejčitý, zaokrouhlený, na okraji hrubě, tupě-vroubkovaně-zubatý.

Hlavní nerv jest rovný a poměrně dosti silný, ku špici se zúžující; druhorádé nervy skoro v tupých úhlech vybíhající, obloukovité; druhá dvojice nervů druhorádých jest mnohem silnější ostatních a vyznačuje se jako postranní nervy basální, jest však příliš vysoko na hlavním nervu a dělí se vidličnatě.

Sítivo stojí kolmo na hlavním nervu, jest spolu souběžné a jemnými žilkami mezi sebou spojené.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Colubrina asiatica* H. M. V. z Asie a Nového Zelandu.

Naleziště: *Vršovice u Loun*, vypálený jíl.

Berchemia multinervis A. Braun sp. nov.

Obr. 175., fig. d.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag 77., tab. CXXIII., fig. 9—18.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ III., pag. 41., tab. XLIX., fig. 15.—17.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 42., tab. IV., fig. 26., 27.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 41.

Synon: *Rhamnus multinervis* A. Braun in Buckl. Geol. pag. 513.

Karwińska multinervis A. Braun in Leonh. u. Brönn's Jahrb. 1845., pag. 172., Unger. Chlor. prot. pag. 147., tab. L., fig. 4.

Listy jsou dlouze řapíkaté, elliptičné, vejčité, vejčitě-elliptičné, kruhovité neb skoro kopinaté, více blanité než kožovité, celokrajné, zašpičatělé, špičaté neb přitupé, s převratně rozloženou nervaturou.

Hlavní nerv rovný ne příliš silný, ku špici pozvolna se zúžující; druhorádé nervy husté, v ostrých úhlech vybíhající, spolu rovnoběžné a obloukovité a při okraji čepele zahnuté. Třetíradé nervy četné, spolu skoro rovnoběžné, velice tenké

Nyní žijící podobný druh dle Heera jest *Berchemia volubilis*.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kučlín*, leštivý lupek; *Natternstein* u Soutěšek; *Vršovice u Loun*, vypálené lupky; *Ledvice*, lupky, dosti hojně; *Želenky*, sferosiderity, velice hojně; *Březiny*, tefritový tuf; u *Libverdy*: Chlum, tufy.

Berchemia acutangula Ettingsh.

Obr. 175., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 41., tab. XLIX., fig. 18.

Listy jsou malé, poněkud blanité, podlouhlé-elliptičné, celokrajné, se speřenou nervaturou.

Druhořadé nervy vybíhají ve velice ostrých úhlech, v počtu 8—9 po každé straně nervu hlavního, jsou jemné, poněkud vstříčné, jednoduché, spolu souběžné, podél okraje se táhnoucí; třetíradé nervy jsou velice jemné, málo znotelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Rhamnus orbifera Heer.

Heer: „Mioc. baltische Flora“ pag. 46, tab. XI., fig. 12.

Engelhardt: „Über die geologische Beschaffenheit der Umgegend von Waltsch.“ — Isis in Dresden 1882, pag. 80. — Verhandlg. d. k. k. geolog. Reichsanst. 1882, pag. 301.

Jest druhu Rh. Gaudini velice podoben, listy jsou však v předu tupé a mají po každé straně jen 6 sekund. nervů.

Naleziště: Valeč.

Rhamnus inaequalis Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 80., tab. CXXV., fig. 8—12.

Engelhardt: „Über die geologische Beschaffenheit der Umgegend von Waltsch.“ Isis in Dresden 1892, pag. 80. — Verhandlg. d. k. k. geolog. Reichsanst. 1882, pag. 301.

Listy jsou řapíkaté, trochu kožovité, široce elliptičné, opak vejčité, opak vejčito-elliptičné, na basi nestejnostranné, na okraji čepele ostře pilovité.

Druhořadé uvery, v počtu 10—12 po každé straně, skoro rovnoběžné, při okraji obloukovité; třetířadé nervy znatelné, trochu rozvětvené a dosti rovnoběžné. Sítivo velice jemné, mnohoboké.

Naleziště: Galgenberg u Valče.

Rhamnus sp.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhm. Braunkohlenflora“. Sitzb. Wien LXXXII. pag. 89., tab. V., fig. 42.

Sieber vyobrazuje kus větví s ostny, vedle nichž zachovány jsou značné jizvy po opadálych listech.

Naleziště: Březno, plastický jíl.

Rhamnus bilinicus Unger.

Obr. 176., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 41., tab. L., fig. 19.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 170.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“ pag. 35.

Listy krátce řapíkaté, s řapíkem velice tlustým, vejčité zaokrouhlené, velice ehně pilovité, s perovitě speřenou nervaturoou.

Hlavní nerv tlustý, pozvolna ku špicí se zúžující; druhořadé nervy, počtem 7—9, po každé straně, slabě zakřivené; třetířadé nervy velice jemné, mezi sebou spojené.

Tomuto druhu k porovnání sloužící nyní žijící druh jest *Rhamnus alnifolius* Hér. ze sev. Ameriky.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Žichov, menilitový opál; Suleticce, leštivý lupek.

Rhamnus acuminatifolius Web.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 81., tab. CXXVI., fig. 3.

Engelhardt: „Ueber fossile Pflauzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 32.

Listy jsou veliké, řapíkaté, vejčito-elliptičné, na konci předním zašpičatělé, na okraji čepele vlnovité, celokrajné.

Hlavní nerv vyniklý; druhorádě nervy, počtem 10 po každé straně, nejčastěji vstřícné, zprohýbané, při okraji obloučky spojené; třetíradé nervy spolu souběžné, skoro v pravých úhlech vybíhající.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Rhamnus grandifolius* Fisch. a Meyer z Persie, kterýž jest trochu zoubkován.

Naleziště: Okolí Libverdy: Jägerhütte; pěkný list; Ledvice, lupky; doly Petr a Pavel, Amalie u Duchcova, sferosiderit; Malý Úhošť u Černovic nedaleko Chomutova; Falkenberk.

Rhamnus Gaudini Heer.

Obr. 176., fig. b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 79., tab. CXXIV., fig. 4—15., tab. CXXV., fig. 1, 7, 13.

Heer: „Flora Baltica“ pag. 45., tab. XI., fig. 1—12., tab. XII., fig. 1 d., pag. 97., tab. XXX., fig. 20, 21.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 42., tab. XLIX., fig. 20., tab. L., fig. 1—4.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 63. (359.), tab. 16. (XXIII.), fig. 1, 6—8, 14.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniß der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897, pag. 17.

Listy jsou dosti pevné, řapíkaté, elliptičné, zřídka široce elliptičné, na basi tupě zaokrouhlené, nebo zúžené, ua předu straně zašpičatělé (nikdy však v delší špičku protažené), zřídka tupé, na okraji čepele listové drobounce a ostře pilovité.

Z dosti silného hlavního nervu vybíhají v ostrých úhlech po obou stranách nervy druhorádě počtem 12, zřídka 8, tálhou se v málo znatelných obloucích dosti spolu rovnoběžně až blízko ku okraji čepele a spojují se mezi sebou navzájem obloučky. Třetíradé nervy jsou skoro souběžné pospolu a vynikají z druhorádých nervů v úhlech pravých, zřídka málo ostrých.

Listy veliké, asi 10·5 cm. dlouhé a 5·2 cm. široké, seděly dle Heera na koncích větví, kdežto listy menší zaokrouhlené, tupé, seděly na dolejších částech větví. K druhu tomuto příčítá Heer také plody, jež jsou široce elliptičné, se třemi plodolisty a uprostřed s oválným semenem.

Nyní žijící podobný druh jest *Rhamnus grandifolius* Fisch. et Meyer z Kavkazn.

Naleziště: Falkenberk, velice bojně; Valeč; Kundratec u Litoměřic; ssavý lupek, leštivý lupek; u Libverdy: Chlum, Jägerhütte; Březno, plastický jíl; Ži-

chov, menilitový opál; *Březiny*, tefritový tuf; *Ledvice*, lupky; *Cheb-Falknov*, cypříškové lupky.

Rhamnus aīžoon Ung.

Unger: „Sylloge plaut. foss.“ pag. 17., tab. III., fig. 44—46.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 81., tab. CXXVI., fig. 2.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 108., tab. X., fig. 40.

Listy jsou řapíkaté, eliptičné neb opak vejčité, na obvodu svém celokrajné kožovité. Hlavní nerv jest silný; druhorádé nervy četné (po každé straně 7—12) jednoduché, rovné neb málo zakřivené, spolu souběžné, v málo ostrých úhlech vybíhající a při okraji čepele pomocí oblouků mezi sebou spojené.

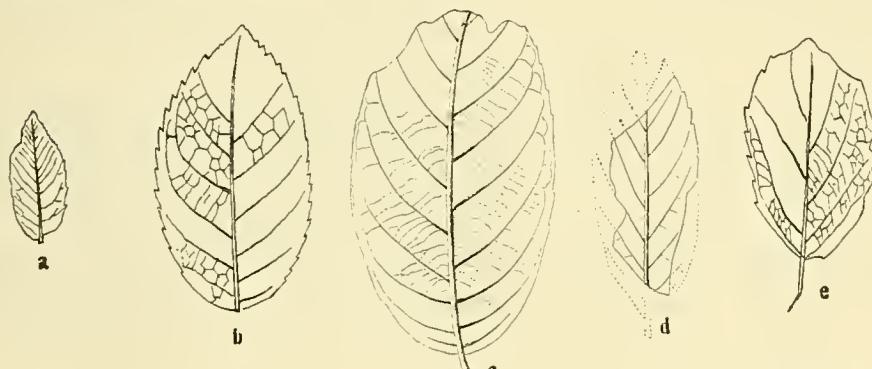
Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, zřídka.

Rhamnus Rossmässleri Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 80., tab. CXXIV., fig. 18—20.

Engelhardt: „Ueber fossile Pflanzen aus Tertiären Tuffen Nordböhmens.“

Isis in Dresden 1891, pag. 34.

Obr. 176. — a. *Rhamnus bilinicus* Ung. List. — b. *Rh. Gaudini* Heer. Celý malý list. — c.

Rh. Fricii Vel. List bez špice. — d. *Rh. 'Augustinii* Ett. List. — e. *Rh. celtifolius* Ett.

Jeden list. — Skuteč. vel. — (a. b. e. dle Ettingsh.; c. d. dle Velen.)

Listy jsou podlouhle-elliptičné, na obvodu svém celokrajné. Hlavní nerv mocný; druhorádé nervy, po každé straně v počtu 7—10, zřetelné, spolu souběžné a pomocí obloučků při okraji mezi sebou spojené.

Druh tento podobá se velice druhu *Rhamnus Gaudini* Heer, liší se však tím, že jest celokrajný; z nyní žijících nejbližše příbuzným zdá se druh *Rhamnus frangula* L.

Naleziště: Okolí *Doupova*, četně; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Malý Úhošť* u Černovic nedaleko Chomutova; *Staré Sedlo*.

Rhamnus Fričii Velen

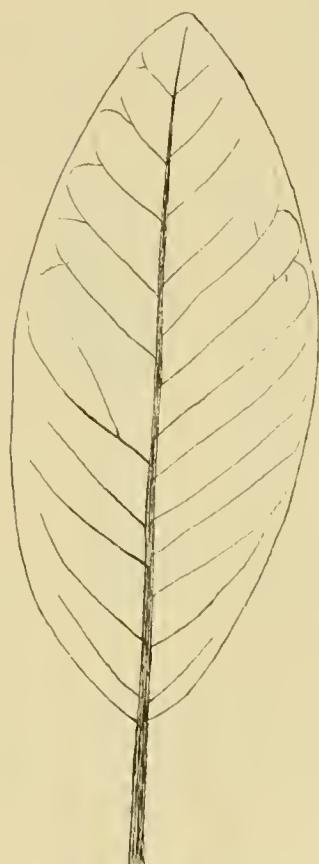
Obr. 176., fig. c.

Velenovský: „Flora tert. v. Laun“, pag. 42., tab. VIII., fig. 7—16., tab. IX., fig. 6., tab. X., fig. 18d.

Listy jsou dlouze a tence řapíkaté (až 4 cm. dl.), málo kožovité, vejčité až elliptičné, na dolejšku zaokrouhlené neb srdčité, v předu krátce zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné neb vlnovitě zprohýbané neb jemně, ostře a nestejně zubaté.

Hlavní nerv jest silný, rovný, ku špici pozvolna se zúžující; druhohradé nervy jsou obloukovité, v horejší části střídavé, ku spodn vždy více vstřícné, v horejší části v ostrých úhlech, na dolejšku v pravých úhlech vybíhající, při okraji čepele často málo zřetelnými oblouky spojené. Sítivo jest velice jemné, vždy pěkně zachované, v pravém úhlu vybíhající z nervů druhohradých.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jíl, velice četuě.

Obr. 177. — *Rhamnus Eridani* Ung.
List, dle Heera poněkud rest.

Rhamnus Augustinii Ettingsh.

Obr. 176., fig. d.

Ettingshausen: „Flora v. Wieu“ pag. 23., tab. V., fig. 2.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 43., tab. VII., fig. 12—14.

Listy jsou řapíkaté, elliptičně-kopinaté, na okraji čepele zubaté. Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, ne příliš silný, ku špici zúžený; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úhlech a jdou přeskře ku okraji čepele a vnikají do Zubů.

Sítivo nezřetelné neb jenom malounko zřetelné.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jíl.

Rhamnus Eridani Ung.

Obr. 177.

Unger: „Flora v. Sotzka“ pag. 48., tab. XXXI., fig. 3—6.

Heer: „Flora tert. Helw.“ III., pag. 81., tab. CXXV., fig. 16., tab. CXXVI., fig. 1.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 63. (359.), tab. 16 (XXIII.), fig. 16, 21.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus terciären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891. pag. 34.

Listy jsou veliké, dosti dlouze řapíkaté, blanité, vejčito-podlouhlé, celokrajné. Hlavní nerv mocný; druhořadé nervy, po obou stranách v počtu 8—13, vybíhají v ostrých úhlech, dosti jemné a tvoří při okraji ploché oblouky.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; okolo *Doupova*, pěkný list; *Grasset*; *Ledvice*, lupky; *Malý Úhošť* u Černovic.

Rhamnus Graeffi Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 79., tab. CXXVI., fig. 4.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 63. (359.), tab. 16, (XXIII.), fig. 13.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ *Lotos* 1896, pag. 41.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, eliptičné, celokrajné, dole k řapíku zúžené, na přední straně zašpičatělé. Hlavní nerv silný, z něhož vybíhají druhořadé nervy velice obloukovité a vzhůru ku špici se táhnoucí. Nejčastěji vybíhají v dolejší polovici po obou stranách hlavního nervu čtyři veliké nervy druhorořadé v ostrých úhlech, kdežto v hořejší polovici jsou nervy druhorořadé mnohem kratší, menší, v méně ostrých úhlech vybíhající a spolu mezi sebou spojené. Třetirořadé nervy dělí se vidličnatě.

Naleziště: *Valeč*, tufy; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Natternstein* u Soutěšek, leštivý lupek. *Holý Kluk*.

Rhamnus parvifolius Web.

Wessel a Weber: „Palaeont.“ IV., pag. 154., tab. XXVII., fig. 16.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 109., tab. X, fig. 14.

Listy jsou vejčité, řapskaté, na obvodu svém celokrajné, malé.

Hlavní nerv jest znatelný; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou obloukovité, počtem 4—5 po obou stranách nervu hlavního.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek, vzácně.

Rhamnus Decheni Weber.

Obr. 178., fig. b.

O. Weber: „Palaeontografica“ II., pag. 204., tab. XXIII., fig. 2.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 81., tab. CXXV., fig. 14., 15.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ *Lotos* 1896, pag. 81.

Listy jsou vejčitokopinaté až kopinaté, celokrajné, ku předu zúžené a zašpičatělé, uprostřed neb poněkud pod prostřední částí nejširší.

Hlavní nerv jest dosti silný; druhořadé nervy jemné, v dosti ostrých úhlech vybíhající, dobře znatelué a jdou pospolu skoro rovnoběžně až blízko ku okraji čepele a spojují se zde pomocí obloučků.

Od podobného druhu *Rhamnus rectinervis* Heer liší se tento druh úzkou, pozvolna vytaženou špicí.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, hojně; *Březiny* tefritový tuf; u *Libverdy*: *Chlum*, Jordans Wehr; *Ledvice*, lupky, nezřídka; *Želenky*, vypálené horniny; doly *Petr a Pavel* u Duchcova, sferosiderit; *Grasset*, sladkovodní pískovec, četně; *Malý Úhošť* u Černovic.

Rhamnus rectinervis Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 80., tab. CXXV. fig. 2.—6.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 80.

Listy jsou elliptičné, celokrajné neb na špici jemně zoubkované; druhořadé nervy počtem 8—12 po každé straně čepele listové, v ostrých úhlech vybíhající, blízko při okraji listu ohnuté; třetířadé nervy spolu dosti souběžné.

Tento druh jest blízce příbuzným druhu *Rhamnus Gaudini* Heer, liší se však tím, že jest nejčastěji celokrajným, na basi více zúženějším a ku špici poněkud více přišpičatěným.

Naleziště: *Březiny*, tefritový tuf, zřídka; *Chlum* u Libverdy; *Ledvice*, lupky doly *Petr a Pavel* u Duchcova, sferosiderit; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Rhamnus Castellii Engelhardt.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876, pag. 53. (393.), tab. 7. (XXII.), fig. 20.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 64. (360.), tab. 16. (XXIII.), fig. 3.

List jest dosti kožovitý, okrouhlý-elliptičný, zašpičatělý, na dolejšku zaokrouhlený, celokrajný.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou znatelné, více méně zprohýbavé, obloukovité a spolu spojené; třetířadé nervy jednak nedělené, jednak rozvětvené.

Naleziště: *Holý Kluk*, tufy; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhamnus Reussii Ettingsh.

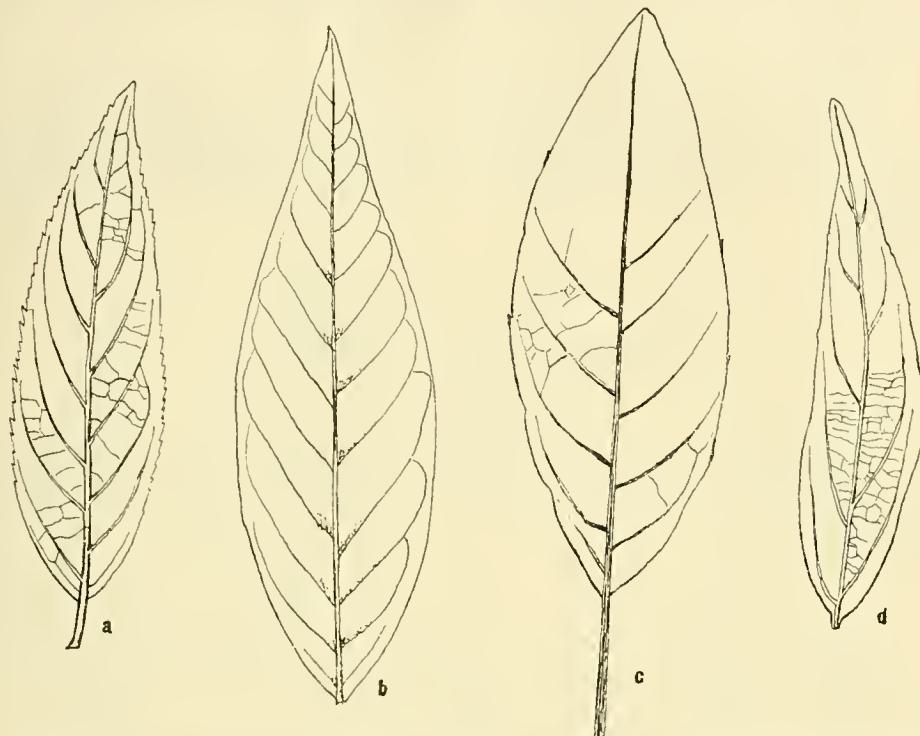
Obr. 178., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 42., tab. L., fig. 9.—10.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren d. Jesuit. bei Kundratitz.“ pag. 63. (359.), tab. 16. (XXIII.), fig. 17.

Řapíkaté listy jsou podlouhlé neb široce kopinaté, u předu jemně zašpičatělé, na dolejšku špičaté, s okrajem vlnitým a ku špici pilovité.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy, počtem 9—11 po každé straně, ve velice ostrých úhlech vybíhajíct, obloukovitě zprohýbané a spolu spojené; třetířadé nervy jsou velice jemné a velice četné, příčné, mezi sebou spojené.

Obr. 178. — a. *Rhamnus Reussii* Ett. List. — b. *Rh. Decheni* Weber. List rest. — c. *Rh. Heerii* Ett. List. — d. *Rh. paucinervis* Ett. List. — Skuteč. vel. — (a, c, d. dle Ettingsh.; b. dle Heera.)

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Ledvice, lupky; Želenky, vypálené lupky; Grasset, sladkovodní pískovec.

Rhamnus celtifolius Ettingsh.

Obr. 176., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 42., tab. L., fig. 5.

Listy jsou blanité, řapíkaté, vejčité, na okraji čepele jemně pilovité.

Hlavní nerv jest tenký; druhořadé nervy, počtem 5 po každé straně, vybíhají v ostrých úhlech, jsou poněkud obloukovité; třetířadé nervy jsou velice jemné a příčně jdoucí.

Naleziště: Březno, plastický jíl.

Rhamnus Heerii Ettingsh.

Obr. 178., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 43., tab. L., fig. 20; tab. LI., fig. 2.

Listy jsou veliké, dlouze řapíkaté, blanité, vejčito-podlouhlé, oddáleně zubaté, řídceji celokrajné.

Hlavní nerv vyniklý, rovný; druhořadé nervy, v počtu 8—12 po každé straně jsou skoro jednoduché, poněkud obloukovité.

Ettingshausen považuje *Rhamnus Eridani* Ung. Heerem („Flora tert. Helv.“ III., pag. 81., tab. CXXV., fig. 16., tab. CXXVI., fig. 1.) popsaný s tímto druhem za totožný, avšak oba druhy odlišují se od sebe svým okrajem a zvláště nervy druhořadými.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl.

Rhamnus pauciuerbis Ettingsh.

Obr. 178., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 43., tab. XLIX., fig. 19.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 64. (360.), tab. 16. (XXIII.), fig. 19.

Kožovité listy jsou kopinaté, u předu zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Druhořadé uvery střídavé, po každé straně nervu hlavního v počtu 4, ve velice ostrých úhlech vybíhající, vzhůru se táhnoucí, jednoduché, obloukovité; třetíradé nervy jsou velice jemné, husté a příčně se táhnoucí.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhamnus brevifolius A. Br.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 64. (360.), tab. 16. (XXIII.), fig. 18.

Listy jsou řapíkaté, trochu kruhovitého tvaru, poněkud kožovité, celokrajné, na obou koncích zaokrouhlené.

Po každé straně nervu hlavního vybíhají 4 nervy druhořadé, kteréž jsou obloukovité a spolu spojené opodál okraje listového.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Ceanothus ebuloides Web.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“ pag. 64. (360.), tab. 16. (XXIII.), fig. 24.

Listy jsou vejčito-kopinaté, na okraji vroubkovaně zubaté, skoro třinervé. Dolejší druhořadé nervy nad basálními jsou obloukovité a nedaleko okraje spolu spojené.

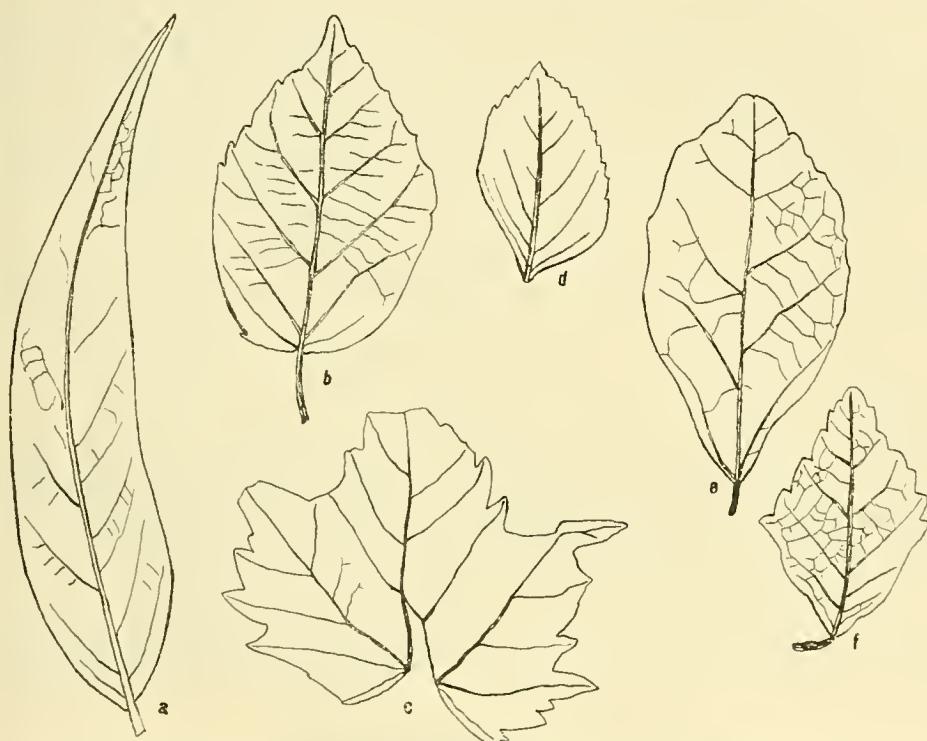
Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Pomaderris acuminata Ettingsh.

Obr. 179., fig. *a*

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 43., tab. L., fig. 21.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, kopinaté, dlouze zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Obr. 179. — *a. Pomaderris acuminata* Ett. Kopinatý list. — *b. Cissus alantica* Ett. Celý list. — *c. Vitis teutonica* A. Br. List. — *d. Cissus rhamnifolia* Ett. Jeden listek — *e, f. Cissus Vimrodi* Ett. Dva lístky. — Skuteč. vel. — (*a, b, d-f.* dle Ettingsh.; *c* dle orig.)

Druhořadé nervy, v počtu 6—7 po každé straně nervu hlavního, vybíhají v ostrých úhlech a jsou střídavé; třetířadé nervy vycházejí na vnější straně v ostrých úhlech a jsou velice jemné.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

Pomaderris obliqua Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 44.

Listy jsou pevné, kožovité, široce-kopinaté, na okraji čepele pilovité.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy, v počtu 7—8 po každé straně, vybíhají v ostrých úhlech, jsou střídavé, oddálené, obloukovité, podél okraje vzbūrn se táhnoucí; příčné třetíradé nervy vybíhají na vnější straně v ostrých úhlech, jsou vyniklé a mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek.

Vitaceae.

Vitis teutonica Al. Braun.

Obr. 179., fig. c.

Al. Braun: „In Leonhard's u. Braun's Jahrbuch“ 1854, pag. 7., tab. III.
Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 194., tab. CLV., fig. 1.—3.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 46. (342.), tab. 10. (XVII.), fig. 12.

Ettingshausen: „Beitrag zur Kenntniß d. Tertiärflora Steiermarks“ pag. 76., tab. IV., fig. 15.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz“, pag. 35.

B. Brabeneč: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“ pag. 22., tab. I., fig. 9. (Rozpravy české akademie; ročník XIII., třída II., čís. 18.)

Listy dlouze řapíkaté, dlanitě troj- až pětilaločné, na nestejnostranné basi vykrojené neb srdcíté, laloky dlouze zašpičatělé, ostře zubaté; zuby jsou od sebe dosti daleko vzdáleny.

Nervy prvořadé jsou dole silné, ku konci značně zúžené a do špiček laloků vnikající; nervy druhořadé v ostrých úhlech vybíhající jsou buď rovné neb trochu oblonkovité a do zubů vnikající; třetíradé nervy jemné, znatelné, tvoří různě velká, mnohoboká polička; polička vyplněna jsou velice jemným a hustým sítivem.

Nyní žijící podobný druh ze sev. Ameriky jest *Vitis vulpina* L.

Naleziště: *Břešťany*; *Holedec* u Měcholup, hojně; *Suletic*, leštivý lupek, listy i pecičkovitá semena velice hojně; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Bilina*.

Cissus rhombifolia Ettingsh.

Obr. 179., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 3., tab. XXXIX., fig. 22.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 46. (342.), tab. 10. (XVII.), fig. 20.

listky jsou blanité, vejčité, na obou koncích tupé, na basi nestejnostranné, třínervé, s okrajem vlnovitě zoubkatým.

Hlavní nerv jest rovný; druhořadé nervy, v počtu 5 po obou stranách nervu

hlavního, jemné v ostrém úhlu vybíhající, oblonkovité, sblížené, jednoduché; třetířadé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Cissus Nimrodi Ettingsh.

Obr. 179., fig. e, f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 3., tab. XL., fig. 3., 4., 6.—10.

Engelhardt: „Die Flora der über den Brannkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 49. (177.), tab. 7. (X.), fig. 10., tab. 9. (XII.), fig. 10.

Lístky jsou poněkud blanité; postranní listky krátce řapíkaté neb skoro přisedlé, vejčité, u předu tapé, na okraji nestejně vroubkovaně-pilovité, na dolejšku celokrajné, nejčastěji třínervě.

Hlavní nerv jest vyniklý, ku špici velice zúžený; druhoradé nervy v ostrých úhlech vybíhající; třetířadé nervy skoro v pravém úhlu vycházející.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek, hojně; *Ledvice*, lupky; *Želenky*, vypálené břidlice, zřídka.

Cissus atlantica Ettingsh.

Obr. 179., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 4., tab. XL., fig. 5.

Listy jsou jednoduché, dlouze řapíkaté, trochu kožovité, vejčitě-elliptičné, na dolejšku trochu příříznuté neb vykrojené, u předu zúžené, na okraji čepele nestejnometrně zubaté.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhoradé nervy, v počtu 5—7 po každé straně, vybíhají v ostrých úhlech, jsou skoro rovné neb málo obloukovité; třetířadé nervy jsou příčné.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál.

Ampelopsis bohemica Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“. I. Bd., 3. Heft, 1898, pag. 101., tab. X., fig. 23—26.

Listy jsou trojčetné až pětičetné; lístky jsou hladké, elliptičně-kopinaté, zašpičatělé, s okrajem ostře zubatým, krátce řapíkaté.

Hlavní nerv jest silný; slabší druhoradé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou poněkud obloukovité a vnikají do zubů. Sítivo dosti znatelné.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky; četně.

Elaeocarpaceae.

Elaeocarpus europaeus Ettingsh.

Obr. 180., fig. a.

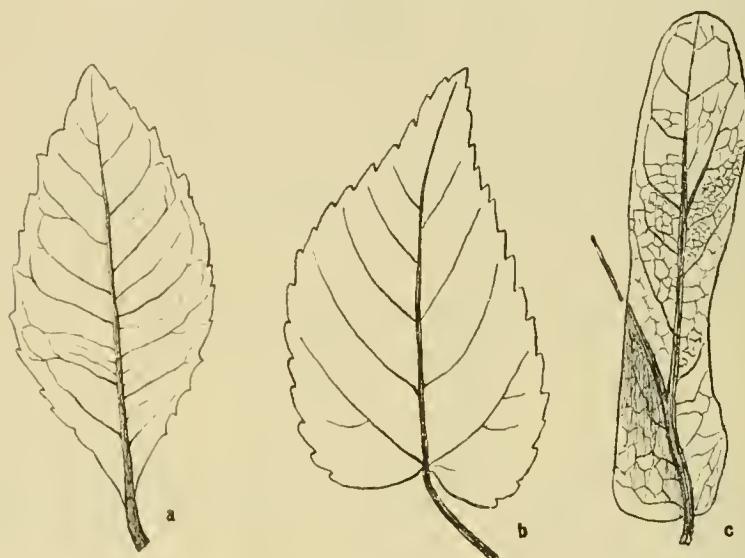
Ettingshausen: „Flora v. Bilin“. III., pag. 16., tab. XLIII., fig. 6—10.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 52. (348.), tab. 12. (XIX.), fig. 8, 9.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens“. Isis in Dresden 1891, pag. 30.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 35.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, vejčité neb podlouhle-elliptičné, na spodu špičaté, na předu s protáhlou špicí tupou, na okraji čepele vroubkovaně-pilovité.

Obr. 180. — a. *Elaeocarpus europaeus* Ett. Celý list. — b, c. *Tilia lignitum* Ett.

List srdčitý a jazykovitý listen. — Skuteč. vel. — (a—c. dle Ettingsh.)

Hlavní nerv silný, vyniklý, rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhodné nervy spolu souběžné, obloukovité, poněkud zprohýbané, rozvětvené, v ostrých úhlech (50 — 60°) vybíhající z hlavního nervu; větev nervu druhodních vynikají rovněž v ostrých úhlech, tvoří kličky a spojují se obloučkovitě mezi sebou; třetíradé nervy velice tenké, příčné.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Dlouhý Újezd*, plastický jíl, četně; *Kundratic u Litoměřic*, ssavý lupek; *Březiny*, tufy.

Tiliaceae.

Tilia lignitum Ettingsh.

Obr. 180., fig. b, c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 15., tab. XLII., fig. 3, 6.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 52. (180.), tab. 10. (XIII.), fig. 4.

Listy jsou řapíkaté, srdčité, poněkud nestejnostranné, na dolejšku pětinervé, u předu prodloužené, s okrajem vroubkovaně-pilovitým. Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité; basální nervy vysílají nervy na vnější stranu, ostatní pak nervy jsou skoro jednoduché; třetířadé nervy jsou nezřetelné.

Listeny jsou podlouhle-jazykovité, krátce řapíkaté, na dolejšku trochu srdčité; hlavní nerv jest silný, na špici rozvětvený; druhořadé nervy jsou jemné, zprohýbané, rozvětvené, v husté, z malých políček sestávající síťivo přecházející.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Vilémův důl u Duchcova, lupky.

Tilia prae-parvifolia Menzel.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz“. („Isis“ zu Bautzen 1896–97) pag. 36., tab. III., fig. 2.

Lípa s listy široce vejčitými, zašpičatělými, na dolejšku srdčitými, nestejnostrannými, s okrajem nepravidelně zařezávaně-zubatým, 8 cm. dlouhými, 6·5 cm. širokými.

Základní nervy basální jsou 3; hlavní (střední) nerv jest skoro rovný, ostatní jsou obloukovité; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech a jsou obloukovité.

Menzel porovnával tento druh se třemi druhy, jež popsal Massalongo, a sice *Tilia Passeriana*, *T. Mastajana*, *T. Saviana*; shledal, že však tvarem svým list tento souhlasí s nyní žijícím druhem *Tilia parvifolia* Ehrh.

Naleziště: Sušetice, leštivý lupek, zřídka.

Tilia prae-grandifolia Menzel.

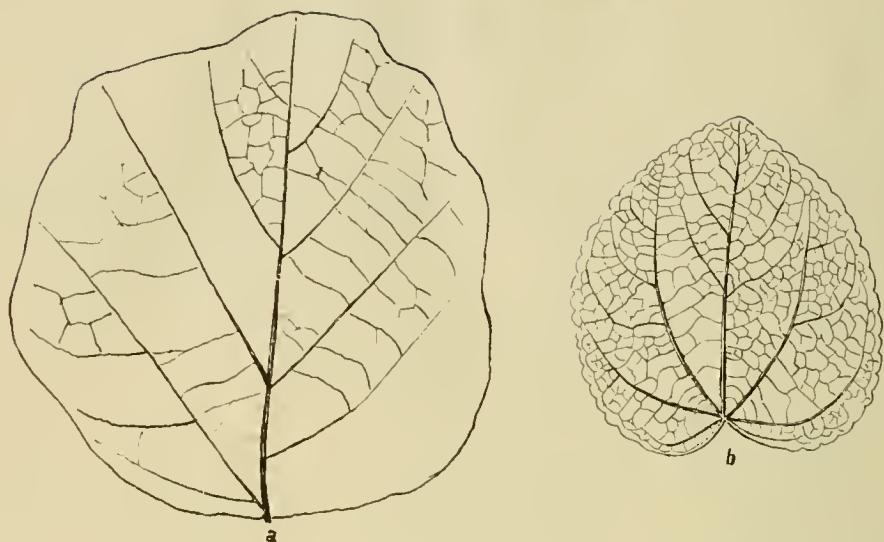
Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz“. Isis in Dresden 1897, pag. 15., tab. I., fig. 17.

Listy jsou veliké, řapíkaté, (šikmě) nestejnostranně srdčité, na špici snad prodloužené, na okraji čepele listové nestejně pilovité. S nervaturou prstovitě se rozvíhající; basálních větších nervů jest šest, s jedním rovným nervem vynikajícím, ostatní jsou zakřivené, na jednu stranu pouze nervy vnější vysílající, nejdolejší velice krátké; druhořadé nervy vybíhají v úhlech 40–50° a jsou spolu souběžné; nervy třetířadé tenké, obloučkovité z druhořadých nervů skoro v pravých úhlech vynikající, jednoduché neb vidličnatě dělené.

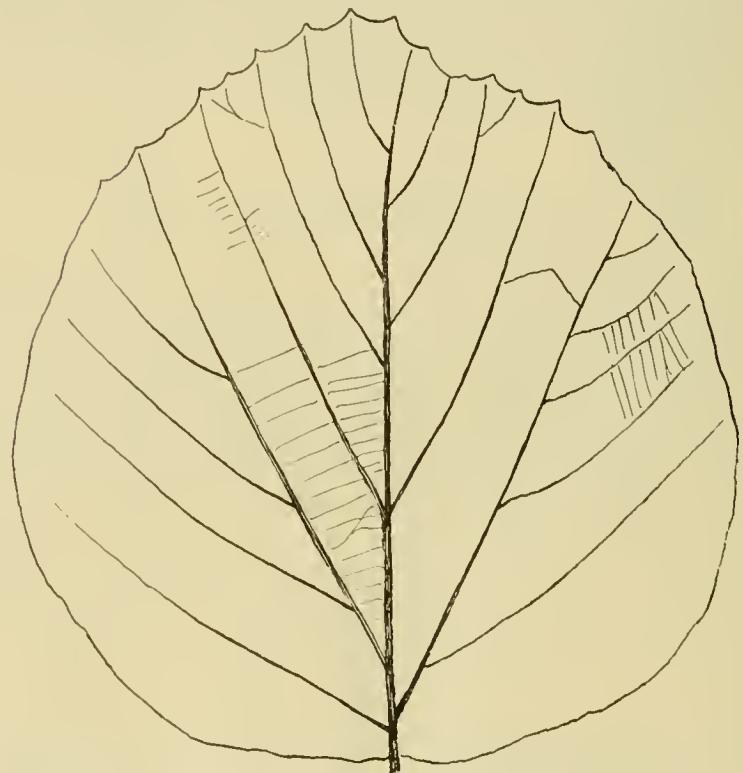
Dle Menzela l. c. nepodobá se tento otisk žádnému dosud v českém tertiáru popsanému druhu a pouze podobá se poněkud Heerem popsanému druhu *Tilia Mahnigreni* ve „Foss. Flora Spitzbergens“, liší se však od učeho okrajem pilovitým a nervaturou.

Velikou podobnost jeví tento nový druh s nyní žijícím druhem *Tilia grandifolia* Ehrh. (= *T. platyphyllus* Scop.).

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, leštivý lupek, část velkého listu.

Obr. 181. — a. *Tilia Zephyri* Ett. List. — b. *Grewia crenata* Heer. List. Skuteč. vel. —
(a. dle Ettingsb.; b. dle Velen. rest)

Obr. 182. — *Tilia gigantea* Ett. List na basi rest. (Dle Ettingsh.)

Tilia Zephyri Ettingsh.

Obr. 181., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 16., tab. XLIII., fig. 11.

Listy jsou skoro kruhovité, na dolejšku zaokrouhlené, nestejnostranné, na okraji čepele hrubě neb dvojitě pilovité.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou skoro rovné. Basální nervy a hořejší vysílají na vnější stranu nervy postranní, ostatní nervy jsou jednoduché; třetíradé nervy jsou vyniklé, skoro příčné.

Naleziště: Žichov, menilitový opál.

Tilia gigantea Ettingsh.

Obr. 182.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. III., pag. 16., tab. XLIII., fig. 12.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“

Lotos 1896, pag. 40.

Listy jsou veliké, trochu blanité, zaokrouhleně-vejčité, na okraji čepele listové s velikými zuby.

Hlavní nerv jest vyniklý; druhořadé nervy v úhlech 30—40° vybíhající, v počtu 5—6 po každě straně nervu hlavního, skoro rovné, do špičky zubů vnikající; basální nervy vysílají na vnější straně své, dlouhé postranní nervy, ostatní hořejší nervy jsou jednoduché. Třetíradé nervy velice tenké, na vnější stranu v ostrém neb skoro pravém, na vnitřní stranu v pravém úhlhu vybíhající a navzájem mezi sebou se spojující.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Natternstein u Soutěšek, leštivý lupek, zlomky listové.

Grewia crenata (Unger
sp.) Heer.

Obr. 181., fig. b; obr. 183.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“. Lotos 1896, pag. 165.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzditz“, pag. 36.

Synon.: *Dombey-*
opsis crenata Ung. sp.
Gen. et sp. pl. pag. 448.

Obr. 183. — *Grewia crenata* Heer. List necelý. Fotogr. dle otisku.

Listy jsou srdcítě-elliptičné nebo vejčité, srdcité až skoro ledvinité, uprostřed neb v dolejší třetině nejširší, na okraji čepele vroubkované, někdy při basi celokrajné.

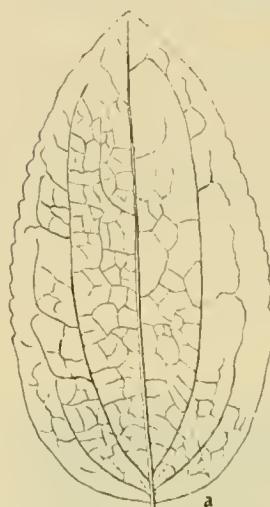
Hlavní nervy počtem 5—9, rozvětvené; prostřední nerv táhue se až do špičky listu, kdež se znatelně zúžuje; postranní druhé hlavní nervy jsou obloukovité, až ku okraji se táhnoucí, rozvětvené a s větvemi mezi sebou se spojujícími.

Sítivo nervové z větších a menších, mnohobokých políček sestávající, vždy dobře znatelné.

Řapík tenký, více než 1,5 cm. dlouhý.

Nejblíže příbuzným nyní žijícím druhem jest *Grewia columnaris* Sm. z Nubie.

Naleziště: Vršovice u Louu, vypálené lupky, četuň; Březno, plastický jíl; Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Most, plastický jíl; Zálezly, kámen; Sulevice, dosti hojně; Želenky, vypálené lupky, zřídka.

Obr. 184. — *Grewia ovalis* Heer. List. (Dle Heera a Velenovského).

***Grewia ovalis* Heer.**

Obr. 184.

Heer: „Flora tert. Helv. III., pag. 44., tab. CX., fig. 12.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Lauu“ pag. 37., tab. IX., fig. 15.

Listy jsou vejčité-kopinaté, uprostřed uejširší, u předu krátce přišpičatělé, skoro po celé dolejší polovici celokrajné, v hořejší málo zřetelně vroubkované.

Vnější dva basální nervy táhnou se souběžně s okrajem čepele listové, vnitřní basální nervy jsou hodně ku předu zahnuté a jdou až blízko ku špičce listu; tyto basální nervy mají jemné, krátké nervy druhořadé, s nimiž se vnější basální nervy spojují a tvoří četné kličky. Sítivo jest znatelné.

Naleziště: Vršovice u Louu, vypálený jíl.

***Grewiopsis Saportana* Lesq.**

Lesquereux: „Tert. Flor.“ pag. 257., tab. L., fig. 10—12.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Beraud.“ Abh. „Lotos“ 1898., pag. 103., tab. X., fig. 27.

Listy jsou blanité, vejčité, tupě zakoučené, na dolejšku klínovitě zúžené, dlouze řapíkaté, oddáleně a drobnouče vroubkované. Hlavní nerv zřetelný; druhořadé nervy rozvětvené. Polička jsou čtverečná neb obdélníková.

Naleziště: Berand, hlinité lupky, jediný list.

***Apeibopsis Laharpiae* Heer.**

Obr. 185.

Heer: „Flora tert. Helvetiae“ III., pag. 40., tab. CXVIII., fig. 27.—29.

Plody jsou veliké 3·5—4·5 cm v průměru měřící skoro kulovité nebo vejčité, někdy čočkovité na plocho smačklé, 9—12 pouzdré (chlopňové).

Heer rozeznává u druhu tohoto čtyři tvary:

- a) Plod jest skoro kulovitý neb krátce vejčitý, z 10 plodolistů složený;
- b) Plod jest krátce vejčitý, z 12 plodolistů složený;
- c) Plod krátce vejčitý, z 9 plodolistů složený;
- d) Plod vejčitě-čočkovitý, z 9 plodolistů složený.

Obr. 185. — *Apeibopsis Laharpiae* Heer. Plod se strany a shora Fotograf. dle odlitku ve sbírkách musea král. Čes.

Naleziště: Kadaň, v žateckém kraji.

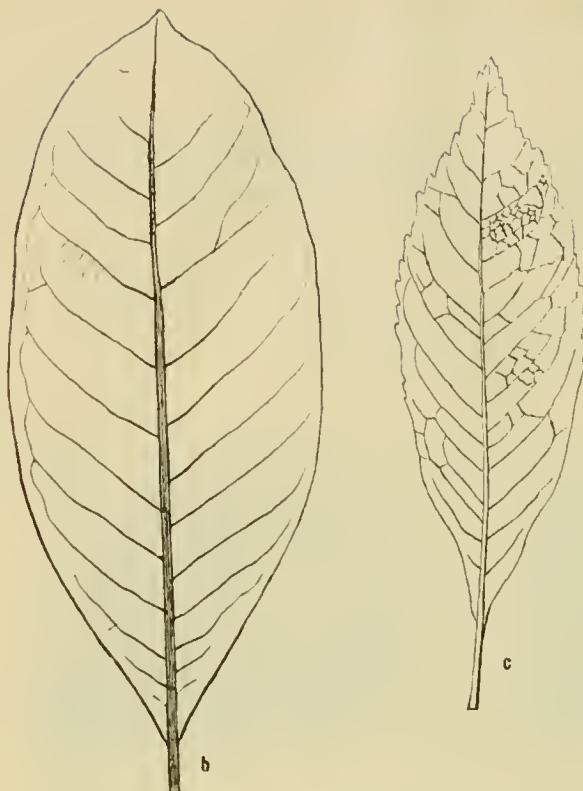
Druhu tomuto podobá se velikostí svou plod druhu *Apeibopsis Haidingeri* (Ung.) Heer (= *Cucumites Haidingeri* Ung.-Genera et sp. plant. fossil. pag. 445.) liší se však tím, že plod zde složen jest ze 16 plodolistů; nalezen byl u Přešovic v Čechách.

Apeibopsis Desloesi* Gaudin sp.Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 41., tab. CIX., fig. 9.—11.*

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 51. (179.), tab. 10. (XIII.), fig. 19.

Listy jsou poněkud srdčito-oválné, vykrojené, na okraji vlnovitě zprohýbané, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, se dvěma druhořadými (postranními) nervy basálními, jež se s nejbližšími nervy druhořadými spojují pomocí dlouhých, obloukovitých kliček. Dalších nervů druhořadých jest 6—7, po každé straně nervu hlavního, v ostrých úhlech vybíhajících, zahnutých a obloukovitě mezi sebou spojených; třetí-

Obr. 186. — b. *Bombax oblongifolium* Ett. Lístek celokrajný. — c. *Bombax chorisiaefolium* Ett. Lístek s pilovitým okrajem. (Dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest vyniklý, až do spíčky lístku dosahující, rovný; druhorádé nervy jsou jemné, v málo ostrých úblech vybíhající, sbližené, podél okrajů vzhůru se táhnoucí, rozvětvené; třetírádé nervy velice jemné, zkrácené, síťovité, s poličky elliptičními.

Naleziště: *Kundratec* n Litoměřic, ssavý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek, hojně; *Seifhennersdorf*.

***Bombax salmiaeefolium* Ettingsh.**

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 12., tab. XLII., fig. 10., 11.

Listy jsou dlanitě-složené, s lístky dlonze řapíkatými, kožovitými, vejčitě-podlouhlými neb elliptičními, na obou koncích tupými, celokrajními.

Hlavní nerv jest silný, rovný; druhorádé nervy jsou vyniklé, v počtu 8—10 po každé straně, dolejší zkrácené v pravém neb skoro pravém, středu a hořejší v úblech 60—70° vybíhající; třetírádé nervy vybíhají na vnější stranu v ostrých, na vnitřní stranu v pravých úblech, jsou vyniklé, rozvětvené, mezi sebou spojené, síťivo jest velice jemné, sestávající z velice malých poliček zaokrouhlených.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

řadé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu a jsou spolu dosti souběžné.

Engelhardt nalezl též plod, kterýž však nebylo možno blíže určiti.

Naleziště: *Želenky*, vyplálené lupky.

Bombacaceae.

Bombax chorisiaefolium

Ettingsh.

Obr. 186., fig. c.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ III., pag. 11., tab. XLII., fig. 2., 4., 5.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 50. (346.), tab. 11. (XVIII.), fig. 7.

Listy jsou dlanité, s lístky řapíkatými, kopinatými, na dolejšku zúženými, na předu zašpičatělými, s okrajem pilovitým.

Bombax oblongifolium Ettingsh.

Obr. 186., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 12., tab. XLII., fig. 8., 9.*Engelhardt*: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 50. (178.), tab. 10. (XIII.), fig. 14.—16.*Menzel*: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 36.

Listy jsou dlanitě-složené, s lístky řapíkatými, kožovitými, podlouhlými neb široce-kopinatými, celokrajnými, na dolejšku zúženými, u předu tupými.

Hlavní nerv jest silný, rovný; druhořadé nervy jsou vyniklé, počtem 12—15 po každé straně, v ostrých úhlech vybíhající, málo obloukovité, při okraji čepele vidličnaté a kličky tvořící, při basi zkrácené; třetířadé nervy vybíhají na vnější stranu v ostrých, na vnitřní stranu v tupých úhlech, jsou velice jemné, mezi sebou spojené; sítivo jest jemné, z velice malinkých, elliptičních, sotva znatelných poříček sestávající.

Ettingshausen porovnává tento druh se dvěma nyní žijícími v Brasilii a sice *Bombax ferrugineum* Cav. a *B. floribundum* Schott.

Naleziště: Březno, plášticky jíl; Ledvice, lupky; Sušetice, leštivý lupek, vzácně.

Bombax grandifolium

Engelhardt.

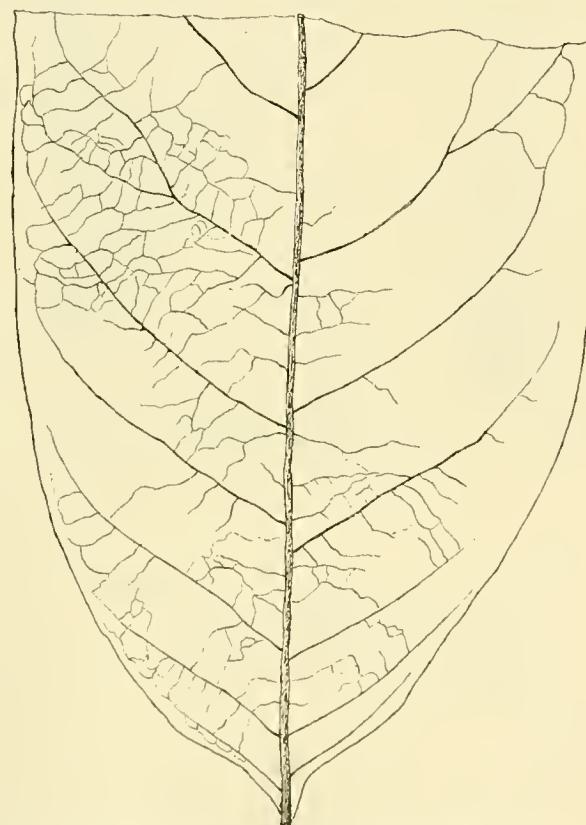
Obr. 187.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 50. (346.), tab. 11. (XVIII.), fig. 10.

Listy jsou složené; lístky jsou řapíkaté, veliké, dosti kožovité, elliptičné, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, ku špici málo zúžený; druhořadé nervy vybíhají v málo ostrých úhlech, jsou daleko od sebe oddálené a spojují se při okraji pomocí několika obloučků; třetířadá nervatura málo znatelná.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka.

Obr. 187. — *Bombax grandifolium* Engelh. Dolejší polovice lístku. Původní velik. (Dle Engelh.)

Sterculiaceae.

Sterculia Labrusca Ung.

Obr. 188., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 13., tab. XLIII., fig. 4., 5.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwasseraudsteins von Grasseth.“ pag. 37. (309.), tab. 4. (XIII.), fig. 18.

Obr. 188. — c) *Sterculia Labrusca* Ung. Trojlaločný list. — b) *Sterculia laurina* Ett. List. Skuteč. vel. (Dle Ettingsh.)d) *St. L. caricoides*, listy trojlaločné, na dolejšku ouškaté, s lalokem středním delším.e) *St. L. platanifolia*, listy pětilaločné, na dolejšku skoro srdčité, s laloky skoro stejnými neb se středním delším.

Naleziště: Kučín, leštivý lupek; Grasset, sladkovodní pískovec; Žitenice, sladkovodní pískovec.

cf. *Sterculia Labrusca* Ung.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 37.

Listy jsou dlouze řapíkaté, kožovité, na dolejšku svém zaokrouhlené neb skoro srdčité, trojlaločné, řidčeji dvou- neb pětilaločné; velikosti bývají velice měn-

Listy jsou dlouze řapíkaté, kožovité, na dolejšku zaokrouhlené neb trochu srdčité, trojlaločné, zřídka dvou- neb pětilaločné, s laloky kopinatými, zašpičatělými, celokrajními, se středuším lalokem často prodlouženějším. Hlavní nervy jsou 2—5; druhořadé nervy jsou jemné, vidličnaté, kličky tvořící; třetířadé nervy jsou zkrácené.

Ettingshausen rozeznává u druhu tohoto 5 variet:

a) *Sterculia Labrusca angustata*, listy dvou- neb třilačočné, na dolejšku špičaté, protažené neb zúžené.

b) *St. L. genuina*, listy trojlaločné, na dolejšku tupé neb zaokrouhlené, s lalokem středním delším.

c) *St. L. aceroides*, listy trojlaločné, na dolejšku skoro srdčité, s laloky stejně velkými.

livé; laloky postranní jsou více méně vzpřímené, kopinaté, zašpičatělé, celokrajiné; střední lalok častěji protaženější. Nervatura jest dlanitě rozvětvená.

Hlavní nervy jsou 2—5; druhořadé nervy jemné, vidličnatě dělené, oblouky tvořící; třetířadé nervy jsou zkrácené.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, zlomek listový.

Stereulia tenuinervis Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 35., tab. CIX., fig. 7., pag. 196., tab. CLIV., fig. 24.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 102. tab. X., fig. 28.

Listy jsou blanité, trojlaločné, na basi tupě zaokrouhlené; laloky jsou ellip- tičné, na dolejšku široké, ku předu zúžené, špičaté. Tři hlavní nervy jsou silné; druhořadé nervy jsou tenké, u předu pomocí obloučků spojené.

Ze druhů nyní žijících podobá se tomuto zkamenělému druhu nejvíce *Stereulia platanifolia* L. z Číny a Japanu.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky; zřídka.

Stereulia variabilis Sap.

Saporta: „Flore fossile de Sézanne“ pag. 113., pl. XII., fig. 6., 7.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 37., tab. III., fig. 1.

Listy jsou široce vejčité, různě veliké (5—20 cm široké), zašpičatělé, na dolejšku tupě, krátce zúžené, na obvodu celokrajiné, dlanitě-třínervé, řidčeji skoro pětinervé. Postranní basální nervy na vnější stranu rozvětvené, vzestupné, s druhořadými nervy oddálenými a z hlavního žebra (nervu) vycházejícími, obloukovitě spojenými; třetířadé nervy jsou zprohýbané, napříč v pravém úhlu dolů se táhnoucí.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, dva zlomky listové.

Stereulia laurina Ettingsh.

Obr. 188., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 14., tab. XLII., fig. 1.

Listy jsou řapíkaté, pevné, kožovité, podlouhle elliptičné neb kopinaté, celokrajiné neb zubaté, na dolejšku zúžené, třínervé.

Hlavní nerv jest silný, rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhořadé nervy jsou zakřivené, basální jsou vstříčné, ve velice ostrých úhlech vybíhající, ostatní jsou střídavé v úhlech 60—70° vycházející, vidličnaté, s větvemi ve velice tupých úhlech vycházejícími a mezi sebou spojenými; třetířadé nervy vynikají z hlavního nervu v pravém, z druhořadých nervů v ostrém úhlu.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec.

Stereulia grandifolia Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 51. (347.), tab. 12. (XIX.), fig. 5.

List jest veliký, podlouhle-elliptičný, celokrajný.

Hlavní nerv jest silný, ku špiči pozvolna se zúžující; druhorádé nervy odálené, hodně obloukovité, podél okraje četné kličky tvořící; třetíradé nervy jednak rovné, jednak přerušované tvoří velká pole.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Stereulia deperdita Ettingsh.

Obr. 189.

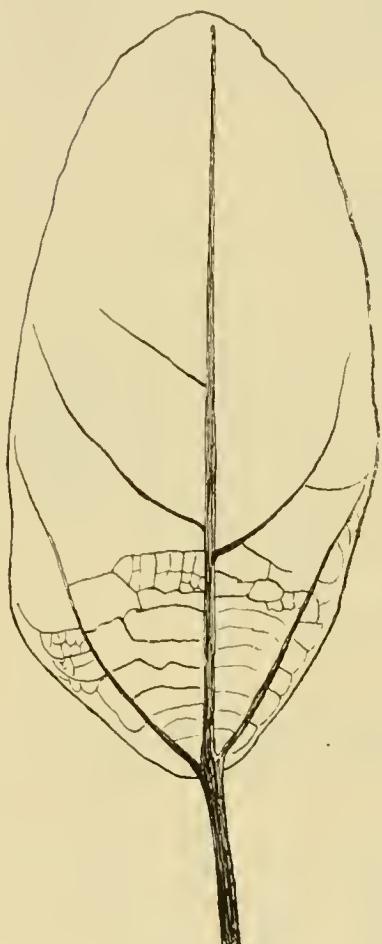
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 13., tab. XLIII., fig. 1., 3.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 51. (347.), tab. 11. (XVIII.), fig. 15.

Listy jsou dlouze řapíkaté, kožovité, vejčité neb podlouhle-vejčité, celokrajné, na basi nestejnostranné, tupě zaokrouhlené, tří- neb pětinervé.

Hlavní nerv jest silný, rovný, až do špičky listové se táhnoucí; druhorádé nervy zakřivené, vyniklé, basální jsou vstříčné, v úhlech 40–50° vybíhající, ostatní druhorádé nervy vybíhají v úhlech méně ostrých, táhnou se vzhůru podél okraje listového a spojují se mezi sebou pomocí oblouků; třetíradé nervy vynikají z druhorádých v pravém úhlu, spojují se pospolu, tvoří políčka skoro rhombická a uzavírají volné sítivo.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Holý Kluk*.

Obr. 189. — *Stereulia deperdita* Ett.
List rest. (Dle Ettingsh.)

Stereulia Daphnogenes Ettingsh.

Obr. 190., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 14., tab. XLIII., fig. 2.

Listy jsou poněkud kožovité, kopinaté, na obou koncích zúžené, celokrajné, na dolníku třínervé.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, ku špici hodně se zužující; druhorádě nervy jsou jemné, zprohýbané, zakřivené; basální nervy jsou vstříčné, ve velice ostrých úhlech vybíhající, ostatní vybíhají v různě ostrých úhlech, jsou rozvětvené a mezi sebou spojené nestejnými kličkami; třetíradé nervy jsou velice jemné, přecházející v sítivo poměrně veliké, nepravidelné.

Naleziště : *Kučín*, leštivý lupek.

Pterospermum ferox Ettingsh.

Ettingshausen : „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 14.

Krejčí : „Übersicht der Tertiaer-Flora.“ Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissensch. 1878, pag. 201.

Menzel : „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 37.

Listy jsou kožovité, vejčité neb eliptičné, celokrajné neb v hořejší části oddáleně zubaté neb vykrajované, na dolejšku poněkud srdcíté.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhorádě nervy vybíhají v ostrých úhlech; třetíradé skoro v pravém úhlu vynikají, jsou jednoduché a mezi sebou spojené

Naleziště : *Žichov*, menilitový opál; *Bílina*, plastický jíl; *Suletic*, velice vzácně.

Dombeyopsis Decheni Web.

Weber : „Palaeontographica“ II., pag. 193., tab. XXI., fig. 10.

Heer : „Flora tert. Helv.“ III., pag. 36., tab. CX., fig. 14.

Engelhardt : „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 103, tab. XI., fig. 8.

Listy jsou dlouze řapíkaté, srdcíté, trojlaločné, vykrajovaně-zubaté, se středním lalokem protaženějším, zašpičatělým; postranní laloky jsou kratší, zašpičatělé. Nervatura jest dlanitě rozvětvená; hlavní nervy počtem 7—9 jsou rozvětvené. Druhořadé nervy jsou obloukovité, při okraji vidličnaté. Žilnatina příčně jdoucí jest hustá a tvoří volné sítivo sestávající z pěti- neb šestibokých políček.

Naleziště : *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Ternstroemiacae.

Ternstroemia bilinica Ettingsh.

Obr. 190., fig. b.

Ettingshausen : „Flora v. Bilin.“ III., pag. 17., tab. XLVII., fig. 8.—10.

Engelhardt : „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 52. (348.), tab. 12. (XIX.), fig. 11., 12., tab. 15. (XXII.), fig. 29.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, podlouhlé neb široce kopinaté, k oběma koncům prodloužené, s okrajem zubatě-pilovitým.

Vyniklý hlavní nerv jest rovný, táhne se až do špičky listové; spolu současně nervy druhorádě jsou jemné, obloukovité, zprohýbané, rozvětvené, dolejší v ostřejších úhlech vybíhající nežli hořejší: jednotlivé větve vybíhají v ostrých

úhlech, tvoří kličky, jichž obloučky zřídka bývají znatelné; třetifádě nervy jsou velice jemné, na vnější stranu v ostrém, na vnitřní stranu v tupém úhlu vybíhající.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

S a m y d a c e a e.

Samyda borealis Ung.

Unger: „Flora v. Sotzka“ pag. 44., tab. XXIV., fig. 20.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 32., tab. CVIII., fig. 9.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 50. (346.), tab. 11. (XVIII.), fig. 6., 12.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 15.

Listy jsou kožovité, kopinaté nebo vejčité kopinaté, uprostřed čepele nejširší, k oběma koncům pozvolna zúžené, na předu ve špičku vybíhající, na basi velice nestejnostranné, na okraji čepele listové malými, ostrými, ale dosti od sebe vzdálenými zoubky opatřené. Z hlavního nervu vybíhá po obou stranách asi 20 velice jemných, jednoduchých, spolu skoro souběžných, rovných nervů druhohradých až ku okraji čepele se táhnoucích. Sitivo nervové jest velice jemné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek.

Samyda tenera Ung.

Unger: „Syll. plant. foss.“ III., pag. 45., tab. XIII., fig. 6.—9.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 50. (346.), tab. 11. (XVIII.), fig. 8.

Listy jsou vejčito-kopinaté, ku oběma koncům zúžené, zašpičatělé, s okrajem zubatě-pilovitým.

Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy jsou velice jemné, často nezřetelné, jednoduché, při okraji listu rozvětvené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

T h y m e l a e a c e a e.

Pimelea oeningensis Heer.

. Obr. 190., fig. c, d.

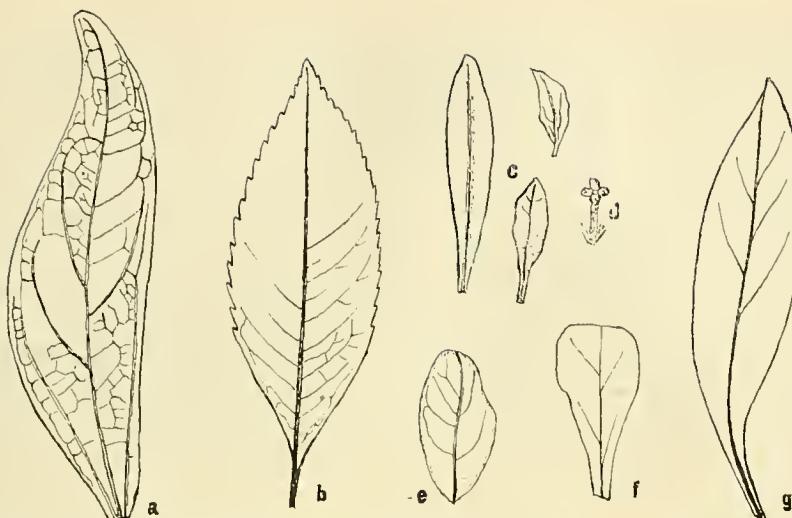
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 13.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 40. (168.), tab. 7. (X.), fig. 1.

Listy jsou skoro přisedlé, kožovité, kopinaté, u předu jednak přítupé, jednak zašpičatělé; druhohradé nervy, v počtu 3—4 po každé straně nervu hlavního, v ostrých úhlech vybíhající.

Kvítky jsou malé, tvaru nálevkovitého, na basi brvitě.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Ledvice*, lupky.

Obr. 190. — a. *Sterculia Daphnogenes* Ett. List. — b. *Ternstroemia bilinica* Ett. List rest. — c, d. *Pimelea oenningensis* Heer. Tři listy různé velikosti a kvítek. — e. *Pimelea maritima* Heer. List. — f. *Pimelea kutschlinica* Ett. Klinovitý list. — g. *Daphne protogaea* Ett. List. Skuteč. vel. — (a, b, f, g. dle Ettigsh. c—e. dle Heera.)

Pimelea maritima Heer.

Obr. 190., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 13.

Listy jsou kožovité, vejčité, přisedlé.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, až do špičky listu se táhnoucí; druhořadé nervy, v počtu 4—5 po každé straně, jsou jemné a vybíhají skoro v pravém úhlu.

Naleziště: Zabrušany, vypálené lupky.

Pimelea kutschlinica Ettingsh.

Obr. 190., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 14., tab. XXXIV., fig. 9.

Listy jsou poněkud blanité, přisedlé, klínovité, u předu tupě zaokrouhlené.

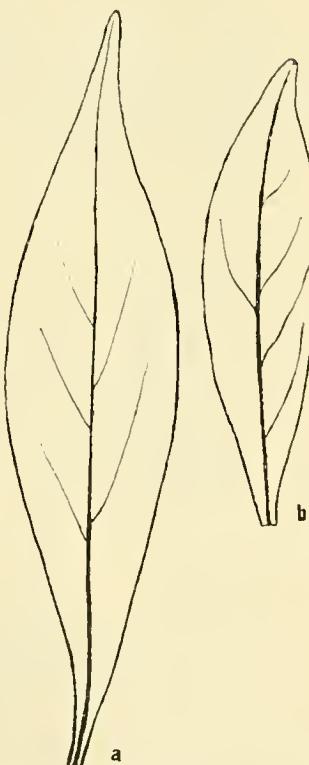
Hlavní nerv jest tenký, před špicí se ztrácející; druhořadé nervy, po 2—3 na každé straně oddálené, vybíhají v ostrých úhlech.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek.

Daphne protogaea Ettingsh.

Obr. 190., fig. g., obr. 191., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 13., tab. XXXIV., fig. 1.—3., 10.

Obr. 191. — *Daphne protogaea* Ett.
Dva listy různé vel. (dle Ettingsh.)

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ *Isis in Dresden* 1897, pag. 8.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhmischen Braunkohlenflora.“ *Sitzb. Wien LXXXII.* 1881, pag. 80.

Menzel: „Über die Flora der plast. Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin.“ *Isis in Dresden* 1903, pag. 18.

Listy jsou řapíkaté, poloblanité, klínovité-kopinaté, celokrajné, ku spodu zúžené, ku předu v ostrou špičku vybíhající neb krátce zašpičatělé; hlavní nerv jest na dolejšku dosti silný, vyniklý, ku špici značně jemnější, často v hořejší polovici zanikající; druhořadé nervy v úhlech velice ostrých vybíhající, velice tenké, jednoduché, někdy poněkud obloukovité, třetířadé nervy nejsou zřetelné.

Druh tento velice souhlasí s druhem zkamenělým *Daphne Rucellajana* Massal.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Kundratec* u Litoměřic, hořlavý lupek; *Břešťany* a *Dlouhý Újezd*, plastické jíly; *Břešťany*, sferosiderit.

***Daphne palaeo-Mezereum* Ett.**

Menzel. „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin.“ *Isis in Dresden* 1903, pag. 18.

Naleziště: *Břešťany*.

Elaeagnaceae.

***Elaeagnus acuminatus* Web.**

Obr. 192, fig. a.

O. Weber: „Palaeontographica“ II., pag. 185., tab. XX, fig. 13.

Heer: „Flora tert. Helv.“ II., pag. 94., tab. XCVII, fig. 16–18.

Engelhardt: „Flora v. Grasset“ pag. 305., tab. IX., fig. 18.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 35. (331.), tab. 8. (XV.), fig. 32.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ *Lotos*, 1895, pag. 114.

Listy řapíkaté, blanité, vejčito-kopinaté, pozvolna, dlouze zašpičatělé, na obvodu čepele listové celokrajné, na spodu zaokrouhlené.

Hlavní nerv jemný, štíhlý; druhořadé nervy obloukovité, velice četně rozvětvené. Sitivo nervové jest složeno z mnohobokých políček.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Březiny* na sev. straně; u *Libverdy*: *Chlum* a *Jordánův Jez*, tufy; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Combr etaceae.

Terminalia Radobojensis Ung.

Obr. 192., fig. b.

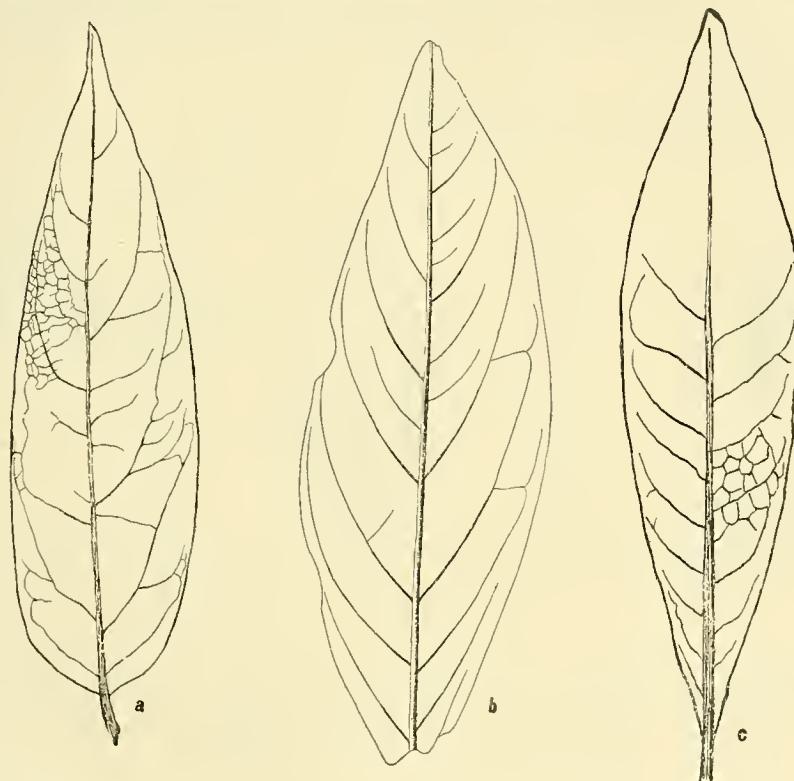
Unger: „Chloris protogaea“, pag. 142., tab. XLVIII., fig. 1—2., Radoboj., pag. 150., tab. IV., fig. 10.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 32., tab. CVIII., fig. 10—12.

Velenovshy: „Flora v. Vršovic b. Laun“ pag. 46., tab. IX., fig. 25., tab. X., fig. 1—4.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 79.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 39. (58.) *Isis zu Bautzen* 1896 a 1897.

Obr. 192. — a. *Elaeagnus acuminatus* Web. List poněkud rest. — b. *Terminalia Radobojensis* Ung. List bez base. — c. *Term. Ungerii* Ett. List. Skut. vel. (a. dle Heera, b. dle Velen., c. dle Ettingsh.)

Listy jsou opak vejčito-kopinaté neb kopinaté, na dolejšku ku silnému, až 2 cm dlouhému řapíku zvolna zúžené, ku předu krátce zašpičatělé, uprostřed neb v hořejší polovici nejširší, celokrajné. Hlavní nerv jest rovný, na dolejšku silný, ku špic pozvolna se zúžující; druhoradé nervy v ostrých úblech vybíhající, oblou-

kovité, při okraji čepele obyčejně jen jedouou kličkou s následnjicím nervem druhoredým spojené. Nervatura jemná, šikmá, s mnohobokou málo znatelnou žiluatinou.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Vršovice* u Loun, vypálené lupky, hojně; *Březiny*, tefritový tuf; *Chlum*; *Holý Kluk*; *Blankartice*, piskovec; *Davidsthal* u Falknova; *Suletice*, leštivý lupek, vzácné.

Terminalia Ungerii Ettingsh.

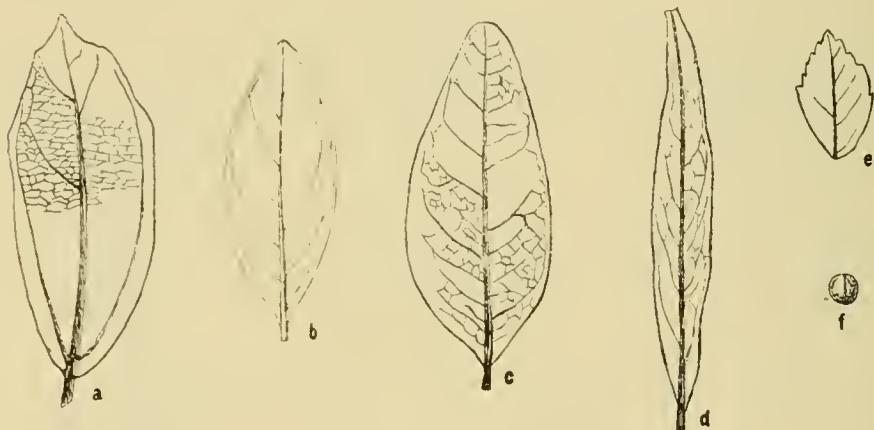
Obr. 192., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ III., pag. 51., tab. LIII., fig. 26, 27.

Listy jsou podlouhle-kopinaté, na dolejšku k řapíku zúžené, celokrajné, trochu kožovité.

Hlavní nerv jest silný; druhoredé nervy jsou jemné, v málo ostrých úhlech vybíhající. Plod (peckovice) jest suchý, s kratkou čnělkou, nitkovitou, s korunou kožovitou, dvoukřídlou, s křídly pouěkud blanitými, na široké basi vejčitými, na okraji celistvými.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek.

Obr. 193. — a. *Myrtus atlantica* Ett. List. — b. *M. Diana* Heer. List. — c. *Eugenia Apollinis* Ung. List rest. — d. *Callistemophyllum raelaleucaeforme* Ett. Úzký list. — e. *Hedera Kargii* A. Br. List. — f. *Peucedanites bilinicus* Ett. Zaokrouhlený plod. Sknt. vel. (a. c—f. dle Ettingsh., b. dle Heera.)

Myrtaceae.

Myrtus atlantica Ettingsh.

Obr. 193., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 52., tab. LIV., fig. 16. Listy jsou kožovité, řapskaté, vejčité neb eliptičné, celokrajné, třínervé.

Basální nervy jsou jednoduché; druhorádé nervy jsou jemné, rovné, v ostrých úhlech vybíhající; třetírádě nervy jsou velice jemné, málo zřetelné.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec.

Myrtus Diana Heer.

Obr. 193., fig. b.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 196., tab. CLIV., fig. 12.

Velenovský: „Flora v. Vršovic bei Laun“; pag. 47., tab. VII., fig. 15.

Listy jsou řapíkaté, hladké na povrchu, pevné, kožovité, podlouhle-kopinaté, ku řapíku zúžené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest rovný; druhorádé nervy jsou obloukovité, při okraji čepele pravidelnými, spolu souvislými oblouky spojené; sítivo nezřetelné.

Naleziště: *Vršovice u Loun*, vypálený jíl.

Myrtus Aphrodites Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 69. (365.), tab. 18. (XXV.), fig. 16.

Podlouhlé-vejčité listy jsou přitupé, krátce řapíkaté, na obvodu svém celokrajné, kožovité.

Hlavní nerv jest silný; druhorádé nervy četné, skoro všude jednoduché, ostatní uervatura málo znatelná.

Naleziště: *Kundratec u Litoměřic*, ssavý lupek.

Eugenia Apollinis Ung.

Obr. 193., fig. c.

Unger: „Foss. Flora von Sotzka“, pag. 182., tab. LVI., fig. 3—18.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“, III., pag. 52., tab. LIII., fig. 16.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876., pag. 23. (363.), tab. 2. (XVII.), fig. 12.

Listy jsou kožovité, řapíkaté, kopinaté nebo vejčité, špičaté neb přitupé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest znatelný, až do špičky listu se tahnoucí; druhorádé nervy jsou velice jemné, spolu souběžné, sbližené, v ostrých úhlech vybíhající a malé kličky tvořící.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Zálesly*, tufy; *Grasset*.

Eugenia haeringiana Ung.

Unger: Sotzka pag. 182., tab. LVI., fig. 19.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 34., tab. II., fig. 1., tab. CVIII., fig. 16, tab. CLIV., fig. 13.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 176.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 38. (57.)

Listy jsou kožovité, čárkovité kopinaté, dolů ku krátkému a tlustému řapíku zúžené, na okraji čepele listové celokrajné.

Hlavní nerv jest zřetelný, postranní (druhořadé) nervy zprohýbané, obloukovité, z nichž dolejší dva jsou delší ostatních a téměř souběžné s okrajem listu.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suledice*, dosti hojně; okolí *Libverdy*: Chlum, tufy, četně; *Holý Kluk*.

Eugenia Aizoon Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 34., tab. CVIII., fig. 17—19.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891, pag. 32.

Listy jsou kožovité, krátce řapikaté, podlouhlé, celokrajné; hlavní nerv silný; druhohradé nervy jemné, jednoduché, obloukovitě se spojující mezi sebou.

Eugenia Jambos L., nyní žijící druh, jeví podobnosti s druhem této fosilním.

Naleziště: Okolí *Libverdy*: Jordans Wehr, zřídká.

Myrcia ladowicensis Engelhardt.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 66. (194.), tab. 15. (XVIII.), fig. 16.

List jest vejcítě-kopinatý, zašpičatělý, ku spodu pozvolna zúžený, celokrajný. Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy jsou četné, jemné, ale ostře vyznačené, v málo ostrých úhltech vybíhající, málo obloukovité, blízko okraje čepele pomocí plochých oblouků mezi sebou spojené; třetihradé nervy jsou skoro stejně silné; polička nepravidelně-mnohoboká.

Naleziště: *Ledvice*, lupky.

Callistemophyllum biliniatum Ettingsh.

Obr. 194., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 53., tab. LV., fig. 1, 2.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 177.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Knndratiz.“ Isis in Dresden 1897., pag. 10.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ Isis zu Bautzen 1896—1897, pag. 38. (57.)

Listy jsou kožovité, řapíkaté, čárkovité, zašpičatělé, celokrajné. Hlavní nerv jest silný, vyniklý a rovný; druhohradé nervy jsou jemné, velice četné, zkrácené,

v úhlech 70—80° vybíhající, a pak po zakřivení podél okraje čepele listové vzhůru se táhnoucí.

Dle Ettingshausena, význačná pevná kožovitá podstata, charakteristická nervatura, úplně celokrajné, čárkovité, ku špicci pozvolna zúžené listy nasvědčují tomu, že listy druhu tohoto patří spíše ku *Myrtaceim* než *Apocynaceim*. Ettingshausen porovnával tento druh fossilní s nyní žijícími druhy *Callistemon rigidum* R. Br. a *C. linearifolium* DC. z Nového Zelandu.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, hořlavý lupek; *Suletic*, pěkné listy.

Callistemophyllum melaleucaeforme Ettingsh.

Obr. 193., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 53., tab. LIV., fig. 1—3.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1895, pag. 115.

Listy jsou kožovité, řapíkaté, kopinatě-čárkovité, celokrajné. Hlavní nerv zřetelný, vyniklý; druhořadé nervy četné, tenké, v ostrých úhlech vybíhající, jednoduché neb rozvětvené, poněkud zprohýbané.

Menzel ve spise svém „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“ pag. 38. (58.) píše, že zde nalezl přechody mezi oběma druhy Ettingshausenovými a proto soudí, že zvláště z *Biliny* Ettingshausenem uvedený druh *Callist. melaleucaeforme* Ettingsh patří pouze ku *C. bilinicum* Ett.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Žichov*, menilitový opál; *Zabrušany*, vypálený lupek; *Skalice* u Litoměřic; *Lovčí chýše* (Jägerhütte) u Libverdy; *Ledvice*, lupky.

Eucalyptus oceanica Ung.

Obr. 194., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 52., tab. LIV., fig. 15, 20—23.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1896, pag. 175.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 37. (57.)

Listy jsou kožovité, 5·2—13 cm dlouhé, kopinaté neb čárkovitě-kopinaté. dlouze zašpičatělé, skoro srpovité, dolů k řapíku zúžené, celokrajné; řapík asi 1·3 cm dlouhý, často na basi své stočený.

Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek; *Dlouhý Újezd*, sferosiderit; *Březno*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Suletic*, četně; okoli *Libverdy*: Chlum, Jordans Wehr, tufy: *Holý Kluk*; *Galgenberg* u Valče; *Ledvice*, lupky, nezřídka; důl *Povýšení sv. Kříže* u Duchcova, sferosiderit; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Cheb-Falknov*, cyprisové lupky; *Malý Úhošt* u Černovic, ne-

daleko Chomutova; *Zálezly*, tufy, hojně; *Žitenice*, sladkovodní pískovec; *Suletic*, leštivý lupek, velice hojně.

Obr. 194. — a. *Eucalyptus oceanica* Ung. List. — b. *Aralia palaeogaea* Ung. Lístek, $\frac{1}{2}$ vel. — c. *Eucalyptus grandifolia* Ett. List. — d. *Callistemophyllum bilinicum* Ett. Čárkovitý list. — e. *Sciadophyllum Haedingeri* Ett. Lístek bez špičky. (a—e, dle Ettingsh.)

Eucalyptus cf. *haeringiana* Ettingsh.

Sieber: „Zur Kenntniss der nordböhm. Braunkohlenflora.“ Sitzb. Wien LXXXII., pag. 90., tab. I., fig. 2 a, b.

Tobolka jest uzavřena v kališní pouzdro tvaru číškovitého, jest opak kuželovitá neb hruškovitá. Tobolky mají límec (ebruba) opadavý.

Snad patří tento plod ku druhu *Eucalyptus oceanica* Ung. jak i Sieber se domnívá, jelikož druh ten na uvedeném nalezišti přichází.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

***Eucalyptus grandifolia* Ettingsh.**

Obr. 194., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 53., tab. LIV., fig. 17—19.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ *Lotos* 1896, pag. 42, 176.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“ pag. 38. (57.)

Listy jsou kožovité, řapíkaté, široce kopinaté, 10·4—20·8 cm dlouhé, dlouze zašpičatělé, celokrajné, na dolejšku zašpičatělé, s řapíkem skoro 2·6 cm dlouhým. Hlavní nerv jest silný, skoro rovný; druhohradé nervy velice jemné, rovné, spolu souběžné, v ostrých úhlech vybíhající a kličky tvořící.

Od *Eucalyptus oceanica* Ung. liší se tento druh delšími, širšími, na basi skoro vejčitými, zašpičatělymi listy, řapíkem skoro 2·6 cm dlouhým.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Naternstein* u Soutěšek, leštivý lupek; *Hruťov*, četně; *Sulevice*; *Zálezly*, tufy, hojně.

***Eucalyptus Persidis* Ett.**

Ettingshausen: „Flora v. Leoben“. pag. 358., tab. IX., fig. 33.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 111., tab. XI., fig. 4.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Araliaceae.

***Hedera Kargii* A. Braun.**

Obr. 193.. fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 2., tab. XXXIX., fig. 21.

Listy jsou malé, kožovité, trochu srdčité neb vejčité, na okraji čepele s malými laloky.

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý; druhohradé nervy jsou obloukovité nebo zprohýbané, nejdolejší basální vybíhají v ostřejších úhlech.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Sciadophyllum Haidingeri Ettingsh.

Obr. 194., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 2., tab. XL., fig. 1.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 46. (342.), tab. 10. (XVII.), fig. 16.

Lístky jsou dlouze řapíkaté, kožovité, kopinaté, na dolejšku špičaté, na obvodě svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, rovný; druhorádě nervy oddálené, v ostrých úhlech vybíhající, obloukovité; třetírádě nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Kučín*, leštivý lupek.

Aralia palaeogaea Ettingsh.

Obr. 194., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 2., tab. XL., fig. 11, 12.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 45. (341.), tab. 10. (XVII.), fig. 15.

Lístky jsou dlouze řapíkaté, vejčitě-kopinaté, na dolejšku tupé, na okraji vlnovité neb oddáleně zoubkaté.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhorádě nervy vybíhající v ostrých úhlech, před okrajem listku mezi sebou se spojující; třetírádě nervy jemné, z vnější strany nervů druhorádých v ostrém, ze strany vnitřní v pravém neb tupém úhlíku vycházející mezi sebou se spojují a uzavírají velice jemné sitivo.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Panax longissimum Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 45. (341.), tab. 10. (XVII.), fig. 14.

Listy jsou kopinaté, na obou koncích zašpičatělé, dlouze řapíkaté, s okrajem zubatým.

Hlavní nerv jest silný; druhorádě nervy jednoduché, velice četné, spolu soubežné, v ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Umbelliferae.

Peucedanites bilineus Ettingsh.

Obr. 193., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 1., tab. XL., fig. 2.

Plod jest sploštělý, zaokrouhlený, 3 mm. dlouhý, 4 mm. široký, úzce křídlatý s plodonoshem velice tenkým.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Diachaenites ovalis Engelhardt.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 48., tab. 7. (X.), fig. 20.

Plod jest bezkřídlý, dvojnažka elliptičná; půlka plodu jest stěnou rozdělena ve dvě polovice, z nichž každá obsahuje jedno semeno.

Naleziště: Želenky, vypálené horniny.

Diachaenites microsperma Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 45. (341.), tab. 10. (XVII.), fig. 8.

Plod jest malý, opak-vejčitý, ze dvou mělkou rýhou od sebe oddělených semen složený; čnělky bývají též zachovány.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Diachaenites ovata Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 45. (341.), tab. 10. (XVII.), fig. 9.

Plod jest vejčitý, krátce stopkatý, ze dvou semen složený, jež se špicí od sebe rozestupují.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Diachaenites Novakii Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Putschirn.“ Isis 1880, pag. 85., tab. II. fig. 13.

Plod jest bezkřídlá, vejčitá dvojnažka, půlka plodu jest úzkou stěnou (pře-hrádkou) ve dvě části rozdělena, z nichž každá část obsahuje jedno semeno.

Naleziště: Pučírna u Karlov. Var.

Cornaceae.

Nyssa Vertumni Ung.

Obr. 195., fig. c.

Unger: „Sylloge“ (I.), tab. VIII, fig. 19., 20.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 37., tab. VI., fig. 20—24.

Plody jsou vejčité neb elliptičné, na koncích tupé neb krátce přišpičatělé, na povrchu svém se 6 neb i více pruhy vyvýšenými, podélnými, kteréž bývají přičními, malými jizvami opatřeny.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálené jíly, velice hojně; Želenky.

Nyssa ornithobroma Ung.

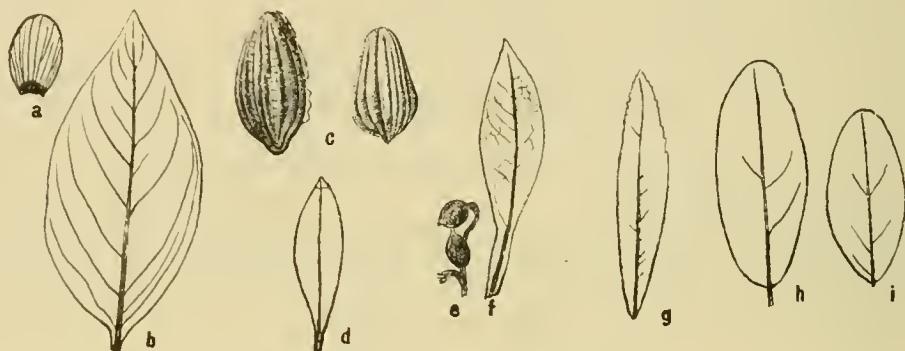
Unger: „Sylloge plant. foss.“ I., pag. 16., tab. VIII., fig. 15—18; III., pag. 73., tab. XXIII., fig. 12.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 40., tab. II., fig. 6.

Peckovice tvaru bobulovitého, jejíž dužnatý obal bývá vrstvou uhelné vyznačen; pecka poněkud kosfositá, vejčitá, 10—15 mm dlouhá, 7—10 mm široká, poněkud smačklá, podélům rýhami opatřená.

Menzel porovnával druh tento s *Nyssidium australe* Heer, jemuž se tvarom poněkud podobá, avšak počtem rýh a vyniklostí jich souhlasí více s *Nyssa ornithobroma* Ung.

Naleziště: *Suletice*, leštivý lupek, zřídka.

Obr. 195. — a, b. *Cornus Buchii* Heer. Krycí šupina a list. — c. *Nyssa Vertumnii* Ung. Dva plody. — d. *Azalea protogaea* Ung. List. — e, f. *Andromeda Acherontis* Ett. Zlomek plodenství a list. — g. *Arbulites Euri* Ett. List. — h, i. *Vaccinium acheronticum* Ung. Dva listy. Skuteč. vel. (a, b, d—i. dle Ettingsh., c. dle Velen.)

***Cornus Buchii* Heer.**

Obr. 195., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ III., pag. 4., tab. XL., fig. 32.

Krycí šupiny jsou vejčité, na dolejšku přítíznuté, podélnými, tu a tam rozvetvenými uvervy opatřené. Listy jsou řapíkaté, vejčité-elliptičné.

Hlavní nerv vyniklý, ku špiči znatelně zúžený; druhodné nervy v ostrých úhlech vybíhající, dosti četné; třetíradé nervy málo znatelné.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

***Cornus rhamnifolia* Web.**

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 49. (177.), tab. 10. (XIII.), fig. 5—7.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 39. (58.)

Listy jsou vejčité-elliptičné, vejčité neb elliptičné, na obvodu svém celokrajné, řapíkaté. Hlavní nerv jest rovný; druhořadé nervy, v počtu 8—11 po každé straně, jsou obloukovité; třetířadé nervy jsou kolmé neb skoro kolmé na nervech druhořadých. Sítivo tvoří víceboká políčka.

Naleziště: *Ledvice*, lupky, hojuě; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Suletice* dosti hojně.

Cornus orbifera Heer.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 50. (178.), tab. 9. (XII.), fig. 19.

Listy jsou oválné, vejčité neb opak vejčité, na obou koncích zaokrouhlené, celokrajné. Hlavní nerv silný; druhořadé nervy jsou spolu souběžné, hodně zakřivené. Sítivo sestává ze čtyřbokých políček.

Naleziště: *Ledvice*, lupky; *Holý Kluk*; *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Cornus Studeri Heer.

Obr. 196., fig. a.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 27., tab. CV., fig. 18—21.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens.“ pag. 46. (342.), tab. 10. (XVII.), fig. 13.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 39. (58.)

Synon.: *Cornus grandifolia*. Gaudin et De la Harpe, „Flore fossile de Lausanne“, pag. 24.

Listy jsou elliptičné neb elliptičně-kopinaté, u předu zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné. Druhořadé nervy, v počtu 8—9 po každé straně nervu hlavuňho. vybíhají ve velice ostrých úhlech, jsou obloukovité a daleko do předu se táhnoucí.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Staré Sedlo*; *Grasset*; *Suletice*, četně.

Cornus paucinervis Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 47. (343.), tab. 10. (XVII.), fig. 30.

List jest elliptičný, celokrajný; druhořadé nervy vybíhají ve velice ostrých úhlech a jsou oddálené. Třetířadé nervy jemné, husté a vodorovně se táhnoucí.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Pirolaceae.

Monotropa microcarpa Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 9., tab. CI., fig. 28.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. „Lotos“. 1898, pag. 100., tab. X., fig. 5.

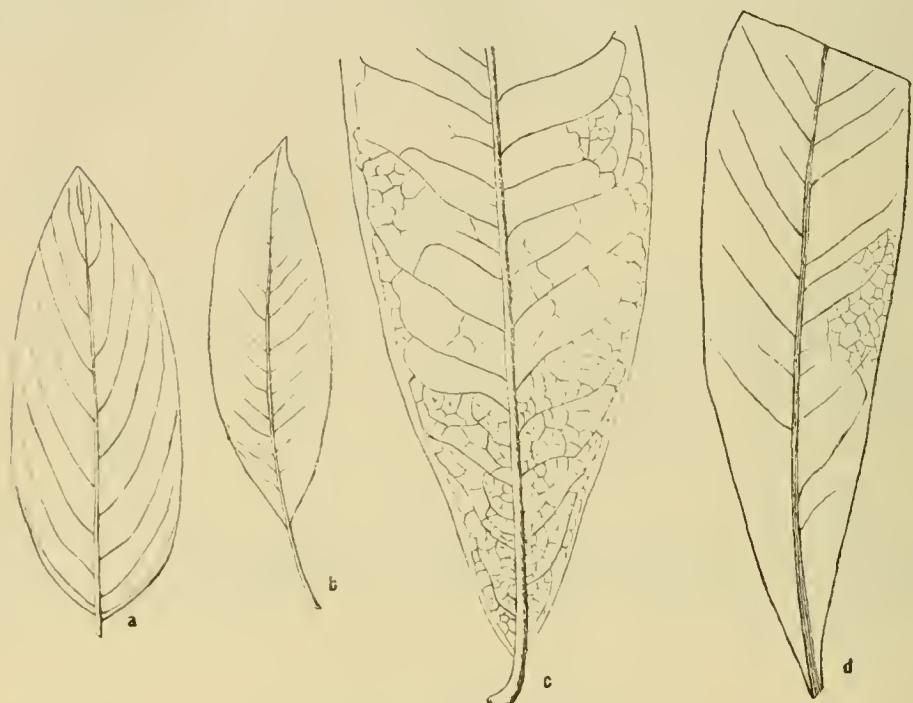
Plody bezpochyby do hroznů sestavené jsou kulovité, krátce stopkaté, se zobanem velice krátkým, silným, na konci v plochou pásku rozšířeným; plody se, zobanem 5—6 mm dlouhé.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Ericaceae.

Ledum limnophilum Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 45 (341.), tab. 10. (XVII.), fig. 17.

Obr. 196. — a. *Cornus Studeri* Heer. List. — b. *Andromeda protogaea* Ung. List. — c. *Rhododendron Haueri* Ett. List. — d. *Ardisia Harpyarum* Ett. List. Skuteč. vel. (a. dle Heera, b. dle Engelhardta, c. dle Velen., d. dle Ettingsh.)

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, čárkovitě-kopinaté neb klínovitě-čárkovité, tupě zakončené, s okrajem přehrnutým, celokrajným.

Hlavní nerv jest znatelný; druhorádé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rhododendron Haneri Ettingsh.

Obr. 196., fig. c.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 50., tab. XXXIX., fig. 19.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“, pag. 36., tab. IX., fig. 8, 9.

Listy jsou řapíkaté, s řapíkem krátkým, silným, zakřiveným, pevné, kožovité, podlouhle-kopinaté, celokrajné, na dolejšku pozvolna zúžené. Hlavní nerv jest velice silný, rovný; druhoadé nervy jsou četné, jemné, v ostrých úhlech vybíhající, zprohýbané, rozvětvené, dále od okraje čepele nepravidelnými oblouky mezi sebon spojené; třetiřadé nervy vybíhají na vnitřní stranu v ostrých, na vnější stranu v tupých úhlech, jsou vyniklé, zprohýbané, mezi sebou spojené, sítivo veliké a volné uzavírající.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Vršovice* u Loun, vypálený jíl.

Azalea deleta Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 50.

Listy jsou střídavé, přisedlé, trochu kožovité, podlouhle-kopinaté, na obvodu svém celokrajné, u předu špičaté, na dolejšku zúžené.

Hlavní nerv jest zřetelný, do špičky listu vybíhající; druhoadé nervy vycházejí v ostrých úhlech, jsou obloukovité, velice jemné, málo znatelné.

Naleziště: *Březno*, *Bilina*, plastický jíl.

Azalea protogaea Ung.

Obr. 195., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“, II., pag. 49., tab. XXXIX., fig. 10.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohleu befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 47. (175.), tab. 9. (XII.), fig. 15.

Kopinaté listy jsou na obou koncích zúžené, skoro přisedlé, blanité, na obvodu svém celokrajné. Pouze hlavní nerv je znatelný.

Naleziště: *Bilina*, plastický jíl; *Ledvice*, lupky; *Zálesly*; tufy.

Andromeda basaltica Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. II., pag. 49.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný; druhoadé nervy jsou velice jemné sblížené, obloukovité, skoro v pravém úhlu vybíhající, jednoduché neb i rozvětvené; třetiřadé nervy tvoří málo znatelné sítivo.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálený lupek.

Andromeda Acherontis Ettingsh.

Obr. 195., fig. e, f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 49., tab. XXXIX., fig. 6, 7,

Listy jsou řapíkaté, tuhé, kožovité, široce kopinaté, s okrajem zpět ohrnutým, celokrajné, na dolejšku znatelně v řapík zúžené.

Hlavní nerv je silný, vyniklý, rovný; druhorádé nervy jsou velice jemné, v ostrých úblech vybíhající, zprohýbané, rozvětvené; třetírádé nervy tvoří velice jemné sítivo.

Květy jsou převislé, hroznovitě sestavené; tobolky jsou okrouhlé-elliptičné, na povrchu svém rýhované.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek; *Žichov*.

Andromeda (Leucothoë) protogaea Ung.

Obr. 196., fig. b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 48., tab. XXXIX., fig. 8, 9, 24.

Menzel: Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 40. (59.)

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 8.

Menzel: „Über die Flora der plastischen Tone von Preschen und Langaujezd bei Bilin.“ Isis in Dresden 1903, pag. 18.

Listy jsou kožovité, kopinaté, k basi i ku špičci zúžené, celokrajné, dlouze stopkaté. Hlavní nerv je velice silný; postranní nervy (druhorádé) bývají nejčastěji nezřetelné, kde však jsou znatelné bývají obloukovité a jemné.

Kromě nezřídka se vyskytujících listů u Kundratec nalezl Menzel malý plůdek, který dle jeho udání úplně souhlasí s druhem Heerem popsaným a vyobrazeným *Andromeda protogaea*: „Miocene baltische Flora“, pag. 82., tab. XXV., fig. 4.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, listy a plůdek, četně; *Krottensee*, *Skalice* u Litoměřic, pískovec; u *Libverdy*, Lovčí chýše, tufy; *Galgenberg* u Valče; *Ledvice*, lupky, zřídka: *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Kučlin*, leštivý lupek; Cyprisové lupky v sev. Čechách; *Malý Úhošť* u Černovic, nedaleko Chomutova; *Holý Kluk*, Žitenice, sladkovod. pískovec, hojně. *Bílina*; *Suledice*, leštivý lupek, dosti hojně.

Andromeda revoluta A. Br.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 7., tab. CI., fig. 24 a—c.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ pag. 66. (406.), tab. 12. (XXVII.), fig. 2.

Listy jsou přisedlé, kožovité, úzce kopinaté, na dolejšku pozvolna zúžené, s okrajem zpět ohrnutým.

Hlavní nerv jest znatelný, až do špičky listu se táhnoucí; druhorádé nervy jednotlivé, velice ku předu namířené.

Naleziště: Žitenice, sladkovodní pískovec.

Andromeda vacciniifolia Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 7., tab. CI., fig. 25.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 44. (340.), tab. 10. (XVII.), fig. 11.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 40. (59.)

Listy jsou kožovité, celokrajné, u předu tupě zakončené, na dolejšku vše nebo méně zaokrouhlené, řapíkaté.

Hlavní nerv jest dosti silný; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající. obloukovité; sítivo jest jemné, mnohoboké.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Suledice*, leštivý lupek, list.

Gaultheria Sesostris Ung.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 47. (175.), tab. 4. (VII.), fig. 35.

Listy jsou malé, na dolejšku srdčité, u předu zašpičatělé, celokrajné, řapíkaté; řapík jest silný a zakřivený. Jen hlavní nerv byvá znatelný.

Naleziště: *Ledvice*, lupky, vzácně.

Arbutites Euri Ettingsh.

Obr. 195., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 48., tab. XXXIX., fig. 14.

Listy jsou kopinaté, na obou koncích zúžené, na okraji čepele vroubkovaně-zubaté.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhořadé nervy jsou jemné, skoro v pravém úhlu vybíhající; třetířadé nervy jsou zkrácené.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Vaccinium acheronticum Ung.

Obr. 195., fig. h, i.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 48., tab. XXXIX., fig. 15., 16.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 15.

Listy jsou polokožovité, řapíkaté, poněkud široce elliptičné nebo vejčité kopinaté, na basi zaokrouhlené, celokrajné. Hlavní nerv zřetelný, z něhož vybíhají jemné, obloukovité, rozvětvené nervy druhořadé. Sítivo nervové jest velice jemné, z mnohobokých políček sestávající.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Vaccinium stamineum* Ait. ze sev. Ameriky.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Natternstein* u Soutěšek, leštivý lupek; Cyprisové lupky v severních Čechách.

Vaccinium Vitis Japeti Ung.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 11., tab. CI., fig. 34.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ tab. 9. (XVI.), fig. 31, 32.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sullditz“, pag. 41. (60.)

Listy jsou malé, přisedlé (dle Engelhardta krátce řapíkaté), opak vejčité, ku spodu klinovitě zúžené, u předu zaokrouhlené neb poněkud vykrojené, na obvodu svém celokrajiné, kožovité. Hlavní nerv znatelný; druhořadé nervy četné, rozvětvené mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, zřídka; *Ledvice*, lupky zřídka. *Suledice*, leštivý lupek, vzácně.

Erica schoeneggensis Ettingsh.

Ettinghausen: „Flora von Schönegg.“ II., pag. 298., tab. VI., fig. 14.

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 100., tab. X., fig. 3.

Listy jsou malé, ku oběma koncům zašpičatělé, nejčastěji bývá jen hlavní nerv zřetelný.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky.

Myrsinaceae.

***Ardisia Harpyarum* Ettingsh.**

Obr. 196., fig. d.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 40., tab. XXXVIII., fig. 1, 2.

Listy jsou řapíkaté, blanité, podlouhle-klinovité, celokrajiné.

Hlavní nerv jest na basi široký, ne příliš vyniklý, rovný, ku špicci se zúžující; druhořadé nervy jsou jemné, skoro rovné, v ostrých úhlech vybíhající, před okrajem čepele vidličnaté a mezi sebou pomocí kliček spojené; třetiřadé nervy jsou velice jemné, vybíhají v pravých úhlech a rozvětvení se v sítivo, sestávající z vejčitých poliček.

Podobným nyní žijícím druhem jest *Ardisia Perrottetiana* DC. z Filipín.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek.

***Ardisia myricoides* Ettingsh.**

Obr. 197.

Ettinghausen: „Flora v. Bilia“ II., pag. 40., tab. XXXVII., fig. 23.

Engelhardt: „Leitm. Mittelgeb.“ pag. 385., tab. VI., fig. 17.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesnitengrabens“ pag. 42. (333.), tab. 9. (XVI.) fig. 14, 15, 23.

Listy jsou trochu blanité, krátce řapíkaté, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, se špicí protaženou, na okraji čepele nestejně zubatě-pilovité, se zuby ostrými.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, ku špicci pozvolna se zúžující; druhořadé, nervy hadovitě zprohýbané, v úhlech 60—70° vybíhající, při okraji čepele vidličnatě se dělící a mezi sebou se spojající; třetiřadé nervy jsou tenké, na vnější stranu

nejčastěji v ostrých úhlech vybíhající; sitivo jest jemné z nepravidelných, hranatých políšek, složené,

Dle Ettingshausena dlužno porovnávat tento druh s nyní žijícím druhem *Ardisia angustifolia* D. C. na Filipínách.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Holý Kluk*, ve Velkobřezenském údolí; *Seifhennersdorf*.

Myrsine antiqua Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag 41. (337.), tab. 15. (XXII.), fig. 25.

Listy jsou skoro kruhovité, řapíkaté, na obvodu svém celokrajné, poněkud blanité.

Hlavní nerv jest rovný; druhořadé nervy vstříčné, obloukovité, v málo ostrých, skoro pravých úhlech vybíhající, zvláště při basi listové.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Myrsine Engelhardtii m.

Synon.: *Myrsine Heerii* Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 41. (337.), tab. 8. (XV.), fig. 27.

Listy jsou elliptičné, pilovité na okraji, trochu kožovité. Hlavní nerv zřetelný, ku špici listové značně se zúžující; druhořadé nervy velice jemné, poněkud hadovitě zprohýbané a blízko při okraji listu se rozvětující.

Tento druh podobá se úplně druhu na Azorských ostrovech žijícímu *Myrsine retusa* Ait.

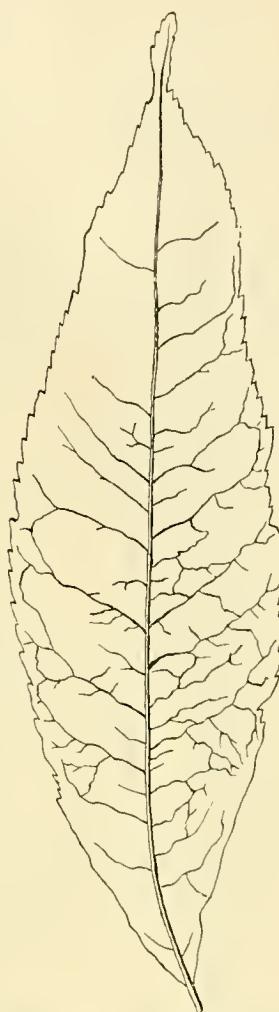
Jelikož Ettingshausen popsal již dříve pode jménem *M. Heerii* zcela odlišný druh, aby se předešlo možným omylům, nazval jsem tento nový druh popsaný Engelhardtem pod tímže jménem (ale odlišný) jménem *M. Engelhardtii*.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

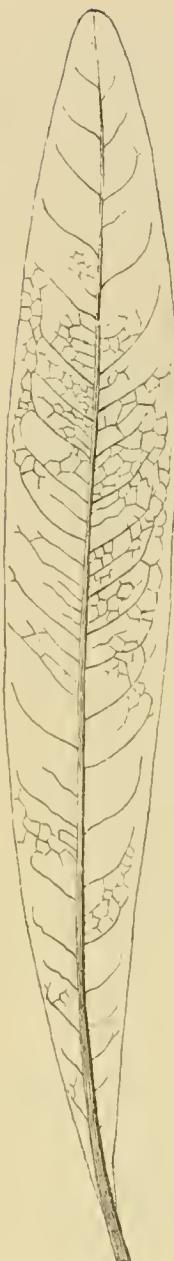
Myrsine radobojana Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 41. (337.), tab. 8. (XV.), fig. 25, 26.

Listy jsou velice malé, vejčité, na dolejšku k řapíku zúžené, ostře pilovité, trochu kožovité.

Obr. 197. — *Ardisia myricoides*
Ett. List. Skutečná velik. (Dle
Ettingsh.)

Obr. 198. — *Myrsine doryphora* Ung. List dle Ungera a Ettingshaus. Skuteé. vel.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jíl; Kučín; Kundratec u Litoměřic, leštivý lupek; Želenky; u Libverdy: Jordánův Jez, tufy; Suletic, leštivý lupek, vzácně.

Hlavní nerv jest rovný; druhořadé nervy velice četné, jednoduché, zakřivené, v ostrých úhlech vycházející.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Myrsine parvifolia Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 41. (337.), tab. 8. (XV.), fig. 28, 29.

Listy jsou malé, krátce řapíkaté, zaokrouhlené, na špici málo vykrojené, jemně-vroubkován-zubaté. Hlavní nerv jest jemný a ku špici stále se zúžující; druhořadé nervy, v počtu 5, jsou velice jemné a vybíhají v ostrých úhlech.

Naleziště: Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Myrsine doryphora Ung.

Obr. 198.

Unger: „Sylloge. plant. foss.“ III., pag. 19., tab. VI., fig. 1—10.

Ettinghausen: „Flora v. Bilin“ II., pag. 35., tab. XXXVII., fig. 5, 6, 13.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Lann.“ pag. 34., tab. VI., fig. 10, 11, tab. IX., fig. 23, 24.

Menzel: „Beitrag zur Kenntnis der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kuudratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 14.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz“, pag. 41. (61.)

Synon.: *Apocynophyllum lanceolatum* Ung. Gen. et spec. plant. fossil. pag. 434.

Listy jsou dlouhé, kopinaté, neb vejčito-podlouhlé k oběma koncům zúžené; nejčastěji k basi pozvolna zúžené, kn předu buď krátce zašpičatělé neb dosti tupě zakončené, krátce řapíkaté, celokrajné, kožovité. Hlavní nerv jest rovný, silný, zvláště na basi hodně stlustý a v řapík přecházející; druhořadé nervy tenké, četné, dosti sbližené, jednak oblonkovité, jednak hadovitě se táhnoucí, rozvětvené, v ostrých úhlech vybíhající, někdy nezřetelné. Nervy třetířadé vynikají nepravidelně po obou stranách nervů druhořadých v ostrých i tupých úhlech, jsou krátké a tvoří sítivo.

Naleziště: Vršovice u Loun, vypálený jíl; Kučín; Kundratec u Litoměřic, leštivý lupek; Želenky; u Libverdy: Jordánův Jez, tufy; Suletic, leštivý lupek, vzácně.

Myrsine Plejadum Ettingsh.

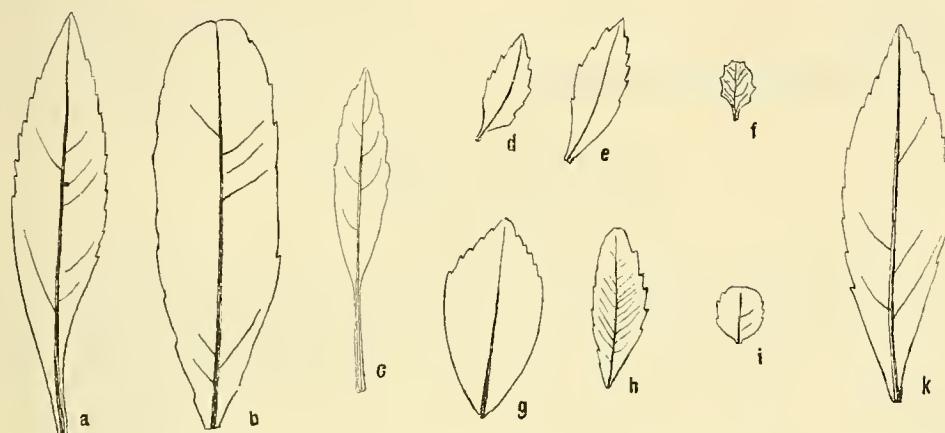
Obr. 199., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 36., tab XXXVII, fig. 24.*Engelhardt*: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“ pag. 40.

(336.), tab. 9. (XVI.), fig. 12.

Listy jsou řapíkaté, trochu kožovité, podlouhle — opak vejčité, nepravidelně — oddáleně — zubaté, na dolejšku zúžené, u předu tupé.

Hlavní nerv jest na basi vyniklý, ku špici listu se zúžující, rovný; druhoradé nervy jsou jemné, v ostrých úhlech vybíhající; třetíradé nervy nezřetelné.

Obr. 199. — a. *Myrsine clethrifolia* Sap. List. — b. *M. Plejadum* Ett. List bez base. — c. *M. pedunculata* Vel. Celý list. — d, e. *M. celastroides* Ett. Dva listy. — f. *M. microphylla* Heer Ostře pilovitý list. — g. *M. europaea* Ett. Klínovitý list. — h. *M. Heerii* Ett. List. — i. *M. Philyrae* Ett. Zaokrouhlený list. — k. *Pleiomerites reticulatus* Ett. List. Přiroz. vel. (a, b, d, e, g—k dle Ettingsh., c. dle Velen., f. dle Heera.)

Myrsine variabilis R. Brown. z Nevého Zelandu jest podobným druhem dosud žijícím.

Naleziště: Kučlín, leštivý lupek; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Myrsine clethrifolia Sap.

Obr. 199., fig. a.

Saporta: „Étude sur la végét. du Sud-Est de la France. Ann. des Scienc. nat. 4. sér. Bot. Tome 19, pag. 72., tab. VIII., fig. 8.*Ettingshausen*: „Flora v. Bilin“ II., pag. 36., tab. XXXVIII., fig. 3—5.*Engelhardt*: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“ pag. 40. (336.), tab. 9. (XVI.), fig. 9—11.

Listy jsou kožovité, řapíkaté, podlouhle-elliptičné, na předu zašpičatělé, slabě pilovité.

Hlavní nerv jest zřeteluý; druhořadé nervy šikmo vybíhající, zprohýbané rozvětvené, v sífovítou nervaturu přecházející.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně, *Ledvice*, lupky nezřídka.

Myrsine pedunculata Velen.

Obr. 199., fig. e.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 34., tab. VI., fig. 12, 13.

Listy jsou pevné, kožovité, úzce kopinaté, u předu krátce zašpičatělé, ku spodu pozvolna zúžené a po dlouhému řapíku sbíhavé, na okraji s nečetnými a malými zuby.

Hlavní nerv jest silný, rovný, ku špici zúžený; druhořadé nervy jsou jemné, obloukovité.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, dva listy.

Myrsine Heerii Ettingsh.

Obr. 199., fig. h.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 36., tab. XXXVIII. fig. 11.

Listy jsou blanité, opak vejčitě-kopinaté, na okraji svém pilovité, na dolejšku zúžené.

Hlavní nerv tenký, na basi vyniklý, ku špici málo zřetelný; druhořadé nervy velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, velice četné, sbližené; třetířadé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Myrsine coriacea Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Liebotitz.“ Isis. 1880 pag. 82. tab. I. fig. 15.

List jest kožovitý, vejčitý, zašpičatělý, na dolejšku zúžený a celokrajný, na okraji zoubkovaný.

Hlavní nerv je znatelný, ku špici pozvolna se zúžující; druhořadé nervy v ostrých úhlech vybíhající, velice jemné.

Příbuzným nyní žijícím druhem jest *Myrsine africana* L.

Naleziště: *Libědice* u Žatce.

Myrsine europaea Ettingsh.

Obr. 199., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 37., tab. XXXVII., fig. 22.

Listy jsou opak vejčitě-klínovité, krátce řapíkaté, kožovité, u předu zubaté, na dolejšku celokrajné.

Hlavní nerv jest znatelný, rovný, vyniklý; druhořadé nervy jsou málo znatelné.

Jakožto blízko příbuzné druhy nyní žijící označuje Ettingshausen *Myrsine africana* L. z Mysu Dobré Naděje a *M. retusa* Ait z Azorských ostrovů.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

Myrsine celastroides Ettingsh.

Obr. 199., fig. d, e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 37., tab. XXXVII., fig. 14, 17.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“

Lotos in Prag. 1896, pag. 39.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, podlouhlé, ku spodu zúžené, drobně zoubkované.

Hlavní nerv jest znatelný, rovný; druhodné nervy jsou velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Březno*, plastický jíl; *Natternstein* u Soutěsek, leštivý lupek.

Myrsine Philyrae Ettingsh.

Obr. 199., fig. i.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 37., tab. XXXVII., fig. 27.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 44. (172.), tab. 7. (X.), fig. 11, 12.

Listy jsou velice malinké, kožovité, velice krátce řapíkaté, zaokrouhlené, oddáleně zoubkaté.

Hlavní nerv jest jemný, rovný, někdy nezřetelný; druhodné nervy velice jemné, v ostrých úhlech vybíhající, málo zřetelné.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Ledvice*, lupky.

Myrsine microphylla Heer.

Obr. 199., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 38.

Listy jsou blanité, krátce opak vejčité, na dolejšku klínovitě zúžené, u předu zaokrouhlené, na okraji ostře pilovité.

Druhořadé nervy vybíhají z hlavního nervu v ostrých úhlech, jsou rozvětvené a pomocí kliček pospolu spojené.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.

Pleiomerites reticulatus Ettingsh.

Obr. 199., fig. k.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Biliu.“ II., pag. 38., tab. XXXVIII. fig. 6.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, opak vejčitě-kopiuaté, u předu trochu zúžené, přitupé, na dolejšku v řapíku zúžené, s okrajem jemně pilovitým, na basi celokrajným.

Hlavní nerv jest rovný, na basi silný, vyniklý, ku špici pozvolna zúžený; druhořadé nervy jsou velice jemné, málo znatelné; sítivo jest husté, smačklé, zaokrouhlené.

Naleziště: Kučlín, leštitvý lupek.

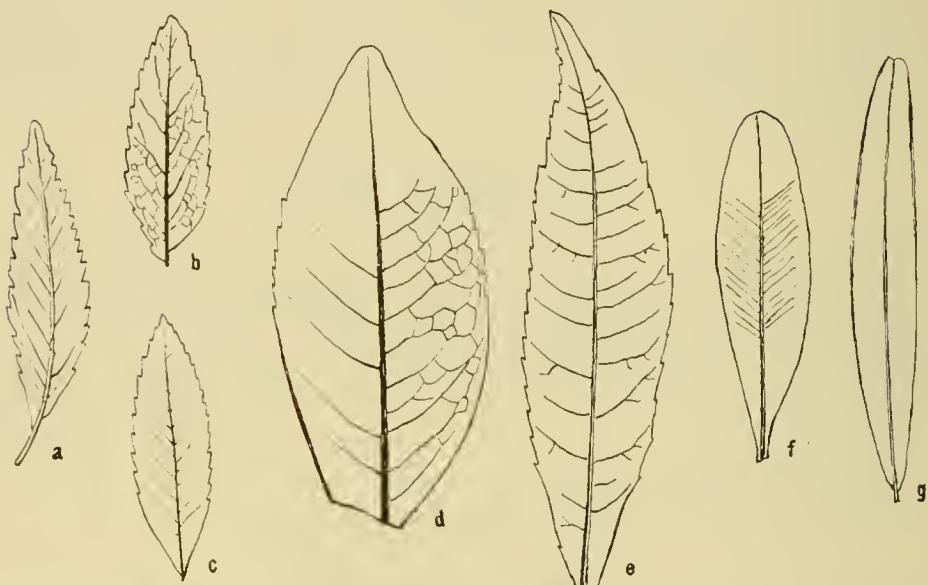
Myrsinites salicoides A. Braun sp.

Obr. 200., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 38.

Synon: *Myrsine salicoides* A. Br.; *Salix myricoides* A. Br.

Listy jsou kopinaté, hluboce pilovité.

Obr. 200. — a. *Mirsinites salicoides* A. Br. List. — b. *M. antiquus* Ett. List. — c. *M. Braunii* Ett. Pilovitý list. — d. *Iaccorea primaeva* Ett. List bez base. — e. *Iaccorea lanceolata*. Ett. Kopinatý list — f. *Sapotacites Daphnes* Ung. List. — g. *Sapotacites augustifolius* Ett. Úzký list. Přiroz. vel. (a. dle Heera, b—g. dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest znatelný; druhořadé nervy jsou četné, jednoduché, hustě sestavené.

Naleziště: Kučlín, leštitvý lupek.

Myrsinites Braunii Ettingsh.

Obr. 200., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 39., tab. XXXVII., fig. 25.

Listy jsou kožovité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, ua kraji čepele pilovité.

Hlavní nerv jest rovný, slabý; druhoadé nervy jsou četné, rozvětvené, husté, v ostrých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Myrsinites antiquus Ettingsh.

Obr. 200., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 39., tab. XXXVII., fig. 26.

Listy jsou blanité, vejčitě-kopinaté, s okrajem vroubkovaným.

Hlavní nerv zřetelný; druhoadé nervy jsou rozvětvené, nečetné, obloučky a větvičkami mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Icacorea primaeva Ettingsh.

Obr. 200., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 39., tab. XXXVII., fig. 15.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabeus bei Kundratitz.“ pag. 42. (338.), tab. 9. (XVI.). fig. 19.

Listy jsou trochu kožovité, elliptičné, na dolejšku špičaté, u předu zúžené, poněkud zašpičatělé, na okraji čepele vlnitě-vroubkované.

Hlavní nerv jest silný, na basi vyniklý; druhoadé nervy jemné, v ostrých úhlech vybíhající, zprohýbané, spojující se se střídavými skráceuými nervy druhoadými; třetíradé nervy velice vybíhají v ostrých úhlech.

Blízko příbuzným nyní žijícím druhem v Brasilii jest *Icacorea semicrenata* D C.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Icacorea lanceolata Ettingsh.

Obr. 200., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 40., tab. XXXVII., fig. 28.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 42. (338.), tab. 9. (XVI.). fig. 20.

Listy jsou trochu kožovité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, se špicí protaženou, s okrajem nestejně zubatým, se zuby ostrými.

Hlavní nerv jest vyniklý, na basi silný, rovný; druhoadé nervy jemné, zprohýbané v málo ostrých úhlech ($70-85^{\circ}$) vybíhající, nestejně a mezi sebou spojené, při basi listu zvláště zkrácené; třetíradé nervy v ostrých úhlech vybíhající, velmi jemné, sotva znatelné. Ettingshausen porovnává tento druh s nyní žijícím druhem *Icacorea dentata* D C na Kubě.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

S a p o t a c e a e.

Sapotacites sideroxyloides Ettingsh.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 41.

Listy jsou kožovité, podlouhle opak vejčité, na obvodu svém celokrajné, u předu zaokrouhlené, na dolejšku zúžené. Pouze hlavní nerv jest znatelný.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Sapotacites Daphnes Ung. sp.

Obr. 200., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 41., tab. XXXVIII., fig. 8, 23.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“ pag. 34. (306.), tab. 6. (XV.), fig. 12.

Synon: *Quercus Daphnes* Ung.

Listy jsou krátce řapíkaté, pevné, kožovité, podlouhlé neb opak vejčité-podlouhlé, u předu zaokrouhlené, tupé, na obvodu svém celokrajné, s okrajem zpět přehnutým.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy jsou velice jemné, rovné, spolu souběžné, velice sbližené, v úhlech 65—80° vybíhající, při okraji čepele obloukovitě spojené.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Dlouhý Újezd*, sferosiderit; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Malý Úhošt* u Černovic nedaleko Chomutova.

Sapotacites lingua Rossm.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset.“ pag. 35. (307.), tab. 9. (XVIII.), fig. 11., 12.

Listy jsou kožovité, jazykovitého tvaru, u předu tupě zaokrouhlené, na obvodně svém celokrajné, nahoře širší než dole. Hlavní nerv jest rovný, dosti tlustý, ku špici rychle se zúžující; druhořadé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

Sapotacites angustifolius Ettingsh.

Obr. 200., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 42., tab. XXXVIII., fig. 9., 10.

Listy jsou pevné, kožovité, čárkovitě podlouhlé, na dolejšku zúžené, u předu vykrojené, celokrajné, s okrajem zpět ohrnutým.

Pouze hlavní nerv jest znatelný.

Naleziště: *Lužice*, menilitový opál; *Žichov*, pískovec.

Sapotacites bilinicus Ettingsh.

Obr. 201., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“. II., pag. 42., tab. XXXVIII., fig. 21, 22.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 45. (173.), tab. 9. (XII.), fig. 24.

Listy jsou trochu blanité, řapíkaté, podlouhle-opak-vejčité, v řapk zúžené, celokrajné, u předu dosti špičaté.

Hlavní nerv silný, až do špičky listu se táhnoucí, rovný; druhodě nervy jsou velice jemné, četné, spolu souběžné, sbližené, v ostrých úhlech vybíhající, jednoduché neb vidličnaté.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Ledvice*, lupky, zřídka.

Sapotacites minor Ettingsh.

Obr. 201., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 42.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 42. (338.), tab. 8. (XV.), fig. 33., 34., tab. 9. (XVI.), fig. 21.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“ pag. 41. (60.)

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, opak vejčité, celokrajné, na špicu vykrojené, na dolejšku klínovitě — zúžené.

Hlavní nerv jest silný; druhodě nervy v ostrých úhlech vybíhající jsou velice jemné, obloukovité a mezi sebou spojené.

Naleziště: *Březno*, plastický jfl; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, nezřídka; *Grasset*; *Suletic*, leštivý lupek, list.

Sapotacites tenuinervis Heer.

Engelhardt: „Über die Cyprisschiefer Nordböhmens.“ Isis 1879, pag. 142., tab. VIII., fig. 4.

Listy jsou kožovité, vejčito elliptičné, celokrajné, řapíkaté. Nečetné druhodě nervy jsou velice jemné, hodně obloukovité a pomocí oblouků spojené; sítivo jest pravidelné a velice jemné.

Naleziště: *Cyprisové lupky* v sev. Čechách. (Cheb-Falknov.)

Sapotacites emarginatus Heer.

Sieber: „Zur Kenntniß der nordböhmischen Braunkohlenflora.“ Sitzungsber. Wien. LXXXII., pag. 82., tab. IV., fig. 35.

Listy jsou malé, kožovité, řapíkaté, podlouhle opak vejčitě-elliptičné, u předu hluboce vykrojené neb srdcíté, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, rovný, až do špičky listu se táhnoucí; druhodě nervy jsou velice jemné, husté, spolu souběžné, při okraji čepele pomocí kliček spolu spojené.

Od druhu *Sup. truncatus* Ettingsh. liší se tim, že není na dolejšku klínovitě zúžený a že jest u předu více vykrojený.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

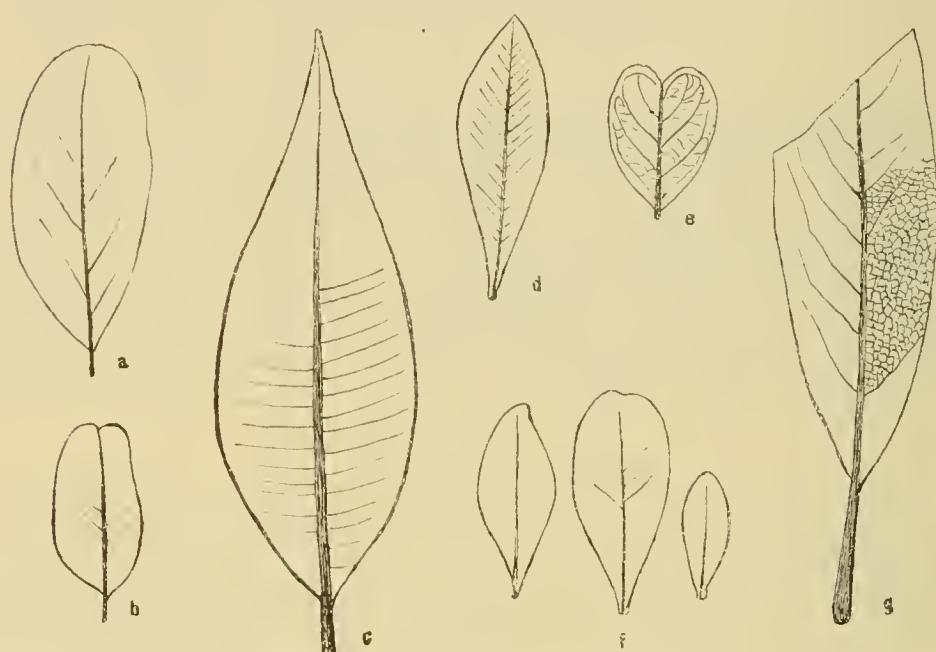
Sapotacites Townshendi Gaud.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 15., tab. CIII., fig. 6.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“. 1898, pag. 99., tab. X., fig. 4.

Listy jsou kožovité, široce vejčité, na obvodu svém celokrajané. Hlavní nerv jest zřetelný; druhorádé nervy jsou četné, obloukovité; sítivo jest jemné, husté spolu souběžné.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Obr. 201. — a. *Bumelia ambigua* Ett. List. — b. *Chrysophyllum Sturi* Ett. — c. *Chr. Palaeo. Cainito* Ett. List $\frac{1}{2}$ přiroz. vel. — d. *Sapotacites bilinicus* Ett. List. — e. *Sup. minor* Ett. Vykrojený list. — f. *Bumelia Oreadum* Ung. Tři listy. — g. *Bumelia bohemica* Ett. List bez hořejší polov. (a-d, f, g, dle Ettingsh. e, dle Heera.)

Sideroxylon hepios Ung.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891., pag. 38.

Plod jest suchá, okrouhlá bobule, uvnitř ve dvě části rozdělená.

Naleziště: *Holý Kluk*, jeden plod.

Chrysophyllum Palaeo-Cainito Ettingsh.

Obr. 201., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 43., tab. XXXVIII., fig. 27.*Engelhardt*: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 45. (173.), tab. 9. (XII.), fig. 16.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, vejčité, celokrajné, na dolejšku špičaté, u předu dlouze zašpičatělé. Hlavní nerv jest silný, vyniklý, ku špici značně se zúžující, rovný; druhodě nervy vybíhají skoro v pravém úhlhu, jsou jemné, sblížené, spolu souběžné; třetidě nervy jsou nezřetelné.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Ledvice*, lupky.***Chrysophyllum Sturi*** Ettingsh.

Obr. 201., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 43., tab. XXXVIII., fig. 19.

Řapíkaté listy jsou kožovité, vejčité, celokrajné, na dolejšku zaokrouhlené, u předu trochu zúžené, tupé neb vykrojené.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhodě nervy jsou velice jemné, v málo ostrých úhlech vycházející, husté, spolu souběžné.

Chrysophyllum sericeum DC. a *Ch. microphyllum* DC. jsou podobnými druhy nyní žijícími.

Naleziště: *Dlouhý Újezd*, plastický jíl; *Bílina*, plastický jíl.***Chrysophyllum reticulosum*** Rossm. sp.*Engelhardt*: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasseth.“ pag. 35. (307.), tab. 9. (XVIII.), fig. 13.—17., tab. 10. (XIX.), fig. 6., tab. 11. (XX.), fig. 1.

Listy jsou kožovité, podlouhle-oválné, u předu vykrojené, celokrajné. Hlavní nerv jest rovný a silný; jemné druhodě nervy jsou odstálé a tvoří blízko okraje listového ploché oblouky; v hlavních polích táhnou se četnější skrácené nervy, které se ztrácejí v mnohobokém sítivu.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec, velice hojně; *Staré Sedlo*.***Bunelia Oreadum*** Ung.

Obr. 201., fig. f. (1.—3.)

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 43., tab. XXXVIII., fig. 12. až 18.*Engelhardt*: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 43. (339), tab. 9. (XVI.), fig. 17., 24., 25.

Listy jsou kožovité, opak vejčité, dolů v řapík zúžené, u předu zaokrouhlené neb vykrojené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest jemný, před špicí listu často mizící; druhodné nervy velice jemné, často skoro jednoduché.

Bobule jest kožovitá, vejčitá, zobanitá, jednopouzdrá, jednosemená asi 1,95 mm dlouhá, 0,65 mm široká.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Březno*, plastický jíl; *Zabrušany*, vypálené lupky; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně; doly Petr a Pavel u *Duchcova*, sferosiderit; *Ledvice*, lupky; *Grasset*.

Bumelia ambigua Ettingsh.

Obr. 201., fig. a.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 44., tab. XXXVIII., fig. 20. Dlouze řapíkaté listy jsou opak vejčité, na dolejšku špičaté, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest tenký; druhodné nervy jsou jemné, v ostrých úblech vybíhající.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Bilina*.

Bumelia bohemica Ettingsh.

Obr. 201., fig. g.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 44., tab. XXXVIII., fig. 7.

Listy jsou poněkud blanité, dlonze řapíkaté, podlouhle-opak vejčité, na spodu špičaté, celokrajné.

Hlavní nerv jest tenký, rovný; druhodné nervy jsou velice jemné, v ostrých úblech vybíhající, zkrácené, přecházejí ve velice jemné sítivo, sestávající z políček elliptičních.

Z nyní žijících druhů nejblíže příbuzným jest druh *Bumelia salicifolia*.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

E b e n a c e a e .

Diospyros brachysepala A. Braun.

Obr. 203., fig. a, b.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges“ Lotos 1896, pag. 163.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 11., tab. CII., fig. 1—14.; pag. 191., tab. CLIII., fig. 39.

Menzel: „Die Flora des tertiären Polierschiefers von Sulloditz.“ Isis zu Bautzen 1896/97, pag. 41. (60.)

Listy jsou řapíkaté, tvaru elliptičního, ku spodně špicí zúžené, blanité neb polokožovité, celokrajné; blavní nerv poněkud silnější a ku špicí pozvolna se zúžující; druhodné nervy střídavé, oddálené, v ostrém úbhu vybíhající, rozvětvené, obloukovité; nervy třetíradé navzájem spojené.

Bobule jest kulovitá, nešfavnatá, o rozměrech 1-3 cm; kalich jest čtyrlaločný, s laloky krátkými, široce vejčitými, u předu v krátký, zašpičatěný lalůček zúženými. (Kde tento malý lalůček zdá se na otisku chyběti, jest bezpochyby jen pouze ohnutý a následkem toho nezřetelný.)

Často přicházejí otisky kalichů bez bobuli a tu lze pozorovati důlek, kde plod seděl a kolem důlku vyvýšený okraj. Kalich jest kožovitý bez znatelné nervatury. Podobá se kalich druhu tohoto nyní žijícímu *Diospyros Lotus* L. ze severní Ameriky.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kučín, leštivý lupek; Kundratec u Litoměřic, listy hojuč i kalich; Březiny, Suledice, leštivý lupek, četné listy; Ledvice, lupky; Želenky, sferosiderit; Zálezly, tufy; Holý Kluk, Freudenbergův důl, huědě uhlí; Bílina.

***Diospyros anceps* Heer.**

Heer: „Flora tert. Heiv.“ III., pag. 12., tab. XII., fig. 15—18.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 99., tab. X., fig. 6.

Listy jsou řapíkaté, vejčitě-elliptičné, na dolejšku tupě zaokrouhlené, blanité, na obvodu svém celokrajné, ku předu pozvolna zúžené, zašpičatělé.

Hlavní nerv jest zřetelný; druhořadé nervy jsou dosti oddálené, v ostrém úhlu vybíhající, zakřivené a hodně rozvětvené; sítivo složeno jest z mnohobokých políček.

Nyní žijícím podobným druhem jest *Diospyros virginiana* L. ze sev. Ameriky

Naleziště: Berand, hlinité lupky, vzácně.

***Diospyros pannonica* Ettingsh.**

Engelhardt: „Die Tertiärpflanzen ans dem Leitmeritzer Mittelgebirge“. Nova Acta 1876, pag. 23. (363.), tab. 3. (XVIII.), fig. 3.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz.“ pag. 42. (61.)

Listy jsou dosti kožovité, elliptičné, ku spodu zúžené, na obvodu svém celokrajné, řapíkaté.

Hlavní nerv jest znatelný, z něhož vybíhají jeunné nervy druhořadé v ostrých úhlech, více méně vlnovitě se táhnoucí, v dosti plochých obloucích dále od okraje spolu spojené, na koncích rozvětvené; sítivo jest jemné.

Naleziště: Zálezly, tufy; Suledice, leštivý lupek, vzácně.

***Diospyros Myosotis* Ung.**

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 45.

Kalich jest pětidlný, opadavý, málo rozevřený, s plátky na konci zaokrouhlenými.

Naleziště: Bílina, plastický jíl.

Diospyros sp.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux“ pag. 46. (174.), tab. 6. (IX.), fig. 29.

Kalich neúplně zachovaný s 5 plátky, jež se zdají být nestejně dlouhými, zaokrouhlenými na konci neb špičatými.

Naleziště: *Ledvice*, lopky.

Diospyros bilinica Ettingsh.

Obr. 202., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 45., tab. XXXIX., fig. 17., 18.

Listy jsou řapikaté, kožovité, podlouhle-elliptičné neb kopinaté, celokrajné, na dolejšku zaokrouhlené, na předu trochu přitnité.

Hlavní nerv jest na basi silný, ku špici zúžený; druhodné nervy vybíhají v ostrých úhlích, jsou velice jemné, poněkud oddálené, obloukovité; třetíradé nervy nezřetelné.

Kalich jest čtyřcípý, opadavý, malý, odstálý, s cípy vejčitými, podélne žil-kovaně-rýhovanými, u předu přišpičatělými, na dolejšku smačklými.

Diospyros melanoxyylon Roxb. jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál.

Diospyros palaeogaea Ettingsh.

Obr. 202., fig. a—c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 45., tab. XXXVIII., fig. 24 až 26, 32.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniß der Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“ Isis in Dresden 1897., pag. 8.

Listy jsou kožovité, řapikaté, široce elliptičné, celokrajné, 10·4—13 cm. dlouhé. Hlavní nerv vyniklý; druhodné nervy četné, jemné, zprohýbané, rozvětvené.

Kalich jest pevný, pěticípý, odstálý, opadavý; cípy vejčito-kopinaté, zašpičatělé. Bobule jest kulovitá, suchá, skoro 2·6 cm. v průměru mající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, hořlavý lopék, kalich; ssavý lopék, kalich; *Kučín*. leštivý lopék, listy, květy a bobule.

Diospyros macrocarpos Engelh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge“, pag. 67. (407.), tab. 12. (XXVII.), fig. 10.

Plod dosti veliký, sestávající ze šesti neb sedmi semen do krnu sestavených a ve směru osy plodní drahromady smačklých.

Naleziště: *Žitenice*, sladkovodní pískovec.

Diospyros haeringiana Ettingsh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876, pag. 46. (386), tab. VI., fig. 19.

Listy jsou kopinaté neb prodlouženě-kopinaté, řapíkaté, celokrajné, spíše blanité než kožovité, ku oběma koncům zúžené.

Obr. 202. — a—c. *Diospyros palaeocyna* Ett. List, kalich, bobule. — d—f. *Diosp. paradisiaca* Ett. List, kalich, podlouhlá bobule. — g. *Diosp. bilinica* Ett. List a na něm otisk kalichu. — Skuteč. vel. — (Dle Ettingsh.).

Hlavní nerv jest dosti silný; druhodlé nervy jsou jemné, v různě ostrých úhlech vybíhající, oblonkovité a rozvětvené; sitivo jest jemné.

Naleziště: Holý Kluk, tufy.

Diospyros paradisiaca Ettingsh.

Obr. 202., fig. d—f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 46., tab. XXXVIII., fig. 29 až 31, 34.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhmischen Mittelgebirges.“ Lotos in Prag 1896, pag. 39.

Listy jsou řapikaté, blanité, kopinaté, ku oběma koncům zúžené, celokrajné. Hlavní nerv znatelný, rovuý; nervy druhořadé jemné, oddálené, dolejší v úhlu 45° vybíhající, prostřední a hořejší nervy v tupějších úhlech vybíhající, při okraji čepele listové vzhůru se táhnoucí, rozvětvené, navzájem mezi sebou spojené; hadovitě se táhnoucí obloučky od okraje oddálené a na vnější straně kličkami nervovými opančené; nervy třetíradé velice tenké a v sítivo se rozvíhající.

Bobule podlouhle knlovitá, nešťavnatá; kalich pětidílný, odstálý, opadavý, s cípy kališními čárkovitými, tupými, s čárkovitě se táhnoucí nervaturou, skoro 1,3 cm. dlouhými.

Podobné svými listy nyní žijící druhy jsou *Diospyros membranacea* DC, *D. anonaefolia* DC a *D. chartacea* Wall.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; *Natternstein* u Soutěšek, leštivý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek; *Březiny*.

Macreightia germanica Heer.

Obr. 203., fig. g.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 46.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaer-Flora.“ Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaft. 1878, pag. 199.

Kalich jest třídílný, stopkatý, s laloky vejčitými ueb vejčitě-kopinatými; střední nerv jest velice rozvětvený a jemnými žilkami spojený. Bobule jest zaokrouhlená, basi kalichu obdaná.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Macreightia Microcalyx Ettingsh.

Obr. 203., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 46., tab. XXXIX., fig. 2—5.

Krejčí: „Übersicht der Tertiaer-Flora.“ Sitzb. d. k. b. Gesellschaft d. Wissenschaft. 1878, pag. 199.

Kalich jest poněkud blanitý, stopkatý, třídílný, na zevnějšku srstnatý, s laloky vejčitými-zašpičatělými, na basi širokými, u předu krátce zašpičatělými, žilkovaně-rýhovanými. Bobule jest zaokrouhlená, basi kalichu obdaná.

Listy jsou kopinatě-podlouhlé, na spodu zúžené, tupé, ku předu zúžené, celokrajné. Hlavní nerv jest u basi silný, vyniklý; druhořadé nervy jsou jemné,

dolejší vybíhají v ostrých, střední a hořejší v tupějších úhlech; třetířadé nervy nezřetelné.

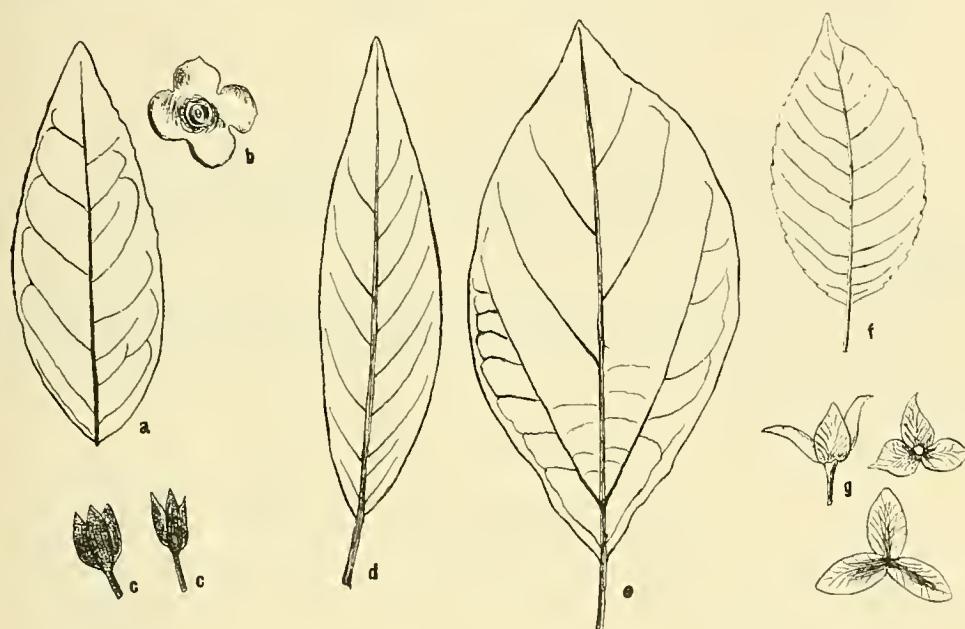
Podobným nyní žijícím druhem jest *Macreightia albens* DC. z Mexika.
Naleziště: Kučlín; leštivý lupek, četuě.

Macreightia longipes Ett.

Ettinghausen: „Flora von Steiermark“, pag. 58., tab. IV., fig. 10, 11.

Ettinghausen: „Flora von Leoben“, pag. 330., tab. VI., fig. 12—14.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 99. tab. IX., fig. 68, 69.

Obr. 203. — a, b. *Diospyros brachysepala* A. Br. List a kalich. — c. *Macreightia Microcalyx* Ett. Dva kalichy. — d. *Styrax stylosa* Heer. List. — e. *St. vulcanic* Ett. List vejčitě elliptič. — f. *Symplocos detrita* Velen. List. — g. *Macreightia germanica* Heer. Tři kalichy. — Skuteč. vel. — (a, b. g. dle Heera; c—e. dle Ettingsh.; f. dle Velen.)

Kalich dosti veliký, trubkovité dolů zúžený. Kt. druhu tomuto přířazuje Engelhardt též kulovitou bobuli.

Naleziště: Berand, hlinité lupy, vzácně.

S y m p l o c a c e a e.

***Symplocos detrita* Velen.**

Obr. 203., fig. f.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun“, pag. 35., tab. VIII., fig. 21.

List jest elliptičně-kopinatý, u předu zašpičatělý, na dolejšku vejčitě-za-

okrouhlený, s řapíkem asi 1 cm. dlouhým, na okraji pilovitě zubatý. Hlavní nerv jest rovný, né příliš silný, ku špici se zúžující; druhoradé nervy skoro v pravém úhlu vybíhající, oblonkovité a mnohdy vstřícné. Sítivo nezřetelné.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený jíl.

Symplocos radobojana Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 44 (340.), tab. 10. (XVII.), fig. 5.

Listy jsou oválné, zašpičatělé, řapíkaté, ua okraji čepele vroubkovaně-pilovité, s nervaturou speřenou; druhoradé nervy jsou jednoduché.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavy lupek.

Symplocos gregaria Al. Braun.

Unger: „Sylloge plant. foss.“ III., pag. 31., tab. XI., fig. 1—4.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sullditz“, pag. 42. (61.)

Listy jsou vejčité, zašpičatělé, řapíkaté, na okraji svém pilovité, 4—9 cm. dlouhé, 1,5—4 cm. široké, s pérovitě rozvětvenou nervaturou; druhoradé nervy skoro jednoduché.

Pecka s jednou až třemi přehrádkami, různého tvaru i velikosti, 5—10 mm. dlouhá, 3—5 mm. široká, vejčitá, smačklá, baňatá, rovná a též zakřivená, na dolejšku zaokrouhlená, na špici příříznutá, po obou stranách dosti hluboce rýhovaná, podélné rýhy jsou nezřetelné.

Naleziště: *Suleticē*, leštivý lupek, pecka a zlomky listové.

Symplocos putschirnensis Engelhardt.

Engelhardt: „Pflanzenreste von Putschirn.“ Isis 1880., pag. 85

Peckovice jest podlouhlá, ku oběma koncům zúžená, uprostřed podélou, mělkou rýhou opatřená.

Naleziště: *Pučírna* u Karlových Varů.

Styraceae.

Styrax stylosa Heer.

Obr. 203., fig. d.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 13., tab. CIII., fig. 11.

Ettlingshausen: „Flora v. Bilin.“ II., pag. 47., tab. XXXVIII., fig. 33., tab. XXXIX., fig. 11., 12.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 43. (339.), tab. 10. (XVII.), fig. 4.

Menzel: „Beitrag zur Kenntniss der Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ Isis in Dresden 1897, pag. 15.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 42. (61).

Listy jsou blanité, kopinato-elliptičné, řapíkaté, celokrajné; nervatura je obloukovitá.

Plody jsou široce elliptičné, jednosemenné, s dosti dlouhou stopkou, na níž je znatelné kolínko, kdež asi pravděpodobně přisedala malá šupina obalná.

Na bázi semeníku možno pozorovat příčné prohlubinky, místa to, kde asi přisedal kalich.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, leštivý lupek; *Kučlín*, leštivý lupek; *Žichov*, menilitový opál; u *Libverdy*: Lovčí chýše, tufy; Cyprisové lupky v sev. Čechách; *Sultice*, leštivý lupek, pěkný list.

Styrax vulcanica Ettingsh.

Obr. 203, fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 47., tab. XXXIX., fig. 13.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz.“ pag. 42. (61).

Listy trochu kožovité, vejčité-elliptičné, ku oběma koncům zúžené, celokrajné.

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý; druhohradé nervy jsou vyniklé, oddálené, na vnější straně větvenaté, dolejší nervy druhohradě vynikají v mnohem ostřejších úhlech nežli nervy hořejší. Třetihradé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu, spojují se mezi sebou a rozvětvují se v sítivo nepravidelné, volné.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál; *Břešťany*; *Suledice*, leštivý lupek, list.

Styrax Ambra Ung.

Unger: „Sylloge plaut. foss.“ III., pag. 34., tab. XXIV., fig. 19, 20.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 99., tab. X., fig. 16.

Listy jsou blanité, široce-vejčité, na dolejšku k řapiku zúžené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy jsou zakřivené, na konci svém rozvětvené, příčnou žilnatinou mezi sebou spojené.

Žilnatina na každé polovici čepele táhne se v jiném sklonu.

Styrax Bensoin Dryand jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupy.

Styrax acuminatifolius Ettingsh.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 99., tab. X., fig. 8.

List jest vejčitý, dlouze zašpičatělý, na bázi málo zašpičatělý, na obvodu svém celokrajný.

Hlavní nerv jest silný; druhohradé nervy vybíhají v ostrých úblech, jsou málo obloukovité, mezi sebou kličkami spojené; sítivo skládá se z mnohobokých políček

Styrax acuminatum Pohl z Brasilie jest velice podobným tomuto druhu fossilnímu.

Naleziště: *Berand*, hlinité lupky, vzácně.

Oleaceae.

Fraxinus primigenia Ung.

Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ II., pag. 24.

Listy jsou speřené, s listky vejčité-kopinatými, zašpičatělými, celokrajnými, na dolejšku nestejustrannými, s druhořadými nervy jevnými.

Křídlaté plody podlouhlé, tupé, s křídlem žilkovaně rýhovaným, uprostřed vykrojeným, stejně velkým neb něco větším nežli podlouhle-vejčitá, smačklá tobolka.

Unger porovnával plod s plody žijícího druhu *Fraxinus viridis* Michx. listky s *F. tomentosa* Michx. ze sev. Ameriky.

Naleziště: *Bilina*, plastický jíl.

Fraxinus macroptera Ettingsh.

Obr. 205., fig. a, b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 25., tab. XXXVI., fig. 9., 10.

Listy jsou speřené, s listky přisedlými, vejčité-kopinatými, zašpičatělými, na basi šikmě rovněž přišpičatělými, s okrajem pilovitým.

Hlavní nerv jest rovný; na dolejšku vyniklý, ku špici zúžený; druhořadé nervy velice jemné, v ostrých úblech vybíhající; třetířadé nervy jsou velice krátké, rozvětvené a v nepravidelné, víceboké sítivo se rozcházející.

Křídlaté plody jsou čárkovité-podlouhlé, tupé, s křídlem žikovaně-rýhovaným, třikrátě delší smačklé a kopinaté tobolky; rýhy vycházejí ve velice ostrých úblech.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Fraxinus deleata Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 23., tab. CIV. fig. 14, 15.

Engelhardt: „Die Tertiärflora d. Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 37. (333.), tab. 8. (XV.), fig. 23, 24.

Listky jsou slabě blanité, oválné, přisedlé, na okraji čepele dosti oddálenými, velkými, ostrými zuby opatřené.

Listky druhu tohoto podobají se žijícímu druhu *Fraxinus parvifolia* Lam.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek; Cyprisové lupky v sever. Čechách.

Fraxinus lonchoptera Ettingsh.

Obr. 204., fig. a, b.

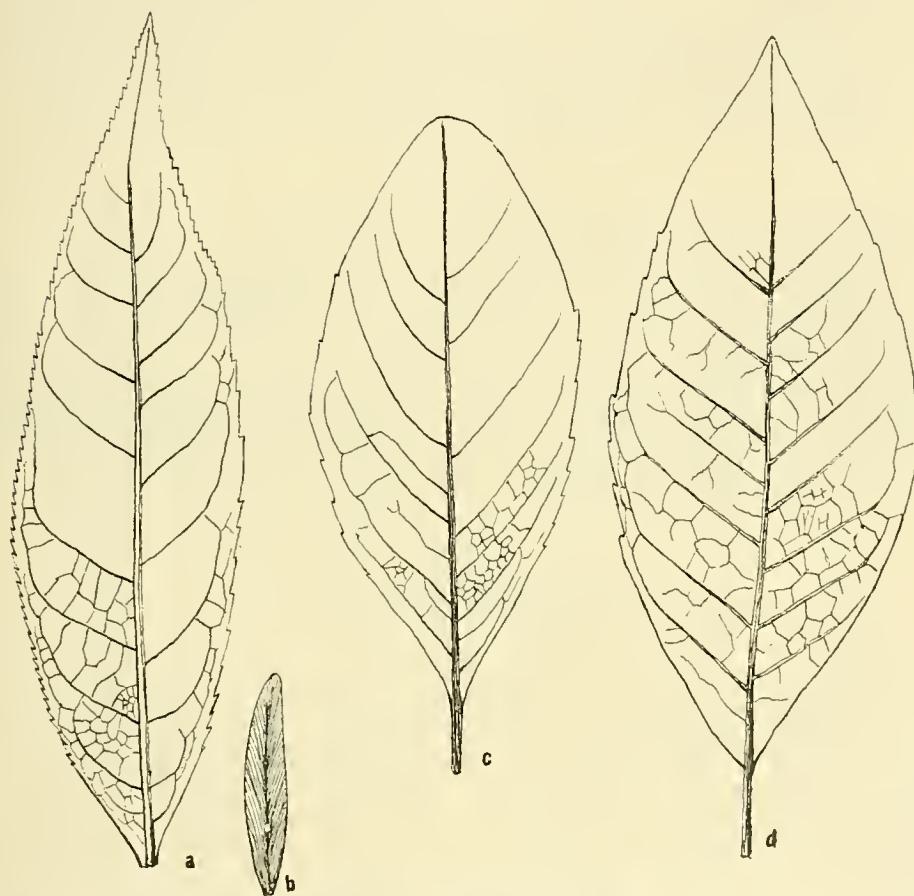
Ettingshausen: „Flora v. Bilin.“ II., pag. 25., tab. XXXVI., fig. 11., 12., 22.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 37. (333.), tab. 8. (XV.), fig. 37.

Listy jsou speřené, s lístky podlouhle-kopinatými, na basi šikmými, špičatými, u předu zašpičatělými, na okraji svém pilovitými.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, až do špičky lístku se táhnoucí; druhohradé nervy jemné, v ostrých úhlech, třetihradé nervy v pravém úhlu vybíhající; velice jemné.

Křídlaté plody jsou kopinaté, na obou koncích zúžené, u předu tupé, křídlo jest pevné, kožovité, žilkované rýhované, s rýhami ve velice ostrých úblech vyčázejícimi.

Obr. 204. — a, b. *Fraxinus lonchoptera* Ett. Jeden listek a křídlo plodní. — c. *Olea olympica* Ett. List rest. — d. *Olca Diana* Ett. rest. (Dle Ettingsh.)

Tvarem plodů i listů podobá se tento druh v Texasu a Mexiku žijícemu druhu *Fraxinus Berlandieriana* DC.

Naleziště: Březno, plastický jíl; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek; Libědice u Žatce.

Fraxinus palaeo-excelso Ett.

Ettingshausen: „Flora v. Sagor.“ II., pag. 6., tab. XI., fig. 11.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz“, pag. 43. (62.), tab. II., fig. 7.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand“. Abh. „Lotos“ 1898, pag. 97., tab. IX., fig. 59.

Jasan s listky skoro kožovitými, kopinatými, zašpičatělými, drobně pilovitými, na dolejšku zúženými, nestejnostrannými, 6—15 cm. dlouhými, 1·5—4 cm širokými.

Druhořadé nervy jsou velice jemné, obloukovité, často zprohýbané, rozvětvené, do zoubků vnikající, v ostrých úhlech (60—70°) vybíhající; třetířadé nervy vybíhají z nervů druhořadých skoro v pravém úhlu.

Druh tento souhlasí s listky nyní žijícího druhu *Fraxinus excelsior* L.

Naleziště: *Suleticc*, leštivý lupek, vzácně, *Berand*, hlinitý lupek, zřídka.

Fraxinus Dioseurorum Ung.

Unger: „Sylloge plant. loss“ pag. 22., tab. VIII., fig. 9.

Ettingshausen: „Flora v. Steiermark.“ pag. 52., tab. IV., fig. 2.

Engelhardt: „Tert. Flora des Jesuitengrabens.“ pag. 37. (333), tab. 21. (XXVIII.), fig. 14, 15.

Klasovité hrozny s poněkud ohnutým vřetenem; stopky kvítků jsou krátké, kvítky smačklé, neúplné, prašníky ve dva oddíly rozdělené, hřbetní stranou připevněné, po délce se rozpukávající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Fraxinus juglandina Sap.

Saporta: „Sud-Est de la France“ III., pag. 89., tab. VII., fig. 6., tab. IX., fig. 13—16.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. „Lotos“ 1898, pag. 97. tab. IX., fig. 58, 60.

Z nyní žijících druhů podobnými jsou *Fraxinus juglandifolia* Lam. a *Fr. caroliniana* Desf. ze sev. Ameriky.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek.

Olea Feroniae Ettingshi.

Obr. 205., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 22., tab. XXXVI., fig. 15.

Kožovité listy jsou podlouhlé, celokrajné, ku oběma koncům zúžené. Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhořadé nervy jsou velice jemné, dolejší vybíhají ve velice ostrých úhlech, ostatní v méně ostrých úhlech, opodál okraje se spolu spojují, třetířadé nervy jsou nezřetelné.

Olea europaea L. jest podobným nyní žijícím druhem.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Olea bohemica Ettingsh.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grasset“, pag. 33. (305.), tab. 2. (XI.), fig. 32.

Listy jsou kožovité, elliptičné neb kopinaté, krátce řapíkaté, ku oběma koncům stejnoměrně zúžené, celokrajné.

Hlavní nerv jest dosti silný, rovný, až do špičky se táhnoucí; druhořadé nervy jsou velice jemné, nedostí zřetelné.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Staré Sedlo*, pískovec.

Olea Diana Ettingsh.

Obr. 204., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 22., tab. XXXVI., fig. 7.

Řapíkaté listy jsou kožovité, opak vejčité neb elliptičné, ku oběma koncům zúžené, na okraji čepele pilovité.

Hlavní nerv jest silný, rovný, vyniklý; druhořadé nervy jsou vyniklé, sblížené, v málo ostrých ($60-70^{\circ}$) úhlech vybíhající, tvoří při okraji čepele četné, nepravidelné kličky druhotné; třetířadé nervy vybíhají na vnější straně v ostrých úblech, na vnitřní straně v různých úblech, spojují se jednak pospolu, jednak se rozvětvují a tvoří sítivo nepravidelné, víceboké.

Druh tento podobá se druhu *Olea fragrans* Thunb. žijícímu v Číně a Japanu.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Olea olympica Ettingsh.

Obr. 204., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 23., tab. XXXVI., fig. 13.

Listy jsou řapíkaté, pevné, kožovité, opak vejčito-elliptičné, na dolejšku zúžené, s okrajem oddáleně zubatým.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý; druhořadé nervy jsou jemné, sblížené, v ostrých úblech vybíhající, na vnější straně druhotnými kličkami nestejně velikými opatřené; třetířadé nervy vynikají na vnější stranu v ostrých, na vnitřní stranu skoro v pravých úblech; sítivo jest vyniklé.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Ligustrum priscum Ettingsh.

Obr. 205., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 24., tab. XXXVI., fig. 8.

Listy jsou řapíkaté, blanité, kopinaté, na obou koncích zašpičatělé, celokrajné.

Hlavní nerv jest zřeteluý, tenký, ku špici velice tenký, trochu zprohýbaný; druhoradé nervy jsou velice jemné, obloukovité, podél okraje vzhůru se táhnoucí, spolu spojované, nejdolejší v mnohem ostřejších úhlech vybíhající než-li ostatní; třetíradé nervy tvoří velice jemné, nepravidelné sítivo.

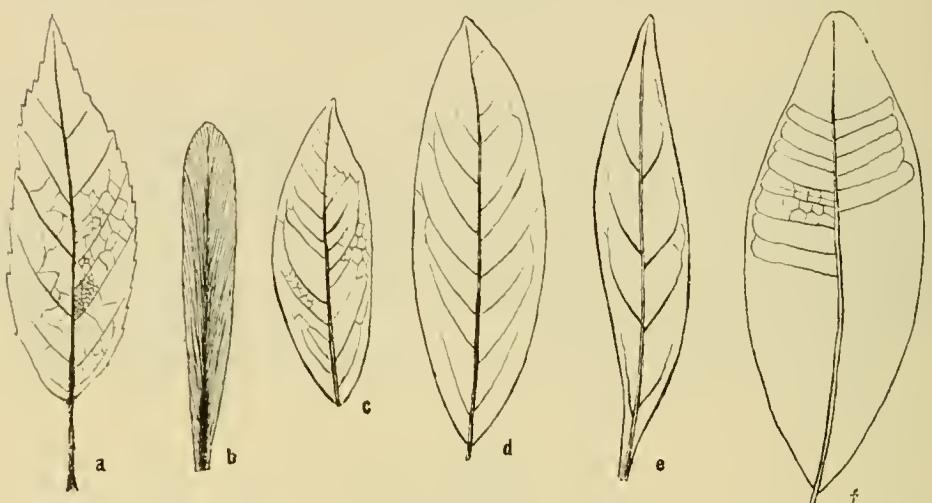
Podobným nyní žijícím druhem jest *Ligustrum vulgare* L. rostoucí v Evropě a na Kavkazu.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Notelaea vetusta Ettingsh.

Obr. 206., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 23., tab. XXXVI., fig. 3.
Listy jsou kožovité, kopinaté, celokrajné, ku oběma koncům zúžené.

Obr. 205. — a, b. *Fraxinus macroptera* Ett. Listek a plodní křífilo. — c. *Notelaea Philyrae* Ett. List. — d. *Olea Feroniae* Ett. List rest. — e. *Ligustrum priscum* Ett. List — f. *Rauwolfia plumieriæfolia* Ett. List rest. — Skuteč. vel. — (Dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest ostře vyniklý, rovný; druhoradé nervy jsou obloukovité, v ostrých úhlech vybíhající, podél okraje vzhůru se táhnoucí, dosti sbližené; třetíradé nervy jsou velice jemné, skoro v pravém úhlu vybíhající a mezi sítivem z malých, okrouhlých polštěk sestávajícího, se ztrácející.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálený lupek.

Notelaea Philyrae Ettingsh.

Obr. 205., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 24., tab. XXXVI., fig. 14.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz“, pag. 38. (334.), tab. 8. (XV.), fig. 36.

Listy jsou kožovité, kopinaté, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný; druhořadé nervy obloukovité, dolejší v ostřejších úhlech vybíhající nežli hořejší, podél okraje vzhůru se táhnoucí; třetíradé též v ostrých úhlech vycházející, vyniklé, v sítivo sestávající z větších, mnohobokých políček se rozvíhající.

Nyní žijící příbuzný druh jest *Notelaea longifolia* R. Brown z Nového Zelandu.

Naleziště: *Kučín*, leštinový lupek; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

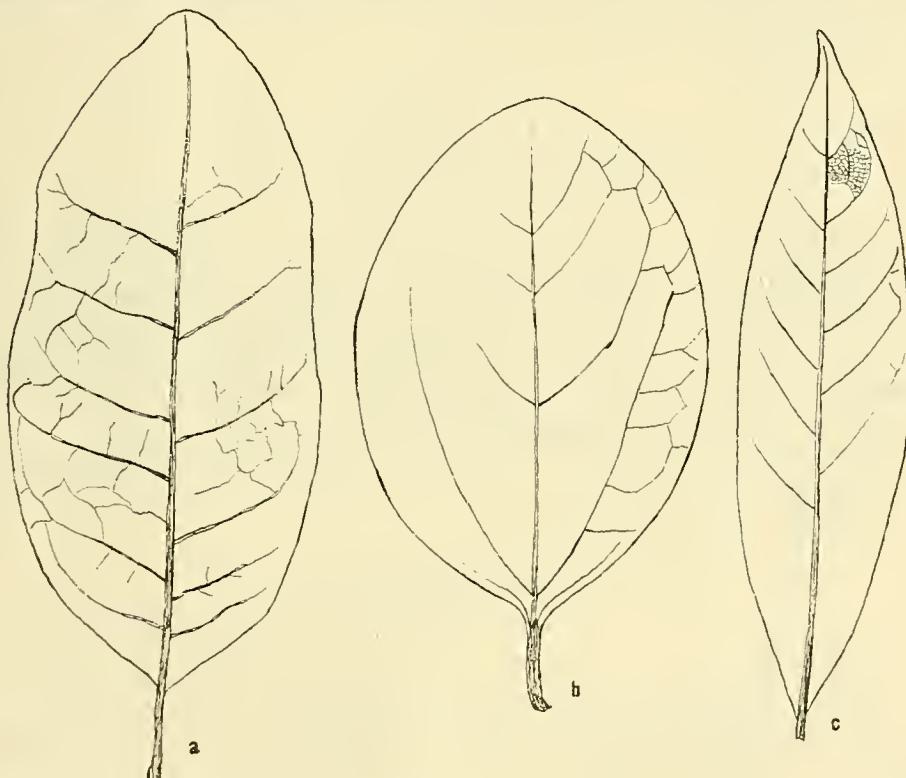
Loganiaceae.

Strychnos europaea Ettingsh.

Obr. 206., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin“ II., pag. 26., tab. XXXVI., fig. 4.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 38. (334.), tab. 9. (XVI.), fig. 3.

Obr. 206. — a. *Tabernaemontana bohemica* Ett. List rest. — b. *Strychnos europaea* Ett. Vejčité ellipt. list. — c. *Notelaea veluta* Ett. List rest. (Dle Ettingsh.)

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, vejčité-elliptičné, celokrajné, na dolejšku zaokrouhlené, pětinervé.

Hlavní nerv na basi vyniklý, ku špici pozvolna se zúžující; druhodě vnitřní nervy nad basi vybíhající jsou obloukovité, jemné, na vnější straně sblíženými větvemi opatřené, vnější basální nervy druhodě zkrácené, velice jemné, ostatní druhodě nervy nečetné, velice jemné, v ostrém úhlhu vybíhající; nervatura málo zřetelná.

Naleziště: Žichov, menilitový opál; Kundratec u Litoměřic, ssavý lupek.

Strychnos grandifolia Engelhardt.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 42. (170.), tab. 9. (XII.), fig. 21., 23.

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, vejčitě-elliptičné, celokrajné, pětinervé. Prostřední (hlavní) nerv jest vyniklý, sousední dva nervy basální jsou dole silné, ku špici se zúžující, nejzevnější dva nervy jsou jemné; postranní (druhořadé) nervy spojující prostřední hlavní nervy tábrou se vodorovně, hořejší vynikají v ostrých úblech, nervy mezi středními a vnějšími vybíhají v pravých úhlech, nervy při okraji listů jsou obloukovité; sítivo jest volné, z různých polštáků sestavené.

Naleziště: Ledvice, lopky, dva zlomky.

A p o c y n a c e a e.

Tabernaemontana bohemica Ettingsh.

Obr. 206, fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 27., tab. XXXVI., fig. 17. Řapíkaté listy jsou podlouhle-elliptičné, celokrajné, na dolejšku přitupě.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný, ku špici poněkud zúžený; druhodě nervy vyniklé, trochu obloukovité, v málo ostrých ($75-85^{\circ}$) úhlech vybíhající, ku špici zúžené, mezi sebou pomocí kliček spojené; třetíradé nervy jsou jemné, v ostrém úhlhu vycházející a tvoří volné sítivo.

Tabernaemontana laurifolia L. jest dle Ettingshausena podobným druhem nyní žijícím na Jamajce.

Naleziště: Březno, plastický jíl.

Ranwolffia plumeriaeefolia Ettingsh.

Obr. 205, fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 26., tab. XXXVI., fig. 19. Synon.: *Apocynophyllum plumeriaeefolium* Ettingsh.

Listy jsou krátce řapíkaté, kožovité, podlouhle- opak vejčité, na dolejšku zúžené, u předu zaokrouhlené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý; druhodě nervy zřetelné, zprohýbané, sblížené, skoro v pravém úhlhu vycházející a při okraji čepele se spojující; třetíradé nervy jsou jemné, skoro v pravém úhlhu vybíhající.

Podobnými na Kubě žijícími druhy jsou *Ranwolffia nitida* L., *R. Cubana* DC. Naleziště: Březno, plastický jíl.

Apocynophyllum Reussii Ettingsh.

Obr. 207.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 28., tab. XXXVII., fig. 1.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876., pag. 68. (408.), tab. 12. (XXVII.), fig. 12.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, čárvkovité-kopinaté, celokrajné, ku oběma koncům zúžené.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý; druhořadé nervy jsou vyniklé, obloukovité, dosti sblížené, v dolejší části listu v pravém úhlu, v hořejší části v poněkud ostrých úhlech vybíhající; třetířadé nervy vycházejí na vnější straně v ostrých úhlech a spojují se pospolu.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl; *Žitenice*, sladkovodní pískovec.

Apocynophyllum Amsoniana Ung.

Obr. 208., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 28., tab. XXXVII. fig. 3.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sullditz.“ pag. 43. (62).

Listy jsou vejčité-kopinaté, zašpičatělé, dlouze řapíkaté, polokožovité, celokrajné, dosti dlouhé.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy více méně zřetelné, jemné, četné, nervy třetířadými malými mezi sebou spojené.

Naleziště: *Kučín*, leštivý lupek; *Suledice*, leštivý lupek, list.

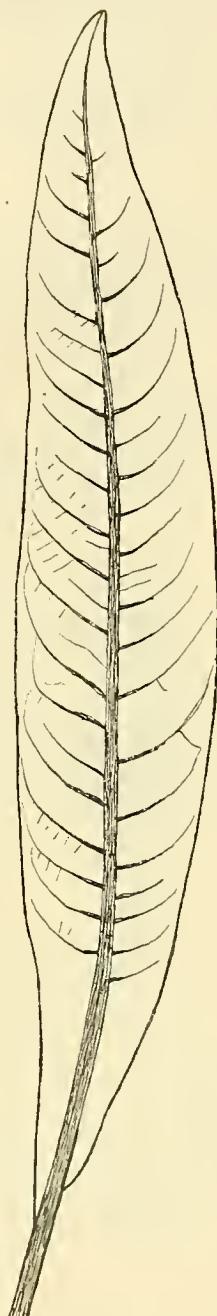
Apocynophyllum pachyphyllum Ettingsh.

Obr. 208., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 29., tab. XXXVI., fig. 18.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 43. (171.), tab. 8. (XI.), fig. 9.

Listy jsou řapíkaté, pevné, kožovité, klínovité-opak vejčité, na špici zaokrouhlené, na dolejšku tupé, celokrajné.

Obr. 207. — *Apocynophyllum Reussii* Ett. Celý list. — Přiroz. vel.
— (Dle Ettingsh.)

Hlavní nerv jest tlustý, ku špici velice se zúžující; druhořadé nervy jsou jemné, při okraji mezi sebou spojené, v úhlech 70—85° vybíhající; třetirodá nervy zřídka zřetelné.

Naleziště: *Kostomlaty*, sladkovodní vápenec; *Ledvice*, lupky; *Želenky*, vyplálené horniny; *Bítina*.

Apocynophyllum Cynanchum Ung.

Obr. 208., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 29., tab. XXXVI., fig. 16.

Listy jsou na dolejšku široké, zaokrouhlené, celokrajné, dlouze řapíkaté.

Hlavní nerv jest silný, ku špici se zúžující; druhořadé nervy na dolejšku v pravém, ostatní v ostrém úhlu vybíhající, jemné, vidličnaté, hojně kliček tvořící, mezi sebou spojené; třetirodá nervy vybíhají v různých úblech, rozvětvení se a vysílají nervy čtvrtého rádu, jež tvoří znatelné, trochu okrouhlé sítivo.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Apocynophyllum sessile Ung.

Unger: „Syll. plant. foss.“ III., pag. 16., tab. IV., fig. 20.

Engelhardt: „Tert. Flora d. Jesuitengrabens“, pag. 39. (335.), tab. 9. (XVI.), fig. 5.

Listy jsou přisedlé, kopinaté, přišpičatělé, na spodu zaokrouhlené, na obvodu celokrajné, kožovité.

Hlavní nerv jest silný; druhořadé nervy speřené, skoro nezřetelné.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Apocynophyllum helveticum Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 191., tab. CLIV., fig. 2., 3.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 38. (334.), tab. 9. (XVI.), fig. 1.

Listy jsou vstřícné, řapíkaté, s řapíkem dosti silným, krátkým, kopinaté, na dolejšku zúžené, později s okraji skoro spolu souběžnými. Hlavní nerv silný; druhořadé nervy velice četné, jemné, spolu souběžné, plochými oblouky spolu spojené. Mezi dvěma dlouhými nervy druhořadými táhne se jeden mnohem jemnější a zkrácený nerv druhořadý.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Apocynophyllum angustum Ettingsh.

Engelhardt: „Die fossilen Pflanzen des Süßwassersandsteins von Grassteth.“ pag. 34. (306.), tab. 7. (XVI.), fig. 16.

Listy jsou skoro přisedlé, kožovité, čárkovité, kopinaté, na dolejšku špičaté, u předu tupé, na obvodu svém celokrajné. Hlavní nerv jest silný, rovný; druhořadé

nervy jsou velice jemné, v úhlech $70-80^{\circ}$ vybíhající; málo zřetelné třetíradé nervy vybíhají skoro v pravém úhlu.

Naleziště: *Grasset*, sladkovodní pískovec.

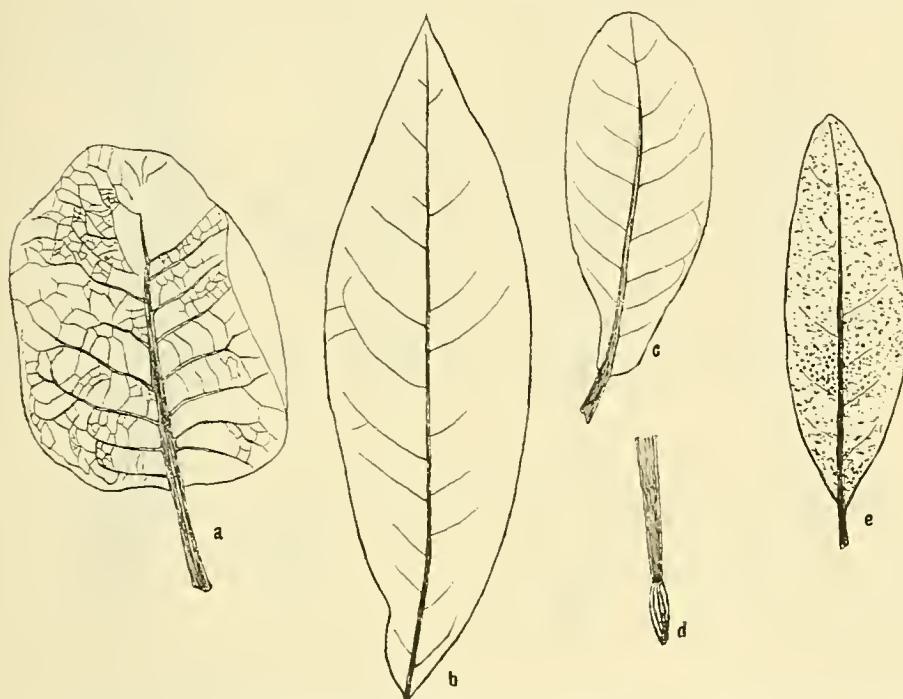
Echitonium superstes Ung.

Obr. 208., fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 30., tab. XXXVI., fig. 21.

Měchyřky jsou velké, 5·2 cm. dlouhé, 2·6 cm. široké, vejčité, tupé, nadmuté podélně rýhované, se semeny podlouhlými, smačklými, poněkud žebernatými, jemným chocholem, čtyřikráte delším zakončenými.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál: *Kučlín*.

Obr. 208. — a. *Apocynophyllum Cynanchum* Ung. Zaokr. list. — b. *Ap. Amsoniana* Ung. List. — c. *Ap. pachyphyllum* Ett. List. — d. *Echitonium superstes* Ung. Plod s chocholem. e. *Cordia bilinica* Ett. List s drobnými hrbolek na povrchu. — Skuteč. ve!. — (Dle Ettingsb.)

Echitonium Sophiae Web.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 22., tab. CIV., fig. 10.

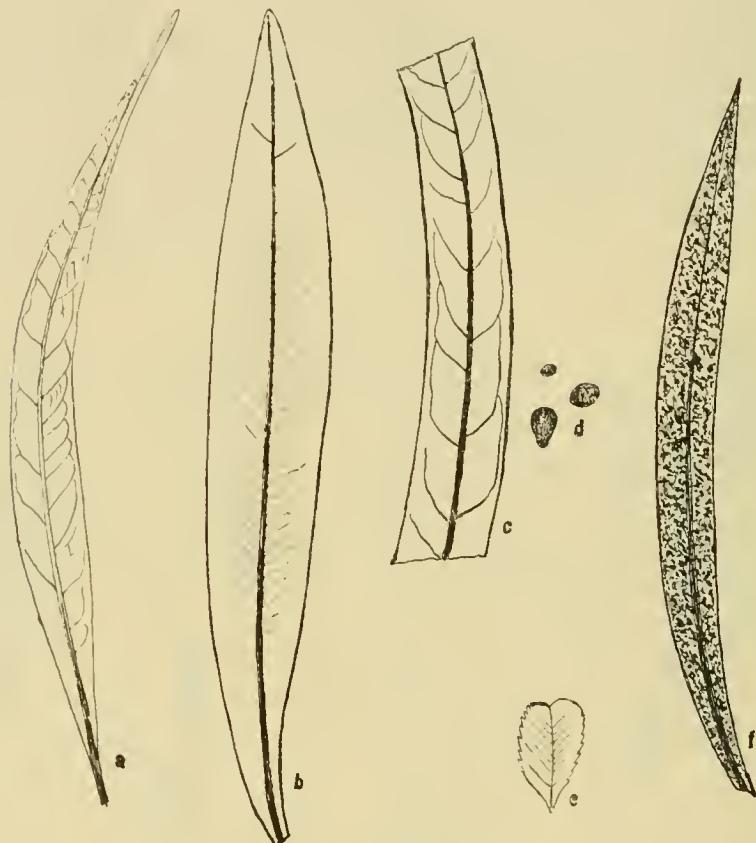
Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos, 1895, pag. 115.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzditz.“ pag. 43. (62).

Listy jsou polokožovité, čárkovité neb čárkovité-kopinaté. Hlavní nerv dosti silny; druhořadé nervy velice jemné, obloukovitě mezi sebou spojené; sítivo nervové velice jemné, ale zřídka znatelné.

Plod ku oběma koncům zúžený, opatřen jest podélou vráskou hlubokou, na dolejšku nejhlubší.

Naleziště: *Skalice* u Litoměřic, pískovec; *Želenky*, sferosiderit, plod; *Grasset*, sladkovodní pískovec; *Sulevice*, leštivý lupek, vzácně.

Obr. 209. — a. *Echitonium cuspidatum* Heer. List rest. — b. *Nerium bilinicum* Ett. Čárkov. kopinatý list. — c, d. *Heliotropites Reussii* Ett. Část listu a semena. — e. *Tecoma austriaca* Ett. Listek. — f. *Heliotropites acuminatus* Ett. List $\frac{1}{2}$ vel. (a. dle Heera, b-f. dle Ettingsh.)

***Echitonium cuspidatum* Heer.**

Obr. 209., fig. a.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 30.

Listy jsou blanité, čárkovité-kopinaté, u předu dlouze zašpičatélé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv zřetelný, z něhož vybíhají v ostrých úhlech četné nervy druhorádě, obloukovité, podél okraje se táhnoucí.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek.

Nerium bilinicum Ettingsh.

Obr. 209., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 30., tab. XXXVI., fig. 20., tab. XXXVII., fig. 2.

Kožovité listy jsou čárkovitě-kopinaté, ku oběma koncům zúžené, na obvodě celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, rovný; druhorádě nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou velice četné, jemné, rovné, velice sbližené.

Jakožto nejbliže příbuzný druh označuje Ettingshausen *Nerium odoratum* Soland. ze sev. východní Indie.

Naleziště: *Kučlin*, leštivý lupek.

Neritinium Ungeri Ettingsh.

Engelhardt: „Tertiärpflanzen aus dem Leitmeritzer Mittelgebirge.“ Nova Acta 1876. pag. 47. (387.), tab. 7. (XXII.), fig. 2—5.

Listy jsou čárkovitě-kopinaté neb podlouhle-kopinaté, zašpičatělé, celokrajné neb trochu zubaté.

Hlavní nerv jest silný, ve špičku vybíhající; druhorádě nervy jsou jednoduché, spolu souběžné, velice četné skoro v pravých úhlech vybíhající.

Naleziště: *Holý Kluk*.

Neritinium majus Unger.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 39. (335.), tab. 9 (XVI.), fig. 2.

Listy jsou řapíkaté, elliptičné neb podlouhle-elliptičné, na obvodu svém celokrajné, dosti blanité.

Hlavní nerv silný; druhorádě nervy jednoduché, četné, rovné, při okraji čepele pomocí obloučků spolu spojené.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Convolvulaceae.

Porana Ungeri Heer.

Heer: „Flora tert. Helv.“ III., pag. 19., tab. CIII., fig. 29—31.

Engelhardt: „Die Tertiärfloren des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 40. (336.), tab. 9. (XVI.), fig. 6, 8, 38.

Synon: *Protamyris eocaenica* Ung.; *Getonia grandis* Ung.

Listy jsou poněkud kožovité, vejčité-elliptičné, celokrajné, na dolejšku svém

zaokrouhlené, u předu zašpičatělé, řapíkaté. Druhořadé nervy nečetné, oddálené, v málo ostrých úblech vybíhající, obloukovité, dále od kraje listu mezi sebou se spojují.

Menzel v díle svém „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“, pag. 44. (63), praví, že rozdíly v listech druhu tohoto a druhu *Porana oeningensis* Heer. jsou nepatrné, a že jest lépe oba druhy spolu spojiti. Dlužno však vyčkati dalších nálezů.

Naleziště: *Kundratec* u *Litoměřic*, ssavý lupek; *Ledvice*, lupky.

***Porana macrantha* Heer. var. *punctata* Brabenec.**

Brabenec: „O novém nalezišti třetihorních rostlin ve spodním pásmu vrstev žateckých“. Rozpravy české akademie; ročník XIII. pag. 23.

Kališní lístky skoro stejně veliké, suché, blanité, dlouze oválné, tupě zakončené; od base každého lístku kališního vybílá 5–7 silných nervů, jež se mnohonásobně rozvětvují. Jednotlivé nervy spojují se navzájem a tvoří polička oválná neb mnohoboká, ale skoro vždy protáhlá. Žilnatina zasahuje na lalocích až k samém okraji. Jednotlivá polička jsou *na všech kališních lístcích* zcela zřetelně tečkována.

Naleziště: *Holedec* u *Měcholup*.

***Porana oeningensis* Heer.**

Obr. 210.

Heer: „Flora tert. Helvetiae.“ III., pag. 18., tab. CIII., fig. 21. 25–28.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulloditz“ pag. 43. (62).

Obr. 210. — *Porana oeningensis* Heer. Kalich čtyrlaločný. Přiroz. vel. (Fotogr. dle otisku adj. J. Kafka.)

Listy jsou krátce řapíkaté, vejčito-elliptičné, zašpičatělé, na obvodu svém celokrajué; hlavní nerv rovný neb poněkud zahnutý, druhoradé nervy v ostrých úblech vybíhající, na konci obloukovitě zahnuté, s nervaturon sítovitou.

Květy jsou v latu složené, s latami rozvětvenými, hustými; kališní lístky jsou suché, blanité, všecky stejně veliké neb poněkud nestejně, široce elliptičné, tupé, velice jemně a droboucně tečkované.

Heer porovnává tento druh s *Porana volubilis* Burm.

U druhu tohoto zkamenělého rozeznává Heer tři variety:

1. Kalich pětilaločný, s laloky stejně dlouhými;
2. Kalich čtyrlaločný;

3. Kalich pětilaločný, s jedním lalokem delším ostatních.

Naleziště: *Suledice*, lupky, četně.

Borragineae.

Cordia bilinica Ettingsh.

Obr. 208., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II. pag. 33., tab. XXXVII., fig. 21.

Listy jsou řapíkaté, pevné, kožovité, podlouhle-elliptičné, na dolejšku poněkud špičaté, u předu tupé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, rovný, se řapíkem na povrchu drsně-hrboulkatým; druhorádě nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou velice jemné, sbližené.

Svrchní strana čepele listové jest posázena velice jemnými, hustě sestavenými hrboulky.

Naleziště: *Zabrušany*, vypálené lupky.**Heliotropites Reussii** Ettingsh.

Obr. 209., fig. c, d.

Ettingshausen: „Ter. Flora v. Bilin.“ II. pag. 33., tab. XXXVII., fig. 7—12, 19*Engelhardt*: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux,“ pag. 43. (171.), tab. 7. (X.), fig. 18.

Listy jsou kožovité, velice hustě (zlázkaté) bradavčité, čárkovité, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný; druhorádě nervy jsou velice tenké, v úhlech 70—80° vybíhající, zakřivené, podél okraje vzhůru se táhnoucí; třetíradě nervy nečetné, zkrácené neb sotva znatelné, skoro v pravém úhlu vybíhající.

Semena jsou nestejná, vejčitá, smačklá neb skoro kulovitá, lesklá.

Naleziště: Menilitový opál u *Žichova*, hojně; *Březno*, plastický jíl, velice zřídka; *Želenky*, vypálené horniny; *Kučlín*.**Heliotropites acuminatus** Ettingsh.

Obr. 209., fig. f.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 34., tab. XXXVII., fig. 20.

Listky jsou poněkud blanité, na povrchu svém vyvstalými a velice hustě sestavenými zrníčky (hrboulky) posázené, čárkovitě-kopinaté, na obou koncích dlouze zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv na basi dosti široký, ku špici značně zúžený, sotva znatelný.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Žichov*, menilitový opál; *Březno*, plastický jíl.

Verbenaceae.

Petraea borealis Ettingsh.

Obr. 211., fig. a.

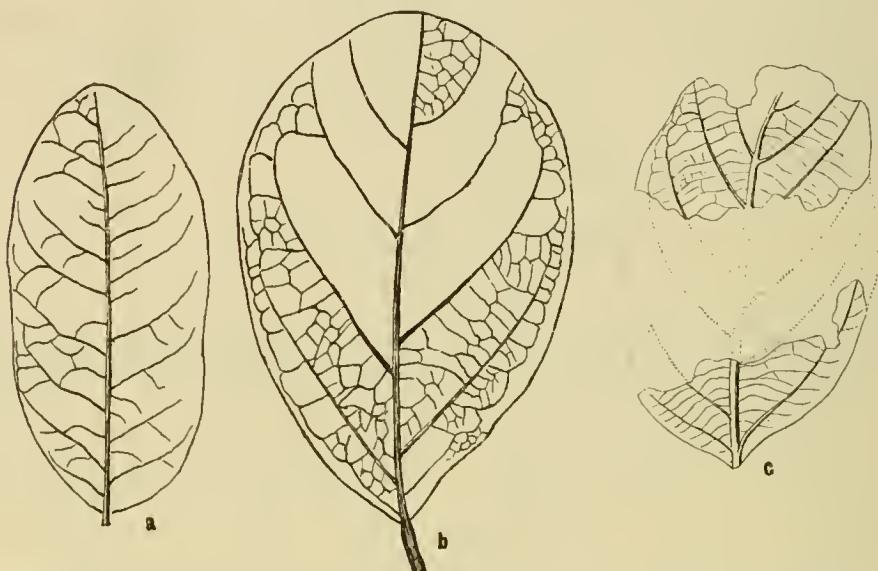
Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 31., tab. XXXVII., fig. 18.

Listy jsou kožovité, krátce řapíkaté, elliptičné, na obou koncích tupě zakončené, celokrajné.

Hlavní nerv dosti silný, rovný; druhorádé nervy jsou vyniklé, obloukovité, v málo ostrých úhlech vybíhající, kličkami spojené; třetírádě nervy zřetelné, na vnější stranu v ostrém úhlu vybíhající a mezi sebou spojené.

Petraea volubilis Jacq. nyní žijící v Brasilii a Západní Indii jest podobným druhem.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Obr. 211. — a. *Petraea borealis* Ett. Elliptičný list. — b. *Vitex Lobkowitzii* Ett. Opak vejčitý listek. — c. *Cinchona* sp. Necelý list. — Skuteč. vel. — (a, b. dle Ettingsh.
c. dle Velen.)

Vitex Lobkowitzii Ettingsh.

Obr. 211., fig. b.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II, pag. 31., tab. XXXVII., fig. 4.

Engelhardt: „Beiträge zur Paläontologie des böhm. Mittelgebirges.“ Lotos 1895, pag. 114.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz,“ pag. 44. (63.)

Listy složené, řapíkaté, jednolistkaté; lístky kožovité, opak vejčité, na basi poněkud nestejnostranné, zašpičatělé, na okraji čepele celokrajné neb oddáleně zubaté.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný; druhorádě nervy znatelné, obloukovité, poněkud zprohýbané, oddálené, dolejší v ostřejších, prostřední a hořejší nervy v úhlech méně ostrých vybíhající. Hlavní nerv jest od řapíku odčlánkován.

Pole druhorádými nervy omezená zúžují se pozvolna ku okraji, vyniklé, zprohýbané oblouky obronbeny jsou ua vnější straně kličkami. Třetírádě nervy znatelné, jednoduché nebo vidličnatě dělené, na vnější stranu v ostrých, na vnitřní stranu v tupých úhlech vybíhající, mezi sebou navzájem spojené, podlouhlá po-

líčka tvořící. Nervy čtvrtého řádu četné v pravém úhl u vynikající tvoří pěkné, z velice malých, zaokrouhlených poliček složené pletivo.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál; severně od *Březiny*; *Zálezly*, tufy; *Suletic*.

Bignoniaceae.

Tecoma austriaca Ettingsh.

Obr. 209, fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 34., tab. XXXVII., fig. 16.

Listy jsou speřené, s lístky přisedlými, vejčitě-elliptičními, kožovitými, na bázi nestejnostrannými, trochu staženými, u předu vykrojenými, na okraji pilovitými.

Hlavní nerv je tenký, rovný; druhoradé nervy jsou velice jemné, obloukovité, v ostrých úblech vybíhající; třetíradé nervy nezřetelné.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek.

Tecoma Basellii Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 40., (336), tab. 9. (XVI.), fig. 13.

Listy jsou kopinaté, na dolejšku nestejnostranné, na okraji čepele pilovité. Hlavní nerv jest silný; druhoradé nervy jemné, při okraji vidličnatě dělené, v ostrých úblech vybíhající.

Tecoma stans Juss. z Ameriky jest nejbližše příbuzným druhem nyní žijícím.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Rubiaceae.

Cinchona sp.

Obr. 211, fig. c.

Velenovsky: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 48., tab. VI., fig. 17—18.

Listy jsou široce kopinaté, ku oběma koncům krátce zúžené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest velice silný, nerovný, pouze na špici poněkud zúžený; druhoradé nervy v ostrých úblech vybíhající, četné, obyčejně zprohýbané, při okraji pomocí oblouků mezi sebou spojené; třetíradé nervy vybíhají v pravém úhl u.

Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálený jíl.

Cinchona pannonica Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 36. (332), tab. 8. (XV.), fig. 31.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 44. (63).

Listy jsou vejčité, na obou koncích zúžené, zašpičatělé, na obvodu svém celokrajné. Hlavní nerv silný; druhoradé nervy jemné, poněkud obloukovité, skoro jednoúhle; třetíradé nervy tvoří síťivo z velkých poliček sestávající.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, zřídka; *Holý Kluk*, často; *Suletice*, leštinový lupek, vzácně.

Cinchona Aesculapi Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 37. (333), tab. 8. (XV.), fig. 35.

Listy jsou podlouhle-vejčité, ku oběma konciům zúžené, celokrajné, blanité, řapíkaté. Hlavní nerv jest silný; druhoradé nervy vybíhají v ostrých úhlech, nejčastěji táhnou se rovně k okraji a spojuji se dosti daleko od kraje mezi sebou pomocí několika oblouků; třetíradé nervy tvoří mnohoboká polštářka.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, vzácně; *Holý Kluk*, tufy.

Pavetta borealis Ung.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrab. bei Kundratitz.“ pag. 37. (333), tab. 8. (XV.), fig. 20—22.

Synon.: *Pavetta dubia* Ung.

Listy jsou malé, vejčito-elliptičné, dolů v řapík zúžené, blanité. Nečetné druhoradé nervy jsou jednoduché a zprohýbané.

Engelhardt nalezl též jedno vrcholičnaté kvetenství.

Naleziště: *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek.

Morinda Proserpinæ Ung.

Unger: „Iconogr. plant. fossil.“ tab. XLV.

Engelhardt: „Über fossile Pflanzen aus tertiären Tuffen Nordböhmens.“ Isis in Dresden 1891., pag. 42.

Listy jsou velmi veliké, kožovité, podlouhle-elliptičné, na obvodu svém celokrajné. Hlavní nerv silný; druhoradé nervy oddálené, v ostrých úhlech vybíhající silné, poněkud obloukovité, na špičku tu a tam mezi sebou spojené.

Naleziště: *Vernerice*, tufy, část listu.

Cinchonidium bilinicum Ettingsh.

Obr. 212, fig. a, c.

Ettinghausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II.. pag. 19., tab. XXXV., fig. 28—31.

Listy jsou řapíkaté, poněkud kožovité, vejčito-kopinaté neb kopinaté, ku oběma konciům zúžené, na obvodu celokrajné.

Hlavní nerv jest rovný, vyniklý, až do špičky listu se táhuocí; druhoradé nervy vybíhají v ostrých úhlech, jsou na dolní straně zkrácené, v počtu 8—12 po každé straně; třetíradé nervy jsou jemné, v pravém úhlu vybíhající a volně sítivo tvořící.

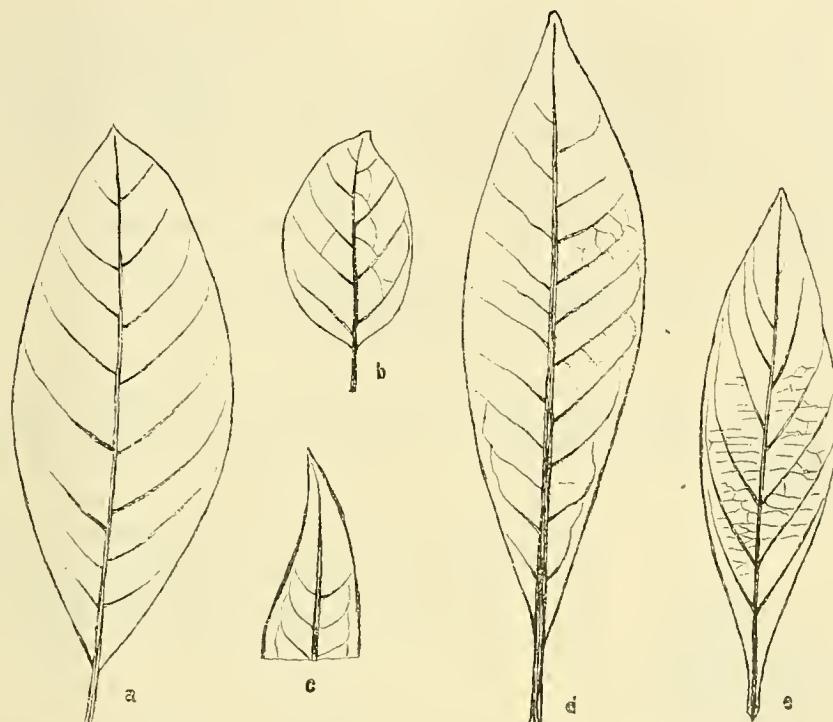
Naleziště: *Kučín*, leštinový lupek; *Březno*, plastický jíl, četně.

Cinchonidium bohemicum Engelhardt.

Engelhardt: „Über Pflanzenreste aus Tertiärablagerungen.“ *Isis* 1880., pag. 82., tab. I., fig. 5 b.

List jest řapíkatý, kožovitý, široce-kopinatý, ku oběma koncům zúžený, na obvodu svém celokrajný. Hlavní nerv jest hodně vyniklý, až do špičky se táhnoucí; druhorádé nervy jsou blízko okraje čepele velice ohnuté, dolejší jsou jemné, hořejší silnější.

Naleziště: Libědice u Žatce.

Obr. 212. — a, c. *Cinchonidium bilinicum* Ett. Celý list a špička listu úzce zakončeného. — b. *Cin. coprosmaefolium* Ett. List. — d. *Cin. multinerve* Ett. List rest. $\frac{1}{2}$ vel. — e. *Cin. randiaeefolium* Ett. (Dle Ettingsh.)

Cinchonidium multinerve Ettingsh.

Obr. 212, fig. d.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 20., tab. XXXVI., fig. 5.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, podlouhle-kopinaté, na spodu zúžené, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, vyniklý, rovný; druhorádé nervy v dosti ostrých úhlech vybíhající, vyniklé, poněkud zprohýbané, na dolejšku čepele zkrácené,

v počtu asi 15 po každé straně; třetíradé nervy jsou jemné, v pravém úhlu vybíhající.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Cinchonidium randiaeefolium Ettingsh.

Obr. 212., fig. e.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 20., tab. XXXVI., fig. 1.

Menzel: „Die Flora des tert. Poliersch. von Sulzoditz.“ pag. 45. (64). tab. II., fig. 10.

Listy jsou řapíkaté, blanité, podlouhlé, na dolejšku zúžené, celokrajné.

Illavní nerv jen na basi poněkud vyniklý, rovný; druhořadé nervy v hodně ostrých úhlech vybíhající, zřetelné, podél okraje vzhůru se táhnoucí, v počtu asi 7—9 po každé straně; třetíradé nervy jsou velice jemné, vybíhají na vnitřní stranu v tupém, na vnější stranu v ostrém úhlu a spojují se pospolu; síťová sestava z velkých poliček.

Naleziště: *Kučlín*, leštivý lupek; *Suletic*, leštivý lupek, vzácně.

Cinchonidium coprosmaefolium Ettingsh.

Obr. 212., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 21., tab. XXXVI., fig. 6.

Listy jsou řapíkaté, zaokrouhleně-elliptičné, na obou koncích tupé, na obvodu svém celokrajné.

Hlavní nerv jest poněkud zprohýbaný, až do špičky listu se táhnoucí; druhořadé nervy jsou jemné v ostrých úhlech vybíhající, v počtu 4—5 po každé straně, obloukovité; třetíradé nervy nečetné, velice jemné, mezi sebou spojené.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Obr. 213. — *Viburnum dubium* Velen. Jeden pěkný list. Přiroz. velik. (Dle Velen.)

Caprifoliaceae.

***Viburnum dubium* Velen.**

Obr. 213.

Velenovský: „Flora v. Vršovic b. Laun.“ pag. 35., tab. VI., fig. 19., tab. VII., fig. 10., 11., tab. X., fig. 18. γ.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 45. (173.), tab. 5. (VIII.), fig. 20.

Listy jsou řapíkaté, široce-kopinaté, u předu zášpičatělé, na dolejšku krátce dohromady stažené, celokrajné.

Hlavní nerv jest silný, nerovný, knížpici znatelně

zúžený; druhořadé nervy vybíhají v ostrých úhlech, přeskře vzhůru se táhnou a jsou skoro tak silné jako hlavní nerv.

Sitivo zřídka dobře zachováno, jde kolmo na nervy druhořadé.

Tento druh porovnával Velenovský s nyní žijícím druhem *Viburnum Tinus* L. Naleziště: *Vršovice* u Loun, vypálené jíly; *Ledvice*, lupky, zřídka.

***Viburnum atlanticum* Ettingsh.**

Obr. 214., fig. c.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 21., tab. XXXVI., fig. 2.

Engelhardt: „Die Tertiärflora des Jesuitengrabens bei Kundratitz.“ pag. 36. (332.), tab. 8. (XV.), fig. 14.—18.

Listy jsou řapíkaté, kožovité, vejčité, poněkud zašpičatělé, málo pilovité, na dolejšku zaokrouhlené.

Hlavní nerv jest vyniklý, rovný, až do špičky listu se tábnoucí; druhořadé nervy jemné, zprohýbané, rozvětvené, v ostrém úhlu vybíhající; třetířadé nervy velice jemné, v pravém úhlu vybíhající, okrouhlá políčka tvorící.

Ku druhu tomuto přiřazuje Engelhardt též dvě semena, kteráž jsou plochá, s malou špičkou, s basí poněkud vykrojenou; kromě toho připojuje též jedno kvetenství.

Naleziště: *Žichov*, menilitový opál, zřídka; *Kundratec* u Litoměřic, ssavý lupek, četně; *Želenky*, vypálené lupky; doly sv. Petr a Pavel u Duchcova, sferosiderit.

***Viburnum oligocaenicum* Engelh.**

Engelhardt: „Die Tertiärflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898., pag. 96., tab. IX., fig. 61, 62—65.

List jest veliký, podlouhle-elliptiční, hrubě pilovitý, se zuby nejčastěji tupými. Hlavní nerv jest silný, ku špiči pozvolna se zúžující; druhořadé nervy jsou silné, poněkud obloukovité, v ostrých úhlech vybíhající, do větších zubů vnikající a do menších zubů větve své vysilající.

Ku druhu tomuto přiřazuje Engelhardt též části květní a peckovice. Laloky květní jsou opak-vejčité, tupé a četnými, síťovitými nervy opatřené; tyto laloky podobají se dosti *Getonia oeningensis* Web.

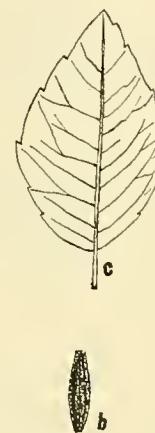
Naleziště: *Berand*, vzácně.

***Viburnum cf. Whymperi* Heer.**

Heer: „Mioc. Flora u. Fauna Spitzbergens.“ pag. 60., tab. XIII., fig. 3—23.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz.“ pag. 45. (64.), tab. I., fig. 8.

Listy jsou vejčité, na okraji ostře zubaté, s pérovitou uervaturou, 6 cm dlouhé, 4 cm široké; dolejší nervy jsou rozvětvené.

Obr. 214. — c. *Viburnum atlanticum* Ett. List pilovitý.
— b. *Hyoserites Schultzii* Ett. Nažka.
Přiroz. velik. (Dle Ettingsh.)

Semena jsou 8 mm dlouhá, smačklá, vejčitá, ku špiči zúžená, mělkými, podélnými rýhami opatřená.

Semena upomínají, jak Menzel psíše, na semena nyní žijících druhů *Viburnum Lantana* L., *V. Opulus* L., a zvláště na *V. Tinus* L.

Z tertiaerních druhů má nejpodobnější semena *Viburnum Whymperi* Heer, kteráž se liší pouze tím, že střední část mezi dvěma hlavními rýhami není hladká, nýbrž jemně rýhovaná.

Naleziště: *Suledice*, leštivý lupek, semeno.

Composaceae.

Hyoserites Schultzii Ettingsh.

Obr. 214., fig. b.

Ettingshausen: „Tert. Flora v. Bilin.“ II., pag. 18., tab. XXXV., fig. 27.

Nažky jsou kopinaté, uprostřed nejširší, na povrchu svém žebrenaté, 6 mm dlouhé, 3 mm široké, s krátkým zobanem.

Naleziště: *Březno*, plastický jíl.

Cypselites sp.

Engelhardt: „Sulloditz“ I. c. pag. 18.

Menzel: „Die Flora des tert. Polierschiefers von Sulloditz,“ pag. 45. (64.)

Semeno rostliny složnokvěté, v celku nedostatečně zachované.

Naleziště: *Suledice*.

Cypselites quadricostatus Engelhardt.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ Abh. Lotos 1898. I. Bd., 3 Heft, pag. 96., tab. IX., fig. 42, 44, 45, 51.

Nažka jest černá, lesklá, uprostřed nejširší, u předu jen málo, ku spodu však v ostrou špičku zúžená, čtyřmi kolmo sbíhajícimi, podélnými rýhami opatřená. Chmýr složen jest z jemných, na sobě ležících chloupků, kteréž jsou asi $2\frac{1}{2}$ krátké delší než vlastní nažka.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek, nezřídka.

Cypselites obliquecostatus Engelh.

Engelhardt: „Die Tertiaerflora von Berand.“ pag. 96., tab. IX., fig. 54.

Nažka jest hnědavá, uprostřed nejširší, ku oběma koncům dosti stejnomořně zúžená, pěti šikmými, podélnými rýhami opatřená. Chmýr složen jest z jemných chloupků.

Naleziště: *Berand*, hlinitý lupek, vzácně.

Cypselites truncatus Heer.

Engelhardt: „Die Flora der über den Braunkohlen befindl. Tertiärschichten von Dux.“ pag. 41, (169.), tab. 7, (X.), fig. 21.

Nažka jest oválná, u předu příříznutá, na povrchu svém rýhovaná.

Naleziště: *Ledvice*, lupky.

Oprava: Dva druhy rodu *Pittosporum* na str. 250 nutno přiřaditi do společné čeledi na str. 202.

Abecední seznam uvedených rodů.

Strana		Strana		Strana	
Acacia	211	Butomites	66	Copaifera	224
Acer	264	Butomus	65	Cordia	367
Adenopeltis	236	Caesalpinia	220	Cornus	328
Aecidium	5	Callicoma	197	Corylus	108
Aesculus	278	Callistemophyllum	322	Coscinodiscus	18
Ailanthus	233	Callitris	58	Crataegus	208
Alnus	112	Carex	77	Cunonia	201
Ampelopsis	303	Carpinus	106	Cupania	285
Amygdalus	208	Carya	101	Cycadites	80
Anadenia	157	Cassia	216	Cymbella	19
Andromeda	331	Cassine	264	Cyperites	76
Anoectomeria	171	Castanea	116	Cyperus	75
Apeihopsis	309	Casuarina	86	Cypselites	374
Apocynophyllum	361	Caulinites	65	Dalbergia	227
Aralia	326	Ceanothus	300	Daphne	317
Arbutites	333	Cecropia	153	Daphnogene	182
Ardisia	334	Celastrum	259	Delessertites	22
Aronia	207	Celastrus	250	Depazea	14
Arthrostilidium	75	Cephalotaxites	40	Diachaenites	327
Artocarpidium	136	Ceratopetalum	198	Diospyros	346
Arundo	67	Cercis	214	Dodonaea	286
Aspidium	25	Chamaerops	79	Dolichites	231
Asplenium	30	Chara	21	Dombeyopsis	315
Athrotaxidium	57	Chondrites	22	Dryandra	95, 161
Attalea	80	Chrysophyllum	345	Dryandrodes	162
Azalea	331	Cinchona	369		
Baloghia	237	Cinchonidium	370	Echitonium	363
Banksia	160	Cinnamomum	176	Elaeagnus	318
Belangeria	202	Cissus	302	Elaeocarpus	304
Benzoin	184	Cladophora	21	Elaeodendron	261
Berchemia	292	Clematis	173	Elaphrium	234
Betula	109	Coccoloba	169	Embothrites	159
Bibliarium	20	Colliguaja	237	Embothrium	158
Blechnum	29	Colubrina	291	Engelhardtia	105
Bombax	310	Comptonia	95	Enteromorpha	20
Bunelia	345	Confervites	20	Equisetites	36

	Strana		Strana		Strana
<i>Equisetum</i>	35	<i>Laurelia</i>	176	<i>Ostrya</i>	108
<i>Erica</i>	334	<i>Laurus</i>	188	<i>Oxylobium</i>	226
<i>Eucalyptus</i>	323	<i>Ledum</i>	330	<i>Palaeolobium</i>	230
<i>Eugenia</i>	321	<i>Leguminosites</i>	214	<i>Paliurus</i>	287
<i>Eunotia</i>	19	<i>Leptomeria</i>	167	<i>Palmacites</i>	81
<i>Euphorbiophyllum</i>	237	<i>Leucothoë</i>	332	<i>Panax</i>	326
<i>Evonymus</i>	246	<i>Libocedrus</i>	59	<i>Panicum</i>	67
		<i>Lignastrum</i>	357	<i>Parrotia</i>	203
<i>Fagus</i>	114	<i>Liquidambar</i>	203	<i>Paulinia</i>	279
<i>Ficus</i>	137	<i>Liriodendron</i>	175	<i>Pavetta</i>	370
<i>Flabellaria</i>	79	<i>Litsaea</i>	188	<i>Persea</i>	185
<i>Fraxinus</i>	354	<i>Littorella</i>	64	<i>Persoonia</i>	154
<i>Fucoïdes</i>	22	<i>Lomariopsis</i>	30	<i>Petraea</i>	367
<i>Gallionella</i>	18	<i>Lomatia</i>	159	<i>Peucedanites</i>	326
<i>Gaultheria</i>	333	<i>Loranthus</i>	168	<i>Phacidium</i>	10
<i>Getonia</i>	365	<i>Lycopodites</i>	37	<i>Phaseolites</i>	223
<i>Gleditschia</i>	222	<i>Machaerium</i>	229	<i>Phegopteris</i>	27
<i>Glycyrrhiza</i>	223	<i>Macreightia</i>	350	<i>Phormium</i>	81
<i>Glyptostrobus</i>	53	<i>Magnolia</i>	173	<i>Phragmites</i>	68
<i>Goepertia</i>	184	<i>Majanthemophyllum</i>	82	<i>Phylanthus</i>	237
<i>Goniopteris</i>	27	<i>Malpighiastrum</i>	235	<i>Phyllerium</i>	16
<i>Grevillea</i>	156	<i>Marattiopsis</i>	29	<i>Phyllites</i>	101
<i>Grewia</i>	307	<i>Maytenus</i>	260	<i>Physagenia</i>	36
<i>Grewiopsis</i>	308	<i>Melosira</i>	17	<i>Pimelea</i>	316
<i>Gymnogramme</i>	30	<i>Mimosites</i>	213	<i>Pinus</i>	41
<i>Hakea</i>	157	<i>Monotropa</i>	329	<i>Pisonia</i>	170
<i>Hedera</i>	325	<i>Morinda</i>	370	<i>Pistacia</i>	238
<i>Hedycarya</i>	175	<i>Musa</i>	85	<i>Pittosporum</i>	202, 250
<i>Heliotropites</i>	367	<i>Mosophyllum</i>	86	<i>Planera</i>	135
<i>Hemitelia</i>	23	<i>Myrcia</i>	322	<i>Platanus</i>	204
<i>Himantidium</i>	19	<i>Myrica</i>	95, 160	<i>Pleiomerites</i>	339
<i>Hippocratea</i>	261	<i>Myrsine</i>	335	<i>Poacites</i>	70
<i>Hiraea</i>	235	<i>Myrsinites</i>	310	<i>Podocarpus</i>	39
<i>Hydrangea</i>	197	<i>Myrtus</i>	320	<i>Podogonium</i>	224
<i>Ilyosperites</i>	374	<i>Najadopsis</i>	65	<i>Podozamites</i>	37
<i>Hypnum</i>	23	<i>Navicula</i>	19	<i>Pomaderris</i>	301
<i>Hysterium</i>	9	<i>Nectandra</i>	186	<i>Populus</i>	86
<i>Icacorea</i>	341	<i>Negundo</i>	278	<i>Porana</i>	365
<i>Ilex</i>	243	<i>Nelumbium</i>	171	<i>Potamogeton</i>	64
<i>Inga</i>	223	<i>Nemopanthes</i>	246	<i>Prinos</i>	246
<i>Iris</i>	84	<i>Neritinium</i>	365	<i>Protamyris</i>	365
<i>Isoëtes</i>	37	<i>Nerium</i>	365	<i>Protea</i>	155
<i>Juglandites</i>	104	<i>Nitzchia</i>	20	<i>Prunus</i>	101, 210
<i>Juglans</i>	100	<i>Notelaea</i>	358	<i>Pteris</i>	31
<i>Juccus</i>	81	<i>Nymphaea</i>	171	<i>Pterocarya</i>	98
<i>Karwinskia</i>	292	<i>Nyssa</i>	327	<i>Pteroelastrus</i>	259
<i>Keunedya</i>	231	<i>Olea</i>	356	<i>Pterospermum</i>	315
<i>Lambertia</i>	158	<i>Omalanthus</i>	237	<i>Pyrus</i>	205
<i>Lastraea</i>	27	<i>Ononis</i>	234	<i>Quercus</i>	117
		<i>Oreodaphne</i>	183	<i>Ranunculus</i>	173
				<i>Rauwolfia</i>	360

	Strana		Strana		Strana
Rhamnus	293	Smilax	82	Tetracyclus	20
Rhododendron	330	Sophora	225	Tetrapteris	234
Rhus	238	Sorbus	207	Tilia	304
Rhytisma	11	Sparganium	62	Torreya	40
Robinia	226	Sphaeria	5	Typha	61
Rosa	206	Spiraea	206		
Sabal	79	Steinhauera	38	Ulmus	131
Salix	90	Sterculia	312	Uniola	75
Salvinia	32	Styrax	352	Vaccinium	168, 333
Samyda	316	Strychnos	359	Viburnum	372
Santalum	167	Swartzia	213	Vitex	368
Sapindophyllum	284	Symplocos	351	Vitis	302
Sapindus	280	Tabernaemontana	360	Weinmannia	200
Sapotacites	342	Taeniopterus	29	Widdringtonia	59
Sassafras	187	Taxites	40	Woodwardia	26
Saxifragites	197	Taxodites	52	Xylomites	13
Sciadophyllum	326	Taxodium	52, 56, 59	Zanthoxylon	232
Sclerotium	16	Tecomia	369	Zichia	228
Sequoia	41, 55	Templetonia	227	Zixyphus	28
Sideroxylon	344	Terminalia	319		
Smilacites	83	Ternstroemia	315		

